

உ-
கணபதி துணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிவியாடற்புரணம்.

சேல்லநகர்ப்

பெரும்புறப்புவியூர் நம்பி

இயற்றியது.

மதுரைத் திரைப்படப் பதிவுகளை அங்கீகரிக்கப்பெற்றது

பொ. பாண்டித்தனாஸாமித்தேவ

ரவர்கள், விருப்பத்தின்படி

சேன்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பலகையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய திறிப்புரைதலியவற்றுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா—2.

பராபவஸ்ர ஆவணி மீ.

1906.

Copyright registered.

.இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	முகவுரை	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பு அகராதி	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி	16 - 28.

[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புக்கள், துதி வகைகள், நூலாசிரியர்கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால்சென்ற ஊர்களின்பெயர்கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநாமங்கள், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழிகள்முதலியன, கீர்த்தங்கள், நாடிகள், நியாயம், நூல்கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தைகள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]

டு.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
சு.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்	33 - 37.
ஏ.	திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பத அகராதிமுதலியன	49 - 63.
ஈ.	திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66.
கௌ.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்ரீவாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்பது	67.
கக.	பிழையும் திருத்தமும்	68.

கீழ், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் க-உஉசு.

கங.	சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	உஉ௭.
கச.	நூற்சிற்புப்பாயிரம்	உஉஅ.
கடு.	பாடபேதம்	உஉக-உஉஅ.
கசு.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்பயகரமலை ...	உசக-உடுஅ.
கௌ.	கீடம்பவனபுராணம், கௌ - இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம்	உடுக-உசக.
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமலை, உஅ - ம் செய்யுள் ...	உ௭௦ - ௨௭க.
கக.	திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ம் பாடல்...	௨௭க.
உ௦.	திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை	உ௭௨-௭௭அ.
உக.	திருவிளையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி	௭௭௭-௭௭௭.
உஉ.	குழித்திரம்	௭௭௭-௭௭௭.

உ
கணபதிதுணை.

மு க வு னை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வென்றென்
ரோதியே மலர்க லேவி யொருங்கினின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ் சூடு
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம்
பெற்ற பதினான்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினான்குஸ்தலங்களாவன :

“கூடல் புனவாயில் குற்றல மாப்பனா
ரோடகநெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய மென்றிருப்புத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.” என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்
மாக்களை உய்வித்தருள வெண்ணி, கூச - திருவிளையாடல்கள் செய்
தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமைவாய்ந்தது. இத்தற்குரிய தேவாரப்
பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

நீலமாமிடற்று	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது...	காந்தாரம்.
மானினேர்விழி	கொல்லி.
காட்டுமாவது	கௌசிகம்.
செய்யனே	”
வீடலாலவாயிலாய்	திருவிளையாடல்.
வேதவேள்வியை	நாலடிமேல்வைப்பு.
ஆலநீழல்	திருவியமகம்.
மங்கையர்க்கரசி	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேதியா	திருநேரிசை.
முனைத்தானை	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனித்தமிழ்நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்ப்பெற்றனவாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் சில. அவை : திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற்புராணமென்பனவாம் ; அவற்றுள் :-

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமென்னும் இந்நூல்,* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, சேல்லிநகர்ப்பேரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, “ஒதரிய” என்னும்செய்யுளாலும், “அம்பதமத்தார்” என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, ௧௭௫௩. இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்கா கிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, ௧௦௯௦. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, ௬௪ - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, ௬௪ - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திலுள்ள முறைப்படியே அனீமந்துள்ளன. இந்நூல் அச்செடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த* அனதாரியென்னும் புலவர்பெருமானாற் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது ; “மிண்டரை வெல்லும் வளைச்சிங்க ராயன் விலைகொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதியன் றானும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், வண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே.” என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், “கம்பனென்

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிற் கிடைத்தது.

நூற் தாதனென்றுங் காளிபொட்டக் கூத்தனென்றுங், கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரோ - அம்புலியின், 'மன்னு வலர்வுகழும் வாயலன தாரியப்ப, னைநாளி லேயிருந்தக் ணல்.' என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாஸி. கசஅசு; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, பரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால், ஸ்ரீ ஹாலால்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுந்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, 'ஊஊஊ. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதி யாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச் சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல் கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட் டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனேமெற்றொன் றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (ருக) மூர்த்தியார்க்கரசனித்த திருவிளையாடல் முதலிய மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதி லுள்ள வருணனவிட்ட கடலைவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதி லுள்ள நாகமெய்ததிருவிளையாடல்; மாயப்பகுவைவந்தைத்த திரு விளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (ருசு) மதுரையான திருவிளையாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதி லுள்ள, (ருங்) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் ஆமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறை வேறு; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு. அது கதையை விரித் துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக்கூறுவது. ஆன்றியும், சங்கச் செய்யுட்கள் முதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இந்நகரவர லாறுகளை விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சில நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறை யையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமேதழுவப் பலர் இத்தலசூழ்ந்தமான நூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின் றது. இது, * திருவிளையாடற்பயகரமலை, கடம்புவனபுராணத்

* இந்நூலாசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை; பயகரனென்பது பயஹரென்ன ளும் வடமொழிச்சிதைவு; பயத்தைப்போக்குபவென்னுபொருள்.

துள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், * திருவுசாத்தான நான்மணி மாலைபின், உள் - ம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

*இதுவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலைமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரகவாமிகளேழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷே நூல் எ, கக - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற்கிடைத்ததான ஷே திருவிளையாடற்பயகரமாலேழுலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத்தின்பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னும்பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்தி விட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அது செய்யப்பெற்றதென்பதைபறியாமற் சிலபாடல்களைமாற்றியும் சிலபாடல்களைக்குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ௩௦ - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், எக, அக, கக, கக௦ - ம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளின் காணப் படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களையாவும் வெள்ளி பாடல்களென்றே ஓர் எட்டுப்பிரதிகளில் வரையப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி - வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறாகூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயங்கரமாலேநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ் சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடையகாலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

* இந்நூலை ஐயற்றியவர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பல வாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். ஷே முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு ௩௦௦ - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவவியாக்கியானமென்றும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் ஷே ரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றன ரென்றுஞ்சொல்லி, ஷே நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னதாக, ம-௩-௩-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமி ஐயவர்கள்.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழைய செய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியத்திற்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நடந்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர்முதலியனவும், சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனர்களென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்ன இன்ன பதிகங்கள் இன்ன இன்ன அமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இந்நாளிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில ஆரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை, குதிரை, நவமணி முதலியவற்றின் இலக்கணங்களும், ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ ஆரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளோ பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்நிரன்பழித்ததிருவிளையாடல், உசு-ம் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்குலிங்கம், சொக்கர்தீபாராதனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டு, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கீல் (=சொக்கரலேஞ்சு), பண்டிய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், தீவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்திரத்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுணர்க. ஆன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரரென்றதிருநாமம் இதற் சிறுபான்மைபாகவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிறப்புக்கள் வாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாக ஒளிமழுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவினங்கவில்லை. இஃது எல்லாச் சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டினைந்து, ஒருநாள், அந்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளோ தண்டிகை பெற்றுவிளங்கியுபலவர் அறுபத்துநூல்வர் மறுநாட்காலையில் வரச் சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்னபகுதியை இன்னார் இன்னார் இயற்றித் தம் குரியவென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குள் நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில் வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றிய நூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர் செய்துள்ளதன்பொருட்டென்று வினாவ, அம்முனிவர்மனநொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினர்; அதனால், இந்நூல் வழங்காது போயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல் *ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோம சுந்தரக்கடவுளை அருமையாகச் சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துக்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகளையாவும் கதானுகதிகந்தியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாத இருந்த தமிழ்நூல்கள்: அட்டமிப்பிரதக்ஷணமான மியம், அருண்கிரிபுராணம், இசுருவம்மிசம், கட்டம்பவனபுராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள்மிள்ளையுரையும், காளையார்கோயிற்புராணம், ஷே வசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சிதம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், தக்கயாகப்பரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூர்ப்புராணம், திருவிளையாடற்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகப்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு; பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மது

* இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, "சூறைவற", "அனவாடு", "ஒதரிய", "வியாதன்வான்மிக்" என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

னாத்திருப்பணிமாலே, மதுனாப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன; வடநூல்கள் : ஸ்ரீ வாதபுரமரீஹாத்மியமுதலியன.

பயகரமாலேமுதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்தத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சப்புத்தகப்பாடங்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும்; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் எப்பிரதிகளிற்காணப்பட்டவையென்று கொள்க.

முதநூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதிரையிலக் கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை; இதன் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோரும்ற்று மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்திலேநேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத் துநேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை வினாவிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்துகவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜமீந்தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம - ன - ன - ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னமையால், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி வினாந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமயிலை, பி. சூப்பிரமணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அருந்தராமையர், சலிப்பின்றி இரவும்பகலும் உடனிருந்துசெய்துவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது; மறக்கற்பலாதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கலையப்ரம்பரைத்
திருவாவடுதையானீனத்துப் பிரதி. க.

சென்னை
இராசாங்கத்துக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலை க.

மதுரைத்
குமிழ்ச்சங்கத்து க.

களக்காடு

ம-ந-ந-ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு பிரதி. க.

• திருநெல்வேலி மேலேரதவிதி •

„ கவிராசநெல்லையப்பப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு ... „ க.

வேம்பத்தூர்ப்

„ பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு „ க.

• ஷை. ஊர் •

„ சாமாவையென்சென்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு }
[சாவி. கௌ. கி. பி. 1753.] „ க.

தும்பகோணம்

டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

„ அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்தந்த ... „ க.

மதுரை

விவேகபானுபத்திராதிபர்

„ மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்தந்த ... „ க.

தும்பகோணம்

மகாதளம்பேட்டை

„ இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு... .. „ க.

பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவிதி

„ கோவிந்த ஐயர்வீட்டு „ க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித் துவவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டிவக்கீல் ம-ந-ந-ஸ்ரீ மு. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கங்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா என்னக்கு மிகுதியாக இருந்தும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம்செய்யக்கூடவில்லை.

இப்பதிப்பிற்காணப்படுகின்றநங்கள் என்னுடையவெனநெண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றாததற்பொருட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவிகளை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர்களினில், முதுரைப் பேராலவாயாரென்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமகாகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை, }
12 - 7 - 06. }

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அச்ச - அச்சப்படுத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிந்த - அயிந்தவர்களைத்.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
அன்னை - அன்னைப்பத்து.
ஆனந்த - ஆனந்தலகரி.
இடைக்காடன் - இடைக்காடன் பிணக்
குத்திர்த்தபடலம்.
இந்திரன் - இந்திரன்பழித்திர்த்தபடலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசகூயச்சுருக்கம்.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இல்லா - இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உலா - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காதை.
ஊர்தேடு - ஊர்தேடுபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவி
ளையாடற்படலம்.
ஒழி - ஒழியியல்.
கட - கடவுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பவனபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்பு - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.
கா - காதை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதிரை - குதிரையிட்டசுருக்கம்.
குலா - குலாப்பத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திரு
ப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிற்றிற் - சிற்றிற்பருவம்.
சீதைவனம் - சீதைவனம்புகுபடலம்.

சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரகாண்டம்.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடர் - சூடாமணிநிகண்டு.
சூதுபோர் - சூதுபோர்ச்சுருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநகைப்படலம்.
சூள - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாகப்பராணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
ணம்.
திருக்கேர - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
யார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாய
னார் அல்லது ஷை புராணம்.
திருநக - திருநகராச்சிறப்பு.
திருநர - திருநாவுக்கரசநாயனார் அல்
லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்படை - திருப்படையாட்சி.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மாளை.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதாசுரர் புராணம்.
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளை
யாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. விருத் - தொல்காப்பியப்
பாயிர விருத்தி.
ந, நச் - நச்சினர்க்கினியம்.

நரிபரி - நரிபரியாக்கியபடலம்.
 நாகுகாண் - நாகுகாண்காதை.
 நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரத்து - பரத்துவாசதரிசுணையத்தியாயம்.
 பரிபா - பரிபாடல்.
 பா - பாயிரம்.
 பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.
 பார - பாசதம்.
 பால - பாலகாண்டம்.
 பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
 பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.
 புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.
 புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெரிய - பெரியபுராணம்.
 போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.

மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசுருக்கம்.
 மணி - மணிமேகலை.
 மது - மதுரைக்காஞ்சி.
 மதுரைக்கல - மதுரைக்கலம்பகம்.
 மதுரைப்பதிற் - மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விறற்படலம்.
 மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.
 மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
 மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
 முனிவர் - முனிவர்கதி.
 யானை - யானையெய்த்படலம்.
 வாரண - வாரணுவதச்சுருக்கம்.
 விடை - விடையிலச்சிணையிட்டபடலம்.
 விருத்த - விருத்தகுமார டாலரானபடலம்.
 வேத்திர - வேத்திரகீயச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டிள்ள செல்லநகரின் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் * கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பளையிற்றிந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்ததாண்டவநம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிருமலையின அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர், தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்குவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஒலிச்சாதனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லநகரென்பது, செல்லநகரென்றும் பரகரம் சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதிமங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இந்நகர், இக்காலத்துப் புனையூர் என்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினர்கோயில் தாலாகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள தூர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டுகீர்த்தத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும்; [நிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், “தேசான” என்னும் செய்யுளில், “நிம்பை, யீசான மாமுனைவன்” என இப்

* கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்.

பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்று ரென்றே வழங்குவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த துலசேகரபாண்டியனால், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பெற்றதாதலின், இவ்ஓர், 'துலசேகரதுர்வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும்; இவ்ஓனாக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

“தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய
தென்னிம்பை யூரனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கான்.”

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

துலசேகரபாண்டியனென்பவன், அகரமேற்றநினைந்து, சாகேதபூர் யென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப்பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொரு வருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலையில், யாதுகாரணத்தாலோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டெவந்து, ‘யான் கணபதி’ என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக்கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனென்றும் அவ்ஓரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ண பரம்பரையில் வழங்குவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கரகாரத்திற்குமேற்கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அரைநூள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் இருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை வலியுறுத்தும்.

ஆனரவீரமதுரையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரசன், இரண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முதலிய ௨௦௦௮ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்துதிமணமாலை யென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரிவிக்கின்றது.

வேம்பற்றாரென்பதும் குலசேகரதுர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்ஓர்க்குப் பெயர்களைப்பதை இவ்ஓர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தால் அறியலாகும்; அகநானூறு, ௧௫௬ - ம் செய்யுளுக்கும், புறநானூறு, ௩௧௭ - ம் செய்யுளுக்கும்முரிய ஆசிரியரின் பெயராகிய - வேம்பற்றுரீக்துமரனு ரென்பதிலுள்ள வேம்பற்றாரென்பது இவ்ஓராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்ஓர்ப்பிராமணச்சிறுவர்கள் தமிழ்க்கவிசெய்தலில் வல்லுராயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ் நாவலர்சரிதையும் புலப்படுத்தும். இவ்ஓர்ச்சோழியர்களில் அநேகர் வேறுவேறிடஞ்சென்று தங்கள் தங்

கள் கல்விமிருதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றுட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்து வீனா, தென்காசி, கீழைப்பாழிர், வல்லநாடு (இது திருநெல்வேலிக்குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பையூருணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக் கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாழிருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவியவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதனையே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்.

பாடுதுறைமுதலிய பற்புலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்கராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈசானமுனிவரும், ஆனந்தலகரி, சௌந்தரியலகரிமுதலிய நூல்களியற்றிய வீரரங்கவிராசபண்டிதரும், ஞானவாசிபட்ட நூலாசிரியரான ஆளவந்தார் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்டரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரமாலைபாடிய அம்பிகாபதியும், நெல்லைவருக்கக்கோவைபாடிய திரு நெல்வேலிப்பெருமானாயரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள பாகவதமியற்றிய செவ்வைகீதுவாரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிஞ்சரமையரும், பிரபந்ததீபிகையியற்றிய முத்துவேங்கடகப்பையரும் இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்ச்சிங்கந்தாரென்றும் ஒருபெயர் பண்டைக்காலந்தொடங்கி வழங்கிவருகின்றதண்டு; இஃது அழகர்கலம்பகமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் ஏதேனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவரின் அந்நூலைக்கொணர்ந்து இவ்வுரப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டே.

கட்புரீ தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வுரில்வந்துபடித்துக்காட்டி இவர்களால்நன்குமதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், காளமேகப்புலவர் இங்கே வந்து இவ்வுரையில் ஒருவர் * சமத்தியாகக்கொடுத்த, “கண்டங்கத் தரிக் கொத்துக் கரூ” என்பதை இறுதியடியாக அமைத்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய

* ஸமஸ்யாவென்னும் உடமொழி இங்ஙனம் சிதைத்துவழங்குகின்றதென்பர்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அருமையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட்பாடிமுடிக்க, இவர்கள் இன்குமதித்து இவ்வுருக்குத்தெற்கேயுள்ளதும், “காளமேக்கந்தாறு” என்று இக்காலத்தில்வழங்கப்படுவதுமாகிய கஉ - மா அளவுள்ள நன்செய்சிலத்தை அவருக்கு முற்றுட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்னபரம்பரைச்செய்திகள்.

திரிசர்பூரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராமநாதபுரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களை யமைத்து, அவர்கள் குறித்த இரண்டாநாழிகைக்குள், கஉ - சிலேடைவெண்பாக்களை எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசில்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரஸேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சயகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீணைக்கவிராசபண்டிதருடைய வழித்தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பிச்சுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்துவான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்தூரிஜள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்வழங்குவனவும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்மணங்கமழ்ப்பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்தூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாட்டுச்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்பலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின் பெருமை என்போலியராஸ் எங்ஙனம் சொல்லற்பாலது; * “பாட்டுக்குருகுந் தமிழ்ச்செடிக்கநாத”ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய முப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்வுருக்குவந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையுமறிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வுரார்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு:—

க. “வேதநூல் வாழிதவ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஒதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது.”

உ. “பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிருந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து.”

இந்நூலாகியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமாக வேம்பத்தூரின் வரலாறு இதுவகையிற் கூறப்பட்டது.

[நூல் இயற்றிய இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடைய ஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுவதில் இவரிருந்த இடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடென்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்று தெரிகின்றது; இதனை, “கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுகாத்தோன்” [பக்கம் - 22அ] என்னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென்றதை மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைக்குப்புணைகோடுத்தமங்கலநாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பெற்றபரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய * பாண்டியனொருவன் மிக்கசிறப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவதற்குப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தினபரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, “பல்லக்கு மேலேறி” (பக்கம், 22அ) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினாரென்றும், பின்னர் அவன் மகிழ்ந்து இவருடைய சன்னியாசிய செல்லிநகரையும் அதனைச் சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றுட்டாகக் கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றிச், செல்லியூரும் அதனைச் சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தனவென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகப் பலதருமங்களைச் செய்து விளங்கினார்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

“கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பாளர்”

• தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணம்மை செல்விநுச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின டண்மக் தழைக்கவென்றே.”

என்னும் மதுரைத்தீருப்பணிமாலைச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்.]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம்பிகையின் சந்நிதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாசனசகாப்தம், 440 [கி. பி. 422-423; கொல்லம் 302-303] என்று மதுரைக் கோயிலொழுது தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இந்

* இப்பாண்டியனைக் கரிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதுங்கராம பாண்டியரென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவினுள்ள, ‘பல்லக்குமேலிட்டோம்’ என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கற்பாள் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்ததாண்டவநம்பியே கோபுரங்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுது தெரிவிக்கின்றது; அஃது எழுதினோரால் நேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, கூகை - வருடங்களுக்கு முந்தியிருந்தாரென்றும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[ஞானசிரியர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேண்காடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உட - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் திருக்காணப்பேர்ப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுணர்களிலும் தேவராகிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செய்யுள்செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர்களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யுமுழு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைத்தல், சரிதங்கூறுகையில், பரமகருணை நிறையாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை நினைத்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதமுதலியவற்றைப் புரார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூ ல ர ர ய் ச் சி.

[நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலதற்புக்கள்.]

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வையைநதியை அடைத்தற்குக் கூலியாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய எவலாளர்கள்சினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று, * (உ) ஈ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகூட்டிய எண்களுள், () இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் வணையது பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்ன தென்று புலப்படவில்லை; இந்நூலைச் செய்வித்த ஆசனனுடைய வேண்டுகோளாக இருத்தல்கூடுமென்பது சிலருடைய கருத்து; ‘அந்தநாள் பிட்டுக் காக மண் சுமந்த வரணைமன் னவன்றன தாளா, மைந்தரி லொருவ னடித்ததா துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞனோ தினனே’ என்பது, புலவரீபுராணம், திருவாதவூரர், ௫௮.

பழைய நூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பிண்டியர்களின் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்று கூறுதல் மாபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாதரை, “தெய்வப்பாண்டியன்” (கட. கக) என்றும், “தெய்வவான்வழுதி” என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (சு) ச.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில் கள்பலவற்றிற்கும் காலத்தால் முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்லையாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அங்கங்கேவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளன வென்பதை, “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழி கூலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சில. ஊர்காண். ௭ - ௧௦) எனவும், “வடதிரு வால வாய்திரு நடுவூர், வெள்ளி யம்பல நள்ளீர் நிந்தினா, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைத்த, சென்னி மாபுரஞ் சேரன் றிருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுற்ற, ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்” (கல். “நெடுவரைப் பொங்குர்” - சுக) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலமறைகாய்போற் பழைய நூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச் செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாக இருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சில வருமாறு:—

க. ‘நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக்கூடலென்றாயிற்று. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றாமாம்’ என்பது, கலித்தொகை, கூஉ-ம் பாடல், நச்சினூக்கினியம். இத்தவறையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், ௪௭ - ம் திருவினையாடலாலும் பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள, கூஉ - ம் பாடல்முதலிய நான்களுக்கும் ஒருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. ‘நீலமணியின் குற்றம்வந்தவழிக்கண்டு கொள்க’ என்பது, சிலப் பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௨௯௦-ம் அடி, அடியாரீகீதநல்லாநுரை; நீலத்

தின்ருற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், உரு - ம் திருவினையாடலிலுள்ள கக - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால், அடியுர்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள் :

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதிமுதலியன, யாவரும்படித்தறிந்து இன்புறுதற்பாலன ; அவை வருமாறு :—

விநாயகர்துதி : (உஎ) உச. †

சிவஸ்துதி : (உஎ) சுசு, எஅ, (நசு) க௦, கக, கட;—இவைமுற்றும் துதியாகவுள்ளகவிகள். (உ) ச, (எ) உ, (கஎ) உ, (உச) ந, (உஎ) உஎ, சுரு, (உஅ) அ, சு, (நரு) உசு, ந௦, (நசு) கடி, (சக) எ, (சந) உச, (சசு) ரு, (ருச) கஎ, (ருஎ) கஅ, (சஉ) உந;—இவை சிலஅடிகள் துதியாகவுள்ளகவிகள்.

அம்பிகைதுதி : (உஎ) உசு.

திருநானசம்பந்தர்துதி : (நஎ) ந௦.

மூர்த்திநாயனர்துதி : (ருச) கரு.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள் :

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல ; அவை வருமாறு :—

க. உலகத்தானானோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை இவர் கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன : (திருநாட்டிச் சிறப்பு.) கச, (உஎ) க, (நக) உஉ, (நஉ) உரு, (ருச) கசு, (நஅ) எக, (சச) ருஅ, (சரு) கஅ, (சசு) நக, (ருச) ரு௦, (சந) உக.

உ. திருவினையாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப்படுத்துவன : (ந௦) நசு, (சஅ) நஎ.

ந. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினைந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன : (ரு) எ, (எ) கக, (ந௦) ருசு, (நஉ) உரு, (சஅ) சக, (ரு௦) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சிலபகுதிகளின் இறுதியிலுள்ளன. (நஅ) எஉ, (ருசு) கசு.

* துதிவகைகளும் இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக இங்ஙனம் எடுத்தக்காட்டும்படி நோந்தது.

† [() இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவினையாடல்களையும்; வினையவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

டு. பாவத்தால் ஒருவர்வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் பலப்படுத்தவன: (௩௩) ௨, ௪, (௩௮) ௩௧, (௪௧) ௨௩.

சு. திருவினையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன: (௨௩) ௨௫, (௩௯) ௧௮.

இங்ஙனம் வருவன இன்னும்பல.

*பொருளணிகள்

இவருடையவாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனிணும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும் கருத்துடையடைகொழியணியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சிலஇடங்கள்வருமாறு: (௭) ௨, (௧௧) ௧, (௧௬) ௮, (௩௬) ௭, (௩௯) ௧௨, (௪௨) ௮, (௪௪) ௮, ௧௩, (௪௬) ௧௧, (௪௭) ௯, (௫௬) ௧௦, (௬௨) ௧௩, ௧௭, ௩௪, ௩௬.

சொல்லணி:

சொல்லணியைச்சாநீந்த மடக்கணிகளை

இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்; அவை வருமாறு:

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானை யானது இலத்தியைச்சொரிந்தது. ௬௬.

அருகரருகராக்கண்டேம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தேம். ௧௨௮.

ஆவிகேர் தண்ணீர் வேட்டிங் காவி சோர்ந்து: ஆவி-தடாகம், உயிர். ௧௫௫.

இடையிடையும்படி: இடையும் படி - வருந்தும்படி. ௧௯௨.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிர வேல் விற்றசெழியன். ௩௨.

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன்: சத்தி - வலி, வேல். ௩௩.

கரிகரியாக - யானை கரியாக. ௬௬.

கனககோ கனகவாவி - பொற்றாமைவாவி. ௧௮.

கூடகிகாகக் கற்பித்தருளினான் கூடமில்லான்: கூடம் - மாளிகைவிசேடம், வஞ்சினை. ௩௫.

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக; உனக்கு வஞ்சனையாகாது. ௨௦௪.

கைதவமோவிலலை கைதவ. ௧௩௬.

கோதைதன் பரிசனத்தால்... பரிசு னங்களோடும். ௧௯௯.

கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுருவம். ௨௧௦.

சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாருலத்தான்: சந்திரமா - பொற்குதிரை. ௨௧௬.

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத்தாழ்க்க: சம்புமா - சிவபெருமானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். ௮௨.

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டான் சரமிலாதான். ௨௦௬.

செட்டியாஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மராகிய முருகக்கடவுள். ௩௦.*

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான் ௩௪.

* தானு தானுவே யெனவிருந்தான்: தானு - சிவபெருமான், குற்றி. ௮௫.

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து: துதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. ௩௩.

நரிகாணரியாது. ௮௧.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையறி: நாமளித்த வேலை - அச்சத்தை உண்பெண்ணிய கடல், யாங்கொடுத்த வேற்படையை. ௫௨.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான்: பத்திரம்-திருமுகம்; பத்திரின்-பாணபத்திரர். ௧௧௬.

பயங்கொண்டு வந்ததெவரும் பயங்கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். ௧௪.

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல் - மேகம், நீர். ௩௫.

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண் வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. ௩௮.

மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலையம் தி: பாணர் மாலையர்-பாணர் மகளிர்; விலையர். மலை-மயக்கத்தை. ௧௯௨.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர் மலை நின்றலாவ. ௨௦௪.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன். ௨௦௩.

மாறழைந்தயர் கெட மாரியாழனார்: ௧௦௫.

மாறான் மாறனென்றாங்கரும்பெயர் பெற்றேன். ௧௧.

வனையினால் வளைத்தனன். ௫௭
வாசியை வாசியாக - குதிரையை விசேடமாக. ௮௫.

விடை விடைகொண்டு - இடபம் விடுத்தல்கொண்டு. ௧௨௦; "சொல் விடைகேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்" என்பது மதுரைமணிக்குகோவை, ௨௮.

வேடனிட குமுளிய கேழறகை நாடுவார் வேடனுடல் வீடவடுவோர். ௩.
வேலைப்ப யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம், தொழில். ௩௪.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி வினாவுழதலயகாரணங்களால், சொற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன்: ௧௧௦.

அரகர. ௧௭௭.

இடந்தருமிடந்தரும்: ௪௦.

உதவுவமுதவுவம். ௧௭௧.

என்கையில் வளைநெரிந்த தென்கையிலு வளைநெரிந்தது: ௫௭.

என்னேவிடென்னேவிடு: ௫௭.

எனக்கெனக்கு: ௫௭.

ஒக்குமொக்கும்: ௪௭.

காத்தருள் காத்தருளி: ௧௭௧.

சிவசங்கர சிவசங்கர: ௧௧௨.

தருமநெறி தருமநெறி: ௧௧.

திருச்சிற்றம்பலந்திருச்சிற்றம்பலம்: ௨.

திருவம்பலந்திருவம்பலம்: ௨.

துயிலுணர் துயிலுணர்: ௫௨.

நல்ல நல்ல: ௫௭.

நில்லும் நில்லும்: ௫௭.

நிறைந்தார் நிறைந்த: ௧௭௭.

பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: ௨.

போனது போனது: ௧௭௫.

வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: ௪௧.

வந்துபோம் வந்துபோம்: ௫௮.

வரும் வரும்: ௮௨.

வளர்ந்திட வளர்ந்திட: ௪௦.

வளைத்திடும் வளைத்திடும்: ௮௦.

வளையல்கொள்ளும் வளையல்கொள்ளும்: ௫௭.

விடு விடு: ௧௧௧.

விடும் விடும்: ௪௧, ௭௮.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள் :

அடியமைக்கு நல்லவர். ௨௨௫.

அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன். ௧௪௧.

அடியவர்க்கெளிய சொக்கன். ௧௦௪.

அடியவர்க்கெளியவர், ௫௩, ௪௭.

அடியவர்க்கெளிய வெம்பெரு மான், ௪௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அழியவந்திற்று நல்லவன். கடுஎ.
அழியவர் நன்மைதின்றை அறிபவன். கககி.
அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குஞ் சொக்கன். நக. [ககக.
அடியார்க்கு நல்லான். க௦௦, கககி,
அடியார்க்கு னைத்தீர்ப்பான். நகி.
அடியார்தங்கட் கெனியவன், கககி.
அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.
அதிரவீசியாவொன். க௦௭, “அதிரவீசியாவொய்”-(திருஞா. தே).
அந்தநாயகன். கச; (அந்தம்-அழகு).
அபிடேகச்சொக்கன். நச. [அபிடேகம் - கிரீடம்]; “அபிடேகச்சொக்கர்” (மதுரைக்கல. சச, கடு).
அருடேங்குநாதன். எ௦.
அருந்தவன். ககக, ௨௧௨; “தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத்தோற்கே” (புறநா. கட).
அருவமெய்யினன். நச.
அருளாகரன். ககக.
அழகன். கக, ககக, கககி, ௨௨கி;
“அழகனீபுயங்கன்”, “முப்புராஞ் செற்ற வழக” (திருஞா. தே.), “அழகனே யாலவாயி லப்பனே” (திருநா. தே.).
அழகார்மெய்யன். நச.
அழகியசொக்கன் கடு; (மதுரைக்கல. ச, கடு, கச); “அழகிய சொக்கர்க்கு” (மீனாட்சி. காப்பு. ச).
அழகிய பெருமான். கச௭.
அற்றவர்க்கற்றசிவன். க௭க; “அற்றவர்க்கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவாயாவது மிதுவே” (திருஞா. தே); “அற்றவர்க்கற்றேன்கூறம்” (திருவாணக்காப்புராணம், நைமிச. ௨க.)
அற்றவர்க்கற்றசெல்வன். கசக.
அற்றவர்க்கூற்றசிவன். க௭க.
அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். கசக.
அன்பர்க்குன்பன். கசஅ, கசக.
அன்பர்சமை பூண்டுகொண்டான். ௭௭.
அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன். சச.
அன்னையொழிப அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.

ஆதி. கடு; “ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே” (திருஞா. தே. க-க௦).
ஆதிநாதன். ந௭, க௭கி.
ஆதிநாயகன். ச௭.
ஆதிமுனி. கடு.
ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி. க௭, கடு.
ஆலவாய் மெய்யன். ௭௭ச, ௧௨௨;
௧௨கி, க௭அ.
ஆலவாயமுதமன். ௧௨,
ஆலவாயமுதவாக்கன். சக.
ஆலவாயமுதவாயான். சஅ.
ஆலவாயமுது. கடு.
இசைக்குநல்லான். ௨௦க.
இசைச்சொக்கன். கக௦.
இயற்சொக்கன். கடு.
உற்றவர்க்குற்றவன். ௧௦௨.
எளியசொக்கன். கசகி. [௨௦ச.
எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.
ஒப்பிலழகன். கஅ.
கருணைமெய்யன். கக௨.
கருணைமேனிப்புண்ணியன். கடு௭.
காரணமுதல்வன். ௨கி.
காரணவான். ௭௨.
குஞ்சரந்தாங்குகோயிற்முழகன். ககக.
குஞ்சரந்தாங்குகோயிற்கூத்தன். கக௭.
குழகன். ககக; “குழகனே” (திருநா. தே. ௭).
கூடலில்லான். கடு.
கூத்தன். க௭௭; “கூத்தனே” (திருநா. தே. ௭).
சாலநல்லவன். கடு௭.
செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன். கஅகி.
செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். ௧௨க.
செழியர் நாதர். கச.
சேட்டநாதர். கச.
சொக்கமூர்த்தி. கஅகி.
சொக்கவேந்து. கஅகி.
சொக்கன் (சொக்கர்) ௨, கடு, ௨௭, கடு, ௨௦௭; “ஆலவாய்ச் சொக்கன்”, “ஆலவாய்ச் சொக்கனே” (திருஞா. தே). (மதுரைக்கல. கடு, ௧௦, ௭௭, ௭௭, ௭௭; மீனாட்சி இரட்டைமணி மாலை, ௨, ௧௦௭).
சொக்கு. க௭, ககி, கசச.
தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன். கஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ச.ப.
தெய்வவான் வழங்கி. ௨௮.
தென்னவர் கிளைக்கு நல்லசெல்வன்,
கௌக.
தொழுபவர்க்கெளியான். ௧௫௧.
நயந்தவை யாவையும் நல்க வல்ல
வன். ௩௦௮.
நல்லடியார்க்கு நல்லான். ௧௦௦, ௧௧௬.
நற்றமிழிறைவன், ௨௦௬.
நற்றவன், ௪௦. [௨௧௩.
நாயனார் (நாயன்). ௭௮, ௧௬௬, ௧௬௭,
நேசர்கட்கு நேசன். ௧௬௧.
பண்ணிசைச்சொக்கீன். ௨௦௧.
பத்தர்கள்பத்தன். ௯௮, ௧௧௧, ௧௧௭,
௧௨௧, ௧௩௧, ௧௪௬, ௧௪௯, ௧௭௦,
௧௭௨.
பத்தர் பத்தன். ௪௭, ௬௦, ௧௪௫,
௧௪௬, ௧௪௯.
பத்தர் வாழ்வு. ௧௭.
பழிக்குஞ்சொக்கன், ௨௨௦.
பழியஞ்சுஞ் சொக்கன். ௧௧௧. “பா
வமேபாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கரு
க்கே” (மதுரைக்கல. ௨௯)

பாண்டி நன்னாடன். ௧௧௧.
பாவறிந்த நாவலவன். ௪௧.
புகழ்க்கினியான். ௧௧௨.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன். ௧௫௧, ௨௨௦.
புகழ்க்கு நல்லோன். ௨௦௦, ௨௨௫.
புகழ்கொண்டான். ௨௧௨.
புழுக்கு நெய்ச்சொக்கர். ௩௮; (மதுரைக்
கல. ௫௨, ௫௩; மீளுட்சி. ஊசற்.
௧-௧௦).
முனிவன். ௧.
மெய்யார்க்கு மெய்யன். ௧௬௭.
மெய்யன். ௧௬, ௩௪.
யாவும்வல்லவன். ௬௦.
வணங்குவோரிணங்கன். ௮௩.
வாசிவாரியப்பெருமான். ௧௩௩.
[இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொட
ர்புள்ள தூல்களிலும் பிறதூல்களிலும்
பயின்று வந்திருத்தலின், இங்கே
எடுத்துக்காட்டப்பெற்றன. இவற்
றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ள
வற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறு
பட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து
கொள்க.]

இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

(க)—ஊர்கள்:

ஆளுடையார்கோயில்-திருப்பெருந்
தறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவ
ங்கொண்டு திருவாநீலூரடிகளை ஆட்
கொண்டருளிய இடமாதலின், இஃது
இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெ
னவும் வழங்கும். ௭௨, ௭௬, ௮௧.

இராமேச்சரம். ௬.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மே
கங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இட
ம்; ‘கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை’ எனவழ
ங்கும்; மாளமுதரை (வானரமுதரை)
க்குச் சமீபமானது; ௧௬௨.

உத்தரகோசமங்கை. ௫௫, ௫௬,
௧௦௦.

உப்புர் - உருத்திரசன்மனாருடைய
ஊர்; இதில் இராமராற்பூசிக்கப்பட்ட
விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வுர்
பாரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது.
௪௬.

ஏழர்கள் - மேகத்துக்குப்புண்கொ
டுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இ
வை களவேள்விராட்டிலுள்ளவைகள்;
இவற்றுள்ளொன்று நாமுனாரென்பது.
௧௬௪.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மே
கங்களைப் பிடித்துக்கட்டிய இடம்;
இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது.
௧௬௨.

கழுவர் படைவிடு - இது சமணர்
கள் ஏறிய ௮௦௦௦. கழுமரங்களின் வரி

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சைமுடிந்த கீழைக்கோடியாகிய இடத்திலுள்ளது; திருப்புவணத்தின் பக்கத்தது; இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறுகடையெனவழங்கும்; கழுக்களின்வரிசைமுடிந்த மேலைக்கோடியில், மேலைக்காவென ஒருருள்ளது. க௭௭.

காசி. எ.

காவண நல்லூர். தாகம்நீரும்பொருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஜலத்தையுண்ட குண்டோதரன், மணிதர்களுடைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய நீர்நிலைகளுள், பந்தரூழ்ந்த நீர்நிலையையுடையனார்; காவணம் - பந்தர். ௩௦.

காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது பட்டினமெனவே அக்காலத்து வழங்குவந்தது. ௬௨, ௨௧௬.

காளையார்கோயில். ௭௨.

கோடுங்கோளூர் - கழறிற்றறிவார் நாயனருடைய இராசதானி. ௧௬௭.

சிதம்பரம். ௨, ௧௦௦.

சீகாழி. ௧௨௨.

செல்லநகர். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லிநாடெனவும் பரசுரீம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப்படும். ௨௨௮.

தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் இந்திரனத்தனித்துநின்று சயித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற, முருகக்கடவுளின் ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்டை தனிச்சயம்' எனவழங்கும்; ௧௬௩; 'பச்சிமத்திசைக் குளுத்தமத் தனிச்சயத் திநிற்பினைப் பெருமானே' (திருப்புகழ், ௬௨௦)

திருநெல்வேலி. ௬.

திருப்பித்தூர். ௧௨௩.

திருப்புகழ்ப்பயம். ௨௧௭.

திருப்பூங்குடி. ௧௩௭, ௧௬௩.

திருமருகல். ௨௨௧.

திருவாதவூர். ௧௮, ௮௧.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவிடைமருதெனவும் வழங்கும். ௧௭௩.

திருவேடகம். ௧௩௬.

நரிக்குடி. இஃது ஆளுடை நாயகர் நரிக்கைக் குதிரைகளாக்கிய இடம்; புதுக்கோட்டையச்சார்ந்த மிழலைகாட்டிலுள்ளது. ௮௧.

நாழனார். மேகத்திற்குப் புண்கொடுப்போர்யாரென்று பாண்டியன் கேட்டபொழுது, வந்த மந்தையோரைத் தள்ளிவிட்டு, 'நாம் முன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு புண்கொடுத்தற்குவந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது, களவேள்விராட்டிலுள்ள ஏழார்களுள் ஒன்று. ௧௬௪.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்தரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய ஊர்; பட்டமங்கலையெனவும் வழங்கும்; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; ௧௩௨.

பரசுரீம சதுர்வேதிமங்கலம். செல்லநகர். ௨௨௮.

பழமதுரை. இது கடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்தகொடி" (மீனாட்சி. சப்புராணி. ௧ - ௩); பழமதுரைமேடென்ற ஓரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒருமுனியின்கேயிலும் அங்கேயுண்டு. ௩௨.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்கடவுள் விருத்தகுமார பால்ராகியருளம்படி பத்திபுரித்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர். ௧௩௧.

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மணற்புரமெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்குறப்பெற்றது இதுவே; ௧௮௮.

மாடக்குளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தோரிடம்; இஃது ஒருதாலுகாவாகவும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒரு குளமுண்டு. 'மாடக்குளம் பெருகினால் மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது. ௩௧.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூரருடைய முன்னோர்களிருந்தவர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூறப்படுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். ௧௯, ௮௦.

வடநீருவாலவாய் - இஃது, இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. ௩௧.

வேதாரணியம். ௧௨௨.

(௨)—குலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) ௨௨, ௩௪.

ஆமாத்தியர்குலம். ௬௯.

உக்கிரகுலம். ௧௩௯, ௨௧௩.

கொந்தக்ககுலம். மதுரைக்கு அக்கினிமூலையில், ச-நாழிகைவழித்தூரத்திற் கொந்தகையென்று ஒருருண்டு; அதிற் கொந்தகவேளாளரென்று ஒரு வகுப்பினருளர். ௧௪௦.

சந்திரகுலம். ௨௧௬.

சூத்திரகுலம். ௧௮௧.

(௩)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஊர் மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டுரென்று கூறுவதுண்டு. ௩௦, ௩௧.

இறையனார். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். ௪௧.

உருத்திரசன்மர். ௪௯.

கபிலர். ௩௯, ௪௦, ௩௦, ௬௮.

நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவும் வழங்கும். ௪௧.

பரணர். ௩௯, ௪௦, ௩௦.

மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனார். ௪௯, ௮௮.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புளோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.]

(௪)—சங்கப்புலவர்களல்லாத

தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். ௧௮௩.

நாரியார். ௧௮௩.

(௫)—சாதிகள்:

அதி - வீலச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என்பதனாலுணர்க. ௩௪, ௩௩.

பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர், ௨௧௧.

வன்னியர். ௭, ௧௪௦, ௨௦௭.

(௬)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்மேல்பை முடிந்துகொள்ளுதல். ௧௬௯.

'தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல்,

களக.

பரிகலசேடமுண்ணல். ௧௮௧.

(௭)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.

ஆக்கியோர்கள்.

"அங்கந்குலங்க" ...

(சோமசுந்தரக்கடவுள்) ௪௪.

"குன்றமெறிந்தாய்" ...

(நக்கீரர்) ௧௬௧.

"கொங்குதேர்வாழ்க்கை" ...

(இறையனார் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) ௪௩.

"சங்கறுப்பது" ...

(நக்கீரர்) ௪௪.

"நெட்டிலையிருப்பை" ...

(கபிலர்) ௬௮.

"மதிமலிபுரிசை" ...

(சோமசுந்தரக்கடவுள்) ௧௬௯.

(௮)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம், ௨௭.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(கூ)—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புதிதங்கள் :

‘சுடையாய்’ ௨௨௧.

‘செய்யனே’ ௧௨௬.

‘தளிரினவளர்’ ௧௩௩.

‘தேனுறவன்னி’ ௧௩௮.

‘நீலமாமிடிற்று’ ௧௨௫.

‘பிரமனூர்’ ௧௨௮.

‘போகமார்த்த’ ௧௩௩.

‘மங்கையர்க்கரசி’ ௧௨௫.

‘மந்திரமாவது’ ௧௨௬.

‘மானினேர்விழி’ ௧௨௮.

‘வாழ்கவந்தணர்’ ௧௩௫.

‘வானிற்பொலி’ ௧௨௩.

‘வேதவேள்வியை’ ௧௩௨.

‘வேயுறுதோளி’ ௧௨௩.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், அறங்கநாநாவீனார், காநிகநர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச்சிறுவர் “வருவானொரு சோழியவைதிகனும்” (௧௧௧, ௧௮௧), ஞானபூரணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப்பெருமான், பொய்யிலையானை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(க௦)—திருவிளையாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியாரக்குறல்லார்புத்திரம். ௧௧௧௮.

அழகியசொக்கனென்னும் தோலா

க்கை. ௧௩௮.

ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை.

(௧௩௧௮) ௪௬௭.

இலச்சினவாயில். ௬௧.

உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை.

௫௬.

கரீமனுக்குக் கண்ணிலை. ௧௬௫.

கொல்லொண்ப்படை எவர்க்கும்
வெல்லொணுது. ௧௨௦.

சடைகொடு வருட்டல்வேண்டா.
௪௫.

சொக்கன்றாசு. ௬௦.

தன்னைக்கொல்லவந்ததாயினும் பசு
வைக்கொல்லலாகாது. ௧௨௦.

நெற்றிக்கண்காட்டினாலும் குற்றம்
குற்றமே. ௪௫.

பட்டகுணம் சுட்டாலும்போகாது.
௧௧௨.

பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்போ
னல் விறையும்குமர்துகொண்டோர்
வருவார். ௧௧௫.

பார்ப்பான்முறையீடு பசுப்பாய்ச்ச
லோசெரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான்
முறையீடு கொட்டைப்பசுவின் பாய்
ச்சலொடு விட்டுப்போனது. ௧௧௧.

மன்னவெனப்படி மன்னுயிரப்படி.

(௧௩௧௮) ௨௦௩.

மின்னுமலிழக்குமா. ௧௨.

(௧௧)—தீர்த்தங்கள் :

எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சன
மாலேக்காக வருவித்த ஏழு கடல்களும்
தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையி
ன், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதன்
நிருதிமூலையில் மிகப் பழையதாகக்
காஞ்சனமாலேகோயிலென்று இருக்
கின்றது. ௩௧.

கங்கை. ௭, ௧௧௨, ௧௪௮.

கம்பளை-ஒருநதி; இஃது இலங்கை
த்தீவின் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்
டாவது; ௬௨.

கல்லணை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவி
ற் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டா
கன்னியாகுமரி. ௧௧௨. [வது; ௬௨.
காவணவாவி. ௩௦.

காவிரி. ௧௨௩.

கொண்டாழி - சோழனை உட்கொ
ண்டு ஆழ்த்தியதோரோடை. ௭, ௧௭௦.
சாவணப்பொய்கை: — இது திருப்
பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்;
௧௬௦.

பூதங்கண்டகுளம்: — இது திருப்
பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோ

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ரேரி: 'தென்காற்கம்லாய்' எனவழங்கும்; குண்டோதரானுகிழத்தால் வெட்டப்பட்டது; இதன்கரை பூதங்கண்டகரையென இக் காலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைதட்டிப் பம்பேனச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியமண்ணையெடுத்துக் கரையிற்பொட்டிய கூடையைக் குண்டோதரானுகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; ௩௦.

பொற்றாமரைப் பொய்கை. ௧௮, ௪௪௧.

மணிகர்ணிகைத்துறை. ௭.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவின் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாவது. ௬௨.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்துறையிலுள்ளதோர் தீர்த்தம். ௭௨.

வலவை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவின் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; ௬௨.

வையை. (எதுகை) ௧௩௫, ௧௩௭.

(௧௨)—நாடுகள் :

கப்பிஞ்சிநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இந்தூல் இயற்றப்பெற்றது. ௨௨௮.

கருநாடதேயம். ௧௭௮, ௧௮௩.

களவேள்விநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன் சோழனொருவனைக்கொன்று களவேள்விசெய்தற்கு இடமாவிருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; காட்டுநாடெனவும் கூறப்படும். இந்நாடு, மூவாயன்வண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமர் இதன் கண்ணதென்று தெரிகின்றது. ௧௬௪.

காட்டுநாடு - களவேள்விநாடு. ௧௬௪, ௨௦௭.

கூர்வளங்கோண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, சன்பாற் கப்பிஞ்சி

யென்னும் சிறுநாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடக்கு வடக்கேயுள்ளதான, மழைக்குப் புணைகோடுத்த மங்கலநாடென்பது இதுவேயென்று சொல்லுகின்றனர். ௨௨௮.

சோளாடு. ௧௫௮.

சோழ்ளாடு. ௧௫௮.

துவனாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்கரையிலுள்ளது; [துவனாயென்பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவனாமரனென்னுமராக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] ௧௬௪.

பாண்டிநாடு. ௩, ௬, ௧௨௩, ௧௫௮.

மிழலைநாடு. ௮௧.

(௧௩)—நியாயம் :

காகதாபியம். ௧௩௨.

(௧௪)—நூல்கள் :

இறையனார்பொருள். ௪௧.

உத்தரமாபுராணம். ௧௮.

உத்தராகம கோசங்கள். ௫௬.

கணிதநூல். ௨௨.

கபிலரந்தாதி. ௫௧.

[௪௬.

கைலாபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி.

திருமுருகாற்றுப்படை. ௧௬௦.

நக்கிரியற்றிய (நூலிலுள்ள) இம் பனுவல். ௪௧.

பூரவிநூல். ௬௮, ௭௦.

மடைநூல். ௨௮.

மயனூல். ௧௮௬.

(௧௫)—மடங்கள் :

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்த இடம். ௫.

வாசீசகவாமி மடம். - இது திருநாணசம்பந்தமூர்த்திகநாயனார் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியபொழுது தங்கிய இடம்; இது நூலுமீர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டு. ௧௨௫.

(௧௬)—மந்திரங்கள் :

அகமருடணம். ௧௭௪.

சடாக்கரம் = அறெழுத்து. ௧௬௦.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பஞ்சாக்கரம். கக, கநடு,
பிரணவம். அ.

மிருத்தியுஞ்சயம். ௨௧௨.

(க௭)—மலை :

இடபகிரி. இது சோலைமலை யென
வும் வழங்கும். க௨௧.

இலத்திமலை. இது, பாண்டியனைக்
கொல்லுதற்குச் சைனர்கள் அனுப்
பிய யானையின் மீது அட்டாலைச் சே
வகர் நரசிங்கக்கணையை எவியபொழு
து அந்தயானை அஞ்சிச் சொரிந்த இல
த்தியாலாகியது. ௬௮.

எண்கிரிகள்-சைனர்களுடைய மலை
கள்; ௬௫, ௧௨௩, ௧௨௭: “ஆனை மாம
லை யாதி யரீய விடங்களிற்பல வல்ல
ல்சே, ரீனர்கள்” என்பது தேவாரம்,
(திருஞா); “என்பெருங் குன்றத் தெ
ண்ணையிரவருமேறி ஓர்கள்” (பேரிய.
திருஞா. ௮௫௫); “வேதப் பகைவர் த
ம்முடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழு
விற, கேதப் படுமெண் பெருங்குன்றத்

தெல்லா வசேகரு மெறிகெனவே”
(தக்கயாகப்பரணி, ௨௧௬).

கலை. ௨௩.

கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை. ௧௨௩
சமனெளிமலை. இஃது இலங்கைத்
தீவிலுள்ளது. ௬௨.

திருக்கழுக்குன்று. ௧௦௦.

திருப்பரங்குன்றம். ௧௧௦.

நாகமலை, ௧௨௦.

பச்சுமலை. ௧௨௧.

பன்றிமலை. ௨௨௧.

பொதியில். ௮.

முதியவெற்பு. ௨௦௮.

மேருமலை. ௨௧௫.

யானைமலை, ௬௮.

(௧௮)—மரபு :

மானமங்கலத்தார்மரபு. ௬௯.

(௧௯)—வித்தைகள் :

அக்கினித்தம்பம். ௧௩௪.

இந்திரோலம்=இந்திரசாலம். ௧௩.

நோக்குவித்தை. ௧௮௦.

இந்நூலில்வந்துள்ள அரிய மொழிகள் சில :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகம் - மலை. ௧.

அங்கம் - புத்தபரிபாஷை விசேடம்.

௧௧௪, ௧௧௫.

அங்கம்துற்றெட்டு - புத்தபரிபாஷை

விசேடம். ௧௧௬.

அணரிட்டு. ௧௮௬.

அதி - வலைச்சாதி. ௫௪, ௫௫.

அவதானம் - அபதானம்; திருவினையா

டல். ௬௮, ௧௧௧.

இராவுத்தராயன். ௧௧.

இருப்புமுட்டு. ௧௧௬.

உழப்பாது. ௧௧௬.

உழப்பி. ௧௮.

உழை - வீதி. ௫௨, ௫௮, ௧௧௧.

உளத்தடைத்து. ௩௦, ௧௧௧.

ஊசும். ௨௮.

ஒப்பார். ௭௩, ௭௬, ௭௭.

காம் - கருணம். ௧௨௮.

கிஞ்சில் - சிறிது; மலைநாட்டுவழக்கு.

குதிரையிராவுத்தன். ௧௭௦.

குழப்பி - குழம்பச்செய்து; ௩௭; “கொ

ள்ளும் போதெவனாலே குழப்பலா

மே” (ஆனந்த. பா. ௨).

குழம்பல். ௧௭.

கெருடி. ௧௧௪, ௧௭௨.

கைந்தலை - விதலை. ௧௫௧.

கொச்சை. ௧௮௬.

கொந்தக்குலமீ-கொந்தக்குலம். ௧௪௦.

கொற்று - கொத்து. ௧௭.

சாக்கியர் - சைனர். ௧௧௭.

சாத்தலோதல் - வேதமோதல். ௭௪.

சூறு - விவாகம். ௧௦௨.

சாளரசங்கீதம். ௧௧௧, ௧௧௪.

சிலம்பல் - சிலிர்த்தல். ௭௩.

சிறுக்கன் - சிறுவன். ௧௫௦.

சீரா. ௧௧௬.

சும்மாடு. ௧௫

சொட்டை - ஒருகைவான். ௧௧௪,

[௫௧.

[௧௧௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தப்பு - ஒருவகைப்பறை. ௨௦௭.
 தவ்வும் - தாவும். அஃ, கூஅ.
 திண்ணிமை. கூஉ.
 திருக்கைச்சிறப்பு. கசக.
 துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப. கசக.
 தொத்துவர். கூக.
 தொப்பாரம் - முடிவிசேடம்; இஃது
 இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்க
 னிற் பெரும்பாலும்காணப்படும் கூசு.
 நரியாது - நரித்தன்மைஇல்லாமல். அக.
 நன்பு - நன்மை. அ, சக.
 நாயன் - தலைவன். ககக, ககக, ௨கக.
 நையாண்டி பாடல். கக௨.
 பருந்து - பங்கிட்டு. ஏ, கூஎ, கஅஎ.
 பணிக்கு. ககக.
 பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள். அக.
 பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செ
 ய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான்
 மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி.
 கஃசு, கஃக, கஃசு.
 பழுத்துநரைத்த. கூஎ.
 பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையா
 ட்டி. ௨கக.
 பாராவளை - ஓராயுதம். கச௨.
 பிசகல். அஅ.
 பிறிதுசாபம் - சாபவீதி. ௨௦, ௨க.
 புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ககக.

பூனித்து. கஎச.
 பேரிளமை. கூஎ.
 பொக்கணம். கூஎ, கூஎ.
 மகன்மை - மகனாகக்கொள்ளுதல்.
 கசக.
 மச்சம். ௨சக.
 மலர் - பூப்பு. கஃ.
 மழுப்பவல்லான். கூஎ.
 மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவும்வ
 ழங்கும். கூ௨, கூசு.
 மாலை - விதலி. கக௨, ௨௦௩, ௨௦சு.
 மாறு - மலாறு. அ௨.
 மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. க௨க.
 மொக்கணி - குதிரைக்குக்கொள்ளுக்
 கட்டிம்பை. கூ௨.
 மொஞ்சுகக்கையர் - சைனர். கூக.
 மொத்தம். அஅ.
 வருந்த - பிரித்த. ககக.
 வணிகசூரியர். கஃ.
 வரிசை. கூக, க௨ச, ககக.
 வழிசெய் - வகைசெய். கச௨.
 வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். ஏ.
 விலாவொடித்தல் - சிரிக்கச்செய்தல்.
 கூ௩, கக௨.
 வேணும் - வேண்டும்; (எதகை)
 கக௦, ௨க௦.
 வையாளி அல்லது வைகாணி. எக, அச.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்தூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூலிலே தேவாரமுதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றுவரும் செய்யுட்கள் மிகப்
 பீல; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், () இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை திரு
 விளையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

[தேவாரம்.]

திருநா. மதுரை: “அதிரவீசியாடுவாய்” = (க௨) க௨, ௨க: “ஆடின
 னதிரவீசி”; “அதிர வீசி, யாடுவா நென்னும்”

கை, திருவலங்குழி. “என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை” = (க) கக:
 “என்னபுண்ணியஞ் செய்ததம்மன்”, (கஃ) ௨க: “என்னபுண்ணியஞ் செய்
 தேன்.”

திருநா. மதுரை: “முனைத்தான யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி”
 = (திருநா. கரு: “தொன்னில மாம டந்தை தோன் டமு நெவர்க்கு முன்
 னர், தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தநீம மூர்த்தி”; (க) கசு:
 “மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெ டுந்த திப்பிய விலிங்
 கம்.”

ஷை திருவாரூர்: “நரியைக் குதிசைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வா
 னும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்று நூறுசெய் வானும்” (2அ)
 அச: “மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நூறு செய்வோன்,நரி
 கடம்மை.....குதிசை யாகச் செப்புதோன் றுமல் விட்டான்”.

[திருவாசகம்.]

கீர்த்தி. சக: “இந்திர ஞாலங் காட்டிய” ஷை கசு: “இந்திர ஞாலம்
 போலவந் தருளி” = (2க) கசு - “இந்திர ஞாலஞ் செய்வது.”

கீர்த்தி. ௫௨ - ௫௬: “வாத லூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்
 பொலி காட்டிய பண்பும்” = (2எ) க: “சிலம்பொலி துளங்கக்காட்டும்,
 வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத லூரால்”; (2அ) கசு: “வாதையம்
 புர்த்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட.”

திருச்சித்த. சுசு: “பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கட
 மை போற்றி”, நீத்தல். சு: “பொறுப்பரன் தோபெரி யோர்சிறி யோர்கடம்
 பொய்யினையே” = (க2) கசு - “பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத்
 தருள்.”

திருவேல். கசு: “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” = (2எ) க: “
 “நீரைப்பொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையை.”

திருவேல். கசு: “அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவீத்த, வப்
 பார் சடையப்பன்” = (கக) ௫: “மன்னவர் முடிசு வித்து
 இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு
 சிவலோக மான தன்றே”

கோயின்ழித்த. க: “நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேலே.” = (2அ) க2:
 “நரிகா ணரியாது நீர்.”

அருட்பத்து. க - க0: “அதெந்துவே யென்று” = (௬௫) உசு: “எந்து
 நீர் புதல்வ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்தது.”

திருப்பொற். கஅ: “அயன்றலைகொண்டுநாமே” = (௫ச)
 - “அயன்றலையுறுத்தல்..... சால், வாழ்த்தி”.

திருச்சித்த. க0: “என்பொலா மணியே”, புணர்ச்சி. க: “என் பொல்லா
 மணியைப் புணர்ந்தே”, அச்சு. க: “என்பொலா மணியை யேத்தி” = (20)
 - “என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்.”

குலா. க: “ஓடுங் கவந்தியுமே புறவென்றிட்டு” = (2அ) உ: “பொருந்
 கோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை.” கவந்தி - கோவணம்.

கீர்த்தி. ௨௭-௨௮: “குதினையைக் கொண்டு குடநாடதன்மிசைச், சதூர் படச் சாத்தாய்த் துன்னெழுந் தருளியும்”=(௨௮) ௨௯: “வந்தது முதுபரிச் சாத்து”. (௨௯) ௩௦: - “சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்.”

திருப்படை. ௧: “பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்” = (௩௦) ௩௧: - “பாண்டிநன் னாடனே.”

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

௨௪௨: “சுத்திய பொக்கணத்து”=(௩௩) ௩௪: “பொற்பு யத்துறு பொக்க ணந் தூக்கினன்.”

[பெரியதிருமொழி.]

௧ - ப. ௧: “குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திடும்.....நாரா யணுவென்னு காமம்”=(௩௮) ௩௯: “குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய்.”

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: “அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய”=(௩௭) ௩௮: - “அறங் கரை நாவி னானும்.”

[இசைமரபு.]

“சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கம்.....இயல்பு”=(௩௯) ௪௦: - “இன்று பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்”; ௪௧-௪௨: ம்பக்கம் பார்க்க.

“உள்ளாளம் விந்து.....உணா”=(௪௧) ௪௨: “ஒடுக்குள் ளாளம்... தொழில் பத்து”; ௪௩ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“பெருக்குரல் கட்டை.....ஆகா வெனச்சொன்னு ராய்ந்து”=(௪௪) ௪௫: “புனைபெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லை”; ௪௬ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“தாய்மொழி மென்முழிலும்.....நாள் வேதத்துள்”=(௪௭) ௪௮: “ஆங்கரி முரற்சியென்ன.....யாரும்”; ௪௯ - ம்பக்கம் பார்க்க.

“மாத்திகாகளொன்பானும்.....ஐந்துநிற மாம்”; (௪௭) ௪௮: “தணி வின் மாத்திகையொன் பானும்.....அதிசயித்தார்,” ௪௯-௪௯: ம்பக்கம் பார்க்க.

[பரிபாடல்.]

“உலக மொருதுலையாத் தானோர் துலையப், புலவர் புலக்கோலாந் றாங்க. வுலகெல்லாந், தானையாட வாடாத் தகைமைத்தே தென்னவன்ற, னான் மாடக் கூடனாக”=(திருநக). ௧: “மலருமித்திரு நாட்டியல்.....மதுரை.”

[கலித்தொகை.]

௪௭: “வையைதன், னீர்முற்றி மதில்பொருஉம் பகையல்லா னேரர தார், போர்முற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனலுரன்”=(திருநக) ௪௮: “வாரி யெற்றிமுன் மதிப்படை பொருவது வையை.”

[புறநானூறு.]

௧௩: “அருந்தவத் தோற்கே”=(௨) ௧௪: “அருந்தவீ னருளி னாலே”, (௧௫) ௧௬: - “அருந்தவ னிசையித்து.”

சு: “கறுழ்பொருத செவ்வாயான்” = (உஅ) உசு: “கறுழ்பொருசெவ்வாய்.”

உஉசு: “பல்படைப் புரீசை” = (திருநக). உ: “மதிட்படை.”

[திருமுருகாற்றுப்படை.]

அ-ம் அடி: “வள்ளுறை சிதறி” = (கஉ) சு - “வள்ளுறை சிதறி”

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், க0: “மான வருங்கலை நீக்கி யிரவென்னு, மீனவீளிவினாள் வாழ்வேன்மன்” = (சச) க0: “தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறுகாரி யத்தை, யின்றுநா பொருவன் பாற்றாழ்ந் திரக்குமா நெங்ஙன்.”

[திருக்குறள்.]

ந: “மலர்மிசை யேகினான்” = (ந.சு) சகீ: “அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை.”

கசு “தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனாலகம், வானம் வழங்கா தெனின்” = (சச) ச: “இரும்புனன் மழைமறுத்துத், தானமுந் தவமுங் டன்றி.”

கருசு: “ஓறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றத் துணையும் புகழ்” = (சந) உஅ: “சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந் துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்க.”

சுசுஅ. “இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொருகப் படும்” = (சச) சஉ: “ஒளிவளர் வீர மாறன்.”

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

“கோட்டுமண் கொள்ளு” - (ந.சு) உசு: “கோட்டுமண்கொண்டு.”

[சீவகசிந்தாமணி.]

(கசு). “வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்” = (சு0) ந - “வென்றிப் புரம் வென்றோன்.”

உ00சு - உ0க0: “அணங்கரவு.....தோன்றினான்” “வெண்ணை... ஆயினான்” = (ந.சு) க - க0: - “முன்வளை தனுவன..... நடுக்கமும்”, “கையுறு குடையொடு.....சார்ந்தனன்.”

உ0உ0: “வந்தவர வென்னையென.....முதுமூப்பொழியு மென்றான்” = (உந) கசு: - “மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக், கிழவனி யான்.”

உஎகஅ: “பொதும்பருள் விதும்பி னாரே” = (உச) நு: “கண்கணீர் ததும்பமேல் விதும்ப நிறைந்து நின்றான்.”

[மணிமேகலை.]

உந - மகாதேத, அசு: “நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி” = (ந.சு) ந: “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது.”

[குளாமணி.]

சீய. கற்க: “செய்யவாய்ப் பசம்பொன்.....வருக வென்றான்”=(௬)
க௦ - “மையமர் விழிவாளென்ன.....வளர வாய்கு.”

[பதிஞேரந்திருமுறை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

உஅ: “வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு, கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து,
மோடும் பன்னரி யூனாகேட் டரனைப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்துங்,
சுவனைப் புனலிற் தவனை யரற்ற, வீசன் நன்னை யேத்தின வென்று, காசும்
பொன்னுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் கியற்றிய, செழு
விதை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன,
விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்து, மருத வட்டத் தொரு தனிக்
கிடந்த, தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி, யும்மைப் போல வெம்மித் தலை
யுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தித் திரந்தங், கோயின் முற்றத்து மீமி
சைக் கிடப்ப, வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்தங், காம்புகுத் துதிர்
ந்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும், விரும்பின
கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, புரிசூழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த,
பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்” = (சஅ) - வது திருவிளையாடலில்,
உ௬ - முதல், உ௭ - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய
அகவலின் கருத்தைத் தழுவிவந்திருத்தல்காண்க; மருதவனப்புராணத்தின்கண்
வரகுணச் சருக்கத்தில், சுரு.ம் செய்யுள்முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவை: “பெருகு தண்கட லுற்றுண் பெருநகை, யொருக ணங்களை
யொக்குந் தகைமையேன்” = (அவை.) ௩: “திருவிளை யாடலைக், காய்ப் சிக்
குக் கடலைக் குடிக்குமோர், நாயை யொத்துந் தமிழே னவினவல்”.

திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௧௫: “கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்
பென்ன” — (உஎ) ௫: “கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெலேய்க்கும்”.

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, உ௩: “அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு
போகி” = (சஅ) அ: “அபாயத் தான்மேல், வந்தவிப் பிரம கத்தி”.

ஷை சஎ: “யார்சூகு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுள
தோ” = (௫௭) ௩: “எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் றுநெந்நெஞ்சக முரு
காது”.

திருஞான. உஎ௦: “சிந்தை யிடையுற வன்புந் திருமேனி தன்னி
லசைவுங்,.....வந்திழி கண்ணீர் மழையும்” — (௩௯) எ: “கூழ்ப்பமா ருடலு
மம்புசேர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சி.”

[கம்பராமாயணம்.]

நூற்பயன், ௨: “நன்மையும் தின்மையும்” = (உஅ) அ௦:
“நன்னுமதின்மை”

அரசியற்படலம், எ: “பூமியு மயோத்திரமா நகரம் போலுமே” = (க0) க. “மண்முழு துந்தனியே, பொன்னிற் நிகழும் புரமீ ஜெனவே”.

தாடகைவதை. க0: “கண்கிழித் துமிழ்விடக் கீனலரா வரசு” = (க௬) க: “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி”.

வேள்விப்படலம், இக: “பெரிய காரிய முன” = (இ0) க0: “பெரியகா ரியத்தின் வந்தேன்”.

மிதிஷைக்காட்சி. க௬: “அழகெனு மதுவுமோ ரழகுபெற்றதே”, (கேரீ லங்காண். க௬: “அழகினுக் கழகு செய்தார்” = (உஎ) க: “அழகினுக் கழ கார் மேனி”.

உலாவியற். இக: “நாடெ லாமொரு நன்னக ராயதே” = (கக) இ: “நா டோர் நகமென ஞாலங் காண்”.

இன்னும் இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துக் கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள்நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற்குறிப்புளையா லுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவினையாடலிற் காணப்பெறாத அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவினையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப்

* படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல்

முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பக விநாயகர். [இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவி னையாடற் பயகரமாலையிலும் துதிக்கப் பெற்றுள்ளார். இவர்கோயில் மதுகா யில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.]

(கடவுள்வழித்து:) இதில், பெரும் பற்றப்புலியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத் துதி, இத்தலத்துத்திருநாமங்களுள் நான்கன்துதி, மதுரைத்திருச்சிறற்ம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற் றின் துதிகள், உக்கிரப்பெருவழுதியார் துதி, நீர்ப்பத்தெண்ணியமுனிவர் கள்துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதீகம்:) இதன் இறுதியில் முத ற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்

பதீகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்று வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.]

(திருநகரச்சிறப்பு:) மதுரைநகரம் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆல்வாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாது காக்கப்படுவது.

* (3) விருத்திரஹத்தையப்போக்கு தற்குத் தேவாலோகத்திற் பலவிமான ங்கள் இந்நிரனாற் செய்வீக்கப்பெற் றன. சிவலிங்கப்பேருமானுடைய அழகியவழுவத்தைக்கண்டு, இந்திரன், சொக்கென்னும் திருநாமத்தைச்சாங் தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு முதலால், உத்தரமுகாபுராணமென்னும் னடநூலி லுள்ள சாரசமூச்சயமென்னும்பகுதி. இச்சரிதத்தை *முதலித்கூறியவர்கள்,

* () இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவினையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், வான்மீகி, எச்சரென்பவர்கள்; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனிவர்.

(ங) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வழுவமங்கையை மணம்புரிந்தனன்.

(ச) மலயத்துவசன் மலைக்கொடி மன்னனென்றும் கூறப்பெவன். புங்குனி உத்தரத்தில் தடாகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம் சிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச் செய்வித்தனர். திருநந்திதேவரே குண்டோதரராகவந்தனர்.

(ரு) இந்திரவிமானத்திற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெருமான் திருநடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்று பெயர்பெறும்; [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத்தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்றுபெயருள்ள ஒருமண்டபமிருத்தலும், அதில் இக்காலத்துப் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும் சான்றாகவுள்ளன.]

(சு) தடாகைப்பிராட்டியார் பச்சைத்தேவி (மரகத வல்லி)யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(எ) சிவபெருமானதுகட்டளைப்படி குண்டோதரனார் பல்குளங்களை உண்டாக்கினார். அக்குளங்களுட் காவணமுள்ளவாவியைத் தீன்பாற்பெற்ற ஊர் காவணநல்லூரென்று கூறப்படும். ஒருவாவிக்களையில், சடங்குக்கந்தர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். [இங்கே சடங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாணஸுப்ரமணியக்கடவுளையென்று சொல்லுகின்றனர்.]

(அ) அக்கினிமுலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகூடல்களும் அடங்கின.

(க) உக்கிரனார் சடையுடன் பிறந்தார்; அதனால், கோச்சுழுவருமரெ

ன்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாதருக்கு விதுகுடுமிப்பெருவழுதியென்பதும் திருநாமம். [மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள, 'கோச்சடை' என்னுமார், கோச்சுழுவருமரால் அந்தணர்களுக்கு முற்றுட்டாகக்கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடற்பயகரமாயினுடையதெரிவிக்கின்றது.]

(கக) உக்கிரனார், ஆதிமரபிலவதரித்த வழுவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாதர் பதினாறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசபோகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்ததுபற்றி, அவர் அபிடேகச்சொக்கரென்றும் புழுகுநெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன்விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்க்களாற் குடித்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன்கட்டளைப்படி மேகங்கள் பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நான்குமாடங்களாகித் தடுத்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ்மதுளையென்று பெயர்பெற்றது.

(கங) எல்லாம் வல்ல சித்தருக்கு ஆக்கினுஞ்சித்தரென்பது திருநாமம்.

(கரு) சேரமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்பீலவராக எழுந்தருளியிருந்தபொழுது அவருக்கு மதுரைப்பேராலவாயாரென்பதும் இறையனாரென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப் பெற்றது இறையனார் பொருளிலக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதி பெற்றிருத்தலைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கீரனார்மட்டும் அழுக்காற்றால், 'யானியற்றியதூலில் ஐந்தாம் பனுவலுக்கு ஒப்பில்லை' என்றாகுறினர்.

(கசு) தருமியின்தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(கஅ) சிவபெருமான் தமிழ்தூங்கருத்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(கக) இறையனாகப்பொருளுக்குப் பலியுற்றிய உணாகளுள் உப்புர்கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் மெய்யுணாகளைக்கண்டனர்.

(உக) பழமதுனையை அழிக்கவந்த கடல்சுவரம்படி பாண்டியன் வேலையெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வழந்து அலுங்காலைக்கழுவினது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலைவடும் பலம்பரின்றானென்பதுபெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலையரசனுக்கு அதியயானென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கையில் அறுபத்திராவர் சிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்களால் உத்தராகமகோசங்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையின், அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இதனை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் வலியுறுத்தும்.]

(உச) காடுவெட்டியென்னும் சோழன்பொருட்டுமூரிக்கப்பெற்ற வடக்குமதில்வாயிலுக்கு இலக்கினவாயிலென்பது பெயர்.

(உடு) மாணிக்கம்பிறத்தற்கு இலங்கைத்தீவிலுள்ள சமனெனமலையைச் சூழ்ந்த வலையை, மாவலிகள்கை, கம்பனை, கல்லையென்னும் நதிகள் நான்கும் இடங்களாகும். இதில், நவமணியின் இலக்கணங்கள் விளங்கவிரித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உஉ) கீழைமதிற்பால் அட்டாலை மண்டபம் தெய்வக்கம்பியாரத் கட்டப்பெற்றது; வில்வீரவடிவங்கொண்டு அதில் எழுந்தருளி யானையை எய்த சிவபெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்திலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பாண்டியன் ஈரசிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்தனன்.

(உஎ) திருவாதவூர், காணையார்கோயில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத்தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இந்தத்திருவிளையாடல்முத

லியவற்றால், திருவாசகத்துள்பாடுதிகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அடியது ஸ்ரீமாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) நரினைக் குதிகைகளாக்கிய இடம் மிழலைநாட்டில் நரிக்குடியென்று வழங்கப்படும். திருவாதவூர்த் சிவபெருமானுடைய பாத்திரம்பொலி கேட்கப்பெற்றது. [குதினை இலக்கணங்கள் இதில் மிடுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(க௦) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடையவேலைக்காரர்கள் அடித்தார்கள்.

(கஉ) இத்திரனுக்குமுன்னம்ஆடிய ஈசானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி, திருவடியின்மேற்கொழுகட்டினார். அதனால், அதிரவீசியாவோர், மாறியாழக்கொடியிட்டபெருமானென்னும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(கங) யமதூதர்கள் சிலபழங்கதைகளைத் தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(கரு) இக்காலத்துவழங்காதனவாகிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற்குரியபரிடாஷைகளும் இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளன.

(கசு) தத்தனென்னும் பாண்டியன் அரசாளுகையில் சமணரனுப்பிய நாகமுமிழ்ந்த விடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்துள்ள அமுதத்துளியால் சமணமுற்று மதுரமாயிற்று. அதனால், இந்நகர்க்கு மதுரையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களுடைய மாயப்பசுவதைக்கப்பெற்றது.

(கஎ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாமனார், இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளினரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(கஅ) சைனர்களைவாதுசெய்து வென்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க்கு வாதுசெய்தவாரணமென்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று.

சைனர்களை ஏற்றிய கழுக்களின் வரி சைமுந் தவீடம், கழுவர்ப்படைவீ டேன்று வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதோஷம் தீர்த்தற்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திரு வேடகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்துபூசி த்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சீறு மையிற் றெள்ளியாரென்பது திருநா மம். அத்தலத்தில், வைணயயாற்றின் தென்களையில், பாண்டியன் படை வீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(சுக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சே னுபீதி, கொந்தக்கக்குலத்துப்பிறந்தவர்.

(சுக) மாமனாகவந்தவர் கூறும்வார் த்தைகளில் சிலவர்த்தகபரிபாஷைகள் ள்வந்தள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான், பட்டமங்க லத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தரு ள்ளார்.

(சங) உண்ணுதற்குரியநீர்ந்தேர்த் தற்குத் தக்க வாஸினைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்தபாண் டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்தில்தைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்மு தலியோரார் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீ ரர் பிரமராகத்தத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுரு காற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கே ட்டமுருகக்கடவுள், அவனாவிலித் து, 'நம்மைக் கிழவனென்றனையே' என்ன, நக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவாஸ்துதிப்ப, அதி லுள்ள, 'என்றமிழையாய்' என்பதைக் க்கேட்டு மகிழ்ந்து, 'திருமுருகாற்றுப் படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; 'கீ மதுரை க்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய் தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடி த்துக்கட்டியஇடம் கட்டிநூல்லாரென் றும், அவற்றைச் சிணைப்படுத்தியஇட ம், இரூஞ்சிறையென்றும், அவன் தனி த்துநின்று போர்செய்து இந்திரனை வென்றஇடம் தூனித் கூயமென்றம

வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணை கொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலு ள்ள ஏழுநாயுடைய ஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு 'நாம் முன்' என் று சொல்லிக்கொண்டுவந்தமையால், அவனார் நாழனாரென்று பெயர்பெற் றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொ டுத்தற்குமுதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவனாநாட்டில் முத லில்மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணை கொடுத்தவனுடைய இடமாகிய கள வேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற் கும்.

(சசு) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ் த்தியமடு கொண்டாழியெனப் பெயர் பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கே யுள்ளதோரோடை.

(சசு) மதுரை, நடுநீர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர் பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானு டைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகு ணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்தி பரவசராயப் பலவகையானவழிபாடு கள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமரு தூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டி யன்தோரணமென்றவாயிலின் வலப் பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள் ளது.]

(சக) வரகுணபாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலேரரைப்பிரார்த்தி க்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்முதலியபகைவர்மீது விடை க்குறியம்பையெய்தனர்.

(சுக) சிவபெருமான், மூர்த்தியார் க்கு அரசளித்தனர்.

(சுஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெரு மான் பகுத்துக்கொண்டருளினார்.

(சுங்) புலியின்முலைப்பாலைச் சிவபெ ருமான் புலவாய்க்கன்றக்கு அளித் தருளினார். மணலூரிலிருந்துவந்த ஒரு வுணிகளுல் இத்தலம் கழுணப்பெற்றது. [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக் கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்குதூர்

னென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றாண்களுள் ஆறாவதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருந்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருவிழையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(ருச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.]

(ருஅ) கூட்டுநாட்டுள்ள வன்னியர் தலைவன், கஉ-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவையிப், ஒரு பன்றியினிடத்தில், கஉ - குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். [சோமசுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்துத் துவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(ருக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வள்ளியர்களாயின. அவைகள் வளர்ந்தமலே பன்றிமலையென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிகீதும் பரிபன்னிருவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(ரு௦) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம் ஜபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் வினாவிற்பலனை அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம்,

பன்னிருநாமப்படலம், ௪௦௪-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

(ருக) உக்கிரகூலத்துப்பிறந்த பாண்டியனொருவன் மேருமலையிற் சுயலையும்க் செண்டையும் பெரித்தனன்.

(ருஉ) விடவைத்தியர் இத்தனைவகையினரென்பது இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருவனுக்குத் திருமுகலில், “சடையாய்” என்னும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடனோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(ருச) வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமானுடையதேசித்தருளினர்.

பரஞ்சோதமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டதுபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடந்ததென்பதம் இன்னபாண்டியன்மகன் இன்னாலென்று இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்களும்ட்டுமே இந்நூலிற்காணப்படுகின்றன :

க - உக்கிரரூர்.

உ - சுந்தரமாதர்.

ங - தத்தன்.

ச - மலயத்துவசன்.

ரு - வரகுணர்.

சு - வரகுணருடையமைந்தர்.

ஏ - வீரமாதன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்

கூசு - திருவிளையாடல்களுள், தேவாரமுதலியவற்றுள், சிற்சில
வந்துள்ளன ; அவைகள் வருமாறு :—

கூசு - திருவிளையாடல்,

“எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்” (கல்லாடம், ௧௧.) *

க. இந்திரன்பழிதீர்த்தது.

“காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை
சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பு, பனிமலை பயந்த மாதுடன்
நீர்த்தருள், பெம்மான்.”

“வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருததோர் திருவுருத் தான்பெரிது
நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிரு
நான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோ
யிலு, ளமையாத் தண்ணவி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறைதரு
மூல காரணன்” (கல். கூ, ௩௨.)

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது.

“அத்திக் கருளி” (திருவா. திருத்தேனளையம், ௧௨.)

ச. மணஞ்செய்தது.

“தென்னு மெடைய சிவனே போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௧௧௪.)

“தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானை” (ஷை திருவம். ௧௦.)

“மருவித் திகழ் தென்னன்” (ஷை திருத்தேள். ௧௫.)

“என்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்” (ஷை திருப்புவல்லி, ௨.)

“வானந் தொழுந்தென்னன்” (ஷை திருத்தோளோக்கம், ௮.)

“பாண்டிநன் னாடரூ லன்னையெனும்” (ஷை அன்னைப்பத்து, ௫.)

[இவற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியராகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

“கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர்சூடி, யைவாய்க் காப்புவிட் டணிபு ணணி
ந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, வீடைக்கொடி நிறுத்திக்
கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்”,

* கல்லாடமுதலியவைகள் குறிப்புளாயில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்களுக்கு இன்பமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.

“மூலமூன் றிணந்த சிலைதுதற் றிருவினை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, ணடுநீர் நகர்செய் தபெவந் தீடைக்கு; மருட்குறி நிறுவி யருச்சினை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிணை”.

“மதுரை மாநகர்ப் பூழிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விழைவன்”.

“நான்கெயிற் றொருத்தற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடையேந்த, மூட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணிரெய் யிறைத்து மணவழி லோம்பப் புலியனந் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிருகர மெக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றண்கூட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்காஞ் சென்னி யாக, வருப்பசி முதலோர் முன் வாழ்த் தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந்துவ காண்ட, கூடற் கிறைவன்” (கூல். ௨, ௧௬, ௨௫, ௩௪.)

டு. பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்தது.

“கொட்டிசைந்த வாடலாய்”

“புன்சடை, பின்றயங்க வாவொய்” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“குழகனே கோல வில்லீ கூத்தனே” (திருநா. தே. ஷே.)

“பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக” (திருவா. கீர்த்தி. ௧௩௮.)

“நாடிந் முனிவர்க் காடிய பெருமான்”

“ஒருபாற் பசுங்கொடி.....கூடன் மாநக ராடிய வழுதை”

“முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமங் கண்ணுங் கனியக் குனிகும், புதிய நாயகன்”

“எங்குள வியிரு மின்பநிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்”

“கூடல், வெள்ளியம் பொதுவின் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்பநடம் புரியுந் தேவ நாயகன்”

“வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய பெருமான்”

“இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய ஞான்று” (கூல். ௧௧, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௩௦, ௩௬, ௪௧.)

“கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து” (சிலப்பதிகாரம், பதி. ௪௦ - ௪௧.)

கூ. பூதமுண்டது.

எ. ஆறழைத்தது.

“பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வந்தாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்றுநனி தொலைத்த, காருடற் கிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றா தலந்த நீர்நசை யடக்க, மறிநிறைப் பெருநதி வரவழைக் கருளிய கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்” (கூல். ௧௪.)

40 திருவிளையாடற்சீதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

அ. கடலழைத்தது.

“மர்மி யாடப் புணரியழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன்” (கல். உக.)

க0. உக்கிரன்பிறந்தது.

“பேழ்வாய்க் கொய்யுளை யரிசுமந் தெடுத்த, பன்மணி யாசனத் திருந்துசெவ்வானி, நெடுஞ்சடைக் குறுஞ்சுடர் நீக்கியைந் தடுக்கிய, வாறைஞ் ஞாறெடு வேறுகிரை யடுத்த, பன்மணி மிளிர்முடி, பலர்தொழக் கவித்துப், பஹலைப் பாந்தப். சமைதிருத் தோளிற், றரித்துல்களிக்குந் திருத்தரு நாளி, நெடுநாட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடையுக் கிரற் பயந்தரு ணிமலன்” (கல். எஅ.)

கக. வளைவேல்செண்கோடுத்தது.

“அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவிலோக மாக்குவித்த, அப்பார் சடையப்பன்” (இ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது.

“உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால் களா னீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே” (திருநா. தே. திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்.)

கச. கல்லானைகரும்புவாங்கியது.

“நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்புகொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலகிறை கண்டன்” (கல். ஈஉ.)

கரு. சங்கப்பலகைகொடுத்தது.

“ஞானசம் பந்த னுனாசெய், சங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தும்” (திருநா. தே. தேவூர்.)

“பட்டிமன் றென்னன்” (ஹ. ஹ. திருவாலவாய்.)

“மதுரைத்தொகை யாக்கினானும்” தொகை - சங்கம். (திருப்பாசரம், கக.)

“தண்டமிழ்நூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே” (சுந்தரமார்த்தத்தினாயனார் தேவாரம், திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

“உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, வன்பினைந் திணையென் றறுபது குத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் களாயில்வைத் ததுபோற், பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென்றமிழ்க் கடவுள்” (கல். ஈ.)

“சாஸ்பாய மூம்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், நூல்பூ யிடத்தும் முளசெய்யுண்மிக் கேறு சங்கம்” (பெரியபுராணம், ழுர்த்தி. இ.)

“சென்றிணந்து மதுரையினிற் றிருநீதியனாற் சங்கத்து, னன்றிருந்து தமிழ் நூலாய்ந் தருளியவங் கணர்”

“திருவால் வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணூ, தருவானை” (பெரிய, திருநா. ௪௦௩, ௪௦௬.)

“தூலின்கட் பொருள்பாடி ஊலறிவார்க் கீந்தானை” ஷே. திருநா. ௮௮௩.)

“இவை, தெற்கில்வாயில்திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன் சாவவும்பாடி இன்னவாறாகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய்வருதலின், அங்கதமாயிற்று” (தொல். பொரு. கேய. “நிறைமொழி” என்னும் களவு - மஞ். உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

க௬. கிழியறுத்தது.

“நன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி நோன் காண்” (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

“பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, யென்னுளங் குழிகொண் டிரும்பய னளிக் குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்” (கல். க.)

க௭. நக்கீரனைக்களையேற்றினது.

“அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்” (கல். ௫௨.)

“கிறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து, தீதம் பாடிய வண்ணல், பாதஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே” (கக-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவேழகூற்றிருக்கை.)

“பணிந்தேனின் பாதம் பரமீமட்டி பானீ, நணிந்தால வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தேன்மேன், மெய்யெரிவு தீர்ப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன் றின்றி யமர்ந்து” (ஷே. ஷே. இறுதிவேண்பா.)

“கூட லாலவாய்க் குழக னாவ, தறியா தருந்தமிழ் பழித்தன னடியே, னன் டிய சிறப்பி னிணையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விராந்தே” (ஷே. பெருந்தேவபாணி.)

“விராந்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - விராந்தென்மேற், சிற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே, யாற்றவுந் செய்யு மருள்” ஷே. ஷே. இறுதிவேண்பா.)

க௮. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்தது.

“அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வருவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, ளே முழு பெயருங் கோதறப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணருல கவர் க்கு, முற்றிவம் பெருக்கு முதற்றீ பதர்க்கு, நின்றறிந் துணரத் தமிழ்ப் பெயர் சிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்” (கல். ௬௬.)

கக. உண்மைதமிழறிந்தது.

“மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பா
ணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாய
பா ரறிய நீயே யாதலின்” (கல். முருகரீதுதி.)

“திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொரு ணிறுக்கு மாற்றா, லுருத்திர
சன்ம னாகி யுற்றிடு நிமலன்” (கந்த. தூபன்மன்வதை. ௨௬௧.)

[இறையனாரகப்பொருள், முதற்குத்திரவுரை ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.]

௨௦. இடைக்காடன்பின்போனது.

“முன்னிடைக் காடன் பின்னெழு நடந்து, நோன்புறு விரதியர் றுகர்வுள்
ளிருந்தென், நெஞ்சக நின்று நினைவினுண் மறைந்த,குனித்
தரு ணாயகன்” (கல். ௭௬.)

௨௧. கடல்சுவறவேலேறிந்தது.

“மற்றவன் நன்னால் வடவையின் கொழுந்துகட், டாற்றா துடலமு மமைக்
குறு முத்தமும், விளர்த்துநின் றணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல்
பொரிய வொருங்கு வேல்விடித், தவந்தருள் கொடுத்த முதற்பெரு நாய
கன்” (கல். ௭௮.)

“முந்நீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. கூ.)

“முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பின்றுனென்றவியப்பால், நெடியோனெ
ன்றாரென்ப” (ஐ. ஐ. ௨௭௦.)

“அடியிற் நன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொ
றுது, கொடுங்கடல் கொள்ள, தென்றிசை யாண்ட
தென்னவன்” (கில. காடுகாண். ௧௭, ௨௨.)

௨௨. வலைவீசியது.

“அதியனாய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னை” (திருநா. தே. திருவதிகை.)

“அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௨௦௮.)

“ஆரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும், பேராசை வாரியனை” (ஐ.
திருவம். ௨.)

“மணிவலை கொண்டுளான் மீன்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே”

“ஏதில் பெரும்புகழெங்க ளீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தியிற் றோன்று,
மோவிய மங்கையர் தோள்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே”
(ஐ. திருவார்த்தை, ௩, ௮.)

“மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்துவெளிப்படு மாயிடிவே” (ஐ. திருப்படை
யாட்சி, ௬.)

“நெடுஞ்சடைக் கிடந்த குறும்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வெளுத்த
திருமிடற் றிருளு, துதன்மதி கிழித்த வழலவிர் நோக்கமு, மறைத்தொரு
கிறுகுடிப் பாதவ னாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி,
கொடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு ணாயகன்” (கல். ௧௬.)

உ௩. வளையல்விறந்து.

“வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானை” (திருநா.தே.திருவாலவழி.)

“இதழியுந் தும்பையு மதிமுழங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீதிகுறி:..
.....கண்டனீர் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுத னாயகன்” (கல். சசு.)

உ௪. மாணிக்கம்விறந்து.

“கதிர்நினா பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காணப் புனைவருந் திருவடி, மாநிலந் தோய்ந்தோர் வணிக னாகி,.....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” (கல். சஎ.)

உ௫. ஞானோபதேசஞ்செய்தது.

“குராமலரோடராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழநீர் தீசனைனா சுகனாகி கோண்டார்” (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், கக.)

“உனக்குக் கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் னருகு, நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” (திருவா. சிவபுராணம், ௫௬ - ௬௬.)

“அந்தண னாகி யாண்டுகொண்டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்”

“திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்” (ஐ. கீர்த்தி. சஉ - ச௩; ௫௪ - ௫௫.)

“பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க” (ஐ. திருவண்டப்பகுதி, ௬௬ - ௬௭.)

“என்னே ரணையோர் கேட்தவந் தியம்பி, யறைகூவி யாட்கொண் டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்” (ஐ. ஐ. கசஎ - கசக.)

“அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர னாகி யருளிய பெருமையை”

“மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி”

“என்னையு மொருவ னுக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி” (ஐ. போற்றி. ௭௫ - ௭௬; ௮௮ - ௮௯; ௯௩௬ - ௯௩௭.)

“ஈறி லாதகீ யெளியை யாகிவந், தொளிசெய் மானிட மாக நோக்கியும்” (ஐ. திருச்சதகம், கக.)

“செங்க ணெடுமாலும்”.....“வானவன்பூங்கழலே பாடுதுங்காணம் மானும்” (ஐ. திருவம். க - கச.)

“நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி, நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி, யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே” (ஐ. திருப்போற். அ.)

“வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னுதே, கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினு ளாண்டு கொண்ட, ...:..... பொன்னங் கழலுக்கே சென் றாதாய் கோத்தும்ப”

44 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

“அருவாய் மறைபயி லந்தணனா யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே
(சென்னாதாய் தோத்தும்பி” (ஷே. திருக்கோ. கச, கச.)

“உருநா மறியவோ ர்தணனா யாண்டுகொண்டான்”

“காவாவென்.றென்னையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்” (ஷே.
திரத்தேள்ளேணம், க, எ.)

“பெருந்துறையான், சீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்” (ஷே.
திரப்பூவல்லி, சு0.)

“கருணையினுற் தேவர்குழா; நாணமே யுய்யவாட் கொண்டருளி” (ஷே. திரு
ப்போன்னுசல், டு.)

“அந்தண னாகியத் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு
ளும்,தேவர்பிரான்” (ஷே. துயிப்பத்து, சு0.)

“அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளா
யே” (ஷே. திருப்பள்ளி. அ.)

“நாயேன் றனையாண்ட பேதாய்”

“முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே” (ஷே. புணர்ச்சிப்பத்து, சு - சு0.)

“ஆண்டீர் யளித்த வருளனை மருளினுன் றுறந்த, வஞ்சனேன்” (ஷே. வா
ழாப்பத்து, சு.)

“திருவடி யென்றலைமே னுட்டமையால்” (ஷே. துலாப். அ.)

[ஷே அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுத
லியவற்றைப் பார்க்க.]

“பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத்த
சருள்செய் பெருமையறியவல்லார்” (ஷே. திருவார்த்தை, எ.)

உஅ. நிரிசுதியாயானது.

“நரியைக் குதிரைசெய் வாணம்” (திருநா. தே. திருவாநு.)

“குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெ
ழுந் தருளியும்”

“அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணா, னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மை
யும்”

“மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்”

“வாத லுரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

(திருவா. கிரீத்தி. ௨௭ - ௨௮; ௩௦ - ௩௧; ௪௪ - ௪௫; ௫௨ - ௫௩.)

“பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த, வந்தமிலா வானந்தம்” (ஷே.
திருவம். ௩.)

“ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு தமையாண்டான்” (ஷே. திருப்போன்னு
சல், அ.)

“பாய்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் கவர்வரா லன்னேயுனும்” (ஷே.
அன்னை. எ.)

“நற்பரி மேல்வரு வாளை”

“தாவி வரும்பரிப் பாகன்” (ஷே. துயிப்பத்து. சு. அ.)

- “வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து” (ஐ. திருத்தகாங்கம், சு.)
- “தெரிவுற நின்றருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனார்”
- “பாரின்ப வெள்ளங் கொள்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்”
- “பாண்டியனார், புரவியின்மேல்வர” (ஐ. திருப்பாண்டிப்பதிகம், சு, க.)
- “நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே” (ஐ. திருவேசுறவு, சு.)
- “ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறியையன் பெருந்துறை யாநியநா, டேடர்க ளை யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்”
- “வண் சாத்தினோடுஞ் சதூரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்” (ஐ. திருவார்த்தை, ச, சு.)
- “தேவருங் காஞ்சீ சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க” (ஐ. திருவேண்பா, சு)
- “பரியின் மேல்வந்த - வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின் கள்” (ஐ. பண்டாயநான்மறை, உ.)
- “நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து” (ஐ. ஆனந்த மாலை, ஏ.)
- “வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரியினத்தினை, யேழிடந் தோன்றி யினனாற் கியைந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடியத் தன்ன”
- “கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்” (கல். அ, சு.)
- “கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்” (கல். அ, சு.)
- “மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்” (திரு நா. தே. திருப்புவணம்.)
- “ஆங்கது தன்னி லடியவட் காகப், புங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு, முத் தர கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்” (திருவா. கீர்த்தி. சசு - சக.)
- “கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண்டக் கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்” (ஐ. திருவம். அ.)
- “மண்பான் மதுளையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி செய்யாமோ” (ஐ. திருப்புவல்லி, சு.)
- “பிட்டு நிர்ப்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே” (ஐ. திருக் கழக்தூறப்பதிகம், உ.)
- “மண்ணகழீர் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றா ளாகி, நடைத்தலை முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண், டடைப்பது போல வுடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வரீங்கி, யெவ்வயி ரெவ் வுல கெத்துறைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணிறை நாயகன்” (கல். சசு.)

46 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

நக. விருத்தகுமாரபாலரானது.

“புல விருத்தரு மூனார் தாமே” (திருநா. தே. சு. திருப்பழனம்.).

“பால விருத்தனு மூனார் கண்டாய்” (ஹை. ஹை. கூ. திருமறைக்காடு.)

நக. மாறியாடினது.

“அதிர. வீசி யாவொ யழகனீ புயங்கனீ” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்” (கல். 2௭.)

நரு. அங்கம்வெட்டினது.

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவிமயகம், திருவாலவாய்.)

“ஒருதனி யடியார் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டினை வானெ டித், தாதி சாரணை யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மார்பொடு முனைத்தல், பற்றினின் றடர்த்த லுட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட லணியிர்ப் புரோக, முட்கலந் தெடுத்த லொசிந்திட மழைத்தல், கை யொடு கட்டல் கடிந்துள் ளழைத்தலென், நிவ்வகை பிழவு மெதிரம ரேறி, யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் கடவுள்” (கல். ௫௧.)

நக. வெப்புத்தீர்த்தது.

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவா ரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

நக. கழுவேற்றியது.

“நள்ளாற் நாமமே, மேன்முக வெரியினி லிழலிவை பழுதிலை மெய்மை யே” (திருநா. தே. திருநள்ளாறு.)

நக. மெய்க்காட்டிட்டது.

“மெய்க்காட் டிட்டி வேண்டுருக் கொண்டு, துக்கா னொருவ னாகிய தன்மை யும்” (திருவா. கீர்த்தி. சுசு - சு௭.)

சக. மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தது.

“முன்னொரு வணிகன் மகப்பே நின்மையின், மருமான் றன்னை மகவெனச் சடங்குசெய், துள்ளமுங் கரணமு மவனுழி யொருக்கி, முக்கவர்த் திரு நதி துணையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண் டபின், மற்றவன் றாய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மறுநிலை மைந்தனை, கிளைத்துக் கிளைகொ ணெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கே ளிரு மதிமுடிச் கடவுணின், புந்தியொன் நின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ் வுழி யொருசா ரவன்மா துலனென, வறிவொளி நிறைவே யோருருத் தரித் துவர், தருள்வழக் கேறி யவ்வழக் குடைத்த, கூட றுயகன்” (கல். ௪௫.)

சக. அட்டமாசித்திபகர்ந்தது.

“பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தந், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்” (திருவா. கீர்த்தி. சு௨ - சு௩.)

“இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி” (ஹை. போற்றி. கசு௨ - கசு௩.)

சாந. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது.

“தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நண்ணீர்ச் சேவக னுகிய நன்மையும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௫௮ - ௫௯.)

சச. இந்திரன்முடிமேல்வளையேறிந்தது

“அபெடைப் பூழியன் கடுமூரன் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட
கார்க்குலந், தனையொடு நிறைநீர் விவென போல” (கல். ௨௪.)

“திங்கட் சேல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச், செங்குண யிரத்தோன் நிறல்
விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவளை
யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், நியுடைப் பெருமழையெய்
தா தேகப், பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட
மன்னவன் வாழ்க” (சில. காடுகாண். ௨௩ - ௨௬.)

“தேவர்கோன் பூனூரந் தென்னர்கோன் மார்பினவே” (ஐ. ஆய்ச்சியர்
தூரவை.)

“வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்
தகை” (ஐ. கட்டுலோகாதை, ௫௦ - ௫௧.)

“தேவ ரார மார்பன் வாழ்க் வென்றுப் தழித்தமே”

“வானவர்கோ னூரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்நன், மீனக் கொடிபாடும்
பாடலே பாடல்” (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சாந. பொன்னளையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன்
மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௫௦ - ௫௧.)

• சசு. சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழத்தியது.

“வேடுவ னுகி வேண்டுந்” கொண்டு, காடது தன்னிற் காந்த கள்ளமும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௬௪ - ௬௫.) •

“மண்டிரு வேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படைநான்
குந், தின்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரசு
ரிருணுட் இருவக், கொலைகொண் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப்
புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்” (கல். ௮௩.)

சள. திருவாலவாயானது. •

“பருவாய்ப் பாம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த மதிமுடித் தனிமுதல்”

“வடதிரு வால வாய்திரு நடுநீர்” (கல். ௪௮, ௬௧.)

௫௧. ஸூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தது.

“படைநான் குடன்று பஞ்சவற் றூரந்து, மதுரை வவ்விய கருநட வேந்த,
னருகர்ச் சார்த்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் தன்னை நெடுந்
துயில் வீருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மையினுந், கருதித்
தோரை ஈல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளரூக் கைமுழந் தேய்த்த,
பேரன் பருவப் பசுக்கா வலனை, யுலகினிற் றமத நமக்கறி யாக. மணி

முடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, நிலவுமிழ் புண்ணியப் பானிறச் சாந்
தமு, மணிவித் தருள்கொடுத்த தரச னாக்கி, யமொ லகற்றி நெடுநாள்
“புரக்க, வையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்” (கல். ௫௭.)

௫௭. புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளியது.

“புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினே போற்றி” (திருவா. போற்றி, ௨௦௭.)

“தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக்
கண்ட, வருணிறை பெருமான்” (கல். ௪௨.)

“புல்வாய் புலியின் முனையுண்ணும்” (திருநாட்டு. ௩.)

“பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண்ணியம்
போல்” (திருக்காளத்தி. பரத்து ௫௬.)

“கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன” (மதுரை
மும்மணிக்கோவை, ௨௮.)

௫௮. சாதாரிபாடியது.

“முரன்றெழு கான முயன்றுவா தியைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத்
தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விற்
குடன் றலைக்கடை பொருந்தி, சாதாரி, யுலகுமி ருள்ளமு
மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிதி பீரடி யிசைப்பதை துரந்த, கூடற்
கிறையோன்” (கல். ௪௪.)

௫௯. திருமுகங்கொடுத்தது.

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவியமகம், திருவால
வாய்.)

“பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்” (திருநா. தே.
கோளிலி.)

“குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங்
கூறி, யன்புருத் தரித்த வன்பிசைப் பாணன், பெறநிதி கொடுக்கென
வூறவிடுத்தருளிய, மாதவர் வழுத்துங் கூடற் கிறைவன்” (கல். ௧௫.)

௬௦. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

“வனக் கருளைக் கருளினே போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௧௬௬.)

“கோல மேனிவ ரரகமே” (ஐ. திருக்கழக்துன்றப்பதிக்கம், ௫.)

“வெண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னெந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று, கேலி
லங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிரானாவாரே” (ஐ.
திருவார்த்தை, ௬.)

“தாயாய் முலையைத் தருவானே” (ஐ. ஆனந்தமாலை, ௫.)

௬௧. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“கருமுகிற் கணிநிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், நரிதரு குட்டி யாயபன் னிர
ண்டினைச், செங்கோன் முனையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலைகள் வென்
னும் படர்களைக் கட்டித், தீப்பட ராண வேலி கோலித், தருமப் பெரும்
பயி ருலகுபெற வினைக்கு, நாற்படை வன்னிய ராக்கிவ பெருமான்”
(கல். ௪௦.)

சு0 கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது.

“கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி” (திருவா. டேசுற்றி. ௨௦௯.)

“இவ் வுலகுயி ரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைகூ ருகிக், கருங்குரு விக்குக் கண்ணருள் கொடுத்த, வெண்டிரு நீற்றுச் செக்கர் மேனியன்” (கல். எ.)

சுசு. மாமேருவிற் கயல்செண்டுபோறித்தது.

“கயலெழுதிய விமயநெற்றியின்” (சீல. ஆய்க்சியநீதரவை.)

சுசு. வேதமுணர்த்தியது.

“வேத தூல்பயில் கின்றது வாயிலே”

“மறையிலங்கு பாடலாய்”

“நால் வேதமும் பொருள்களு மருளி, யங்கடும் கண்ணி தன்னொமெமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“வேதியா வேத கீதா” (திருநா. தே. ஷ.)

அரும்பத அகராதி முதலியன்.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அக்கமலை - ஜபமலை. ச.
அக்கரம் பிறர்கண்பொருதவன். சஅ.
அகத்தடிமை. உக. [சஎ.
அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது.
அகத்தியர் ஓபாதியிலிற் சிவிலிங்கந்
தாபித்துப் பூசித்தது. அ.
அகரமேற்றல். கஎடு. [௨௦௨.
அகற்றியோர் - அகற்றப்பட்டோர்.
அங்கப்பதக்கணம். ககந. [ககடு.
அங்கங்கள் - யுத்தபரிபாஷை. ககச,
அங்கம் ஆறு. (வேதாங்கம்) ௨௨ச.
அங்கம் நூற்றெட்டு. ககச.
அங்கம்பூம்பாவையாக்கியது. ௨கஅ.
அங்கம்வெட்டல். ககடு.
அங்கயற்கண்ணி. ந.
அச்சுவம்-வியாபிப்பது; குதினா. அக.
அச்சோப்பதிகம். எச.
அசனென்னும் அரசன். கக0.
அட்டமங்கலக்குதினா. அஅ.
அட்டாலை=அட்டாலம் - மதில்மேல்
மண்டபம். கூடு. [கஅக.
அட்டாலைச்சேவகர். சுஅ, கஎஅ,கஅ0,

அட்டாலைவீரக்கோலம். சுஎ.
அடிகண்மார். க௨எ.
அடிவழிப்பு அசைத்தல் - காலின்வளி
ம்பை அசைத்தல். கூக.
அடைக்கலப்பத்து. அ௨.
அடைத்து - ஒப்பித்து. அக.
அடைவு. நடு, சந.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கீடுடு.
அணிந்தனன் - படைகளை வகுத்தான்.
ககக.
அணுக்கள் - உயிர்கள். நடு, ககச.
அத்தம் - பொருள். கச.
அதர்பட-முறைப்பட, வழிப்பட. ச0.
அதர்படம் - வழிப்பட்ட; ந0.
அதிகாரி. கூடு, கஎ.
அதிகாரப்பத்து. எச. [௮டு.
அதியரையன்-வலைச்சாதியரசன். டுச,
அதிரவீசியாடுதல். ச, க0டு, க0எ.
அந்தணர்குணலையிடல். க௨ச.
அந்தித்திருக்கும்பொருள். கூடு.
அந்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனி
வர். ௨எ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அதுமன் - ஒப்பில்லாதவன். ௩௭.
 அபாயம். ௧௭௪. (பெரிய, திருவாரூர்,
 அபிடேகம் - கிரீடம். ௩௪. [௨௩.])
 அம்மே. ௧௫.
 அமணர்க்குண்டான தீநிமித்தம். ௧௨௩.
 அமுதபாகம். ௧௨௬.
 அமுதுபடி - அரிசி. ௧௦௨.
 அமுதுபடை. ௧௦௨.
 அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். ௧௦௯.
 அரகரவென்றல். ௧௭௭.
 அரங்குள். ௧௮௩.
 அரிசிக்குகோட்டை. ௧௮௨.
 அருட்பத்து. ௮௦.
 அருண்மழை. ௧௧௪.
 அலகை ஒருதாளால் நிற்பல். ௧௩௭.
 அலகைச்சுழல். ௧௪.
 அலம் - அழகு, வன்மை. ௩.
 அவதரித்தல் - தங்கல். ௧௨௫.
 அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையா
 டல், நடந்தசரிதை. ௮, ௪௮, ௧௦௧.
 அவமானவஞ்சம். ௧௧௧, ௧௧௫.
 அற - மிக. ௨௬.
 அறுதற்கச்சை. ௧௫.
 அறுதி - நிச்சயம். ௧௭௧.
 அறுதியிட்டு - முடிவுசெய்து. ௭௩.
 அறுபத்துநான்குபத்தர். ௫௬.
 அன்றினர் - பகைவர். ௨௩.
 அன்றினர் - பகைவர். ௨௪.
 அன்னக்குழிநான்கு. ௨௬, ௩௦.
 அன்னுழை - அவ்விடம். ௪௮. (4ந்த.
 அண்ணப்பத்து. ௮௪. [பார்ப்பதி. ௧.])
 அனையவும் - அவ்வளவும். ௧௭௮.
 ஆக்கினைச்சித்தர். ௩௮.
 ஆகாயவாணி. ௧௫௫, ௧௬௮.
 ஆங்காரித்து. ௪௭, ௧௩௪.
 ஆசாரம்பூட்டி. ௭௪.
 ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். ௪௨.
 ஆசைப்பத்து. ௭௫.
 ஆன்சங்கம் தேவிக்குவமை. ௨௪.
 ஆண்டின. ௧௧௧.
 ஆணிப்பொன். ௧௧௮.
 ஆத்திமாலை. ௧௭௦.
 ஆதிநாதன் - ஒருசித்தர். ௩௭.
 ஆதிமரபு - குரியகுலம். ௨௨, ௩௪.
 ஆயுதவிசேடங்கள். ௧௪௨.

ஆர்த்த - கட்டிய. ௧௦௯.
 ஆரம். ௧௫௬.
 ஆரம்பூண்டபாண்டியன். ௧௫௬.
 ஆலவாய். ௧௨, ௧௭௨.
 ஆலவாய்மாலை - பாணபத்திரருடைய
 மனைவியாரின் சிறப்புப்பெயர். ௨௦௬.
 ஆவணிமூலம். ௧௦.
 ஆவிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. ௪௨.
 ஆள். ௧௬.
 ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்துறை
 சீவபெருமானு; ஸ்ரீ மாணிக்கவா
 சகரை ஆண்டருளினமையின்,
 இவர் இப்பெயர்பெற்றார். ௮௧.
 இங்கிதம். ௨௦௩.
 இசை. ௨௦௫.
 இசைக்குடவமை. ௧௬௦.
 இசைத்தொழில். ௧௬௩.
 இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு. ௨௦௫.
 இசைப்புலவர். ௨௦௪.
 இசைவல்லான். ௧௮௬.
 இசைவாணர். ௨௦௪.
 இட்டகொற்றான். ௧௮.
 இட்டதினச. ௧௧௪.
 இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. ௧௦௬
 இடபம். ௧௨௧
 இடம் - சமயம். ௧௧௫.
 இடம்வுலம்பரிவத்தித்தல். ௮௬.
 இடவியகதி. ௮௭.
 இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். ௧௦௧.
 இடைக்காடர் கபிலர்தோழரென்பது.
 ௫௦, ௫௧.
 இடைச்சாதிக்கோலம். ௧௮௫.
 இணங்கன் - சிநேகிதன். ௮௩.
 இதலிய. ௧௨.
 இதலியோன். ௫௦.
 இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். ௧௩.
 (திருவா. கீர்த்தி. ௪௩; திருப்
 படையாட்சி. ௩.)
 இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானை
 கள் முதலியன. ௫௬.
 இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்
 குதற்குப் பல விடினங்கள் செய்
 வித்தது. ௧௭.
 இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சோ
 மசுந்தரக்கடவுள் ஆடியது. ௧௦௫.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இத்தமதி இறந்தகதை. கக௦.
இம்மையேதருவார் - சுந்தரமாதற்பூசி
த்த சிவலிங்கப்பெருமான். ௨௬.
இயக்கமாதர் அறுவர். கடு௨.
இயல்வாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர்.
கக, ௩௬, ௪௬, ௫௦, ௫௩.
இயற்பலகை இட்டது. ௨௦௦. •
இரத்தினக்குற்றங்கள். ௬௨.
இராசநீதி. ௨௬௬.
இராசா அனுமதிதருமம். ௨௦௩.
இராவுத்தராயன். ௬௦.
இராவுத்தன். ௬௦.
இருப்புமோதிரம். ௬௬௨.
இருமை - புத்திமுத்தி. ௬௬.
இருமைமுத்தனம். ௬௩, ௨௪.
இலக்கணகுத்திரங்கள். ௪௭.
இலத்தி. ௬௭, ௮௩.
இலாகவம். ௬௬.
இழிசுலப்பாணன். ௬௬௮.
இழிச்சி - இறங்கி. ௬௮௫.
இனிமை - மகிழ்ச்சி. ௬௬, ௬௬.
ஈசானகோணத்துமன்றம். ௬௦௫.
ஈடுகொள்ளல். ௬௬௮.
ஈரூமவரிசை - கடைமுறை. ௬௬.
உக்கிரரப்பெருவழுதியார்த்துதி. ௪.
உக்கிரரஞர் சங்கத்திலிருந்து தமிழா
ராய்த்தது. ௪. [௬, ௩௩.
உக்கிரரஞர் சடையுடன் பிரிந்தது.
உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம். •
உசீரம். ௬௫௬. [௩௩.
உட்கயிறு. ௫௪.
உடற்குறை. ௬௪.
உண்டென்போர் - ஆஸ்திகர். ௬௬௮.
உண்பித்தல். ௬௦௩. [ருள்கள். ௬௫௬.
உண்ணும்நீரிற் சேர்த்தற்குரிய பொ
உத்தமமான இசையோசை. ௨௦௫.
உத்தரகோசமங்கையில், ௬௪ - முனி
வர்களுக்குத் திருநோக்கால் உப
தேசித்தது. ௫௬.
உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
உதப்பி. ௬௬. [க்காரணம். ௫௬.
உத்தரநெருப்பு. ௨௬.
உதிர். ௬௫.
உப்புங்கிழார் மகன். ௪௬.
உபகாரம் - காணிக்கை. ௬௬. ௨௦.

உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இரு
ளும் மணமுமீ ஒளியும் இயற்கை
யென்பது ௪௫.
உயர்பெருந் கணக்கர். ௬௬.
உயராலயம். ௬௪௬.
உயரும்பருலகு. ௨௨௬.
உயிர்க்கழு. ௬௩௪.
உயிர்மருந்து? ௬௫௬.
உயிருணிப்பத்து. ௭௫.
உரவிது. ௬௬௨.
உருத்திர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
உருத்திராக்கமகிமை. ௬௩௪. [௬௩௪.
உலவாக்கோட்டை. ௬௮௨.
உளம்பிறையறைய. ௨௦௫.
உலசல். ௨௮.
ஊழி. ௨௦௦.
ஊழி - அகேசுநாள். ௪௫, ௫௦, ௬௪.
ஊன்றுகட்டு. ௬௬௨.
எச்சர் - ஒருமுனிவர். ௬௮, ௨௨௬.
எடுத்தல் - சாதித்தல். ௬௩௪.
எண்ணப்பத்து. ௭௫.
எண்ணெண்கலை வல்லான். ௬௦௪.
எந்து - என்ன; திசைச்சொல், ௬௬௭.
(திருவா. திருவெம்)
எயின்முரிவாய். ௬௦.
எழ - மிக. ௬௪௪, ௬௬௬.
எழுத்துப்பதினமூன்று. ௨௦௫.
எழுநிலைக்கோபுரம், ௬௨௫.
ஏகாவலி. ௬௬.
எட்டை. ௬௬௦, ௨௨௫.
எட. ௬௮௬.
எடகன். ௬௬௬.
எடா. ௬௭, ௬௮, ௪௪, ௬௬௬.
எழி. ௬௪௮, ௨௨௦.
ஐந்திணைவளம். ௬௦.
ஐய - சிறிய. ௬௬௮.
ஐராவதம். ௬, ௬௬.
ஒத்தையுதுவார். ௬௮௦.
ஒப்பு. ௬௫௨, ௬௫௩.
ஒருக்கால். ௮, ௬௬௨.
ஒருப்பட்டு. ௬௪௬.
ஒவ்வா - ஒத்து. ௬௬.
ஒழுங்கி. ௬௬௩.
ஒளி. ௬௬௨.
ஒளிநிற்றல். ௬௮௭.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ஒச்சினை - யோசனையளவு. க௭அ.
 ஒம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. க௭உ.
 ஒலையைக் கட்டியனுப்பல். க௭ச.
 கிச்சை. கூடு, க௭உ.
 கஞ்சமணி. அசு.
 கஞ்சவாள். க௭க. [யர். ந௭.
 கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி
 கட்டோலை - முத்தினா ஒலை. கூடு.
 கட்டு. க௭க.
 கடம்பவனத்துதி. ந.
 கடன் இறுத்தல். க௭உ.
 கடிமை - விளக்கத்தன்மை. க௭ச.
 கண்காணம் - மேற்பார்வை. கூ.
 கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். எ௦.
 கண்டி. க௭டு.
 கண்டிர். க௦.
 கண்டு - கேட்டு. சடு, உ௦ந.
 கண்டுமுட்டு-சைனபரிபாஷை; க௭சு;
 “சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
 று கண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
 ப” (பெரிய. திருஞா. சுஅக.)
 கண்டிவாழ்ந்து. உகடு.
 கணக்கர். கூடு, கூசு.
 கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. கடுக.
 கத்திரியர்-ஒருவகைத் தேயத் தார்.
 கந்தம் - கழுத்து. கக. [க௭க.
 கந்தவனச்சோமன். எ௨.
 கந்தவனம் - காணையர்கோயில். எ௨.
 கரவாளம் - கைக்கத்தி. அசு.
 கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திர
 கரியமால். க௨. [மோதுதல். உகந.
 கருநாடமன்னன். க௭ந.
 கருநாடர். க௭அ.
 கருப்பஞ்சருகு எரிதல். க௭ச.
 கருவிவானம். நடு. உ
 கல்பாணன் - நல்லநடையும் நல்லகு
 ணமுமுள்ளவன். எசு, கூந.
 கலைமகள் துதி. ச.
 கவடிவெண்பல். க௭௭.
 கவிதை. ச௨. [வர். நிக.
 கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புல
 கவிவாணர் - சங்கப்புலவர். சச.
 கவுணியர்கோன். உ௨அ.
 கழறிற்றறிவார் நாயனார். க௭க.
 கழுக்காணிச்சமணர். க௭௭.

கழுக்கோல். க௭உ.
 கழுமாநுக்கள் ஏறுவோராற் சுமக்கப்
 பகல்கம். க௭உ. [படுதல். க௭டு.
 களாசி - களாஞ்சி; வடமொழி. எ௭,
 களங்கனிக்கொத்து. க௭டு. [க௦௦.
 கற்பகதரு. க௭க.
 கற்பகவிநாயகர். ஏ.
 கற்றுச்சொல்வோர். சச.
 கன்னி. க௨.
 கன்னி திருமால் காளி ஈசன் காக்கு
 மதுரை. க௨, க௭க, உ௨சு.
 கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. க௭௭, க௭௭.
 கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு.
 க௭சு.
 கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன். ந௨,
 கன்னிமாடம். உ௭.
 கனகதோராவல்லி. சச.
 கனவட்டம். க௭௦.
 காக்கசரம். உ௦ந.
 காகதாலீய நியாயம். க௭உ.
 காஞ்சிமாலை. க௭டு.
 காடுவெட்டி - ஒருசோழன். டுக.
 காணமறைந்தனன். க௭சு.
 காணார் - விளங்க அறியார். க௭.
 காப்பிடல் - திருநீறு இடுதல். க௭அ.
 காந்தன் - தலைவன். ந௭.
 காமப்போசக்குதினா. எ௭.
 காயகர் - இசைப்புலவர். எ௭, க௭௦.
 காரணமுனிவர். உ௨சு.
 காரணவன் - சிவபெருமான். எ௭,
 காரியத்தோர். க௭சு.
 கால்மாரியாடல். க௭டு.
 கால்மாரியாடியவர் துதி. ச.
 காலமேகம். க௭௦.
 காலிமேய்த்தல். க௭டு.
 காவலறை. கூக.
 காளம் - கழு, க௭டு.
 காளி. க௨.
 காணையர்கோயிலின் விசேடம். எ௭.
 காற்சிறைகொண்டு. க௭க.
 கிடை - ஒப்பு. கூ௭
 கிராதர்கோமான். ச௭௦. [௨௦டு.
 கிரியை பத்து; (இசையிலக்கணம்)
 கிழி - பொற்பொதிச்சு. ச௭, ச௭.
 கிள்ளி. க௭சு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். கக௦.
கீரர் - நக்கீரர். சு, இ௦.
தஞ்சிச்சடை. நடச.
குடபாலோடை. க௭௦.
குடும்பநீதி. ககக.
குண்டோதரன். உ௩.
குணலை. சது, க௨௪.
குதிரைக்காலிற்கழல். அந.
குதிரைக்குற்றங்கள். அஅ.
குதிரைகள்வருதல். அந. [அது, அசு.
குதிரைகளின் இலக்கணமுதலியன.
குதிரைகளின் நடைஐந்து. அஎ.
குதிரைகளின்பெருமை. அசு.
குதிரைச்செட்டி. அஎ.
குதிரைநோய்கள். சுசு.
குதிரைப்பெயர்கள். அஅ.
குதிரையிராவுத்தன். க௭௦.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்
ந்து ஒப்பித்தல். அசு, கக.
குதிரையுணவு. கூ௨.
குந்தம். கசச.
குப்பாயம். அந.
குமரியாட. இஅ.
குயிற்பத்து. அ௨.
குரத்தியர். க௭௦.
குருவரன். கது.
குருவிந்தமணி. கூ௨.
குலச்சிதைநாயனார். க௨௨.
குலம் - மலை, வங்கிசம். சு.
குழந்தைக்கோலம். க௦௩.
குழவுடையமண். க௨௩.
குழைத்தபத்து. அ௦.
குளம் - நெற்றி, வாவி. சுசு.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. ககக.
குறைந்து. கஎக.
கூசல். எஎ, க௨௩.
கூடல்நகர்த்துதி. ந.
கூடி. ககஅ, க௭௩.
கெட்டேன். உ௨௨.
கெருமுகட்டி. ககச.
கேட்டுமுட்டு - சைன பரிபாஸை;
க௨சு - "என்றுகூறலுங்கேட்டுமு
ட்டியானுமென்றியம்பி"; (பெரிய.
திருஞா. சுஅசு.)
கேவலனல்லன். சக

கை இறக்கல்-யுத்தபரிபாஸை. ககசு.
கைவிதிர்க்கொண்டு. க௨சு; (மணி. கூ.
கொச்சை - சிகாழி. க௨க. [க௦சு.)
கொட்டு - மண்வெட்டி. கூஎ, கூஅ.
கொடுக்கு. கூது, க௦௨.
கொடுங்கோல். கூ௨.
கொத்தினை. கக௩.
கொத்தப்பெருமான். கச௩, கசது,
கொத்தகன் கூக.
கொள்ளிவட்டம். அசு.
கொற்றாள். கூது, கூஎ.
கொற்றாள். கூசு, கூஎ.
கொன்றிட - வருத்த. கசு.
கோச்சுமலவருமன் - உக்கிரப் பெரு
வழுதியாருடைய உபநயனத்திரு
நாமம். ந௩.
கோட்டுமண்கொண்டு. க௨க.
கோணம் - சதுரம். ச௦.
கோதனம். கசசு.
கோமளமாணிக்கம். கூ௨.
கோமாநீவருமன் - சுந்தரமாதர். உசு.
கோமேதகம். சுசு.
கோயிலைப் பொன்னுல் வேய்ந்தது.
க௦௦, க௦சு, கஎக, க௭௩.
கோயிற்பத்து. எது.
கோரம் - சோழன்குதிரை. க௭௦.
கோலறை. கூது, கூஅ.
கோலறையிடல் கூது.
கோலுதல் - வளைத்தல். கூக.
கோள் - விடம். ககக.
கோனெனும்பெயர். இஅ.
ககநெறி - உலகநடை. உக.
சங்கத்தின்கீழேழிவபெருமான் நின்ற
து. ந, கூ, சசசு, சது, சசு.
சங்கப்பலகைக௭௩, ச௦.
சங்கப்பலகைகொடுத்தது. ச௦, ௨௦௦.
சங்கப்பலகைமொழியறிதல். சு, ச௦.
சங்கமண்டபம். நக, ச௦, இ௩, எக.
சட்டென. கூது.
சட்டை. சசு.
சடக்கென. நஅ, நக, க௦௩, க௭௨.
சடகம் - கரிக்குருவி. உக௨.
சடங்கு. கசு, ௨௭, கூ௩, க௦௨, உக௩.
சடங்குக்கந்தன். ந௦.
சடையுக்கிரனார். சு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.

சதமுறை. கூ௭.

சந்தியாமடம். ௨௨௨.

சந்தை - சொன்னதைமீட்டும்சொல்லல், வேதம். ௭௨, க௭௪, க௯௨, ௨௦௨, ௨௨௫.

சந்தாகம். கசு.

சபவடக்கரமுந்தானும். க௭௭.

சம்புஆணை. அஅ.

சமணமுனிவர் எண்ணியரவர். க௭௭, க௭௫, க௭௬, க௭௭.

சமயாசாரியர் நால்வர்துதி. ௫.

சமனொளிமலையைச்சார்ந்த நதிகள் நான்கு. கூ௨.

சமாதி - சங்கற்பம். ச௨, ௫௬, அ௨, சயசய. க௫௬. [க௭௭.

சரக்கறை-பொன்னறை. க௪௦, க௪௧, “சரக்கறையோவென்றறிநெஞ்சமே.” (திருநா. தே.)

சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம், ௨௦௬.

சரியையாதிநான்குமார்க்கம். ௫.

சலன்சலனனை. அசு.

சவுதம் - நெறுளதம்; தூல். அசு.

சள்ளிட்டு. கூ௨.

சற்பம் - பாம்பு (எதுகை) ஈசு, க௪௪.

சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; க௭௭.

“சாக்கியப்பேயமண்” (தேவாரம்); கூர்மபுராணம், நவகண்டத்துறை வேள் இயற்கையுரைத்த அத்தியாயம், ௨௭-ம்பாடல் பார்க்க.

சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்களையுடையவர்கள்; கூஅ, கூ௭.

சாதனங்கள். க௫௦.

சாதனை - பயிற்சி. க௧௪.

சாதாரி - ஓரிசை. ௭, க௯௭, க௯௪.

சாதிரமுறையறிவாதசமணர். க௨௨.

சாதுமார்க்கம். ௭அ.

சாம்பிராணிக்குதிரை. ௭௭.

சாம்பூதம். கூ௧.

சாமந்தர். ௨௧௧.

சாமரம் - கழு, சாமரை. க௭௭.

சாரசமுச்சயம் : உத்தரமாபுராணத்தின் ஒருபகுதி. கஅ.

சாந்தவர் - சங்கப்புலவர். ச௬, ச௯.

சீக்கனவு. ௨௦௦.

சிக்குநாற்றம். ச௪.

சிக்கென். க௯௨.

சிங்கநாதம். க௭௬, க௭௭, க௭௮, க௭௯.

சித்தியெட்டு. க௭௨, க௭௭.

சித்திரமண்டபம். அ௨, க௦௦, க௪௭.

சித்திவிநாயகர். க.

சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. க௭.

சிரமநீதி. க௧௪.

சிலைத்து - முழங்கி. ௫௫, க௪௫.

சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். ௭௪.

சிவபுராணம். க௦௦. (“நமச்சிவாய வாழ்க.”)

சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ். ௨௦௦.

சிவமுனி - தருமியினத்தை. ச௨.

சிவலோகம். க௭௭.

சிவனடியார்கோலம். ௬௭.

சிற்பதூல். க௭.

சிற்புட்பகேசி-ஞானபூங்கோதை. ச௫.

சிற்றம்பலம் பொன்னாழ்மேய்ந்தது.

க௦௬.

சிறுமையிற்றெள்ளியார்-திருவேடகத்தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான். க௭௭.

சிறைக்கூடம். க௦அ.

சிறையறை. கூ௪.

சின்னம் - துண்டம். க௧௧.

சீகாழி, (க௨) பெயரையுடையதென்பது. க௨௨.

சுத்தசாளரசங்கீதம். [சுத்தம் - இயல்பானநடை; சாளரம்=சாலகம், சாலகம்; இது வேரோரிராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையை உண்டாக்கும் இசை. [க௧௧, க௧௪.

சுந்தரசாமந்தன். க௪௦.

சுந்தரத்தானம்-சுந்தரகேசுத்திரம். அ.

சுந்தரநடனம்-சொங்கத்தாண்டவம். ச.

சுந்தரமாறன். ௨௬, க௭௦, க௭௯.

சுரவி - பசு. க௭.

சுருட்கொண்டது. க௨௬; “சுருட்கொண்டவைநுண்ணுகளாக” (பெரிய. திருஞா. ௭௧௨.)

சூத்திரஞுளாமணி. கஅ௨.

சூதமாகதர். அ௨.

சூல். அசு, க௯௨.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சேட்டிகள். ௨௧௬.
செடி. ௧௯௧.
செண்டின்முற்கொம்பு. ௯௦.
செண்டு. ௨௧௫.
செண்டுவிவளி. ௮௬.
செத்தி. ௧௩௪.
செத்திலாப்புத்து. ௭௫.
செந்தமிழ்மந்திரவேடு. ௧௩௬, ௧௩௭.
செபவடம். ௧௧௭.
செம்பொலுயம். ௭௧.
செம்மலேறு. ௨௪.
செய் - செய்தல். ௨௭.
செய்யு - செய்து. ௯௦.
செய்யுள் - உணர். ௪௯.
செருவார்கணக்கர். ௯௫.
செற்றாயக்கொற்றாள். ௧௮.
சென்னிப்பத்து. ௭௪.
சேடனார் - திருவேடகம். ௧௩௮.
சேதிபர்கோமான். ௧௪௫.
சேதிபர்கோன். ௧௪௦.
சேரசோழபாண்டியரென்னுமுறை. ௧௫௮.
சேலைத்தலையிலேமுடிதல் (ஞாபகக் குறிப்பு.) ௧௯௯.
சேலைதருதல். (ஸன்மானம்.) ௧௪௨.
சேனைகள். ௧௪௩. [௧௪௪.
சேனையைக்காட்டுதல். ௧௪௩.
சேனையேரீட்டிசாமந்தர். ௨௧௧.
சேனைவீரர். ௧௮௦.
சைவசித்தாந்தம். ௧௩௨.
சோக்கு - பேரழகு. ௧௭; “மொக்கணி யதனின் முழுத்தமுன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௩௩, ௩௪.)
சோலைமலை. ௧௨௧.
சோலையும் சுருட்டுகொண்டது. ௧௨௬.
ஞானக்கண்ணாற்காண்டல். ௫௨.
ஞானசம்பந்தர். ௨௧௮.
ஞானப்புத்தல்வர் - மாணக்கர். ௭௪.
ஞானப்பூங்கோதை. ௪௫.
ஞானவேந்தர். (திருஞா.) ௧௩௬.
நக்கரம் = தஸ்தரம். ௩௭.
தசதானம். ௧௭௪.
தடாதகை. ௨௨.
தடி. ௧௧௬.

தடினி - ஆறு. ௪௦, ௧௧௯, ௧௩௮.
தண்டஞ்செய்து. ௯௫.
தண்டம். ௯௫, ௧௪௨.
தண்டலைமலை - சோலைமலை. ௧௨௧.
தண்டி - அலைத்து. ௧௫௭.
தண்டி - பிரம்பு. ௧௨௧.
தண்டிவன. ௮௩.
தண்ணீர்ப்பந்தர். ௧௧௭.
தத்தனென்னும் பாண்டியன். ௧௧௮, ௧௨௦.
தந்திரம் - நூல். ௨௨.
தந்தையன். ௧௭௯.
தபத்யர். ௧௬௬.
தம்பம் - பற்றுக்கோடு. ௩௪, ௧௪௧.
தமிழ் - தமிழ்நூல்கள், தமிழ்ப்பாடல்கள். ௪௦, ௪௧, ௧௦௦.
தமிழ்க்கணக்கர். ௯௭.
தமிழ்க்கள் - தமிழ்ச்செய்யுட்கள். ௪௮.
தமிழ்க்ருநல்லமுருகன். ௧௩௦.
தமிழ்க்கொத்து. ௪, ௪௦, ௪௭.
தமிழ்ச்சூத்திரம். ௪௮.
தமிழ்த்தண்டலம். ௧௬௧.
தமிழ்நதி - வைகை. ௯.
தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது. ௪௭.
தமிழ்ப்பொழிப்பு. ௭.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர். ௨௦௪.
தமிழாய்ந்த. ௪.
தமிழிலக்கணம் ஐந்து. ௪௦.
தரம். ௧௫௭.
தராசம் - மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக் குற்றம். ௬௨.
தரும ஆச்சிரமம் - தவஞ்செய்யுமிடம். ௫௬.
தரும ஆசனம். ௧௫௦.
தருமமன்று. ௪௪௯.
தருமமுப்பத்திரண்டு. ௧௪௨.
தருமரூபத்திருவினையாடல். ௨௨௬.
தருமி - ஓர் ஆதிசைவன். ௪௨.
தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. ௮௩.
தள்ளி - அங்கீகரியாமல். ௨௦௪.
தளம்புநெஞ்சு. ௧௩௭.
தனக்கட்டு. ௨௧௭.
தனபாலசெட்டி. ௧௪௮.
தனிசு - கடன். ௭௮.
நாகம். ௨௮.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தாங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல்.

சக, ௫௮.

தாடி, ௧௨௧.

தானு - கட்டை, சிவபெருமான். ௮௫.

தானா ஐந்து. ௧௪௪.

தாளமிசைக் கொடிகட்டியது. ௧௦௬.

தானங்கள் எட்டு. (இன்சயிலக்கணம்.)

௨௦௫.

தரினம்தவம். ௧௫௮.

தானவிசேடம் - தலவிசேடம். ௧௯.

தானவைபவம்-தலவிசேடம். ௮, ௧௧௩.

தான ஆண்டு. ௧௮௧.

திட்டமிடம்-ஒருவகப்பாம்பு (மணி

மேகலைப்புத்தகத்தின், ௮௫, ௮௬-ம்

பக்கங்களைப்பார்க்க.) ௧௧௮.

திதம் - நிலை. ௪, ௬௨.

திருக்கோத்தம்பி. ௭௫.

திருக்கோவையார். ௧௦௦.

திருச்சதகம். ௭௫.

திருச்சிற்றம்பலம். ௨.

திருச்சின்னமூதல். ௮௩.

திருச்சுண்ணம். ௭௫.

திருத்தெள்ளேணம். ௭௫.

திருத்தோணைக்கம். ௭௫.

திருநீற்றின்பெருமை. ௧௩௫.

திருநோக்காலுபதேசித்தல். ௬, ௬௭,

௪௮, ௫௬, ௭௩, ௧௩௦.

திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர்.

௧௯௦.

திருப்பள்ளியெழுச்சி. ௭௬.

திருப்புலம்பல். ௭௫.

திருப்பூவல்லி. ௭௫.

திருப்பெருந்துறையின்பெருமை. ௭௨,

௭௬.

திருமணம் பங்குனிமீதத்தில் உத்தர

நகைத்திரத்தில் நடந்ததென்பது.

௨௫.

திருமுகம். ௭.

திருமுடங்கல். ௧௭௩.

திருமுடிச்சாத்து. ௪௪.

திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல். ௧௩௩.

திருமுன் - சந்தி. ௪௨, ௭௧, ௧௨,

௧௪௨.

திருமேனிக்கேடு - சுவசம். ௧௦.

திருவம்பலம். ௨.

திருவம்மாலை. ௭௫.

திருவாதவூர்ப்பெருமை. ௬௮.

திருவாதவூர்த் திருவாழ்வார்பொலிகாட்டியது.

௮௧.

திருவாலவாய் - ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கட

வுள் திருக்கோயில்; "செய்யவார்

சபையார் மன்னுந் திருவால வர

யுட்புக்கார்" (பெரிய. திருநா.

௭௩௭)

திருவாலவாய்த்துதி. ௩.

திருவினையாடல்-அறுபத்துநான்கு.

௧, ௧௧, ௧௩, ௧௯.

திருவினையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்

றற்குப் பதினாறுபதினாறு விழுக்கா

டாக நடந்தனவென்பது. ௧௩.

திருவினையாடல்களை முதலிற்சொன்

னவர்கள் வியாதர், வான்மீகி, எச்

சரென்பது. ௧௮, ௨௨௬.

திருவினையாடற்பாறு. ௧௩.

திருவினாள் - இலக்குமி. ௧௦௩.

திருவுந்தியார். ௭௫.

திருவுளத்தடைத்து. ௩௦, ௧௧௧.

திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. ௧௧.

திருவெம்பாவை. ௭௫.

திருவேசறவு. ௧௪.

திருவேடகத்தில்வழிபட்டோர். ௧௩௧.

திருவேடகத்தின் தென்பால் பாண்டி

யன்படைவீடு செய்வித்து இருந்

தானென்பது. ௧௩௧.

திருவேடகர். ௧௩௧.

தில்லைப்பொன்னம்பலம். ௨௭.

தில்லைமாளிகைமடம். ௫.

தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புவியூர்

ம்பி. ௨௨௮.

தில்லையம்பலம். ௧௦௦.

தின்மை - தீமை. ௮௧, ௧௧௫.

தீயகனாக்கள். ௧௨௩.

தீர்வை - பிராயச்சித்தம். ௧௭௪.

தீனம் - வறுமை. ௧௯௫.

துணையுலகு. ௨௨.

தும்பு. ௧௦௧.

தும்பைமாளி. ௧௫௫, ௧௫௬.

தும்பையிபக்கடவுள்-ஐராவதம். ௧௯.

தும்மினா சிவாய என்றல். ௧௭௯.

துய்யவை - கழுக்கள். ௧௩௫.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

துருவாசர். ௨௦.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
தூங்குகில்லாமல் - தாமதியாமல். கூ௦.
தூய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ.
தூயகுத்திரர். ௧௦௦.
தேய்வக்கம்மியர். ௬௬.
தெய்வப்பலகை. ௪௦.
தெய்வவகத்தியர். ௫.
தெற்றிய. ௯௭.
தென்னவன் பிரமராயன். எடு.
தென்னன்முறை செய்வோர். கூஅ.
தேவதானம் நல்கி. கஎடு.
தோடர் - நட்பு. ௪௦
தொந்திகொள்தந்தி. எ௨.
தொந்திவிநாயகர். ௫௩, ௬௭.
தொல்லையாலயம். ௪௬.
தொழில் ஐந்து. ௨௦௫.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொ
ன்பதின்மர். எடு.
தோதகம் - குறிப்பு, துன்பம். ௩௭.
தோராவல்லி. ௬௪.
தோனா. அச, ௧௪௩, ௧௧௯.
தோலாக்கை. ௧௧௮.
நகர்சோதித்தல். ௧௦௮.
நகுலம். ௨௧௭.
நஞ்சுத்தடினி - விடவாறு. ௧௧௯.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு
வகைச்சூதி. ௧௫.
நந்திதேவரே குண்டோதரராசி வந்த
னரென்பது. ௨௫.
நம்பி. அக, ௧௬௬.
நம்முளோர் - நம்மவர். அ௭.
நரசிங்கக்கண்ணை. ௬௬.
நரந்தம். ௬,
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். ௧௨.
நரிபாது - நரித்தன்மையில்லாமல். அக.
நல்லது, உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. ௧௨௮.
நல்லாள். ௬௬.
நலந்து. ௨௦௬.
நல்கதி. அ௫.
நவமணிகளின் றோற்றம். ௬௨.
நழுவக்கடவோம். ௬௧.
நன்பு - நன்மை. அ, ௪௩, ௪௬, ௭௪,
௧௦௧, ௧௪௭. ௧
நன்புளோர் - சங்கப்புவவர். ௪௩.

நன்னிமித்தங்கள். ௧௨௪.
நன்னெறிமுறை செய்வோர். எக.
நாகமாபுரம் - மதுரை. ௧௧௬.
நாகராயர். ௬.
நாகிகாபரணம். ௧௬௫.
நாகிமுகி. ௧௨௧.
நாமஞ்சாத்தி. ௭௪.
நாயனார் - தலைவர். எஅ, அ௩, ௧௬௬.
நாயனார். ௧௦௦, ௧௧௪, ௧௬௬, ௨௦௬.
நாயிறு. ௧௭௫, ௧௭௭.
நானா. ௨௨௩.
நாவலர் - சங்கப்புவவர். ௪௮.
நாவுக்கரசு. ௧௨௨.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில். ௩௦, ௩௫.
நாளும் - தினந்தோறும். ௧௧௮.
நாற்பத்தெண்ணூயிரவர்துதி. ௫.
நான்குமாடம். ௩௫.
நான்மறையோகியநாள்வாழ்கு. ௧௩௮.
நான்மாடக்கூடல். ௬௬.
நானிலவனம். ௧௦.
நிகரொவ்வாத. ௪௭.
நியாளம் - பறைவிசேடம். ௧௪௨.
நிறைந்த - மகிழ்ந்த. ௧௩௨.
நிறைந்து - மகிழ்ச்சி. ௨௭, ௪௧.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி. ௧௬, ௧௬௭.
நின்றல் - நிற்பல். ௧௦௫.
நீக்கில் நோக்கடியார். ௮௨.
நீத்து - வெறுத்து. ௩௮.
நீராவிலாவி. ௩௦.
நீலத்தினிலக்கணம். ௬௬.
நீவி - கிழி. ௪௩, ௧௪௭.
நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை. ௧௨௮.
நீற்றுமுண்டி. ௭௭.
நூற்கருத்து. ௪௭.
நெஞ்சறைபறை. ௧௬௪.
நெட்டோலைகட்டிவிடல். ௧௫.
நெடியகட்டோலை. ௭௬.
நெடுமுகப்பன்றி. ௨௦௮. [௬௬
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்.
நெய்யாட்டு. ௩௩.
நெருப்பில் ஏடிட்டது வடகிழக்கோ
நெறி - குலம். ௨௬. [ணம். ௧௩௬.
நெறுக்கென. ௮௩.
நென்முத்தற்றானியம். ௧௯௦, ௧௬௪.
நேரொவ்வா. ௧௭௫, ௨௧௮.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நோச்சிமாலை. கடுகு.
 நோக்கு - செய். ககந்.
 நோக்குவித்தை. கஅ௦.
 பகுதி - பகுப்பு. கஎக. [கஎஅ.
 பகைவாச்செய்யும் கொடுஞ்செயல்.
 பச்சைத்தேவி - மரகதவல்லி. உஅ.
 பச்சையின் இலக்கணம். கூந.
 பச்சையின் குற்றம். கூசு.
 பசும்பை. இஎ.
 பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
 பஞ்சதாரா. அடு.
 பஞ்சாக்கரப்பெருமை. ககடு.
 பட்டங்கட்டுதல். கசந.
 பட்டிணை. க௦ந்.
 பட்டவர்த்தனக்குதிரைகள். அஅ.
 பட்டினம்.காவிரிப்பூம்பட்டினம்.கஉ,
 படர். க௦க. [உகக.
 படிமம். கஎக, கஅஅ.
 படுவழி. ககஉ.
 படைகளாளத்தக்க. கசக.
 படைச்சாத்து - சேனைத்திபன். கசந.
 படையாண்டதில்லை. கசஉ.
 படையான் - சேனையைச் சேர். கசக.
 படையான்வேம். கச௦.
 படையாளுதற்கு. கசஅ.
 படையீடு. ககக, கஎஉ.
 பண்டாரம். ககக.
 பண்ணறையடிமை. ககந.
 பனாமணி. கூஉ.
 பணிஞ்கன். ககச.
 பணிமாற. கஉச.
 பணிவிடை. ககஎ.
 பனையம். கடு௦.
 பத்திரத்தோடொள்வான். ககக.
 பத்திரம் - ஓராபுதம், ஓலை. ககக,
 பத்திரன். கஅக. [ககச, ககஎ.
 பதங்கிணம் - பிரதக்ஷிணம். கஎக.
 பதங்கம் - விட்டில். உகக.
 பதஞ்சலிக்காடியது. ச, உச.
 பதிகமுதனியைப்பு. எ.
 பதியின்வைபம். எச.
 பதுமராகம். கூஉ.
 பந்து - வந்து. கூஎ.
 பயம் - அச்சம், நீர். கூச.
 பரதச்சவுதம் - பரதநூல். அசு.

பரதேசம்போதல். க௦உ.
 பரமஞானசிவன். இ.
 பரமஞானம் - சிவஞானம். இ, கசு.
 பரமுனிவரர். உஎ.
 பரவசம். கூ௦.
 பரிகரம் - சேனை. கசக, கசந, கசச.
 பரிகலேசடமுண்ணல். கஅக.
 பரிசத்தால்களிர்குல்கொள்ளல். இஅ.
 பரிசனதோஷம். ககக.
 பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், ககக.
 பரிச்செட்டி. அஎ.
 பரித்துறையாளர். எ௦, கூ௦.
 பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம். உக.
 பரிநீதி. அஎ.
 பரிபவப்படுதல். ககக.
 பரிமாற்றம். கூ௦.
 பரிமாற்று. கூக.
 பரியிடுதல். க௦௦.
 பரிவீட்டங்கொடுத்தல். கசந.
 பரிவத்தனம். அச.
 பரிவத்திப்ப. அச.
 பவள இலக்கணம். கூந.
 பவளக்குற்றம். கூந.
 பறிதலைக்கையர். க௦௦. [யது. எ.
 பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியர்களாக்கி
 பன்றி. உ௦அ.
 பனுவல் - நூல், பாடல். க, கநஅ.
 பனையோலையைக்கட்டிவீடுத்தல்.கடு,
 எச, உகக.
 பாக்கியம் - புண்ணியம் எக, எச,
 கடுஅ.
 பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
 பாசரம். எடு, கசச. [சாரி. க௦க.
 பாடித்த - பேசிய. கநக.
 பாடைக்குத்தப்பேம். (பாடைக்குத்தப்
 புவராத கண்டனென்பது, சிலா
 சாதனம்) கநச.
 பாடைகூறல். ககடு.
 பாண்டிநாட்டின்பெருமை. கூ.
 பாண்டிநாட்டுத்துதி. ந.
 பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது.கச.
 பாண்டியன் கைகுறைத்தது. உ௦உ.
 பாணச்சாதிக்கோலம். கக௦.
 பாணச்சாதிவழக்கம். உ௦உ.
 பாணர்மாஸையர் - பாணர்மகளிர். ககஉ.

*[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதுகாத்தற்குரியோர். ககந.
பாம்பின்தன்மை. ககஅ.
பாம்பின்விடவைத்தியர். உகந.
பாயுடைக்கையர். கஉஎ. [ககஉ.
பார்வையாற்றுகொள்ளுதல். அச,
பாவறிஞானப்பலகை. ச௦.
பாவறிமண்டபம். சங்கமஸ்டபம்.
பாழி - குகை. கஉந, கக௦. [சக.
பாணசெறி நிறைகரகம். உடு.
பீட்டுகிர். கக.
பிட்டுவாணிச்சியிடம். ககி.
பிடித்தபத்து. க௦.
பிரம்படிக்காரர். அ௦.
பிரம்பு. கஉக.
பிரமகத்தி. கஎச.
பிரமகற்பம். கஎக.
பிரமசாயை. கஎச.
பிரமராக்கதம். கக௦.
பிரமாணம். கஎஎ, கஎக.
பிரமாணி. எ௦. [ககக.
பிரமாமுதல் பிபீலிகாபரியந்தம்.
பிரார்த்தனைப்பத்து. எடு.
பீலியாலடித்துப்பார்த்தல். கஉக.
புக்கில். க௦க, கசஎ.
புங்கவம் - இடபம். உ௦௦.
புட்கலாவருத்தம். நடு.
புடைப்ப - தடிப்ப, ககஉ.
புடைப்பு. கக.
புணர்ச்சிப்பத்து. எடு.
புணை. ககச.
புதல்வர் - மாணுக்கர். எடு, ககச.
புயங்கநட்டம். க௦டு. "அழகனீ புயங்
கனீ" (திருஞா. தே.) "புயங்கனே
மயங்குகின்றேன்" — (திருவா. திரு
ச்சத.கஉ.) "புயங்கப்பெருமான்"
(சை. யாத்திரைப்பத்து, க - க௦.)
புயல் - நீர். நடு.
புரிப்பித்து. உ.
புரிவலித்தல். க௦க.
புருடராகம். சச.
புலவர் கோலம். சச.
புழுவைப்பிரமணம் பிரமணப்புழுவு
மாகச்செய்யவல்லவர். உக௦.
புள்ளி. கசச. *
புளிமாறு. கக.

புறத்திணையொழுக்கம். கஎஅ.
புறவமாநகர் - ஜீகாழி. ககச.
பூதிகாதனம். கஅக.
பூவாசகேசி. சடு.
பூழி. கக.
பெட்டகம் - பெட்டி. எ௦.
பெத்தம். க௦க. [ககச, உஉக. *
பெரியகோயில். நஎ, நக, எக, கக,
பெரியபட்டினம். கஉ.
பெரும்பற்றப்புவியுற்றம்பி - இந்நூலா
சிரியர்பெயர். உஉஅ.
பெருமக்கள் - பெரியோர். கஉ, ககக.
பேசுவந்து. கஉஅ.
பையோலை. எக.
பொக்கணச்சித்தன். நஎ.
பொத்திய - மறைத்த. கஎ.
பொய்ம்மை - பொருமை. உ௦௦.
பொய்யா விநாயகர். உஉஎ.
பொய்யிலா ஞானயாணீ. கஉக.
பொரியும்மலரும் சிந்தல். கஉச, கஎஎ.
பொரிவு * மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்
று. கஉ.
பொருள்தல் - அகப்பொரு எலக்க
ணதால். சக.
பொருளறை. ககஅ.
பொலாமணி. இ௦.
பொற்கிழி. கசஎ.
பொற்கோயில். சஎ, எக, எஎ, க௦௦,
க௦க, கஎக, கஎக, உஉடு.
பொற்பு. க.
பொன்மதில். சஉச.
பொன்முழமணிமன்று. எஅ.
பொன்னம்பலம். உ.
பொன்னையாள். ககடு.
பொன்னிநாடு. கஎடு. [கசஅ.
பொன்னெயிற் கோயில். க௦ச, ககடு,
போகம் - விளைவு. கஅஉ.
போதா - போய். கக.
போதுமோ. இக.
மீகாபாதகம் தீரும்வழி. ககந.
மங்கையர்க்கரசு. கஉஉ.
மஞ்சத்தலம். ககந. "மஞ்சகோடி
திகழ" (பார. வாரண. கக.)
மடைமுதுநூல்-பாகசாஸ்திரம். உஅ.
மணப்பொருத்தம்பத்து. உஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலையின் ஓரத்திற்குட்மீய உரு
ண்டைகள். ௫௫.
மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்து
ள் ஒன்று. ௬௨.
மதிட்படை. ௧௧.
மதிநெறி - சந்திரகுலம். ௨௬.
மதிலொடுவடவாயிலேழுமித்து. ௬௦.
மதுரை. ௬, ௧௨௦.
மதுரைசிலலோகமானது. ௧௩, ௩௪.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொ
ன்னால் வேய்ந்தது. ௧௦௬.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். ௪.
மதுரைத்துதி. ௩..
மதுரைமண்டலம். ௧௪௬, ௧௫௪.
மதுரைமாதேவி. ௪. [௧௨௦.
மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம்.
மந்திரத்தால் நோக்குதல். ௭௩.
மந்திரவாதம். ௬௫, ௧௧௮.
மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையு
முணர்தல். ௭௦.
மந்துரை - குதினாப்பத்தி. ௬௩.
மயன் நூல். ௧௮௬.
மயிர்கிலும்ப. ௭௩. [௧௦௬.
மரணகாலத்தில் துரும்பும்வச்சிரமா
மரித்தமனம். ௭௪.
மருதேவன். ௧௧௨.
மருந்து - பச்சிலை. ௧௬௬.
மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென்
னும் குறிப்பு. ௭௧.
மலரணைத்துயிலல். ௨௨, ௫௨.
மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச
மறைநாதம். ௧௦௬. [௩. ௨௩.
மன்றசோகம். ௬௫.
மன்றற்பேதை. கல்யாணசுந்தரி. ௫௬.
மன்றாடி. ௧௮௬.
மன்றுளாடினேறியவெனச் சூளுறு
மன்றறு. ௫௬, ௭௩. [தல். ௩௮.
மன்னர் பெருமாள். ௧௧௦.
மனம் குன்றல். ௧௦௧.
மனம் நிறைதல். ௧௩௨, ௧௭௭. [௩௬.
மனோகரம் - அழகு, மகிழ்ச்சி. ௩௧,
மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு. ௩௧.
மாசிலாசிரியர் - சநீகப்பலவர். ௪௨.
மாட்டாது - வலியில்லாமல். ௧௫௫.
மாணக்கராதற்குரிமையிலேவர். ௪௮.

மாணக்கராதற்குரியோர். ௪௮.
மாணக்கரைப்புதல்வென்றல். ௧௧௪,
மாணிக்கத்தாட்கவரி. ௧௦௬. [௧௧௭.
மாணிக்கத்தின் இலக்கணம். ௩௨.
மாணிக்கத்தின் குணங்கள். ௬௨.
மாணிக்கத்தின் குற்றம்பதினாறு. ௬௩.
மாத்திரைக்கோல். ௩௬, ௧௬௫.
மாத்திரையொன்பது. ௨௦௫.
மாமி. ௩௨, ௧௦௨.
மாராட்டக்குதினா. ௭௭.
மாறனென்னும்பெயர்க்காரணம். ௧௧௬.
மானபுரம் - மானமங்கலமென்னுமார்.
௮௦.
மானமங்கலத்தார் - திருவாதவூரரு
டைய குழிப்பெயர். ௬௬.
மானி - மந்தையர்க்கரசியார். ௧௨௨,
௧௨௩, ௧௨௪.
மானிடராலாடுங்கூத்து. ௧௦௬.
மாநீரிமாதன். ௧௬௧.
மீஞ்சு. ௧௬௧, ௧௬௧.
மிறத்தனம் - வறுமையுற்றோம். ௫௫.
மிண்டர்கள். ௧௨௬.
மிண்டு. ௨௪, ௧௧௫.
மிழலைநாட்டு வேளாளப்பெருமை. ௮௧.
மீன்கள். ௨௨௩.
முகமுகம்பார்த்து. ௨௦௫.
முகுத்தம் - முகூர்த்தம். ௨௩, ௨௪.
முச்சங்கத்தமிழ். ௪. 4
முச்சந்தி - முக்காலம். ௧௬௫.
முட்டி. ௧௨௬.
முட்டு - பண்டலிசேடங்கள். ௧௧௪.
முட்டுச்சஞ்சலம். ௧௨௫.
முட்டுப்பட்டினி. ௧௩௦, ௧௩௭.
முடிச்சாந்து - தலைக்கீடு. ௫௭, ௧௫௦.
முடிச்சுற்று - தலைக்கீடு. ௧௧௧.
முடிபுனைமண்டபம். ௧௮௫.
முண்டம். ௧௬௧.
முண்டி - மொட்டைத்தலையுடைய
யதுறவி; இஃது இடுகுறிப்பெயராக
வும் வழங்கும். ௩௭.
முண்டித்தவர். ௬௭.
முத்தமிழ்க்கொத்து. ௪௦, ௪௭.
முத்தமிழ்வாணர். ௧௨௪.
முத்தமுண்ணல். ௧௬௬.

*[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொதி. நக. ௩.
முத்தின் இலக்கணம். கூந.
முத்தின் குற்றம்பத்து. கூந.
முத்தெயில் - முதியமதில். ௨௧௭.
முதுமைக்குறிப்பு. ௧௦௨.
முந்நூறுமறையவர். எ௨.
மும்மணி. கூச.
மும்முடிமன்னர். ௧௫௧.
மும்முறைவாது. கூந.
முரிவாய் - கன்னவாயில். ௧௧௬.
முருகவேள் சங்கத்திருந்தது. கூ.
முருட்டிக்கையர். கூந.
முல்லை - கற்பு. ௫௭.
முல்லைத்தேவி. எ.
முல்லைமலை. ௨௦௨.
முல்லைவில்லி. ௧௧௫.
முள்ள - மகிழ்; வடமொழி. ௧௨.
முறைசெய்வோர் - ஏவல்செய்வோர். எ௮, எ௯, கூந, கூ௮, ௧௭௪, ௧௯௦, முறையீடு. ௧௭௩. [௧௯௪.
முறையோர். ௧௨௯.
முப்புவருணனை. ௧௦௨.
மூர்த்திகாயனார். ௧௮௩.
மூலபலம். ௧௯௯.
மூன்றுமுலை இருமைஒருபெண். ௧௩.
மூளை கையிலுமுண்டென்பது. ௧௮௪.
மெத்தல் - கிரம்பல். ௧௫, ௮௭.
மெத்தனவு. எ௭.
மெத்தென். ௨௧௭. [௧௭௫.
மெய் - அறிவு, மனம். கூ௭, ௧௩௫,
மெய்க்காட்டு. ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩.
மெய்முழுதம் பூதியணிதல். ௧௧௩.
மெழுகுசாத்தல். ௧௧௫.
மென்புலவர். ௧௮௬.
மேகநாதன். ௧௪.
மேகமன்னவர் நால்வர். எ, ௩௫, ௧௬௨, ௧௬௪.
மேருவடிவம் இரண்டு. ௨௧௫.
மேருவிற் கயிலும் செண்டும் பொறித்தது. ௨௧௫.
மேலெழு. ௮௧. ௧௬௯.
மைத்துணி - ஆம்மான்மகள். ௨௧௭.
மொஞ்சக்கையர் - சமணர். ௧௫.

மொட்டைச்சிரம். ௧௧௦.
மொழி - கணு, சொல். கூ.
யந்திரங்கள், மந்திரங்கள். ௧௨௭, ௧௩௩.
யாய் - தாய். ௩௨.
யானைமலையில் நரநிங்கமிருத்தல். ௧௮௮.
யுத்தகளம். ௧௫௬.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். ௧௪௨.
யுத்தப்பரிபாஷை. ௧௧௬.
யோகப்பட்டம். ௩௬.
வகைத்துறையாளர். ௧௨.
வஞ்சனைசெய்யலாகாது. ௧௩.
வஞ்சிமாலையிலேதல். ௧௫௪.
வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். ௧௮௪.
வட்டப்பிட்டு. ௧௬.
வடவையம்பரி. ௮௬.
வடிம்பலம்பகின்றான் அல்லது வேலை வடிம்பலம்பகின்றான். ௫௨.
வடிவணங்கு. ௩௪.
வடிவமங்கை. ௨௨, ௧௧௦.
வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண் வடு. ௧௪௪. [டவம். ௧௦௬.
வடுகவேந்தன். ௧௮௪.
வணிகக்கோலம். ௧௫௦.
வணிககுரியர். ௧௫௦.
வணிகன்முல்லைத்தேவி. எ.
வயிடுரியம். ௬௪.
வரகுணபாண்டியர். ௧௭௩.
வரகுணபாண்டியருடையபக்தி. ௧௭௬.
வரகுணபாண்டியருடைய மைந்தன். ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௧.
வார். ௧௨.
வரிசைத்தூசு. ௧௦, ௧௧.
வரிசைமாதர். ௧௧. (பதிற்-௧௮, ௨௭௦.)
வல்லபம். ௩௭.
வலப்பொற்செழுக்கூத்து. ௧௦௬.
வலாகுரனை இந்திரன் கொன்றது. ௧௨.
வலியான் - கரிக்குருவி. ௨௧௨.
வலைக்கண். ௧௬.
வலைபின்னல். ௫௪.
வலைவாணர் - வலையர். ௫௪.
வழுக்குவிடுவித்தல். ௪௧.
வழுத்தித்துதிக்கும் - சொல்லித்துதிக்கும். ௩௧.
வளைச்செட்டியின் கோலம். ௫௭.
வளைத்தல் - தடுத்தல். ௭௯.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வளைத்துவாங்கல். எக, ௮௦.
 வளைத்து வைத்தல். ௩௦, ௧௪.
 வளைப்பு - தடை. ௮௦.
 வளைப்போம் - தடுப்போம். ௮௮.
 வளையென்னும் ஆயுதம். ௧௬௩.
 வறுவியோர். ௧௯௬.
 வன்புலவர். ௧௮௬.
 வன்னியத்தலைவர். ௨௧௧.
 வாஞ்சைச்சுவாமிமடம். ௧௨௮, ௧௨௯.
 வாங்கி - கழற்றி. ௧௬.
 வாங்குகயிறு. ௮௪.
 வாசிகாட்டி. ௧௬௩.
 வாசியாக. ௮௮.
 வாத்தியவிசேடங்கள். ௧௪௨.
 வாதை - துன்பம். ௧௮௨.
 வாதையம்புரம் - திருவாதவூர். ௮௧.
 வாரடாசிறுவ. ௧௩௨. ("வாரடாவுன
 க்கு" பார. வேத்திர. ௧௨.)
 வாரம் - கிழமை. ௧௮.
 வாரம்பட்டி. ௨௦௩.
 வாலவாய் - மதுவாயின்பெயர்; ௧௪௨.
 "வைகை சூழ்மது ராபு ரித்திரு வால
 வாயை வணங்கியே" (தக்க. ௧௪௦.)
 வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ௩௨.
 வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன். ௪௮.
 வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. ௧௪, ௧௮, ௩௮.
 வாழாப்பத்து. ௪௮.
 வான்மீகி. ௧௮, ௨௨௬.
 விசயமண்டபம். ௨௬.
 விசயமாமருடவல்லி. ௨௪.
 விட்ட - தங்கின. ௧௬௪.
 விட்டல் - விடல். ௧௨௦.
 விடத்தரங்காய். ௧௬௧.
 விடப்பாகம். ௧௨௬.
 விடுத்தல் - தங்குதல். ௧௬௦.
 விடுதலம் - நிலாமுற்றம். ௪௨.
 விடைக்குறி. ௬.
 விடைக்குறியம்பு. ௪.
 விண்ணெனத் தார்மணி ஆர்ப்ப டு
 வித்து - காரணம். ௬௨.
 வித்துநெற்பிட்டு. ௬௬.
 விதானித்து. ௨௮.
 விதிர்விதிர்த்தான். ௧௪௧.
 விந்து. ௬௨.
 விதும்ப - நடுங்க. ௬௦.

விநாயகமுனிவர் - இந்நூலாசிரியரு
 டைய ஆசிரியர். ௮.
 விமானப்பூரிசை. ௧௪௮.
 வியாதர். ௧௮, ௨௨௬.
 வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். ௨௨௬.
 வியாழத்தோடுவழக்குவென்றது. ௧௨.
 விரலாழிக்கண். ௮௪.
 விருத்தவேதியர். ௧௩௮.
 விருது. ௧௬௮.
 வில்லிற்கட்டியமணி. ௧௬௩.
 விலங்கெனும் அணி. ௧௬௬.
 விழா - மணம். ௨௪, ௩௩.
 விழுக்காடு - விழுதல். ௧௬௦.
 விளிந்து - நாணமுற்று. ௪௪.
 விளிய - அலமானப்பட. ௧௮௦, ௨௦௨,
 விளிவிலாது. ௧௩௬. [௨௨௦.
 விளிவு - அலமானம். ௧௦௮, ௧௨௧,
 ௧௩௦, ௧௩௬, ௧௪௦.
 விற்றுவிறற்கோலம். ௧௬௧.
 வினைக்கணில்லார். ௪௬.
 வீரமாதன். ௧௪௦, ௧௮௪, ௧௬௨.
 வீரஹத்தி. ௧௮, ௧௮.
 வெண்கவடி. ௧௬௧.
 வெண்காடர். ௮.
 வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. ௧௮௮.
 வெண்பொரிசிந்தி. ௧௪௪.
 வெப்பு - சுரநோய். ௧௨௬.
 வெள்ளம் அடைத்தற்கும் பறையறை
 தல். ௧௬.
 வெள்ளனா - வெண்மைகிறமுடையா
 னா. ௧௪௬.
 வெள்ளிமன்றம் - வெள்ளியம்பலம்.
 ௩, ௪, ௧௧, ௨௪. "கொன்றையஞ்
 சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில்,
 வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிட
 ந்தேன்" - (சிலப்.பதி. ௪௦ - ௪௧.)
 வெள்ளியம்பலம். ௨௪.
 வேகவதியாறு. ௨௬.
 வேட்டை. ௧௬, ௧௬௨.
 வேடக்கோலம். ௧௬௬.
 வேணும். ௧௬௦, ௨௧௦.
 வேதஞ்சொல்லாண்டு வாழ்கவென்ற
 ல். ௬௬, ௧௮௩, ௨௦௨, ௨௨௬.
 வேதநாயகனார். ௬௮௬.
 வேதியர். ௧௪௮, ௧௬௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. ௧௦.
வேப்பமாலே. ௧௫௮.
வேலைவடிம்பலம்பரின்றான் - ஒருபா
ண்டியன், ௫௨.
வேள்வியைந்து, ௨௨௪.

வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்த
மூர்த்திராயனார்; ௧௨௨, ௨௧௬. "வ
ரவந்தனன் வைதிகவாரணமே"
(தக்க. ௧௮௨.)
வையாளிவீதி, ௭௧, ௮௪.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும்* கேள்வியாலும்
அறிந்தவைகள்.

அட்டலைமண்டபம்: இப்பெய
ருள்ள மண்டபமொன்று பண்டைக்
காலத்திற் கீழைமதிலைச்சார இருந்த
தென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்
டியூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமூலை
யில் ௧௬ - கால்சுளால் ஆகியதோர்
மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு
வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை: சைனர்களிருந்தமலை.
இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது;
இதற் சைனர்களிருந்தருகைகள் பல
காணப்படுகின்றன.

அன்னக்குழிமண்டபம்: மதுரை
யில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது;
இது, பூதமுண்டதிருவிளையாடல்விழா
நடைபெறுதற்கு இடமாகவருக்கின்
றது. இதற் பல தெய்வவடிவங்கள்
உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோடாசர
வடிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யா
ணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்
ளது.

இந்திரேசுவரர்: இந்திரன்பெய
ரால் ஐராவதம் தாபித்துப் பூசித்த சிவ
லிங்கப்பெருமானுடைய திருநாமம்.
(திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭,
௩௦).

எழுகடற்றேரு: மதுரையிலுள்ள
எழுகடலென்னும் தடாகத்தின் வடக
ரையிலுள்ளது.

எழுநூற்றுமூங்கலம்: ஒருர்; ஆளு
டையநாயகர், எழுநூற்றுநகர்களைக் குதி
கைகளாகச்செய்த இடமாம். இஃது
ஆளுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே
௨ - நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது.

ஐராவதகணேசர்: ஆணையுருணிக்
கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்
றவர். (திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭, ௩௦);
மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், "ஆங்
கதன்பின்" என்னும்பாடலைப்பார்க்க.

ஐராவததீர்த்தம்: ஐராவதத்தால்
உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையுருணி
யெனவும் கணபதியேந்த லெனவும்
வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்
ளது; (திருவிளையாடல். வேள்வியானை.
௨௭, ௩௦).

ஐராவதநல்லூர்: இஃது ஐராவதம்
உண்டாக்கியனார்; மதுரைக்குக்கிழக்
கே உள்ளது; (திருவிளையாடல். வேள்வியானை.
௨௭).

ஐராவதேசுவரர்: ஐராவததீர்த்தக்
கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெ
ற்ற சிவலிங்கப்பெருமான். (திருவிளையாடல்.
வேள்வியானை. ௨௭, ௩௦).

கஞ்சரிடபுரம் - பெருங்கரையின்
ஹூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்ம புண்
னியத்தால், ஒருமரத்தின்மீதிருந்து,
தனக்குப் பரவைகளாலுண்டாகும்
துன்பத்தையும் அந்நேரம் மாற்றுதற்கு
ரிய வழியையும் நினைத்துக்கொண்டிரு
ந்த இடமாம்; [கஞ்சரிடம் - கரிக்கு
ருவி].

காஞ்சனமாலையிலே: இஃது
எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்
கில் உள்ளது; மிகப் பழமையானது.
இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்று திரு
நாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அ
வரைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைத்
த காஞ்சனமாலையின் வடிவமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, ஸ்ரீமத் பாமேசுவரபட்டரவர்கள் முதலியோர்.

காராகீரகக்குகை: திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள குகைகளுள் ஒன்று; இது நக்கீரணப் பூழ்ம் சிறைவைத்த இடமாம்.

காவணநல்லூர் = காவணூர். இது, மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது; ௭ - ஆம் திருவிளையாடல், ௧௦ - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திருவிழாவில் நாலாம்திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேல் மாசிவீதியிலுள்ள நக்கீரர்கோயில் அல்லது சங்கத்தார்கோயிலிலிருந்து இரண்டிலக்கிரகங்கள் எழந்தருளுவதண்டு; அவற்றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்று சொல்லுகின்றனர்.

தருவிநீர்த்துறை: இவ்வூர் மதுரைக்குமேற்கே ௧௦ - நாழிகைவழித்தூரத்திலிருக்கிறது; குருவித்துறையென இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டிகளாகவந்தோர் பழம்பிறப்பிற்றிரந்தலூர். [தீருவிளை. பன்றிகீழ்த்தட்டிகீது. ௨.]

தலசேகரபாண்டியன்வடிவம்: பொற்றாமனாயிற் பாண்டியன்படித்துறையில் மேல்பாற்றுணிவள்ள வடிவம்; [குலசேகரபாண்டியனென்பவன், தனஞ்சயன் சொல்லக்கேட்டு இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்வித்து இதனை இராசதானியாகக்கொண்டவன். தீருவிளை. தீருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பறம்பு: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்குவடக்கே பூதங்கண்டகுளத்திற்குத் தென்கிழக்கேயுள்ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண்கூடையைத்தட்டிதெற்கு இடமாக இருந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

கோந்தகை: ஒரூர்; மதுரைக்குத் தென்கிழக்கில் ௪ - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது; கொந்தக்கருலத்தாராகிய ஒருவகைவேளாளர் இதில் இருக்கின்றனர். சிந்தடிசாமந்தரைக் கொந்தக்கருலத்தாரென்று ௩௦ - ஆம் திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிவருமரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகமராலையுரை.)

சங்கத்தார்களுடைய தீருவுருவங்கள்: பொற்றாமனாயின் வடகமான்டைபத்திலுள்ள தூண்ப்பத்திகளிலும் ஸ்வாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தார்கோயில்: இது சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூலையிலுள்ளது. இதில்முருகக்கடவுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புவவர் நாற்பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள்முதலியனவுள்ளன.

சாம்பனத்தம்: சைனர்களுடைய ஏடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாரன்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாய் ஒருடைய திருவருளால் வெப்பூரிங்கி அழகெய்தியபின், கூன்பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குகினாவடிவத்தைவிட்டு நரிகள்சென்ற இடமாம்; இது மதிச்சயமென்னுமூர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தந்தளேரி: ௩௬ - ஆம் திருவிளையாடலிற்குறப்பெற்றுள்ள தத்தளேன்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஊரென்று தெரிகின்றது. குகினாவடிவமொழிந்த நரிகள் தத்திச்சென்ற இடமாதலின், தத்தளையென்று முதலில் வழங்கியபெயர் அப்பால் இங்ஙனம் ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு, இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றாமனாயிற் பாண்டியன்படித்துறையிற் கிழக்குத்தூணிவள்ள வடிவம்; [தனஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தை முதலிற்கண்டு, மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்தைத்தெரிவித்தவனின்; தீருவிளை. தீருநகரங். ௩.]

தீருவாலவாய்நல்லூர்: இவ்வூர், சமயநல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்துத் திருவாநல்லூரெனவழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாய்த்தம்பிரானுரி : பழையகணக்குக்கள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம் ; “தம்பிராற்கேதுகுலம்” என்பதனாலு முணர்க.

திருவிதிகள் ஐந்து : க - ஆழவீதி, உ - சித்தினாவீதி, ஈ - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, ஞ - கோட்டைவெளிவீதி. இவற்றுள், சித்தினாவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்தினாத்திருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெறுகின்றன.

தின்னுநரி : மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாததூரத்திலுள்ளதோரூர்.

தோடீநரி : இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றிடமாம். தத்தனேரிக்குமேற்கேயுள்ளது.

நக்கீரர்கோயில் : இது மேலைமாசிவீதியிலிருக்கின்றது ; சங்கத்தார்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

நக்கீரர்கிருவுருவம் : இது திருப்பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது ; உதல்வழமர்த்தி ; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடக்கும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காந்திருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனாசிரைமீட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது இந்தழர்த்தி எழுந்தருளுதல் மரபு.

நடுவூர் : இது, இம்மையேதருவார்கோயில் உள்ள இடம். இதுவுள்ள ஸ்வாமிக்கு இஹாபீஷ்டப்பரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரெனவும் அம்பிகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுவூர்நாயகியெனவும் திருநாமங்கள்வழங்கும் ; சுந்தரமாமற்பூசித்தலம் ; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பதஞ்சலிமுனிவர் ஸ்தோத்திரம் : திருமணமிகழந்தவின்பு நடனதரிசனஞ்செய்த பதஞ்சலிமுனிவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச்சிலசுலோகங்கள் மதுரைமுதலிய

இடங்களில் வழங்குகின்றன ; அவை பதஞ்சலிக்கு நடிப்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பரவாரி : நெய்தனிமறாக்களில் ஒருவகைச்சாதியார் ; விலைவினை திருவிளையாடல்விழா நடத்துவிப்போர் இவர்களே.

பரிவீரமங்கலம் : சிவபெருமான் குதினாவீரமாக எழுந்தருளிய இடமாம் ; இவ்வூர் ஆளுடையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றாநாழினைவழித்தூரத்திலுள்ளது.

பாண்டியமண்டலாபீசுவரர் : ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளின் விருடாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியன்படித்துறை : இது பொற்றாமையின் வடபாலுள்ளபடித்துறை.

பாண்டியனாகழிவீதி : பள்ளத்தெரு ; மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே கீழ்ப்பாலுள்ளது.

பாணர் - தையற்காரர் : அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடத்துவோர் இவர்களே ; “உருமிடி யென வெடி படவெதிர் கறுவிந டந்தொரு பாண னொதுங்கத் திரிந்தன” (மதுரைக்கலம்பகம், ௧௧). என்பதனால் சித்தன் பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பிட்டுத்தோப்பு : இது மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையை யின் தென்கரையிலுள்ளது ; பிட்டுக்குமண்சுமந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பின்னையார்பின்னையம் : ஒருநாள் திருஞானசம்பந்தழர்த்தினாயனார் அணர்ச்சுவாதில்வெல்லுத்தருவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கிய இடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

புத்தூடி : காவணார்க்குமேற்கே ச - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது குண்டோதரரால் இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

புதங்கண்டதுளம் : இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது ; தென்காற்கம்வாயென வழங்கும் ; இதன்

கரை பூதங்கண்டகராயெனக்கூறப் படுகின்றது; குண்டோதரரால் வெட்டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை : ஓரூர்; இது, நக-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யுளிற் கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்கிராமமாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகுதியாக உனர்.

மடைப்பள்ளிச்சாய்பல் : திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் கூள் பாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்தது தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூதிப்பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; ந.எ - ஆம் திருவிளையாடலில் நுக-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

மண்டியூர் : குதினாகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மதிச்சயம் : ஓரூர்; குதினாகளை விலைமதித்த இடமாம்.

மாநகர் : ஓரூர்; மதுரைக்கு வடகிழக்கிலுள்ளது; பாண்டியர்களுடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். நுக - ஆம் திருவிளையாடலில், கக-ம் செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுவந்த குதினாகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூறுகின்றனர்.

முத்தினாகள் - ந : இவை திருவாலவாய்த் திருக்கோயிற் கருவுலமுதலியவற்றில்வைக்கப்பட்டு வழங்குவருகின்றன; க - இடபமுத்தினா,

உ - மீனமுத்தினா, ந - இராசகரநாகர்முத்தினா.

மேலைக்கடை : ஓரூர்; இது, சைனர்கள் ஏறிய கழுமரங்களின் மேலைக்கோடியாகிய இடமாம்.

வளையற்காரமண்டபம் : இது வடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாகீச்சுவாமியட்டம் : பழைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருந்ததென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழுப்பாதராயர் : (விழுப்பராயர்). ஆவணித்திருவிழாவிற்குத் தரபாண்டியரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய ஏ - ஆம் திருநாளில் அவரிடமிருந்து பொன்னெழுத்தானையைப்பெற்று நாடோறும் கணக்குவாசிக்கும் உரிமையுடையவர்கள்; 'பாண்டிபதினாலுக்கும் வேண்டியவிழுப்பாதராயர்' என இவர்களுக்கும் தரமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேரு : இது, தெற்குச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்தின்பக்கத்தேயுள்ளது.

வேப்பமலை : முடிசூட்டுத்திருவிழாவில் தடா தகைப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரம்பரைக்குரிய இம்மாலையை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திருவிழாவில் அ - ஆம் திருநாள், இக்காட்சிக்குரியதினம்.

வேறுநிலை : ஒரிடப்பெயர்; இந்திரனைவிட்டுப் பழிகிங்கி வேறாய்நின்ற இடம்; (திருவிளா. இத்திரன். எக).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,
திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறப்பலம்.

உ. நிரியைக் குதினாசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண்டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாமுசெய் வானும்
முரசுகிற் தானமுன் னோட முன்பணிந் தன்பர்சு ளேத்த
வரவாகச் சாத்திரின் முறு மாநு ரமந்தவும் மாணே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக. குராமலரோடராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
 துடமுழநந் தீசனைவாசகனாக் கொண்டார் *
 சிராமலுதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
 *தென்றெனெந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
 பராபரனைப் பதுமது பேராக் கொண்டார்
 பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
 யிராவணனை நவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டா
 ரிடருநோய் தீர்த்தென்னையாட்கொண்டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டொடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நரியைக் குதினா செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படடை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழநந் தீசனைவாசகனாக் கொண்டார்' என்பதற்குப் பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராயத்தற்பாலன : இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), குடமுழாவைவாசிக்கும் திருநந்திதேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர்.

பண்டைக்காலத்தின்பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேதாசும ஒழுக்கங்குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவானுஞ்ஞாயல் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாசிருத்தரென்னும் பிராஹ்மணேத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின் வடமொழிப்புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிக்கலாஸ்மாஹாத்மியம், நக - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணிவாக்கியசரித்திரம், சு - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவேபொருளென்று தெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாடிக் கரசநாயனார்க்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்று நன்குபுலப்படுத்தல்காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்துதெனியும்வண்ணம் எனக்கு நீலசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை ஆதினத்தைச்சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடைமார்கோயில் டிராஸ்டி ஸ்தானீகம்—ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானவர்களுடையபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

* இந்தப்பாடம் பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது; ம-நா-நா-ஸ்ரீ க. குப்புலாமிமுதலியார், பி. ஏ. நான்குவருடத்திற்குமுன் இந்தப் பாக்கத்திற்குப் பொருளென்னவென்று கடிதமுகமாக என்னவெனவியுதுண்டு.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக் கம்.	பாட ல்.	ஷட்	பேழை.	நீருத்தம்.	பக் கம்.	பாட ல்.	ஷட்	பேழை.	நீருத்தம்.
௩	௧௩	௧	மூக	மூட	௧௨௧	௨௬	௩	கொண்டப்	கொண்டுப்
௬	௯	௩	யெய்து	செய்து				பா	பா
௭	௧௦	௪	சனேமால்	னேனால்	௧௩௦	௬௭	௩	சுருளுறி	சுறுநாறி
௧௮	௩௩	௨	வியாத	வியாதன்	௧௪௪	௩௩	௪	வலாவின்	வினாவிலங்
௨௮	௪௪	௪	வொண்	வெண்சொ	௧௪௯	௬	௪	மற்றவர்க்கு	மற்றவர்க்க
			சொன்றி	ன்றி	௧௬௨	௩௩	௨	பதைத்தே	பதைத் தெ
௩௩	௫	௧	முன்ன	முன்னு				ழுந்த	ழுந்து
௪௮	௧௪	௩	செய்த	செய்து	௧௬௭	௨	௩	மீண்டியற்	மீண்டிய
௯௧	௧௨	௨	கெனக்கு	கெமக்கு	௧௬௯	௧௮	௪	யென்னை	னென்னை
௯௮	௧௭	௨	லிந்த	லின்றிவ்	௧௭௬	௨௩	௫	பதக்கணம்	பதக்கினம்
"	௧௮	௩	முறுலை	முறுவை	"	௨௪	௪	விமானஞ்	விதானஞ்
௯௨	௧௩	௧	த்தி,	த்து,	௧௭௯	௭	௫	அற்றவர்க்	அற்றவர்க்க
௯௩	௧௯	௪	சோகின்,	சோகின்				குற்ற	ற்ற
"	௨௦	௨	கல்லே	கல்லேய்	௧௮௪	௭	௫	விடன்பிற	விடன்பின்
௯௪	௧	௧	றெருவன்	ன்றோந்து	௧௮௭	௧௪	௨	பார்த்து	பாத்து
௭௦	௨௨	௨	சேர்த்தருட்	சேர்த்தரு	"	௪	௧	முலைப்பா	முலைபா
௯௦	௮௩	௨	துளங்குரா	துளங்கிரா	௧௯௩	௩௩	௩	நாதாதி	நாரதாதி
௯௬	௨௨	௩	வாங்கரும்	வாங்கரு	௧௯௯	௨௨	௪	செய்தருட்	செய்தருள்
௧௦௨	௭	௨	நாளு,	நாளு	௧௯௮	௨௦	௩	பாயிர	பாகர
௧௦௯	௭	௧	இன்னியல்	இன்னிசை	௨௦௦	௪	௪	வருத்திடெ	வருத்துகெ
"	௧௦	௪	தென்றான்	தென்பான்				ன்ன.	ன்ன.
௧௧௧	௨௮	௪	செய்தொ	செய்தொ	"	௬	௧	யரக்களை	யருக்களை
			ண்	ண்	௨௦௭	௪	௨	மேனிப்	மேனி
௧௧௩	௧௩	௪	பதக்கண	பதக்கண	௨௦௮	௧௪	௪	பெரி	பெரிய
௧௧௪	௩	௩	னீங்கித்	னீக்கித்	௨௨௮	௧	௧	சல்லி	செல்லி
					"	௨	௩	"	"

வ.தி. சுவாமிநாதன்
பொருத்தியுள்ளார்

கணபதிநாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவால்வாயுடையார் திருவிவாயாடற்புராணம்*

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுந் சொக்க நாயகன்
நிருவினை யாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்கண் மும்மதக்
கரிமுக னிணையடிக் கமலம் வாழ்த்துவாம்.

(க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக வினாயக னூலன் னாய்மையோ
ரற்பக வினாயக னுமு கேசன்முன்
பொற்பக வினாயகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக வினாயகன் கழல்க னேத்துவாம்.

(உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

* வானொழுக முகின்மேனி வேதன் நேட மதுரைநாயகனடியார் வினைக
டர்ப்பா, னானொழுக புரம்படைத்த மக்கள் போல்வந் துலாவுதிரு வினாயா
டற் பனுவல் சொல்லக், கூனொழுக பிறைக்கோட்டிப் பனைக்கை நால்வாய்க்
குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனொழுக மலர்க்கடம்பவன
த்து லாவு சித்திவிநாயகனிருதான் சென்னி சேர்ப்பாய்.

(ங)

வாழ்த்து. வேறு.

நூல மோங்குக நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுக் காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே.

(ச)

* திருவால்வாயுடையநாயனார் திருவினாயாடல், திருவால்வாயுடையநாய
னார் திருவினாயாடலெனவும் பிரதிபேதங்களுள்ளன.

கூடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னினைந்துட்சிற் கனனாகிச்
செறிந்தச்சித் திரகாயந் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனாகும் பெரும்பற்றப் புலியூரே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப் பொன்
றமுன் சரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற் ருன்றநெர் திறத்துச் சிங்கமென் கரு
த்துட் டங்குமஞ் செழுத்துச் சம்புவன், டரக்குக் கொண்டதஞ் சலிக்குத்
தென்றலந் தழைப்பத் தொந்தொமென் றிசைத்துச் சந்தந், திருத்தச் செம்
பதம் புரிப்பித் தன்புறுத் திருச்சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம்.

(உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழகுந்தொழுங் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சுமொண் டொடியும்பொருந்
கருவுந்திறம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவும்பெரும் புகழுந்தருந் திருவம்பலந் திருவம்பலம்.

(ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருங் கண்ணன்கிடந் திம்மண்குடைந் துண்ணந்துறுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பறந் தின்னம்பெருங் கின்னம்படும்
பன்னம்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னுங்களென் றுன்னம்பதம்
பொன்னஞ்சிலம் பின்னந்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்.

(ச)

சபாபதி. வேறு.

திருமேவுஞ் சதர்வேதச் சிரமேவும் பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெறு
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் படிமேவிந் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி.

(ஊ)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
வினாயிதழி மல்லாணிதூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரமுகு வளருதர நிலைபோற்றி
திருவளர்செந் தமிழ்ச்சொக்கன் திருவடித்தா மனாபோற்றி.

(கூ)

அங்கயற்கணம்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யின்கெமக் கருள வல்ல வினையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வளையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி.

(எ)

புாண்டிநாடு.

ஆவியந் தென்றில் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந் தென்பா
னாவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி.

(அ)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாகைச் செழியந்திருக் குலம்விளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மானிடராய் வினையாடு மாமதுரை நகர்போற்றி.

(க)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகழ் தரும்பொரு வரும்பர மசம்புலீ ருணம்பென ழிலம்பொ
னொலியார், சிலம்படி யலம்பொலி பரம்பிர சதம்படர் சிதம்பர கிரம்பு மரு
ளா, லலம்பெற நிலம்பெறு நமம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருமும்ப ருமெ
லா, நலம்பெரு கிடம்படி விரும்பிசை நயம்படந டம்புரி கடம்ப வனமே. (க௦)

கூடல். வேறு.

ஆடுபவர் பாடுமறை யேடுதீர்தெ னுடுவகையாடவினை யாடு பெரியோர்
வேடனிடு குமுனிய கேடிறைசை நாடுபவர் வேடனுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி குடு முரவோர்
கூடுமிட நீடுசது மாடுமென மூடிமுகில் கூடுமுயர் கூட னைகரே.

(க௧)

மதுரை. வேறு.

விதுவரவ மிதழிதிரி பதகைதலை பொதிகடையர் விதுவரவ கதிய தருள்
வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் திதிபுதல்வர் துதிசெயிர சுதநிகழ்தொல்
பொதுவில் வருவோ, ரதிகரள நதியையதி மதுரமுறு நதிசெய்திற லதுலரு
யர் சதுரூரிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைதரு நிதிதிகழு மதிற்றுவ
மதுரை நகரே.

(க௨)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நச ராயினு முணராத மூர் ராயினுங்
கருகாத சில ராயினுங் கசியாத நேச ராயினுங்
வரையாத பாவ ராயினுங் வலமக நாக ராயர்குழ்
திருவால வாயுண் மேவுவார் சிவமாவ ராயின யானையால்.

(க௩)

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரத் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுத்
தொன்மடமா துடனயந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (கச)

வேள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (கரு)

கான்மாரியாடியவர்.

சுதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
றுதிகெய வாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திருமுறு மதுரை யந்தன் சிற்பர வெளியார் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (கக)

விநாயகர்.

குறைவற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி னாலே
நிறைவற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்முக் கட்க ளிறறை
யுறவற விதய கூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (கக)

முருக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த னைந்த
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர லுந்திக்
கடம்பமர் மன்றற் றொங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம். (கக)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரா நிமபததொடையிலங்கச் சசிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ வுறத்தெய்வப் பாண்டிய னென்று முடிசூழப்
பேரா தரவா லரசாளும் பெருமான் நிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்த் தெனனன் பொன்னங் சுழல்போற்றி. (கக)

கலைமகள். வேறு.

புத்தக மகக மால் வராபயம் பொருந்து கையாண
முத்தணி யணிவா ன வெள்ளை முளரியா சனததாண் மணனிற்
சுத்தமோ டததவ சுண்ட தவ்வெய வானி னேசா
வுத்தம மனைவி வெணடு சுடையடா ள்ணகள் போற்றி. (கௌ)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறேர் நாவுகீ கரசடி போற்றி மாலை
முழுகொள்குந் தரத்தாள் போற்றி மூதுரை வாத ஐர
ரடியினை போற்றி மற்றோங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (௨௧)

நாற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவர்.

பலந்தரு துவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கியத்தோர்
புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர்
நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்று
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (௨௨)

ஆ சி ரி ய ர்.

வரந்தருந் தொல்லைத் தில்லை மாளிகை மட்டத்து மன்னு
மருந்தவு முனிவெண் காட நருள்விநா யகன்ம னத்தாற்
பரிந்தேனை யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௩)

அ வை ய ட க் க ம்.

அளந்தபே ரறிவி னோங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னந்
தளர்த்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்த்தநீள் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி
வினங்கிய பரிதி முன்னர் மின்மினி வீளங்கல் போலும். (௧)

அவைந் டி வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கவிபொதி கதைபை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசும்பி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (௨)

வே று.

ஏய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவினை யாடலைக்
காய்ப் சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
நாயை யொக்குந் தமிழே னவிலுதல். (௩)

ஐது பாலர் மழலை யுரையையுந்
தாளை தாயர் தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
நூத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (௪)

ப தி க ம். *

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதசாபந் தீர்த வாறு, முந்துலகான் மும்முலையான் பிறந்த வாறு முடிசூழ மணந்தபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன் றிமலை தொலைத்த வாறு, முந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி புதகத்துக் கியல்வகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனாட மாமனைமண் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனாற் பிறந்த வாறும் வளையொடுவேல் செண் டளித்து மறைந்த வாறுந், தென்னுன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கீரன் வருந்தாமல் வந்துகா யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்கோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுறா யும் னுணர்ந்த வாறுங், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்குற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக ளுய்வளையல் விற்ற வாறும். (ஈ)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதலு ரர்க் குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின நரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி டீண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்த னினை யோன்பால னான வாறும். (ச)

தார்வேத்தன் ரொழமாறி யாடு மாறுஞ் சார்ந்தபடு பழியஞ்சி யாய்த்த வாறுந், தீராவன் மாதகங்க டீர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரு நாகமலை ஸீய்து விட்ட கடுமதுர மாக்கிரகர் மதுரை யாக் கிப், போளேற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் பூழியுற ருடல்வெப்பந் தீர் த்த வாறும். (ஊ)

பாலகனல் வலயசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சீலமுறு படைமீயக்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்த்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீர்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனாய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த லாறுஞ், சாலுறுதண் ணீர்ப்பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்ப ணிர்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (ஈ)

* திருவிளையாடற்சொக்கபெனவம் பிரதிபேதமுண்டு.

மின்னணியா ரம்பூண வந்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வணசாட் மிக்க
மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சி றந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற
வாறும், பொன்னணியா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண்
டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுநகர் திருநடுஜூர் திருமு டங்கல் வாலவா
யாலவா யான வாறும். (௭)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ
லோகங் காட்டு மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும்
புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு
மரும்புலவர் பாப்பகுத்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுல்வாய்க் கீந்த
வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடு மாறும். (௮)

பரிந்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனார் ஞாயர்பலகை யிட்ட
வாறுங், கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா
யான வாறுங், திருந்துமரிக் குருணைகளீ ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி
யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவித் கீந்த வாறும் பொன்வரை
யிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (௯)

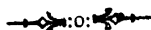
சிவனொடுவன் னியுங்கிணறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற
ழைத்துக் காட்டு மாறு, நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நாரைக்குச் சிவ
லோகங் கொடுத்த வாறுந், தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச்
சார்ந்தசலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வருகிருத யுகத்தா திக்க
ஊணர்த்தியவா றுஞ்சிறியே னுரைக்க லுற்றேன். (௧௦)

பதிக்கழதனினைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இந்திர னுன்ன ரும்பி னியைமூறு திருதார் பால
வந்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவனொ டென்றே
சுந்தரன் வினியா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
முந்திய கவிபத் திற்கு முதனினைப் புணர்த்தி னேனில். (௧௧)

ஆகத்திருவிருத்தம். - ௪௨.

நூல் வரலாறு.

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சுழ் வளமைசேர் வார ணகிப்
புரத்தம ரகில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன் றிருமுன் முன்னம். (௧)

மேதகு சமதக் நீயன் பராசரன் விசுவா மிதர்ன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோத்மன் பரத்து வாசன் கோசிகன் கடிசி பன்கோ
மூதுரை வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (2)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
னாமி வல்லோன் றெல்லை யகத்திய னென்பான் வந்தான். (3)

ஆங்கவன் றன்னை மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி யுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (4)

முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சனை புரியப் பெற்றாய்
தென்புவி விசேட நின்போற் றெரிதந் வல்லா ரில்லை
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (5)

நலந்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கரைக்கண் மிக்க
பலந்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்னாய்
வலந்தருந் தென்ன னாட்டு வைகைமா நதியின் பாங்கர்த்
தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தருசிவ தலங்க டம்முள். (6)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டூரனத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சுந்தைகூ ரவதா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
முந்தைமா மலய மன்னு முனிவரீ நவிறி யென்ன. (7)

வேறு.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனீ மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனாடு
வாங்கருஞ்சீ ரந்நாட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகிதென முனிபகர்வான். (8)

திருநாட்செச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி னுண்மை யொருவரா லுணரா னொன்றும்
பெருவினை யாட்டைந் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி னேங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்பு வ லொப்பக் கேண்மின்.

(க)

வேறு.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்
ணடுக்குறுவ துகிற்கொடிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமது மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுகிலை,
வடுப்படுவ வுடுப்படுமா வளைப்புறுவ நதிப்புதுநீர்.

(உ)

வேறு.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னீனலும் புனலு மியலறியும்
புரமு மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
றியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு.

(ஈ)

வேறு.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கினை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குல்வரை யிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு.

(ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனா வந்து
கூருகி ரெண்கு முன்னாக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிகீள் குலைப்ப டித்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வாண யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு.

(ஊ)

பரிபடுந் துறைநெ ருங்குங் குடிபடும் பதிமென் றென்றல்
வரைபடுங் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுந் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம்.

(ஈ)

வேறு.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னரந்த மஞ்ச னெருங்கஞ்சி
நீளுங் கருணை தாண்முரியக் கதலி புனைய நெடுங்குமுகின்
பாணை பலவின் ஈனிதெங்கம் பழம்போய்ச் சாடி வீழ்ச்சுளை
வாணை யாணை விழப்பாயும் வளைவெண் டாள வயலெங்கும்.

(ஐ)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சீறடியிற் பண்ணைநூ புரமேங்கு
நெஞ்சனைபொற் பஞ்சனைகைச் சங்களைகம் பிலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சிவையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும்.

(அ)

வேறு.

அன்னந் திகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருளை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் படுவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுசப்புப் பாரவட மேரு முலைமங் கையர்களத்துந்
துன்னுங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம்.

(ஆ)

வேறு.

ஏந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் சழுநீர் விண்டு
வார்த்தகண் ணீராரற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
சேர்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பணிகீர் வெள்ளம
பாய்ந்தசந் தனத்தாற் சேறு படுத்தன மலைத்த டங்கள்.

(இ)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய நருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிதருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மலைப் போது
முழுக்குவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தையுங்கண்
டழகுசோப் பதும நாணி யலர்வுறு குவிவு ழுவால்.

(ஈ)

வேறு.

கானெருங்கும் வரைவளங்க டருமென்றங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுளை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல்.

(உ)

அடுகுறவர் திறம்பெருகு மலர்நாறிஞ்சி யானாயர்
குடிநெடுங்கும் பட்டர்முலை கொழுமன்னர் குழத்துவன்றுங்
கடிமருதம் விளையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்பினெரி பரன்முரம்பு தரும்பாலை.

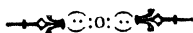
(ஊ)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மணிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டிர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் றகவுண்டோ மற்றோர் நாடு.

(஋)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா
 லுலக னைத்ஹதய நிறப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
 மலகில் வண்புக முடையது மதுனாயாங் கதனை .
 யிலக யான்கிறி தறிந்தவா நியம்புவல் கேண்மின். (௧)

ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை யோங்கநீர் பரந்து
 பார மீனு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
 வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத் தினமணி கொழித்து
 வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை. (2)

வேறு.

புதறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனாய்
 பகர்தற் கினிய வெந்தையிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றனையொவ்வா
 மகரத் தமரப் பெருங்கடல்குழ் வையத் தைந்து நிலத்தோங்கு
 ஈர்க்கட் கெல்லாம் பயனாய் நகர்பஞ் சுவன்றன் மதுரைநகர். (௩)

நீள வளர்பொற் சோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
 நாளு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வரையை நலத்தோங்குங்
 ளாள் நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
 வாள கிரியைப் புறக்கடலைநீர்க்கு மெயிலும் வுனைகிடங்கும். (௪)

சேமப் படுபொன் னசுரென்னத் தெருவின் மடவார் வினையாடு
 மேமச் சண்ண நுண்கொள லிலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
 தாமப் புயலை மாறுபடத் தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
 யோமப் புகையு மகிழ்புகையு மொழியா வகல்வா னுழையெங்கும். (௫)

சுருதி யோசை முழுவோசை சுதங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
 ளுரைசெ யோசை யியலிசைநீ டோசை யுழவ ருழவோசை
 பொருவி லாலை பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிரோசை
 வரிசை மரதர் சிலம்போசை வளைநீ ரோசை தனின்மிருமால். (௬)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்குந் தொழுமன்ன ரிடுகிறைக
 டேரணிவீ திகள்விளங்குந் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
 பூரணமா ளிகைவிளங்கும் பொலன் கொழுதோய் மணிக்குடங்க
 டாரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (௭)

ஊர்மடகீது. கடம்பவனம்.

வாலிமருப் பங்கயமர மறுகுமருப் பங்கயமாந்
தாவிலருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுங் கொண்டலையும்।
பூவையர்பொந் படமலையுந் புணரினோர் படமலையும்
பாவறிமாக் கடம்பவனம் படிபுகழ்மாக் கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வாளைச் சூடு
மியைந்தமீ னாகத் தென்று மிலங்குமீ னாகத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பரந்துகா வேறச் செல்லும்
வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (க)

முதுதா. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிழும் வண்டுறவுட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
மெம்பெருமக் கடமதுதா யிலங்குமலர்க் கடமதுதா. (க0)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னோக்கியார் பரிவு மங்கய னோக்கியார்
மோக நந்துற வன்பினுன் முனிவர் நந்துற வன்பினுன்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மமபக ராலவா பமுத மன்றிரு வாலவாய். (கச)

கன்னி. வேறு.

சூரன் மகிழ்ந்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம்
லாசினன் தாவி ளக்கிட் டந்தநன் றிசைநின் றேத்தித்
தேகீடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணைகச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
சாய்சின மயிடற் சாய்ந்த கன்னிமுன் சாக்கு மூதூர். (கஉ)

க ரி ய ம ள்.

நினையவெம் பாவ னீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கூனமலி யரக்கற் காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின்று
மனமுடை வியாழத் தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற
சனகவெண் சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (கங)

* க ர ள்.

காரிய வலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சீருடைக் காளி நாமச் செவ்விமுன் காக்கு மூதூர். (கச)

ஆ ல வ ா ய்.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன்னர்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெந்நிலத் தினுமு யார்த திந்நில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர்.

(௧௫)

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழிநிரப்பும் புலவ ரமல னெடுமலைவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ ஷ்டுகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலையிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மற்றது மாரிலத்தே.

(௧௬)

வேறு.

முன்னையெண் டிசைக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிந் திரனார் சாத்தும் வானிழி விமான ழாகுந்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுரை யாகு
முன்னரு மனிதர் முற்றுங் கணங்களா மோருங் காலே.

(௧௭)

வேறு.

ஈனமிலா விந்கரி தன்னு ளெந்தை யிலங்குபுக ழறுபத்து நான்குண்
டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செய்த தவத்தி னானு மேதினிமான் முயன்ற
வருந் தவத்தி னானு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நானான்கு
நானான்கா நான்கு கத்து, மானவவை தமையுடாப்ப லநாதி மும்மை யகவாத
வல்லினைக ளகல வென்றே.

(௧௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௨.

தூ ற் ப ய ன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவினை யாடற் பானு.

(௧)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வர் திறம்பிற வாகெறி
யரிய புத்தி யருள்கிவ பத்திமற்
றரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால்.

(௨)

சுருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சுருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் குலியர்
வருபி றப்பி னைமங்கல மங்கைய
ரூள்ப டைத்த சுமங்கலை யாவர்கள்.

(௩)

காரி ருட்டி துந்நிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனுவழன் மாமருத்
தோலா நாட்டிதி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சீழல். (ச)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (ரு)

வாத பித்தங் கவமுதல், வல்விளை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
தீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (சு)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (எ)

தாங்க ரஞ்சீம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கீன்றவன்
பாங்க னூர்விளை யாடல் பகரவே. (அ)

பாத கங்க ளொழியும் பகையுரு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
றோதி மாமுனி தோன்ற வுரைசெய்வான். (ஈ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருந்திய பொருக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானும்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புசுழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகத்திய னருளிச் செய்வான்.* (சு)

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம், ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா நெங்ங னென்றென்
நேதமின் முனிவர் வாணோர் குருவர னிடத்து னைத்தான்.

(உ)

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூற வரைந்தெமக் களிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் முண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு

(ங)

நீரிடை நுளைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
பேர்பட நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீர்தார்.

(ச)

மருவவீர் ததுதூ நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடுவுமெத்த
லுரவமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கிளைத்த லோங்குங்
கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்கை.

(ரு)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழத்த மந்த
ரிமையவர் சுரவி சிந்தா மணிதொழ விரும் ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை நீழ
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் களிகொளா சனத்தி லங்க.

(க)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யத்து தேவ னுணியர்கள் பாடிப்
பேறுடை நிரூத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்றார்.

(எ)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் சுளிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்றாக்.

(அ)

ஆங்குது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் வினாவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வீவையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூர்
தேங்கமழ் தெனடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபில் வனங்க டம்முள்.

(ஈ)

நீண்டநன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானை கேழல்
காண்டரு மடங்க லெண்கு கலையுழை யுழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா வில்லை யென்றார்.

(ஐ)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திரந்தெழுந்து வாசவ
னீன மின்றி வில்லெடுத்தி லங்கு கச்சுணிந்துவெஞ்
சேனை குழுவாழி குழ்சி நந்த மண்ணிழிந்துகா
வானெருங்கு நீள்கடம்ப மாவனத்து வந்தனன்.

(௧௧)

காசி காவல் செய்து வாரொழுக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்விடுத்த டிச்சு வட்டி னெற்றி யொல்லையெண்
மாடு கண்வலைத்தொடக்கி னால்வளைத்தொலிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நேர்கு தித்தெழுந்த கோடிமா.

(௧௨)

என மெய்தி யானை யெய்தி ரும்பு லிக்குழாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்கலைக்கணங்க ளெய்துமற்
முன மாமடங்க லெய்த டர்ந்து மேலெழுந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்மனங்க ளித்தனன்.

(௧௩)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னை நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னங் கையிலா கவத்தி னேடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே.

(௧௪)

இன்றிதற் கேது வேதோ வில்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் சொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுனை டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே முன துணாகெழு மும்ப ரென்றான்.

(௧௫)

அவ்வனா கேட்ட தேவ ரறிஞுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாய்கு.

(௧௬)

கண்டனம் பெரிதா யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் கான
வண்டினை பொழில்சூழ் வாவி யதன்வட குடநீரத்து
முண்டக வயன்மால் காணு முனைத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று மரிவொடும் பணிந்து சொன்னார்

(௧௭)

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் னாக
வந்துசந் நாகம் வாங்கி வாவிக்கண் டதிசயித்துச்
சந்தமார் நன்னீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
ரந்தகா யகளைக் கண்டா னாகித்தான் மாஹற் றடி.

(௧௮)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னீத்திவ்
விடந்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த திம்மன். (கக)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புனற் கியைந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றாய்ந்
தின்பமே தருங்கா னத்தி லெங்கணு நேடிக் காணை
றுன்புறற் றரசே யானென் செய்வ வுலெனச்சேரி கித்தான். (உ௦)

ஆசிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே நேர்தா னென்றருள் புரிந்து சீக
வாசமா ரீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (உ௧)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டதிக யித்துப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புளகிதத் தோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி சிறந்த நல்கி. (உ௨)

தேசடை மடவான் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றால் வெய்ய வெயிலின ளேவ தேயென்
றாசிலா வுயர்வி மானஞ் சாத்துவா னாசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருந்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (உ௩)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானந் தம்முடையெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றளவி நெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டான் டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (உ௪)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம வினாந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யானை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டித்
தப்பிலா விதியி ளேங்கச் சாத்தினான் குளிர்வி மானம். (உ௫)

சிஹைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
வந்தநீ டால யத்துக் சணியுற வியைந்தி ருந்த
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே னினக்கல் லாசோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான். (உ௬)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் காத்தி
வென்றிகொள் வீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவ நான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
சின்றன வுண்டே னீக்கி யருளுநி நிமல வென்ன. (உ௭)

க௨ ' திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இறையவன் முறுவல் கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புவியின் மாந்தர் செய்ததீ வினைகள் காணு
ரறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைருவ ரதப கர்ந்தாய்
திறலுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார். (௨௮)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி விளைத்தவி னுனு மாரா
நேயமுற் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மானங் கற்பித்த லானுந் தீராத்
தீயவெம் பாவந் தீர்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே. (௨௯)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட வந்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னுயர்ந்தன னென்றென் றூர்த்துச்
சென்றனன் நன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து. (௩௦)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்றா மனாமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவயர் பெயர்பொற்றா மனாயென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றவரா யினுமின்றுந்
தோய்ந்துதினத் தாடுபவர்ப் பலஞ்சொல்லிற் றொலைவின்றே. (௩௧)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனக்கோ கனக வாவி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதாத் தநாத ரத்துத்
தடம்பு கங்கை லீறிற் புனிதமாந் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவந்தீ யென்னைச் சுடுமெனச் சுருதி சொல்லும். (௩௨)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதொடுஞ் சித்தினாச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவரங்க டருத்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிவழ் கனைப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள். (௩௩)

வேறு.

* காவமர் கற்ப சூஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவிறந் துபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விகாட்டி ளுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி
தேவரும் துதித்தா ரீசன் திருவிளையாடல் கண்டு. (௩௪)

• வேறு.

ஓதரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு ஞண்மைதரு சார்சமூச் சயத்து
முன்ன, மேதஞன் கதைவிரிவிற் கண்டெ னர்கு வியாதீவான் மிகியெச்சன்

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, “காவமர்” என்னும் செய்யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல். ௧௯

சொன்ன வெண்ணென், மதில்விளை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி
ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற துமக்குரைத்தேன்
யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (௩௫)

வேறு.

நெறியுளீ ரென்னக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவினை யாட நம்மு ளின்னுமொன் றறாத்தி யென்றார். (௩௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - -

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருகா லழகனையிற் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வருச்சித்த
விசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் வேட்டு மலர்க்க
டம்ப வனத்தருளால் வந்து புக்குப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமலர்த்
தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப்பட்ட, மின்னுயர்பே
ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யினையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற்
றன்றே. (௧)

குறுகுமுனற் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கள்
டதிக யித்தி, நிறைவினொடு தீன்சாப நினைந்து சொல்லு நீடியவெண் டிசை
யுறுமென் கிளைய லுள்ளோ, ருறவுதீர வருமுன்னைத் தவத்தி னாலே யுயர்
புடைநின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, திறையவனை பரித்தருகு நிற்கப் பெற்
றார் யான் பெறுமா நெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டு. (௨)

கொந்தவிழந் தும்பையிபக் கடவு ளேநின் கோச்சிலம் போன்றிருந்த
துன்றன் சில, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யிழிமைபுட னவன்
றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்மை யெம்பாற் காமுற
வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், நெந்தையிரா னுரைப்பநனி
விருப்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (௩)

கேட்டருளாய்ப்புகபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக்
குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையி யம்ப வர்னவர்கோன்
மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனிமிசை யிழிந்து மீண்டு
மேலுலகிற் செலுங்காலை மிக்க வாண், நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி
செய்து நயந்தினிய வபகார நல்கி னார்கள். (௪)

வேறு.

முத்து வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தட்டைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ னாளுஞ்
சிந்தைசெய் திறைஞ்சந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்று.

(௫)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூந்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் றேன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதே றிந்தான்.

(௬)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடு வினையி னாறு
மானவெம் மதத்தி னாறு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டித்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி.

(௭)

இன்றுமா முனிவர் வாறோ ரீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற தென்னி.

(௮)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேவிய வனையி னாலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னென்று னென்று செப்பின னவற்குச் சாபம்.

(௯)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னித் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் துழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்றுகாட் டியாணை யாகி
யுன்னவ மதியி னாலென் றுகரத்தன னெனக்குச் சாபம்.

(௧௦)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யாணை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சேற்றம்.

(௧௧)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனா மாற னாலே
யொண்டொடை மவுலி பேத ளோருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்னா கனுனக் கண்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம்.

(௧௨)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புவியிற்காட் டியாணை யடிக
வரந்தரும் பெருங்க டம்ப வனத்துறை யிறையைக் கண்டவ்

வருந்தவ னருளி னாலே யலைவற நீயு முன்றன்
றரம்பெறக் கடவையென்று தந்தனன் பிறிது சாபம். (௧௩)

வேறு.

பேறுறவிந் நெறிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சா
பந் தள்ள, ஓறுமத விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னையுமுயர்ந்த
துறக்கத் தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில் கடமையும்விட்டுக் குவலயத்தி
லிழிந்துதர நெருப்பி னொத்து, தூறுபடு காமிகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று
முன்று திரிந்தனவெந் துயரங் கூர்ந்தே. (௧௪)

வேறு.

வந்துனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபந் தன்னை விடுவித்து விடாது நானு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை நல்குக சிறியேற் கென்ன. (௧௫)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதந் தோமு னக்கே
யின்றுநன் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா மெனந லின்றான். (௧௬)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுயர்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்கணும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே. (௧௭)

ஆத்திருவிருத்தம் - ௧௪௪.

௩.---தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல். * .

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன்
றேசம் முழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறந்தறஞ்சேரீ
நேசம் முடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார். (௧)

மாலைக் குடா வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திரிமிக் குழற்காவி லிலங்கு மடவாந் தமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செவ்வா யமுதுண்டு
சாலப் பரிந்தா னருட்சொக்கன் றினையே சாலந் தகைமையினான். (௨)

* 'மும்முடித்தடாதகையார்பிறந்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதி
பேத முண்டு.

ஏத மகல வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (௩)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
ஊற்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவகத்தார் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையிலுன்
முற்றுஞ் சடையான் றுணைநினைந்து முயன்றான் றவங்க னெடுங்காலம். (௪)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டான்
டேன்ற விளையா டலைவிரும்பி யெழிலார் சொக்க னாளுக்கூர்ந்து
மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினா லுந் துதிப்ப வளர்ந்து துலங்கியபால். (௫)

வேறு.

சிதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டுனிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிசமா முலையி னைக்கண்
டிதுதகு வதுவோ விந்த வடிவினுக் கெந்தா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரணைத் துயிலுங் காலை. (௬)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோர் மாதிவ ளெனக்கொள் ளாது
தணிதிநீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்டுச் சொன்னான். (௭)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சனீ போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புலியை யாளுந்
தையலுக் கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றொப் பில்லா
மெய்யுறு கணவந் கண்டான் மிகைமுலை மறையு மென்றான். (௮)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் முக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னாமந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சிந்தையா குலங்க டுர்ந்து செலுத்தினுன் செங்கோ லோங்க. (௯)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையதுண் ணிடைபொய் யென்னை வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குந்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (௧௦)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் சூழச் செம்பொ
னரியகந் துகங்க ழங்கோ டம்மின யுசன் மற்று

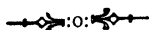
முரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் முற்றும். (௧௧)

ஒன்றிய வடிவி னானு முதித்தநன் முருத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னானு மகவுவே நிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (௧௨)

பொருந்துபே ரதங்கள் செய்து போற்றரு மர்சர் போற்ற
விருந்தர சரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடுத்திந் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிர்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்ந்தனன் பந்த நீங்கி. (௧௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௫௭.

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னுட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் திருப்பப்
பின்னர் வேறொரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயர் பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள். (௧)

தந்தை யில்லதுஞ் சாற்றருந் தனதெழி லுருவ
முந்தை மும்முலை யாயதுங் கொண்டுவண் முடியச்
சிந்தை யாகுலந் தீர்விலா திருந்தர சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினான் மாற்றி. (௨)

மன்னு முத்தமத் துணைவனை வரத்தொடு பெறுதற்
கந்நி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வெந்நி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெந்நி லத்தினு முலாவின் னெல்லையில் படையாள். (௩)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலைத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு மன்னர்க் கண்டா னனநியந் தெதிர்சென் றங்க
ணசைவற்நிற்பான் மற்றோ ரநங்வேள் விகாரங் காணுள்
வசையறு முளையி னேடு போருவான் மதியா ளாகி. (௪)

இருங்குண திசைமுன் னாக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவா டன்னைக் கொள்வா னசையாய் மதுரை மன்னன்
நிருந்துபே ரருவிற் போந்து சேயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய கயிலை யந்தன் டாள்வரைப் புறத்தி ருந்தான். (௫)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழக் கோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே நென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்ந்தான். (௬)

கண்பொ ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வாடோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மிண்டுகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மருட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிரந டந்தான். (௭)

வெந்திறன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்றா ராகி
முந்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கணங்குள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ டியிர்த்துச் சொல்வார். (௮)

வேறு.

தீர மிக்கமும் முலைசி நக்குமோர் தெய்வ மாதரான் சீறி வந்தெதிர்த்
தார்பி லத்திலவே நெதிரெ னக்கென வரிய வத்திரங் களைவி டுத்தமும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துநம் படைமு ரிந்தவா
ரோரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணிலவான் மிசையி லென்றனர்.

அன்றி ஞாபுரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காணவர் நாரி யாரையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து ருதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ற சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (௧௦)

வேறு.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பர் னுசையி னீறு சாத்தி
வடைவிலார் கரத்து வேரோர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செல்லப் புரிசூழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (௧௧)

இறைவனைக் காண முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதல்கண் டுகிச யித்து மானம்வர் தொல்கி நிற்பத்
துனற்பட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள னென்றான். (௧௨)

ஆப்பொழு திகல்செய் யாத வநங்கவே ளிகலக் கண்டே
யொப்பிவாள் வருத்தங் கூர முறிவல்செய் துவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே னின்ற
தப்பில்வேள் பெருல்லான் வெற்போ தனநடு விலையோ வன்றே. (௧௩)

கொங்கலி மூலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மக்குப்
பங்கய முகுளர் தன்னைக் கொங்கையாப் படைத்த வேதா

வங்கது கண்டு கண்ட தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
திங்களை வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பீ ரென்றான். (கச)

பொருவருந் திறங்கள் வல்லாங் புகழினு னிறைந்தான் போதிற்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் முறுவல் கூர்ந்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா ணயங்கள் கூர. (கடு)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டு வளமைதரு மாமதுரை
நகரென் பேரூர், நன்னிலைசேர் தந்தையர சுரிமை தந்து நணுகினுன் வாளுட்
டென் னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா
றென்றென்று கலங்கு கின்ற, ளின்னல்கெட மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந்
தருளி மணந்தருளு மென்றான் போற்றி. (கசு)

வென்றிதரு புகழுடையா யநங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி
மெலியே லுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக வின்பமுறு
தடாதகைதன் பெரிய நாட்டுச், சென்றுவளந் தருமதுரை நகருட் புக்குச்
செய்தியந் தவட்குறயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கடரும்
பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா ணலப்பட்ட டாங்கு. (கஎ)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டுத்
தூசபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் தீபந்
தேசொளி விளங்கு பாளை செறிநிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டரள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி. (கஅ)

நிறைபனி நீரெ டுத்து நிலத்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (கக)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
பூரண குடநி ரைத்துப் பூகனீள் கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுனாயிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (உ௦)

பல்லியங் கூறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லரு மூல வட்டந் தோகையர் வீச்சுச் செம்பொ
னல்லசா மனாயி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து
வல்லநல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தான். (உ௧)

நந்திமா முனிவன் குண்டோ தரனெனு நாமம் பூண்டோர்
வெந்திற்ற பூத மாகி வெண்மதிக் குண்டரி முற்ற

வந்தணர் குணலை கொள்ள வரிவையர் வளைகள் சிந்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (௨௨)

வேறு.

நயந்தருதான் மிசைவீரக் கழல்பு லீந்து நன்கரத்துக் கடந்தங்
கணஞ்செ நித்து, வியந்ததிரு மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநூ
லணிந்தணிஞங் குமந்தோய் தோளிற், நயங்கியசண் பகமாலை கழுநீர் மாலை
சாத்திமருங் கார்த்ததுகி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி
லங்கப் புதுமலர்வா சினைமுடியிற் பொலிய வந்தான். (௨௩)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்னு விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்துச் சயசய வென்று போற்றி. (௨௪)

ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டிப்பச்
சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
தீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தான் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (௨௫)

சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னானும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னானு
மார்ந்ததொன் முறைமை யிற்பெண் ணாயக மாகா தென்று
வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (௨௬)

பெருமையே தருங்கோ வென்னும் பெயர்தன தாத லாலே
குரைகட லுலகின் மிக்க கோமாற வரும் னானு
சுருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (௨௭)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தகு மரசர்க் கென்று முரித்தென வுவமை யில்லா
விருக்கறை சிவனங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கமங்கிற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (௨௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௮௫.

௩.—பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா வாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று சின்றவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் நன்னீ ராடு மென்றலுந் தொழுதெ டுத்தார். (௩)

முனிவர்க் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னாக்
கனலெழு பசியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி.
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தருங் றீறு சாத்தி
யனைவரும் வரமுன் வந்த வந்ததமா முனிவன் சொல்வான். (௨)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுந் தில்லை
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புசிப்பதோர் நானு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க ணென்றடி துதிப்பக் கண்டி. (௩)

நீங்கரும் வெயிலா னொத்து னீபமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்தீங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னொருகால் வந்து
தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதாள். (௪)

திக்குறுந் தலங்க டம்முட் சிந்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குமுன் மடவா னோடும் வளம்பட விதன்கண் டென்பான்
மிக்கநீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (௫)

பரமுனி வரநுண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் னூர
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
புனாகெழு துதியா லேத்தி யுண்டிருந் விடையிற் போகப்
புனாயற யாரு முண்டு போயினு ரருளை வாழ்த்தி. (௬)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும் கஞ்சகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
முநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடநெ டஞ்சரம்வி டஞ்சுதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
நிறைவ, னிதஞ்செய்கொடு நஞ்சவுர கஞ்சசிமி லைஞ்சசடை யெஞ்சலில
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த
ருஞ்சொ ருபமே. (௭)

தலம்புகழ்த் தும்.....கடம்பவனமே.*

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௯௨.

கூ.—பூதமுண்ட திருவினையாடல். .

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலகி னன்கொடு போயின ரரும்பெரு வீழாவின்
றொலைவில் பல்வளத் தொகுதிகண் டிறத்தனை மதித்துத்
தலைமை சேரொழின் மடவர றலைவனுக் குறாப்பாள். (௮)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தில் ௩ - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.

௨௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யிரவி தீமதி யுடுகுல மிராசிக டிதிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரகரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர். (2)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு முண்டுஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னாலிது தொலைந்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில். (3)

தேசி லங்குநின் னொடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூராயான் மடைமுது தூல்வழி யமைத்த
மாகி லோதனந் தெய்வவான் வழிதிகேள் கிடப்பி
னூசு மேலினி யென்செய்வ துரைத்தரு ளென்ன. (4)

வேறு.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும் ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய செந்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்னு முன்னம். (5)

சார்த்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப நொந்து
காய்த்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்த்தநீள் கவிகை கொண்டு வருதலா லிளைத்தே னிந்த
வார்த்தவெண்ண சொன்றிக் குன்றை யருளென வுணந்த தாங்கு. (6)

இன்னல்கூர் பசியி னொஞ்ந் திடருறு மெண்ணையும்பின்
றன்னிக ரில்லை யென்னுந் தடாதகை லலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் நீர வுண்ணென வருள்க ரந்தான். (7)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலும்
தெள்ளிய வுயர்வு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்தி
னூள்ளதே னெய்பால் வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டதும டந்தை யதிசயித் தச்சங் கூரா. (8)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
நண்ணுமே னுமும் போதே முணவென நயந்தார் யாறும். (9)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௦௧.

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்

சொன்றிமலை துய்த்துமுத ரத்தெழுசு டுந்தி
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லைப்பக்
குன்றினைநி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
நின்னுசிவ னைப்பரவி நேர்படவு னாக்கும்.

(க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறிரா வாரிதிய கெக்கையு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னுலறவி னைத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனை விட்டதிலை யின்றே.

(உ)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வுந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குருழி தோன்றியிட முன்னஞ்
சென்றுகயி லைக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி முங்கியது மேதினிவி யப்ப.

(ங)

ஆங்கதுவி முங்கியயி னாலியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுடற ளர்த்தூர்ப்
பாங்குளம கெக்கின்று வாவின்கப் ரந்தே
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப.

(ச)

இப்பழகு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினையி னேனாக்
கப்பினைய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன னைத்தனாசெ மும்புனலி யாறு.

(ஞ)

கோகனக வாவின்கு லைத்தனைமு றித்தே
யோகையுற வீசுதினா யோடுநுரை சிந்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு.

(சு)

வேறு.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காந் துறிஞ்சினுன் சென்ற நீரு
மண்டுறு நீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மண்ணோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுன் பொறுத்தி யென்று.

(எ)

ஆரவுந் தொலையா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி முற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றஞ்
சேரவுண் டறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்பு ணிந்தான்
சாரரு மன்றல் செய்து சுகநெறி யாள்வோன் னுலில்.

(அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப 'ரப்பும் பந்தர்நீ ராவி வாவித்
தத்துதென் டுணாக்க னாக்க ணிருந்தனன் சீடங்குக் கந்தன். (க)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லு ரென்றார். (க௦)

நாலிருங் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரளை யாக
மேலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லையங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாய நவனடி சரண மன்றே. (க௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௨.

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னாகும் வள்ளல்பின்
னயனொடென் செய்தன னெனந வின்றனார்
பயனுறு முனிவர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டியரசி சயமுள துணைப்பல் கேண்மினோ. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் கானினன்
றனதுயர் மனத்தினை நாளிற் றூழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினுற் புலியில் வேறொரு
கினைவறத் தன்னுடை கினைவி னாக்கினான். (௨)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்படு மடியனேன் றூய மங்கலி
யுத்தியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு லுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (௩)

நயத்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுள்
மியைந்துகே னாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதிமுகஞ் சீரல வாடினாள். (௪)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே கைகெடுத்து தரும நாயகன்
முற்றநா மிருத்தது மோன மகவுன்
சொற்றருந் திருமுகச் சோகங் காணவே. (௫)

மாதர்க டிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுளங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதநீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா னெனவ ழைத்தனன்.

(சு)

தகதுனா சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்டினை
யிகலிவா னொடுபொரக் கலித்தி லங்குசெந்
தொருமணி யொளியினுந் சிவந்து துண்ணென
மகரமீ னெழுவெழ வந்த வாழ்கடல்.

(எ)

பாங்குடை மதுனாயம் பதியு னோரெலா
மாங்கவை வருதல்கண் டதரச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தொடுந் சார்ந்து தானுவே
யாங்களென் செய்குவ மெனத்து தித்தனர்.

(அ)

உற்றொருங் குறவரு முததி யாவையு
மற்புத னுணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென வினங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால்.

(க)

ஒதரு மனோகர முடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளை வாழ்த்தின
மதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே.

(க௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் : 222.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவினையாடல்.

மாண்டரு கடல்கள் கண்டு வழத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
யீண்டுநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்றான் மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல.

(க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினை யீதொ ழிந்தின்
ரோங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன.

(உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனு வுடைய பாவாய்
பொருவில்லா தலனோ டாதல் புதல்வனோ டாத லீராம்.

ந.உ திருவாலவியுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வரிசையான் கன்றோ டாத லாடுத லன்றி வங்க
நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப னென்றான். (ந)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவந் துணாத்தா டற்கு
மன்றன்மா க்ணவ னில்லை மகவிலலை யென்ற முங்க
வொன்றுகா தலனோ டாடு முத்தம தீர்த்த மாக
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே லுள்ளம். (ச)

அவையுறு துறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தணிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (இ)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலபத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (சு)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாழகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் றுயை யுவப்புற
முந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (எ)

ஏத நீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனொ டாடென
வாத ரித்த கணவனோ டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவந்தனள். (அ)

மன்று ணையக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டித்தம
னன்று தன்னுல கீந்திட வாங்கவர்
சென்றீ டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடு. (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருக.

க௦—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னர்க் கரசன் மலபத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் நிகழும் புரமீ தெனவே
யன்னப் பெடையோ டரசான் டனனே. (க)

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவினையாடல். ௩௩

அணியார் தமிழும் மருநான் மறையும்
பணிவே தியரும் பசுவந் திசையான்
குணமே வியதென் னவர்தங் குலமுந்
தணியா வறமுந் தழைவெய் திடவே. (௨)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
யோர்வே னெனவே பொருவில் புதல்வன்
பேரார் சடையோ மிபிறந் தனனே. (௩)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
முய்வான் முழுவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரிந் துநிலந் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிந் தனரே. (௪)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டிருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையுற் றநெறிக் கண்வரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவறைந் தனனே. (௫)

உளமா னாயுநா னுமுருக் கியுவந்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழகா
லிளமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்நீ திவிளங் கவளர்ந் தனனே. (௬)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனுக் கிவனே நிகரென்
றுறநீ மிவிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டினனே. (௭)

வேறு,

எண்பயிலு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வரும்னென லியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் விதுகுமியிப் பெருவழுதி. (௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௯.

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவினையாடல்.

முன்னுமிந்திரன் கடல்வட மேரு முந்துதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு கம்முய ராணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி லென்று
பின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் பேரருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுனே முணர்ந்து.

நட்ச திருவாலவாரீயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரனுக் கருஞ்சரத் தரும்புகழோங்க
மறுவிலோர் வளையை யிங்கிரன் பெரிய மவுலிழி லறையென வளித்துச்
செறிசூடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட கிரியைப் பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தான்.

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக்
காதல்கூர் தறத்தின் நுகுதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றில் வைத்து
நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாதகை யோடு
மாதா முறுங்க ணாதிப ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (ஈ)

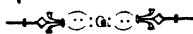
வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி குழித்
ஆண்டுமா வரசர் போகத் துய்த்துல காள லாலே
பூண்டபி டேசச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்னு மங்க ளெங்கணும் பிறங்கு மாலோ. (ச)

மன்னவர் முழுக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமீன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மாண தன்றே. (ஊ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௪௪.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

சீலமார் வருண ராசன் நிறத்தினுன் முன்னோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலநீ ஐகக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று. (க)

உரனோடுங் கணத்துப் போதி னொலித்துல கனைத்துங் கொள்ள
வரனுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ற ஓய்யனா மென்று சேர்ந்தார். (உ)

காலமல் லாத காலத் துத்திவா னுறக்க வித்து
மேலெழ வாறா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே லிறப்பிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமுற் றுங்கா லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (ஈ)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க ஞாறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்ஹு
வென்றிகொ ணுன்கு மேக லீந்தரை வரவ ழைத்தான். (ச)

தக்கபே ரனுக்க ஞய்யத் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமுன் போற்றி செய்து
சொக்கனா ணையநி ணைந்தே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவின் ணோர்கண் முன்னு வியந்தனர் பயந்தணிந்து. (௮)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ ழைத்து
மைப்பினை யினைய நுந்தம் வள்ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயினா யெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான். (௯)

பீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும்
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
நாடருங் காம ஞபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளினான் கூட மில்லான். (௧௦)

சோதிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரந் தரத்தோர் பாரோ
ரேதகீ ருறாதி யாரு மியைந்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்ச ரந்தான். (௧௧)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யனுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா வடைவிற் பொங்கு முயுந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழுக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே. (௧௨)

பேசரும் புயல் கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச லீங்கித்
தேசிருந் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் புறாயுட் டேட்ட
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (௧௩)

அருளினனவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேலி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெந்திறம்விட் டஞ்சிப்
பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பரவி நாளிற் திகழுளம் வாழ்த்து போனான். (௧௪)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாந கர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே

௩௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நாடவ ரதிக யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று
பீடெட நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (௩௨)

வேறு.

கொண்மு மாடங்கள் கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா நகரிதான்
மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும். (௩௩)

“ஆடுபவர்.....கூடனகரே” (௩-ம் பக்கத்திற்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௭.

௩௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின னூலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் சித்த வருவம் புனைந்தனன். (௩)

விண்வி ரும்ப மறலியை வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி மனோகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினான். (௨).

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினான். (௩)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்தினைக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய மூத்தினை யுந்திரு வானவொன்
றெய்யு குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (௪)

மோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக முற்று மழகு பொறிந்திடப்
பாக முற்ற பரிவுடை யானையுட்
போக விட்டு நடந்தனை பூமிசை. (௫)

ஆழி மண்கடல் வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்றின
ஹாழி யுள்ளவ னோங்குலோ கங்கனை
யீழ மாக்குவன் யாருளர் காணவே. (௬)

ஆதி நாச னறிவ னெனச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுரைத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பீட் லொவினன்.

(௭)

வேறு.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கிக் காட்டி,
புருத்திக மும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி.

(௮)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவினை யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்ந்த காந்தன் யாவனென் றதிச யிப்பக்
கன்னிமா தமை யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழிப்பித்
தென்னனை மதியா னாகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன்.

(௯)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு முரைப்பக் கேட்டு
முற்றிய சீற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் டீவாரா.

(௧௦)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போனோ
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தன மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கக் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன்.

(௧௧)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாரு
மப்பெருங் கோயி றாங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னர்
மெய்ப்பட விருந்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னோக்கி.

(௧௨)

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கரா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சிறி.

(௧௩)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டரு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டீண்டருந் தூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்த்தான்.

(௧௪)

இனியதான் மலதீர நிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வனுபமன் செழியன் மாற ன்னைந்தபே ரிளமை யாலே

தலைநனி மதித்து நீயார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேதூ ரேது வல்லதே தென்றா னீத்து. (௧௫)

ஆங்கு பகர வேடீர் வணைந்தகா ரியத்தி னேகா
தீங்கிவை யுறாத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
னோங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குகா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (௧௬)

திருமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (௧௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௪.

௧௪.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீள்புகழ் வழுதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னொ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ நிலையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (௧)

இத்த லத்துய ராக்கினைச் சித்தனு யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்றூற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவீ காண்பேம். (௨)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னொன்று தாழ்வற வுன்க்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிரா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (௩)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுந்
தன்னு ளேநகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற முதியகல் லானையைக்
கன்ன நின்னென வேவினை கண்கொடு. (௪)

அங்க ணேவ வழல்விழித் தஞ்சமன்
டங்கு நீழலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (௫)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் தரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயத்து புகழ்த்திடச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி வினாவி னயின்றதால்.

(௬)

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர்.

(௭)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலை
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிர்ந்ததால்.

(௮)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னமுன்னுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழகிது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணிநன் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர்.

(௯)

அங்க டர்ந்தவர் தம்மையடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமண்
னெங்கு மோங்க விமைப்பி னொளித்தனான்
பைங்கண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால்.

(௧௦)

அரச னஞ்சி யதிசயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வரையறப்
பரசி வான்மிசைப் புன்முறை பார்த்தனன்.

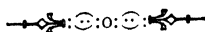
(௧௧)

ஆல யத்து ளீணந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டுப நல்கித் தலத்துநின்
யோல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால்.

(௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௮௬.

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற்கியை
ந்தே, மின்னிய பனுவற் காரண மாகி விளங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன்
னியல் வாணர் கபிலநக் கீரர் பரணர்முன் ஓகவா லயத்துத், தொன்னெறி
யடியார்க் கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குணப்பமென் றடைந்தார். * (1)

தேவர்க டேவே நின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி மேழார்நெருக் கின்றி
யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்த

மூவர்க டலைவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழுத்தினி னொருவரே யிருக்கும்
பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப
வொருவரே யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலே
யிருமையி னிலங்கும் புலவரை யறிந்தி டுடந்தரு மிடந்தரு மென்றோர்
பரிவுடை வாக்கு விசம்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்.

வாங்கருந் தெய்வப் பணகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு வீட்டாங்
கோங்கமுன் கீர ரிருந்தனர் பின்ன ருயர்புளோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்கது வளர்தல் கண்டென் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
ருங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பரணருந் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

முற்றிய பயன்க ணுன்குணல் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் உல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமல் வடைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து
நற்றவ னுளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (ஊ)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாந் சயமுறக் கோத்தசெந் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத்துவைத் தேக
வான்றவச் செய்யுள் காலநீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலை மயங்கி
வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் தருதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலைந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டெந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
னொல்லையி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினொரு நத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலைந்து முன்னமே கலைந்து வரையறக் கிடந்தவை யெடுத்து
முத்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலை மயங்கலா லுபிந்து
சிந்தையா குலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாடலுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் ருமா தின்றமிழ்ப் புலவனு யிரங்கி. (அ)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பணு வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செந் கமல
மொத்ததும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லளந்து போக்குவம் புருந்த காரியம் புகலுமி னென்ன. (ஈ)

முதுகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் கொத்தநீ கோத்து
விதியினி லளிக்க வல்லையே னாற்பீத் தெட்டெனல் விட்டுனைக் கூட்டி
யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.
யாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி, னிதுவுமோர் புதுறையோ மற்றப்
பாவலர் நயந்து சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு முயர்ந்தோ நென்றுமுன் கிளர்வுறத் துதித்து
மேவிய வரனைத் தம்மொடுங் கூட்டக் கூடினன் மேதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடுங் காலையி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் நகவறி யாமற் பாவலர் மயங்கிடக் கண்டான்
டோங்கிய பொருணூ லன்பினைத் திணையென் நெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி
வாங்கரு நினைவிற் பிரித்தனனுரைத்தவன்பொருட்கியைந்தவொண்டமிழ்கள்.
நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்த நலந்தரு மிருந்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வாணர் மகிழ்ந்ததி சயத்தோ டிவையினை யொள்ளிய வென்னச்
சயமுறு கீரன் பொருமையா லங்கண் சாற்றுவா நென்றனித் தமிழிற்
செயிரறு மைந்தாம் பனுவலுக் கொப்புச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. (க)

வேறு.

நண்ணியவை யிடையியந்து நவிலுவதே யொருவுனெனக்
கண்ணியின் றரும்பொருளாற் கனத்ததொரு கவிதைதொடா
வுண்ணிறைந்துபுலவீர்கா ளிதன்பொருள்கண் டொமினெனப்
பண்ணினெடு முரைசெய்தான் பாவறிந்த நாவலவன். (கச)

எயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதைகேட்டலுமே
நேயமொடு நிறைந்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரையின்றி
யாயுமிய னக்கீர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தீயதென வுரைசெய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் கிரித்தருளி. (கரு)

என்றுமியன் பொருமையுள நென்னுமதிங் கியாரறியார்
வென்றியுளீ ரவன்றனக்கு வேண்டுவன விளம்பிடுக
வொன்றியநங் கவிதைக்கிங் கிவனொழிய வுங்கறிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குற்றமது நனியென்றான். (கசு)

இத்தகைமை யியம்பக்கேட் டினிமையினை லேனோரு
முத்தரமொன் றுரையாம லிருக்குங்கா லுயர்விசும்பில்
வித்தகரே நும்வழங்கு விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனும்வந் தானுமைப்போல் விடுமவிடுது மறிவின்மை. (கௌ)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீ ரெனமயக்க நீக்கிவொ
னணைந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றியிட வதிசயித்துக்
குணம்பயில்வோர் பயமெய்தித் கும்பிடுமு னியற்கீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழிச்சினலு... (கஅ)

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் பேரால வாயனென
வுரைசெய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனவ் வீயினொளிப்ப
வருளுடையார் சொக்கனைப்போ லாருளரிங் கெனத்துதித்தார்
பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையனாப் பொருளெனவே. (கஆ)

கக. — கழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வருதி வானோராய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடுத லத்துத்
தந்திக ரில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவுங் காலை. (க)

பேசருந் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலை நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்திவ்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றோ வென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டேர்ந்து ருறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
நேர்சிற் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென வேண்டா விப்பொ னீகுவ லவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் ப்சும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சேயவெண் டாளச் செம்பொற் சித்திரத் தூண்ப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

பீடுடை யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன் தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் நிருமூன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (ஈ)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காண னாகி
யாவிநன் குறுதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவருங் காண்முன்போற் றாங்கிய தியைந்த பொன்னும். (ஐ)

ஆங்குது தூங்கி விப்பா லறள்புனை சிவனை நாளு
நீங்குகி லாமல் வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
ரூங்கரும் பத்தி யுள்ளோ னுமூற் தருமி யென்போன். (ஊ)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்த்துநல் குரவா னொன்று
கூந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கந்தர் தந்தா யினுத்தனன் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வெண்ணை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு முற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை யழியு மோவென்
றாதிநா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (க)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னாசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை'காத ன்ங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை ஓயன்றோர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடிச் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (க0)

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீவி னைக்கொ
டருமிகேள் பொறாது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வந் துரைமண் மெச்ச வெவ்வதற் றைய மின்றே. (க1)

துன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டிப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திநீ டவையிற் காட்ட
நன்புனோர் வியந்தா ரில்லை தம்முளே நனிந யந்தார். (க2)

தெரியவோ ருனாகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பசர வல்லார். (க3)

வேறு.

நவையின் நிரயந் தபொருட் கியையுச்
சுவைதந் திடுமெல்லியசொற் கணினைந்
தெவற்சொன் னவரிக் கவியின் நினைநர்
வவர்கொள் ளாகவக் கணகக் கிழியால். (க4)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருனொன் றியதுங் களிதத் தடைவே
விரைவின் கணடந் திடுமென் றுவிடுத்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (க5)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனந்
தஞ்சங் கமடைந் துதனக் கிழியைப்
கடைவென் றனமென் றுபகந் தொழியா
கடைகொண் டெவந் திடுவா னனனாக. (க6)

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொறாமையா லிருந்த கீரன்
சொற்பொரு ளறியாப் பார்ப்பா னீயிதைச் சொல்லித் தந்த
நற்கவிப் புலவன் னீன்னைக் கொண்டுவந் நாடி யுன்றன்
முற்கவி னைக்குக் குற்ற முண்டுபோ வெனமு னிந்தான். (க7)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழிநஞ் சுண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
குழிசைக் கவிக்குங் குற்ற முண்டென்றார் சொலவல் லீரேற்
றாழ்வரச் சொல்லி யன்றோ வென்கையிற் றிருவீ ரென்றான்.

(கஅ)

நசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்துவந்தனன் புலவ னாகி.

(கக)

வருந்தினான் முகன்மா தேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்றா
னெருங்கிநீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்றா
னரும்பொரு டுரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்றா
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் திங்கீழ் நின்றன நெவருங் காண.

(உ௦)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுற் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னான்கா னென்றான்.

(உ௧)

வேறு.

அங்கங் குலங்க வரிவாளி நெய்யென்றோர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவிளிந்து
சங்கறுப்ப தெங்கன்குலந் தம்பிராற் கேதென்றோர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்னா னெதிர் துணிந்து.

(உ௨)

வேறு.

இயற்சிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணா முன்னே
யியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே நவிரி யென்னச்
செயற்குந் கூந்த றுனுஞ் சிக்குமே னுறு மேமுன்
செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னுன்முன்.

(உ௩)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வானுறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
வற்றருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான்.

(உ௪)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்கநீ யென்ன சொன்னா
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
ரழகமர் கூந்த றுனு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுரை பின்னுஞ் சொன்னான்.

(உ௫)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா னாத
விண்டருங் கங்கை தோய்ந்த விரைமுடிச் சடிவங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்றான் வல்வினை வசத்தாற் கீரன்.

(௨௬)

தீயவெம் புரங்க டந்த சேவகன் சிறிது சேரிக்
காய்தழ னெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமுன் கனன்று வேவா
னையெனச் சுற்று முற்று மெங்கனு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா னாகி.

(௨௭)

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினக்கே யென்று
பின்னரு முரைப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணாய் நன்கிலா விகலை விட்டிங்
குன்னருங் கவுரி கூட்தற் கொக்குமே மற்றோர் கூட்தல்.

(௨௮)

வளந்தரு மடநான் முன்னு வருங்குண நிட்ட மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சந்தே சுரியன நிட்ட மாருந்
தெளிந்தநிற் திலையோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மறைக னுன்குங் கூப்பிடு கின்ற வாறு.

(௨௯)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருத் தாழு மின்றிப் பேரழற் கண்ணால் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்ந்தன னாற்றா னாகி.

(௩௦)

காமனைக் காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் பாய்ந்த காலன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்ற
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னைப்பொற்
ராமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் றமிழ்க்கி ரங்கி.

(௩௧)

பார்தளஞ் சடில முக்கட் பாவல னொளிப்பக் கண்டு
குழந்தவர் சொக்கன் றன்முன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேத்ததி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்ந்தனன் முனிவன் னுங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே.

(௩௨)

வினாவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பநன் கிழிய றுத்துப்
பரமனை யடைந்து வாழ்த்திப் போந்துதன் பண்பிற் கொத்த
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னாழி பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே.

(௩௩)

வேறு.

திருந்திருக் குளத்தர்தந் தெள்ளு நீற்றொளி
தருந்திருக் குளத்தெழுந் தழல்க டத்திரை
பொருந்திருக் குளத்துறு புணலிற் போய்விழும்
பெருந்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன்.

(௩௪)

கள.—நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி '
 யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைஞவ மென்றே
 துன்ப நெஞ்சொழிற் தொல்லையா லயத்தனைந் தலகி
 னன்பு கூர்தமிழ் நலமுந் நவின் றுமுன் றுதித்தார்.. (க)

துய்ய கீரன்முற் சூழ்வினை யாலநி யாமை
 மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்ரு
 னைய னேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
 தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியனா வேண்டி.. (ங)

ககன மீதுதோய் கொடுமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
 யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
 முகைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
 சுகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதியு முரைத்தான்.. (ஃ)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
 யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டுத்
 தீங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
 பாங்கர் நீன்ககா யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி.. (ச)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்னர், தூங்
 கவர் வாவிக்க களையடைந் திருந்து சொல்லெனஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பா
 ங்குடை யுளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர்ந் திமைப்
 பிற், ஞங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் றடுத்தினி
 தெடுத்தான்.. (ஞ)

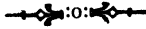
மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெந் துயரமு மொழித்து
 ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
 சாலவு நல்லெய்கைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றங்
 கேலவார் சூழலி தன்னொடு மறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான்.. (ட)

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் திருவருட் பெருமைகண் டன்
 பிற், பூணவா லயத்துச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென, நிற்ப, நீணெறி
 யறிஞ ரரியதாள் வருந்த கிற்பதே யிருப்பநாய்க் கடையேற், தானுவே யெ
 ன்று பன்முறை பணிந்து போயினார் சங்கமண் டபத்து.. (எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ந.சக.

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவினையாடல். சஎ

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவினையாடல்.

சோதிசேர் கடவு ணூந் தொண்டுசெய் கீரற் கண்டான்
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொண் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்றான்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்ந்தபுலி வடகிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிற்ென் மேற்குயர
வானோர் மண்ணோர், தேர்த்தவிரு டுகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்த்தபய மெ
ன்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாக்கிச்
சங்கரா வொருவரையங் கேவி டென்ன, வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்றோ லியலொப்ப வகத்தியனைத்
திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவரநம் போல நீயப் புவிமுலை யுயரா,
மற் போகித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
கா லுளங்குளிர்ந்து விண்ணோர் முன்னாக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யரு
ள்பு ரித் காரியநன் றென்றுகழல் வணங்கி னாரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா யருள்செ
ய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டமி
ழிற் குரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னான, நீதியுடைச் சூத்திரங்க
ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ஊ)

நற்றமிழ்தூற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்பு வனத்துனக்கு
நவில்கின் றேமென், றுற்றமுனிக் கினையதனித் தருளிச் செய்தானு லெவகை
யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட
பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுநிக ரொ
வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனனீ நினைந்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (க)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழியீ மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
தறிவிக்க வல்லா ரில்லை, மன்னியகீ ரணக்கவன்ற னாலே யின்று வண்டமி
ழ்தூ னிறைவிக்கத் தருவ தென்று, னுன்னுமுனர் வுண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
ஞான வுபதேசந் திருநோக்கா லுபதே சித்தான், டன்னவனை நயந்தழைப்
பத் தாழா தெய்தி யருமறைநூல் விதியின்மல ரடியில் வீழ்தான். (எ)

வந்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சூத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க முள்ள
வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி
யிரு செலிப்புலனு றிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்தியமா முனியே நல்ல
போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே
நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான். (அ)

பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி
வுடையோ னாகிப், பூரணனு யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக்
கவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யக் கண்டு திருவுள்ள
மிகமகிழ்ந்து பரிசுஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ
ந்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (க)

வேறு.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதரான்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப் தேசி யேனென முதல்வநீ
சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (க௦)

அரிய வொன்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக்
குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தத்தரு முட்பொ ழுமையி லாதவர்க்
கிருட ரும்பொய்க டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேதருங்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப் தேச மீகைக்கு ணத்தரும். (க௧)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப் தேச மீகைதக்கா துகான்
மிக்க கீர னயந்து தன்னைவி யந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ழுதவ னாத லாலவ னுக்குநாந்
தக்க வித்தைகொ டுத்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும். (க௨)

இனீமை கூட்தரு தூலி னுக்கிய லேய முன்னு நின்றபின்
றையொ வாணுரை செய்த செய்யுளுந் தானு னாத்தத மிழ்க்களு
நீனையு நீதியை யாழ்த்து கண்டு தனீடு செய்யுளை நிர்தியா
மனந லானுரை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி னுனிரு னைக்கினான். (க௩)

தென்ற மிழ்க்கரு வெந்தை கண்டுகி ரித்து நல்லது னாத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்ககல் வித்தல் செய்துத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற நாவலர் கண்டு மாசறு லீச வீசனை வாழ்த்தினார். (க௪)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

அறிபவ னெங்கு முள்ளா னுலவீர யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற்
குறுமுனா யெழுதித் தத்த முனாயினே வியந்தோர் கால
மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மலைந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முனாய னைத்துஞ் சோர்வற நன்னா லெல்லாம்
வல்லவன் நிருமுன் சொன்னான் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
நல்லதென் றுரைத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
புல்லிய வுரையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னரால். (உ)

ஆங்குய ரால யத்து ளஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா னேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
திங்குரா நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்கமுன் றுமு னைத்த வுரையுரை யாலு னைத்தார். (ங)

தென்றமிழ்ப் புலவ னாகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
நன்றுநீர் நவின்ற திவ்வூர் நம்முடைப் பத்த னாகி
யொன்றிய வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னுமன் பாலன்
றன்றிற முனாப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (ச)

உவமையின் ஞானி நாம முருத்திர சன்ம னென்போ
னவையிலா வுராய னைத்து மவன்றன்மு னவின்ரு லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லுதுரை யைய மில்லை
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர்தொண்டிற் போற்றி. (ஊ)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யுமன் சொற்றர வலனோ வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
றோன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (கூ)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
வரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட மலைதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றார். (எ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதி பாதிநல்கி
யொத்துமுன் றுமு னைத்த வுரையெலா முரைத்தா ரோங்க. (அ)

வேறு.

வனமுது கீரன் தறாபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனில் மூவர்
தளர்வறு முணாலைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப்
புளகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிகழித் தியாரு டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் தகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா லூழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினால் விளங்கிப் போயினான் சாபமு நீங்கி. (க0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௭0.

௨0.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் நாணுன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் ரோமுன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிச் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னானெனு மதத்தாற் போவென்
தன்புசெய் யாமற் நள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயரிற் போந்தின்.
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்வ லென்றிறை கோயில் புக்கான். (உ)

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருளை அண்மை
யென்னின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (௩)

தக்கதோ வெனத்து தித்துத் தனித்துரைத் தேகக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வளையு மற்றெண்
டிக்கும்வா னடிமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழின்லங் கூர யாமு மெய்துங் மின்னோ டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தூரு மேவினாற் பாதம் போற்றி. (ஈ)

மறுவறு முனிவர் வானோர் வணங்கியின் னருளை வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (௬)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்த்தரீர் மயங்கினார் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினார் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா லென்ன
மெண்ணமொன் றிலாம லந்தோ வினைந்ததே யென்னோ குற்றம். (௭)

அவனிலேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்ந்திக் களாயி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றான் கண்டா யென்றார். (௮)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன்மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயுத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லோகா னடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னோ குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்தான். (௯)

நெஞ்சமவே றுகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ வெனக்கு ணைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (௧௦)

நின்னொடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையந் தாதி
சொன்னவன் கபிலன் றோழன் சொல்லிய கவிதை சுற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழவிலா திருப்ப வோரா
துன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (௧௧)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ னுக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (௧௨)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னொடு பின்னுந் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ னுறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருவுல் போவென் றரசனை விடுத்தான் வாழ்த்தி. (௧௩)

சேர்த்தநன் புலவ னோடுந் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்த்தநா வலர்களோடுந் சார்த்தனன் றலந்து திப்ப
வாய்த்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வநல வாயென்
முர்த்தது கண்ட தொண்ட ராடினார் பாடி னூரால். (௧௪)

௩௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா ஞடையா னின்பி னெய்தினு னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்ஞென் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் தருளினான் வரிஔக கூட. (கஞ)

ஆந்த் திருவிருத்தம் - ௩௮௩.

உக.—கடல்குவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னொருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வாறொலித்து வரைபுரையுந் தினாயெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டம்ரருமற் றேனோருந் தெருமரலுற்
றோரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துதித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
மெழியின்மல ரனைத்துயிலு முலகான்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்நி துயிலுணர்நி
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததூரீர் பரந்தகடல். (உ)

தேமளித்த நாவல்பயி றென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் றெனக்கனவிற்
காமுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க னொளித்தனனால். (ங)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
னுக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டெக்கிரவேல் விறற்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றான் றவறறவே. (ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
லந்தமதின றெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனை நனைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கடலு ணடுவெறிந்தா னுலகுய்ய. (ஞ)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறும்பு புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேனோரு
யின்றிதுகண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழுத்துதித்தார். (சு)

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்பு நின்றதனால்
வேலைவடிம் பலம்பநின்று னென்றெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளாயார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள்.

(௭)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வுறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனோங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தாழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான்.

(௮)

வேறு.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்கூர் தமிழ்க்கடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனைப்பணி
னினைக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கந் நிலைத்தாரு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கணாப்பங்கின் புறத்தென்ப.

(௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௯௪.

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னொருகாற் பரபோக முத்திரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பனாயன் றவப்பயனாந்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனால்.

(௧)

கேட்டருளுங் காலையினக் கிளிமொழியாள் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டென னீகேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளை
மீட்டுனாயாய் கேட்டபடி காண்பமென வினம்பினனால்.

(௨)

பிடிநடையா னுடனெங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையையமற் தன்ன்சிறியே னறிவினமை பொறுத்தியென.

(௩)

வேறு.

வெறிகமழ்சுழிவச் சொக்கன் விடுவிடுன் னாங்கா ரத்தா
லறியநா நவின்ற னூலை யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் வீசந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிகு லத்து வந்துதி யெனச்சு பித்தான்.

(௪)

மழைமதத் தொந்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சிறித்
தொழுதுதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டுத்துப்

செ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பெளவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் கழகிதென் றென்று நக்கான். (௫)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமுயக் குண்டா மீது
பொறுப்பதல் ஸாலி யாயைச் சபித்தனை யெனப்பொ ருளாய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
பறித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (௬)

ஆங்கது கண்டு நீயு ன்றிவினை மதித்து வந்து
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுனா மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னாகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (௭)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புகவி லங்குகண நாத னொருவன்
முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியைமு னிந்தினிய சாய மிடுவா
னத்தியுழை யிற்சுறவு ருக்கொடுபு ருந்துலவி டாகமமெ டுத்தெ னுமுனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டுத்து முடியில். (௮)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டிரங்கி யிலங்கதி யனாயனம் மன்ப
னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர் காணவந் துனையா
மழகுற மணந்து காவனர் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யனாயன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய போற்றரு மவயவ நிரம்ப
நடமலி தத்தை தாயதி சயித்து நரர்வீடி வன்றியே தெய்வ
வடிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கியைந்த மாமண வாளான ரெனுங்கால். (௯)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
லெறிவலை வாணர் தம்முருக் கொண்டான் டெய்திவாழ் பரதனை நண்ணி
நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகனை யளிப்பையே னினக்குநன் றென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவனா யிருந்தா யார்கொனி யறியவோ தென்றான்.

துன்றையின் மதுனா நகர்வரும் பெரிய தொல்லையின் வாணிகப் பிள்ளை
வன்றிறற் றொழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னையுற் றுளையின லாகாந் நின்றொழில் காணமீன் வீசு [தான்.
முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைதான் முறைதரு கயிறுகைக் கொண்

வேறு.

வெல்லவடி கயிறு வாங்கு கயிறிட்டு விரலா ழிக்கண்
பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வளைக்க வல்ல

வெல்லைவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு நக்கோத்
தொல்லைமீன் வலைமு டிர்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப.

(௧௩)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
னூர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மைமீ னனைத்துந் தின்று திசைதொறு நடுக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வரைபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர முண்டால்.

(௧௪)

உற்றவ வதனாற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வலைஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னினக்க எரிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே.]

(௧௫)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலைதோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி
வென்றிகொண் மகரந் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
னொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறினா னும்பா் போற்ற.

(௧௬)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலைஞர்க் கதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வங்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான்.

(௧௭)

வேறு.

காதலியோ டுதியரையன் கனகமழை பொழிந்திறஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேன்ம் மணங்கையென
மாதிரொடு நந்தியொடும் வந்துடை கமமெடுத்தப்
போதுகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண.

(௧௮)

ஆங்கணந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்குதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்லுரவு நீங்கியிருந் தன்வருணன்
வாங்கருமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி.

(௧௯)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியிலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோகியருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திநரு
மாதிருனிவித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி.

(௨௦)

வேறு.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்புக் கேளென் றுசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுரிகுழற் கருளிச் செய்தான்.

(௨௧)

சூசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச சோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுணாத்தான் மன்றற் பேதையோ டிருவங் காட்டி. (22)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீள் புணரி சூழ்ந்த
வைத்தலத் தினுஞ்சி றந்த தித்தல மேயென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்கு ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினுன் மாகி னோடும், (23)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதலு ராளி போற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரரில் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (24)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சக4.

உரு.—வளையல்விறற் "திருவிளையாடல்.

முக்கண னுல வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழுந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குந் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வனையி ழந்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காகீர் பொழிற்கழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லார்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கியவழித் தோடு மலகுளோ ரதிக யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் ஐபண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க ளிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (ச)

துப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுவவன் வணிக னாகி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போந்தே

யப்பெருங் கன்னி மாணாப் பரிசிப்பா னுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி. (௫)

கழையதண் னேறி மூன்று விரல்புடக் கடிநீ றிட்டுத்
தழையவொண் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்தஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ ளேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா தணிகொள்கண் டிகைக டாழ. (௬)

வேறு.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ னைந்துசொற்
றளர வெள்ளை நனாபு னைந்து சால வீழ்வி ருத்தஞ
யளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
வனையல் கொள்ளும் வனையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன். (௭)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வழிவி னுல நங்கனே
யிந்த மாய நனாப ரந்த தின்ன தென்ற றிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோடுத ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்பு பிச்சி கின்று லாவினான். (௮)

இனையில் வண்ண வனையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க னுன்ம னங்குளை
துணர்வு மின்றி மடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வளையி னுல்வ னைத்தனன். (௯)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க னைப்பிடித்
துருவ மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்.
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வளைக னுண்டு பரிவொடுந்
தருது கில்லு கில்லு மென்று சாற்றி மாலே யேற்றினான். (௧௦)

வேறு.

மின்வளை தன்னையெ டித்துவி ரித்துவி னைந்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம யக்குதல்கண்
டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெழுந் (௧௧)

இப்படி சொல்லிய தேதுப முத்துந னைத்தவி ருத்தனியா
னொப்பமர் னைகள்பி டித்தத னுலம துற்றவர் தாமிசுழார்
செப்பினை யோமுலை ழைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோதுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென. (௧௨)

வேறு.

நன்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்களைக் காண்பான் வேட்டின்
றென்கையில் வளைநெ ரிந்த தென்கையில் வளைநெ ரிந்த

௩௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தன்புடை யவனே நல்ல வணிவனை யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வனைநெ ரித்துச் சொல்லுவார் முடுக வாங்கு. (௧௩)

இனக்கன வளையீ டாதிங் கேசுவா யாயி னென்கண்
மனத்தமர் சொக்க னூர்த மாணையால் வளைப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வனைக ணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (௧௪)

புனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவனை யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறீ யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டான்
முனவனை விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டித்துக்
கனவனை கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (௧௫)

இத்திர னயன்மா லாதி யடிவருந் தீண்டொ ணை
சுந்தர வருவத் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பத் தன்னைச்
சிந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் றவாவற வழத்தக் கண்டு. (௧௬)

பழுதிலா மார வேளைப் பாலனோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
வழகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்வ லிந்த னுட்பு
விழுமிய வொளிவ னைக்கு விலைதர வேண்டா நானே
யுழைதொறும் வந்தாற் றுரு மென்றன னுவகை நீட. (௧௭)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னுற நடப்ப் மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு லையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக ளூரே தார்கொனீ நவிறி யென்றார். (௧௮)

அழகிய சொக்க னும மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோளு லறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான். பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான். (௧௯)

ஆங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணோங்குகன் னியர்குல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட்டார்கள். (20)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் றோன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தார் நும்பாற்
பரிவொடும் வளைய லிட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தி ரென்ன. (21)

நடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கில யுரைக்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து*
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பரீக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்ந்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழக்கத் தானும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னானு மறுவற விளங்கி நாளுஞ்
சூழ்த்தஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்த்து. (உ௩)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்னு
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னூர்க
ணெறிதரு தூய்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி ந்தே. (உ௪)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிளையா னென்று மெய்புனைந் தெய்தி யொப்பித்
தொள்ளின யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் றேன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். (உ௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசந்.

உச.—இலச்சிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக ழால வாயான் பதம்பணிவான் முன்னொருகாற்
பத்தி மிக்கோ, னேங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலைவன்
வைகைவட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனை யறிந்தனுந் கா வாறு கோயி லெயிற்
கடைதன் னிலச்சிணையிட் டழைத்து மாறன், ழாங்கரிய படையெடுப்பான்
முயன்றான் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற்
றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையும் பதியி லோங்குங் கார
ணமா நின்னையுரீ கருதி வாழு, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணம்மா மடங்
லெண்ணான் கேந்துயரா லயத்தினையு மினிமை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றும
வைவா வியையுங் காண்பான் தணிவிலா விருப்பெய்திச் சார்ந்தே னிங்கே. ()

இன்னொருள்சேர் தயாகிதியே யமர ரேறே யெந்தையே யென்செய்கேன்
பகைவ னாய, தென்னொடு பேராறும் வாரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டனை
மற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிதி
யிடையின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னுயிரை முடிப்பதலால்
வாழே னென்று நீதுவைவளம் புகிநேர்க்கி வருந்த லுற்றான். (ஈ)

மருவுபுக முரனருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்நன் மனக்கருத்தை முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னான்கும் பூழி யன்மீன் முத்திராகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலைமு ரித்துப் பாதியிர விற்கென்றோ ரியந்தி ரத்தஈற், கரிபரியோன் றனைநதித்தென் ககாயி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (சு)

ஒங்கிருளை யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை யும்பொற், பூங்கமல லாவியையுந் தனது நீங்காப் பொருவினரு வையுங்காட் டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யணைவதற் கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக் கண்க ணீர்ததும்ப மேல்விதும்ப நிறைந்து நின்றான். (சு)

அரியயர்க்ட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூர் ந்து, பொருவருநல் வரங்கள்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர் தடினிடவ தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடு படைபொ ருவான் படையில்லை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுகிசி யாக் கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிசயித்து நயந்து போனான். (சு)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி யோங்குபே ராண யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத் தீங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினையு மிட்டான். (எ)

சுரிசுழ லுமைம யிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப் பொருவிலோர் வாயில் வேராய்ப் பெரித்தமுத் திரையும் வேராய் மருவிய மதிலும் வேரூ யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

என்றது சொல்லச் சீறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச் சென்றறி மிள்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார் வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புருந்த வாரின் ரொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா ரொக்கு மென்றார். (சு)

திருந்திறல் வருதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத வருந்தியு னொழிந்து செய்ய மல்ரணத் துயிலுங் காலைத் திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (சு)

ஞாயில்வாய் மதினமு ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி நேயமுள் ளவனை யிங்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்

சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குறியு மிட்டே
மேயவின் நியாங்கா னென்ன வதிகயித் தெழுந்தான் போற்றி. (௧௧)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டகிச யித்துச்
சந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
முந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி
லிந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே. (௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௫௫.

௨௫.—மாணிக்கம்விறற் திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் முதரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்
மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ராளு ரன்றே. (௧)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னோர்நா
ளற்புதச் சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று செனிறே
முற்றுமிங் களிக்க வல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீந்தன மென்னப் போந்தான். (௨)

இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் துடனோர் மைந்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் துதித்தை யாண்டு
குறைவற வளர்நா ளந்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்
திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்ந்துயர் னுறக்கம் புக்கான். (௩)

வேறு.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து காவ லறையழித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே
புவிமிசைத் தூரந் தங்குறை யறிந்து போயினர் யானாயு மறைத்துக்
கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத்த வமைச்சர்கள் கரிபரி முதலா
நவையறு படையை வெருவுறு குடியை யடைவுற நயமொடு கூட்டி. (௪)

வரந்தரு மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவா னெண்ணி
யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம் பூனத மான
வருஞ் செழுங் கனகத் தேடினுஞ் சிறந்த வணீமுடிக் காரவ மணிக
டெரிந்தன வெங்ஙன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள மறியகி லேமால். (௫)

விதுமர பிலங்க விவற்கபி டேகம் விரைவுடன் செய்திடா தொழியி
னதிரிவுறு மூலக மென்செய்கே மென்றென் றமுங்குதல் கண்டருள் சரந்து

திதமுறு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங் கென்னென வடைந்தான். (1)

வருந்துபே ரமைச்சர் நயத்துசென் றுளத்து மருவுகா ரியமுனாத் துன்
னைப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப் புனிதனோ வறிகிலே மெ
ன்ன, வரும்புனா யிரோகை களங்கம்விந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை,
பொருங்கமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுன்
டென்றான். (௭)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
நீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களிங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் றுவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற் முனாப்பான். (௮)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனைவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினை வாறோ ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுந் தீவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (௯)

பரியவா னென்பு வயிரகீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிகேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெங் குருதிமா ணிக்க
மருவிய மயிர்வை றேரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தங்
குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே. (10)

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்கநான்
கிடமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு,
நெடியபுன் குறையுந் தஞ்மெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய விலையு, மிட
முறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (௧௧)

கருதிடின் வலவை மாவலி சுங்கை கம்பனை கல்லனை யென்னுந், தரு
சம னொளிகுழ் நதிகனாண் கிடமாஞ் சாதிரான் கந்தனைன் வெள்ளை, பரிவுறு
மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைகுத் திரன்கறுப் பவைதா, மருவிய பெ
யர்கோ மளங்குரு விர்தம் பதுமரா கம்பண மணியே. (௧2)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் வெயிலினுங் கா
த்து, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்பினும் பிறங்
கிக், கொன்னுற் சிவந்து பார்க்கவர் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின்
முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால். (1)

மிகவுறு தீராச மத்தகங் குழிதல் வெச்சமி லைச்சுமி வெருளி, புனக்
யொடு திருகன் முரனெடு செம்மணிநுகுதல் கருகுதல் பொரிவே, யிஃலுறு

புடாய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடுநீள் வெய்யகிற் நென்ன, வகைபடு குற்ற மெ
ண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (௧௪)

வேறு.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தகக்கண் குத பல்லவமின் மினிகோபம் பரிதி
தீப, மங்கிலிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தமுய லிரத்தமா
தனைவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்ஞாவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்
சட்டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிந் துரங்குக்கிற் கண்ண சோகின் றுளரிநி
றங்க னைவீணையோ டெழுநான் கென்பர். (௧௫)

எண்டருதே சிடையளவே விலைகோ டன்க ணியைந்தவற்றி னொளிபா
த்தல் பத்தி பாய்த, நண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி
னின்மீ னின்றலையிற் நழைநெற் றுளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி
லியாணைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா கனர்தின் டோளிற், கொண்ட
லிலிப் பியிலேனைக் கொம்பி லிக்கிற் கொக்கிலெனப் பகர்வரவியப் பிப்பி முத்
தால். (௧௬)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத்
திருக்ல் கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறை
பத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்சினைம் வயிரம் வைரா கர
மேருப் பொருப்பிமவா னேம கூடந், துங்கசவா லக்கமவந் திகமா தங்கந்
தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (௧௭)

கீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி துனைவிந்து காக
பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித றுறா மழுங்கலிருத் தெனப்பகர்வார்
குறையீ ராறும், போற்றிடுநந் குணந்தானாச் சுத்தி நோண்மை புரந்தரசா
பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுஷடக் கோணமா நெனவைந் தாமற்
றிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (௧௮)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ
ழுமேக மவிரிச் சாறே, யிணையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் றிலங்கு
மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், நணிலில்சரீ சரப்பிரசத்
தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சணிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், பிணிகொள்ளி
சுமியாருங் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியகிந் துரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் தேவனை முசுமுசுக்கை
துளங்கு வீளைப், பன்னியசெங் கனியென்பர் கிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத்
துளைகல்லெய்முடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி நென்பர்குறை பச்சை
கிள்ளை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிப்பொன் வண்டின், மின்னுதரம்
பொன்மையொடு பசுத்த நெய்த்தன் மேற்பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க
ளென்பர். (௨௦)

கருகல்வெளி ரெடுபொரிவே கல்லே மண்ணே காற்றிறுக நரசமொடு
குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் டியர்புருட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற்
றேனெழுரு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரியம்பொன் மேன்மு லைப்பா
லொழுருமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவுவயி ரீரியத்தின் மீது
துய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (௨௧)

முறைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொ
ன்ன புருட ராக, முறுவயிடு ரியங்கோமே தகமே யென்றாங் கோதுவர்ம்ற்
றியற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கனக தோரா
வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுரைப்பி னுளபலவிங் கரசர்
மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (௨௨)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி,
யுறவுறப் பேசி வற்றிடக் கொண்ட வுத்தம ரிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு
மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், மறைபறை யுலகிற்
கண்டிலே மென்று மவுலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (௨௩)

அரசினங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மறைநெறி சூட்டிப்,
பெருமைசேர் வணிகன் றனைநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டெழுந்
செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டுவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந்
துளே நகைத்தாங், ருரியவா லயத்தை நோக்கினேர் போகி யொளித்தனன்
றுதித்ததி சயிப்ப. (௨௪)

ஆங்கிலை மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி,
யீங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூடற் கெத்தனை தவஞ்செய்தா னிதனாற், பாங்
குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் துழிவாழ்ந் தறத்தி, னேன்குவ
னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம் னடிபணி வித்தார். (௨௫)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந்
திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினால் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி
படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்தய ரறத்தின்,
மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (௨௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅக.

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் தென்னவ னெருவன் சைவதால் சிவபுரா ணங்கள்,
சிவனையு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற்
றிப், புலியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுரையம் பதி
யிற், பவநிசி யகல வருளினால் விளங்கிப் பகையற வாழநீர் டன்னில். (௧)

தந்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் றானையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனை மதுரையம் பதியொடுங் கூட [து
முந்தற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்பல் பொருள்களுங் கொடுத்த
வெந்திற மமணர் தங்கன்பாற் செல்ல விட்டனன் கட்டிநெட் டோலை. (உ)

வேறு,

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலந்தரும் வளவ னோலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனோ டளிப்ப லின்று செழியனை மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மந்திர வாதத் தென்றே. (ங)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணாயி ரத்தோர்
கட்டவழித் தடைவி னோலை வாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (ச)

மன்றுநீ டசோக நீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தாமத் தீயி னோமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னலோர் வேழத் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்ந்த தன்றே. (ரு)

மொஞ்சகக் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவன மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (சு)

ஆலகா லங்க டிப்ப வடர்ந்தகிம் புரிவெண் கோட்டார்
கோலமா முகிலைப் பீறிக் குத்திவான் முடி சாடி
மேலுடு வுதிர்ந்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடச்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யேங்க. (ஏ)

மதுரைநீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யரற்கு ளாப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (அ)

பெருமகின் னாளு னிலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மந் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற் மென்னும் பகட்டினாற் கலங்கி னேனிங்
கொருவரு மிலை யல்லாந் காத்தரு ளொல்லே யென்றான். (ஊ)

அரசகேள் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலை கட்டின்
஁ரனொடும் வில்லா ளாகி யொல்லைவந் டிதவருங் காண்க

கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (௧௦)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழ்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுணாத்தவா றேங்கச் செய்தான். (௧௧)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி
முற்றமெய் யணிவி னங்க முகங்குறு வியர்ப் பனிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (௧௨)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்தபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழுவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியந்தான் குழந்த
வெண்ணருங் கன்னி மாத நினவளை சிந்தி னாரால். (௧௩)

ஊறிடு மருவி யோங்க லுரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லைத்து
மாறனாழ் துயரந் தீர மதுனாயம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துநீள் கணைவி டித்தான். (௧௪)

மானமில் சமண ரெண்ணின் மந்திர வர்தன் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (௧௫)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனைனத் தந்தோன் யானைவந் தனையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (௧௬)

செல்லம ரெயிலட் டாலைச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
யிலைநா முகமால் வாளி வேழுத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நிணம ருந்தி
யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (௧௭)

, வேறு.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாநி யொப்ப விளங்க வரையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சோரிந்ததால். (௧௮)

கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிற்றுங் களித்தவே, (௧௧)

பிழக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மாணிடை ரச்சந் தவிந்தனர்
நடந் வின்றனர் தொந்திவி நாயகர், (௨௦)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவினை யாடலின்
வரிசை காண வறையுரு வாக்கினான், (௨௧)

வேறு.

முடிசிகையிலர் விடுசடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னனுகிப்
படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தழுகொடுதலை சிதறினாச்சய சயவெனநட நவிலா, (௨௨)

வேறு.

கன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னனுகி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமைபைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரந்தோ வெல்லயார் ஒல்லார் நந்தந்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றான், (௨௩)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைஞவா னெருப்ப பிங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் விராந்திறை யேவப் போனோன்
படிபுக முமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெ ழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றாள் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு, (௨௪)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னை
மெய்வரப் பழிச்சு வோர்க்கு வேண்டிய வரங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்து தித்தான், (௨௫)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளரியம்பா மாத லாலே
நிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெழ்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான், (௨௬)

அருளினு னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புவியோர் போற்றப்

௬௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பரிவொடு நின்ற னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டெவகொ டிப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (௨௭)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தொடையட் டாலிச் சேவக னென்ன நாம
மாநிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்கு மன்றே. (௨௮)

பாலியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க ருகக்கிண விடுத்த லாலே
காவல னவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினுன் வேழக் குன்றில். (௨௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௧௦.

௨௭.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.*

அழகினுக் கழகார் மேனி யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் றோன்றிப்
பொழிலுல் கனைத்துங் காணப் புரவிதூற் கியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளையாடல் கேண்மின். (௧)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானேவேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு துலங்குமா மதரை தன்னுன்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (௨)

நீதிமா மதூக நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர்
காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் மிறந்த மூதூர்
சோத்சேர் வருள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத லூரால். (௩)

ஆதியா தித்தன் சோம னக்கினி தமது பேரால்
வேதயர் தமைவந் தேத்தி விளம்புமுன் னுகங்கண் மூன்றுங்
வாணனை வணங்கக் கண்டு கடையுமம் வாத ராச
னிதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (௪)

தெரிவையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வனை களத்தை யேய்க்கும்,
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் பங்கயம் பழனந் தோறுந்
தருமுகிற் றானே போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருதினீள் கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெ லேய்க்கும். (௫)

* 'குதிரையீடு ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதி
பேத முண்டு.

மன்னுமிந் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம ,
மின்னெறி வாத லூர ரென்னவந்துதயஞ் செய்தார். (௬)

மன்னுமுந் ஞோடர்பி னாலே மாசற வீரெட் டாண்டென்
முன்னேநூ னீதி நூன்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னயந்த ழைத்துத்
தன்னுடை நன்னா மத்தார் றலைமைசேர் நாமஞ் சரத்தி. (௭)

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லார் துளங்குமுற் றலைவ ரானார். (௮)

சுரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தனாபுகழ் செய்திக் கெல்லார் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (௯)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்குன் செய்து மேதகு .தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்த்ததங் கிளைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (௧௦)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்நெறித் தரும நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னாலே
முன்னையிற் றனது செல்ல முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நான். (௧௧)

வேறு.

கோதி லாத குதினாத் துறையவர்
தீதின் மாறன் றிருமு னனைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்கினின்
ஞோது வார்க ளாறுபெருஞ் செய்திகள். (௧௨)

நீதி மன்னவ ரேறே நினைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்ந்தன சிப்பரி
வாத் நோயிடை மாய்ந்தன சிப்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சிப்பரி. (௧௩)

கண்ட மாலை கவுசி மகோதர
மண்ட சீலம்வெஞ் சூலை யலிகுநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கணங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம்.

(௧௪)

துற்ற மீழ்மை வரிசைத் தூரகமும்
வற்றி யுய்யுமாய் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க வினாவிற் கொளப்படும்.

(௧௫)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தருமென
வுண்ணி றைந்த விருப்பி னுணைசெய்தார்.

(௧௬)

வேறு.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவண் கற்ற வாதலூர் முனிவரை யழைத்திங்
குற்றுயர் புறுநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ நானிலத் தமைச்சர்க டம்முட்
கற்றறி வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்ந்துவங் கேண்மோ.

(௧௭)

பகர்ந்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து
மகந்தரு நோயால் வீர்தன வுன்றே யறைப்படுங் காசணி தூசு
தகும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடுத்துத் தாவுமா விறங்குபட் டுனத்துப்
புகுந்துயர் பரிகொண் டனைந்திட வேண்டும் புரவிதூ லிலக்கணத் தியைய.

வேறு.

என்றது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னார்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே வினாவிற் செய்வ
லின்றுகீ விடைதா வென்ன வியம்பினல் விடையிற் போந்து
துன்புபொன் னறைமாட் டெய்தக் கீரவல ரெதிர்ந்து தித்தார்.

(௧௮)

வேறு.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடுத்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படுத்த
முனவி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக முட்ட.

(௨௦)

வேறு.

பொய்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மையோரைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்களிப் பத்தன நல்கினார்.

(௨௧)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தருள்

உள.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

எக

டேங்கு நாதன் திருவால வாயுமை

பாங்கி ஞானப் பணிவமென் றெய்தினார்.

(22)

வேறு.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிடைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் பொற்றா மரையதனு
ணண்ணிறெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்
பெண்ணை யனதுதிக்கைப் பிள்ளை யுழைச்சேர்ந்தார்.

(23)

ஆங்குமர ஞெங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே
யோங்குமரன் றன்னைவலம் வந்தாங் குறுகனியை
வாங்குசுதி ரோனே மதவா ரணவரசே
தேங்குபுகழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி.

(24)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி
யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்
சீர்த்தி பொலியு மிமவான் திருமகளார்
வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார்.

(25)

என்றார் வராமயிலே யேழ்ப்பொழில்வாழ் கோகிலமே
யொன்றாய வேதா கமவாவி யோதிமமே
பொன்றாத வெண்ணெண் கலைபேசம் பூவையே
மன்றார் கடம்பவன மானே யடிபோற்றி.

(26)

வேறு.

இவ்வண்ணத் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து
செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொரு ளுய்த்துப் புக்கு
மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே
மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுஞ்ஞந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.

(27)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று வின்னப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்
செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியம் தீங்க தின்றி
யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டு முனையலா லுதவி யில்லென்
றமுந்தமுன் னுணாத்திப் போது மளவினி லருளா லாங்கு.

(28)

வெண்டரு றீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த ளிப்பக்
கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று
கொண்டகங் களித்துப் பேர்ந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு
மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு.

(29)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் காயகர் கீதம் பாடக்
கொற்றவெண் குடைநி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த
மற்றுமன் னானி றுத்தி மாணிக்கச் சிவிகை யேறி
முற்றுபல் வியங்க ளேங்கப் போந்தனர் முடுக வன்றே.

(30)

சாலிரீன் கழனி தோறுந் தண்டெலக் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலநித் திலம்பி நக்கு
மேலுறு சாபந் தீர விர்திரன் வெள்ளை யானை
காலைவந் திறைஞ்சந் தொல்லைக் காணையம் பதிய டைந்தார். (௩௧)

வேறு.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு ழோடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு நார
தரும், வாரண முந்திருமான், மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுந்
கோடுடை மாமுனியுந், பூரண நாமகளும் பூமக ளும்முமையும் பூழிய னுந்
திருவோ டேழுல கும்பரவுந், காரண வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன்
காணாம ணங்கமழுந் தானைவ ணங்கினரால். (௩௨)

வேறு.

கருதுமப் பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னுனு மாசின்முற் றொடர்பி னுனு
மருள்புனை வாத ளூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
தினாபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். ()

வளைமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிகிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (௩௪)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ
நிறையினின் மருங்க ணைந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர். (௩௫)

வேறு.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணை யந்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டுந்துறை புந்திக டர்தபகந்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொங்கிகொ டர்திபடும
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. (௩௬)

வேறு.

~~வாயுமெலாங்~~ கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மாண மலையெலா முனிவர் வானோ
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாவிக கரையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (௩௭)

வேறு.

சுகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகத்தரு மறையுரு வங்க மாற்ற
முகத்தரு பவக்கடன் முடிய வோடியே
தொகும்பொருள் படுமபெருந் துறையைச் சார்ந்ததீரவ. (௩௮)

வேறு.

அந்நக ரணியா முன்ன ரங்கநெஞ் சனாவே றுகித்
துன்னுபே ரன்பு நீடத் துணைவிழி யநவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி லும்ப வுயர்கரங் குவிய வாறு
வன்னிசேர் மெழுதே யென்ன வருகினார் வாத ஓரர். (௩௯)

திருந்துமுற் றவத்தி னாலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரத்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டி பன்முறை யநிச யிட்டுப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே. (௪௦)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மித்
வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் றறுகி யிட்டுப்
பொருவரும் பட்டைய மிக்க பொன்பரித் தவரை மற்றும்
வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (௪௧)

வேறு.

வரர்புகு முாடித் திங்களிற் குதிரைவந்திடா தாவணி மதியிற்
கணாதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கூ ரும்பொருட் கெல்லாம்
பரிநனி கொண்டு வருகுவ லியானே பாண்டியற் றோயுமிச் செய்தி
தெருமர லுறாது கடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய றெரிந்திடா தென்றார். ()

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனுக் குணப்ப விப்பா
லீங்கிவ ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ரால யத்துப்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிஞவான் றனிய டைந்தார். (௪௩)

திருந்திய சிகையு றாலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதன் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் குழப் பத்தனார் வரவு பார்த்தப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய வாசான். (௪௪)

காசினன் மறைமு ழங்கக் கருணையிற் சிறந்தி ருந்த
தேசிகே சனைக்கா னுமுன் செயலழிந் துடலங் கமபித்
தாசிலா விதியி னெட்டா ளுஞ்சினன் மண்ணிற் றோயப்
பாசமுன் நகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார். (௪௫)

கின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமுன் னாக மேவதா ளீற டாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா னோக்கநோக் குபதே சத்தான்
மன்றறு வுபதே சித்து முன்றறு வரவ ழைத்தான். (௪௬)

அன்னவ ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பண்பிற்
நன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செ முத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (௪௭)

நோக்கினுற் பாவ சுத்தா னுவலரும் பரிசு னத்தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்னு ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்த்தீர் ளாகன்றை மலங்கண் மூன்றும். (௪௮)

வேறு.

தேடு நீசுவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டுவெ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மென்பபரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (௪௯)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டிள
முருக யற்புத் வாசக மோதுவாரீ
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார். (௫)

வேறு.

சிரித்த முகமுங் கவின்சூழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த சுரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணான் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் சாந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத ங்முனிவர். (௫௧)

வேறு.

பதியின்வை பவத்தி னானும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதரு சாத்த லோதும
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வரை விதியிற் கண்டார். (௫௨)

நன்புலிநீங்கு ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
நன்பரி வெய்தி நாளுஞ் சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
சுன்புறு மெனக்கு மிப்பா லிருப்பதோர் கரும மில்லை
யன்புளி ரடைந்தே னென்பா ரதிசயப் பத்தெ டுத்தார். (௫௩)

வேறு.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டமமொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்கவாசக
விநகு நில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (௫௪)

ஆதி நாயக னென்றொழிந் தாயிரம் 999
போத மேவும் புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்ஞமுன்
வாத லூர் வலியபித்தேறினார். (௫௫)

சூழவி னோடு குருவை நினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி யரற்றி யரற்றின்
சூழலில் வாசக மோதத் தொடங்கினார். (௫௬)

வேறு.

மாறின் நென்னை யென்று மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புணர்ச்சிப் பத்துச் செக்கிலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தெ டித்தார். (௫௭)

அரும்பெரு ந்கரி னிற்போர் தவ்வயிற் றிகழ்வ கண்டே
பொருந்தும் மனையே சுண்ணங் கோத்துமி புகழ்த்தெள் ளேண்
திருந்துபூ வல்லி யுத்தி தோனோக்காளு சிறந்த பாஸவ
முரண்கடி சதக மெய்யென் றோதன ரோதப் புக்கார். (௫௮)

வேறு.

வருந்தியுட லுணுங்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கேட்ட தொ
ண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியதி சயித்திவைமுன் கேட்ட வல்ல புதுமையெ
னச் சூழ்த்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாரா ராகிப், பரிந்துகொளு மெனக்
கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்டியன ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே.()

தருங்கனகக் குலையனைத்து மளித்து நாளூர் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாடிக் கொண்டு, குருந்தினோடு மறுகினோடு மறுக விப்பாற் குணமோழித்
தைத் தனமழித்த செய்தி முற்றும், திரந்துநெறி மதியமைச்சர் திரண்டு செ
ன்று செப்பக்கேட் ளுத்தாராச் சீற்றத் தோடு, மிடிந்துமணி முடிதுளக்கிச்
செங்கோன் மாற னிசென்றுதர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (௬௦)

வேறு.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னோலை தென்னவன் பிரம ராயனே
காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவிகொண் டனை
வான் பரிவொடும் போனா, நென்னினைந் தின்னம் வந்தில னமைச்சுற் றிப்
படிச் செய்யத் தக்கதோ கடிது, மன்னிய வாடற் புரவிகொண் டடைவின்
வருவது கரும மற்றது பழுதால். (௬௧)

வேறு.

இத்திரு முகத்தை யாங்க னெய்திய தூதர் காட்டப்
புத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் பாகூர்ங் காணு முன்ன

௭௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு னினைத்தார் சாலக் கலங்கினார் புலம்பி னூரால்.

(௬௨)

தென்னவ னமைச்ச னேயா னென்னகா ரிபஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் வினையுங் கெட்டே னிவுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னையே யழித்தே னந்தோ புலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவர் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல்.

(௬௩)

ஆதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதநா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லென்றாங்
கோதநீம் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார்.

(௬௪)

வேறு.

கேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
ஹமா சொண்டு வரச்சொல்லி வழுதி யோலை வரவிட்டான்
ஹமா வொன்றுங் கொண்டகில்லை தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுறாயாய் கண்பாராய் புவியி லினியார் துணைசெய்வார்.

(௬௫)

பொருந்த தில்லை வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின்
வருந்த லடலந் தனிவிருத்த மறையோ னாகி மறையோர்கட்
கிரங்கு யருங்கிழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந் வரம்பிற் கருந்தமறைக் கொழுத்தே செழும்பொற் றுள்போற்றி.

(௬)

வேறு.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினியவா சக
த்கா. லேற்றுயர் கொடியுடை யானையுங் குணர்த்தி யினியநற் றுறிகளாற்
றுத்ப்புச் சாற்றருங் கொடுத்தாய் கூர்ந்தவர் துயரந் தனித்திடு வானருள் கூர்
ந்து, போற்றிய தவ்வுழி மேற்றிகழ் விசும்பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு.

(௬)

வேறு.

நினக்கி யாமுண் டொளமுஞ்சே னினைமை புடனே கைதவற்குங்
கருந்தவழி வருமென்று கருணை யுறவேண் பெவிட்டுப்
பிண்ப்பை போலை நிரைத் தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
வினக்க ணிலலார் கள்தெழுதி விட்டார் நெடிய.கட்டோலை.

(௬௮)

வேறு.

ஒதுபுகழ் வாள்வழிந் தடியேன் வாத ஓரனைன் விண்ணப்ப முணர்ந்து
கொள்வாய், கீதமொழி கேளாதைந் தாறு நாளிற் றிரளிவுளி வருஞ்சிறந்த
பந்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுந் தடங்கள் வெட்டி வீதிநதர் வையாளி யல
ங்க ரித்தாங், கேதமொழிந் தடியேனை நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந்
தருள்மெய் பென்றே தேறி.

(௬௯)

இத்தகவிற ஹாதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்வித் தால யத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணைந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லை, சித்தமுறு காரியநா முழித்த நிண்ணந் தீர மொடு தென்னவனாள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துணாத்தி யெ ன்று புகன்றொளித்தா னன்பாசுமை பூண்டு கொண்டான். (௪௮)

கனவுநிலை நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாயகனை லணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து வினாந்தொப்பார் போலச் சென்று மதுராயடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலை கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துணாப்பா னுளத்தினிய தயாமிக் கூர்ந்தே. (௪௯)

வேறு.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெய் வளவு கொண்ட
நிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது
நிறங்கடா மென்னெ மக்கேற் றானசென் போது நீதி
பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை பேசுமீர் கூச லின்றி. (௫௦)

என்றுணா செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி
மன்றுணா தனைநி னைந்து பகருவார் மன்ன னேரே
வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி
துன்றுசைத் தவமுன் னான துரகமோ பெருகக் கொண்டேன். (௫௧)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப்
பகைபட வொன்றுக் கொன்று பண்ணத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து
சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டுவெம் பரிமா நிற்க
வகைபடு மறுகாற் பொங்கு மதுனாபு மிடம்போ தாதால். (௫௨)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க
நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா வின்று
முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றப் முழுது மீங்கே
யென்னையான் வியந்து கூறே னென்றனர் நிலைமை பூண்டு. (௫௩)

உற்றது சேளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி
கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை
பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை
மற்றும்வேண் டெவகொ டெத்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (௫௪)

வினாவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும்
பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொன லயத்துப் புக்குக்
கனாயழி யழிபி னோடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி
யுணாசெய்வார் தனித்து மெல்லவுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (௫௫)

வேறு.

~~கந்தாச்சார் செந்தாமரை~~ வந்தார்தொழு மெந்தாய்

காதாவதி பூதாச்சுதர் வேதாவித தோ

பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்முழில் கொண்டாள்

பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா

முந்தாதர கங்காதர சங்கார்வி டங்கா

மூலாகம ஹலாகுண சீலாதிரி சூலா

தந்தாவென நின்றமுழ பொன்றமும்மணி மன்றார்

தாளாவரு ளாளாகின தாளாவெனை யாளே.

(எஅ)

வேறு.

மன்னு துரகம் வருமென்று வழுதி மகிழ வுளாசெய்சேன்

பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுளாயாய் கோடானே

பெண்ணை யழமை யாக்கொண்ட விமையோர் தலைவா வமைபாகா

வுண்ணை யொழிய வறியேனென றுளைத்தா ரிடம்பை யுடம்பாநூர்.

(எக)

வேறு.

எங்கிது சொல்ல வானச் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்

கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வரைகே ளாமு

னீங்குநம் பரிவிற் றொந்து நீடுதம் மனைசக ணையி

யாங்குயர் நாய னுளைப் பூசைசெய் தமுது செய்தா.

(எடு)

உண்டலுஞ் செய்தி யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த முங்கிக்

கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கணனை கிளைஞா வந்து

பண்பினி னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரக்கக் கற்றுத்

தண்புக முமைச்ச னுளாய் சர்துமார்க் கந்த விரந்தே.

(எஉ)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத லுரா

வென்னது நினோந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு

நின்னுறு கிளைஞர்க் கென்ன விடும்விடு நீரார் யாமா

ரன்னிய ரல்லான் ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே.

(எ3)

~~ஈசனோ~~ மனிதன் போல வெண்ணைவந் தாண்டு கொண்டான்

மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவற் பிழைத்த லாகா

பேசிலிற் கதனூல் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிக மின்றே

யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லைப மின்றே.

(எ4)

இங்குளிக் போயி னுங்கள் காரியத் தென்று நீக்கப்

பலிகய விலையு நீரு.மெனவவர் பறநற் ருங்குத்

தங்கனெஞ் சகத்து கொந்து போயினார் தரும மாறன்

மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனநீர் மந்தை ஞான் று

(எ5)

புரவிவர் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட ஐருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னை யின்றோர் கலியாண னாகக் காண்மி
னுனாசெய்த மாற்றற் தப்பா துணாசெயு மரசற் கென்றார். (அரு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி •
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுமர்வான் முட்ட. (அக)

பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலை
கொந்தவி ழுலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி றேரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்ந்நெறி மீன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோனா வீடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்று முன்புபோன் மொ திந்து விட்டார். (அஅ)

வேறு.

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்வினை யாட னவின் றனை
கல்வி மன்னன் எனக் கழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன்*. (அக)

ஆகத்திருவிருத்தம் -- ௧௦௬௬.

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தகு தியினி ருக்குங் காலை யி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொக்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுனாசெய்வா ரரச ரேதே
மத்தன்வார்த் தையினிக் கேட்டு வளநக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா லுண்டேர் பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

பெருந்துறை யுடைந்த போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
டிருந்த செங் கனக் குற்றம் போக்கினுன் செயல்வே றானுன்
பொருத்துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்குடேல் வளைத்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றார். (உ)

* இது, வெள்ளிபாட்டுண்டு சிலபிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லீ யிரித்துச்
செய்ய தாமஸாக் கண்மலர் தீயெழ விழித்து
மைய நெஞ்சனை வளைத்திடும் வளைத்திட மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிச் காரண விடுத்தான். (௩)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்ண மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டல மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னோவன செய்திலர் வளைத்தார். (௪)

மற்று மூனெழித் தினைத்தவர் வளைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னருங் கூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (௫)

வேத னைப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத நீடிய கடுந்துயர் பொறுக்கமாடி டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத ஔரடும் புலம்புலார் வாசக மோதி. (௬)

வேறு.

மன்னுசர் தரனே வாசி வந்தன வில்லை யென்று
தென்னவன் வளைத்து வைத்துத் தீயெழ நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க கில்லென் முடிப்பென் னுயிரை நீயன்
றென்னையான் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னே. (௭)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்சொலவிங்
கிருநி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமெழ பொறுக்ககிலென்
வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
முனாயும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (௮)

மின்னும் புகழா வருளாளா மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுரைத்தவுரை தப்பா தெனவந் தியானுரைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்
றுன்னும் புரவி கொடுவினாவிற் றேன்றாய் தோன்றாய் தோன்றாயே. (௯)

வேறு.

ஆரிய மொழியு னோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு னோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே கடரே யென்றுஞ்
சிறிய நாம மோதத் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (௧௦)

வேறு.

ஒழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி விளையாடலவனி மீது நனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் நின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (கக)

வேறு.

அண்டம் விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர் க
ணண்டு னூந்நரி காணரி யாதுகீர்
கொண்ட மன்னி னிடங்கூறு காடுமம
பண்டை நங்குரல் காட்டும் பயமற. (கஉ)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கிந் தற்பிரியா
தினங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட்ட டாடோ ரிவுளிமிசை
வணங்குங் கணங்கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட்ட துதுறையா னுடைநா யகிணப் புடைகுழந்தி. (கங)

வேறு.

ஆதர வடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க ஓற்றார். (கச)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் னூதந் காளங் கறங்குற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தத் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாழித் தூசி வீசியதங்
கிணந்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கஞ)

வேறு.

கோலிய பொன்னோ வில்லை குதிரையோ வரவு காணேன்
காலவெந் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழ நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வினையே னுற்றே
னாலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (கக)

நாதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனே யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னாகச்
சோதினீள் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் துள்ளத்
தேதமுந் தழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (கக)

புண்ணிய வடிவ ரேயொன் புத்தியுள் ளவரே யிந்த
மணியிசை யமைச்சிக் கெல்லா மன்னந் ரெல்லா ஓண்டோ

அஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வெண்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுணாசெயு மரசற் கென்றார். (கஅ)

அத்திறங் கேளா மூன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்னு சீற்ற மொழியொழி நகரின்ஊங்கர்த்
தத்துமா வந்த வென்று சாற்றினார் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (கக)

நிலவுசா மரையி ரட்டி நித்திலக் குடைநி ழற்றத்
தலமகி ழால வட்டந் தைப்பலார் நின்று வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கடற்கீள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (2.0)

வெம்பரி வரவு புர்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பரி நீ டம்பி னோடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றார். (2.4)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா ணந்தோ
வுற்றநம் பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந்ந டாத்தா நின்றன னெனமு னிந்தான். (2.2)

நீங்கினோக் கடியார் தம்மை நிராநினா வ்ரவ ழைத்துத்
கோக்கட னாகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க ணோங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (2.௩)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றனைநி ணைந்தாங் கடைக்கலப் பந்து முன்னாத்
துங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கினார் வடக்கு நோக்கி. (2.௪)

வேறு.

வாளை மறலி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது திகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்குளர
வோதி முடியா முனமெங்கு முன்னா னுள்ளத் தருள்கூந்தான். (2.௫)

• வேறு.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாக்கி
மீருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மறைத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தினீ வெவருங் காண. (2.௬)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னூடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
நேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (௨௭)

வழுதிகண் டதிச யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் போலத்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
யழுதிடு நாய னாரா யழைத்தரு ளீணத்தி ருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீனாத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (௨௮)

வேறு.

குழுவொடு திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது திரைபோற்
கழறிகழ் பதத்துக் கறுப்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண் ணுணாநில னீண்
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்பு [ப்ப
முழுவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்தது முதுபரிச் சாத்து. (௨௯)

வேறு.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தன மனிப்ப வொ
ருபா, னடப்பன நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன நெறிக்க னெ
ருபா, லடப்பன மிகைத்தக கனப்பரி திறப்பரி யையச்சமு றுவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமுட்கிட மிதிப்பன வித்தி
னெருபால். (௩௦)

வேறு.

வாளகிரி நூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டீன், கோள
கையின் முட்டுவன பட்டமுறு மெட்டுயர்கு லக்கிரிகண் மத்தகமிசைத்,
தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவீனெடு தண்டிவன மண்டியொழியா,
நீன்கடலு டித்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ நேரிடுவ மற்றுமொருபால். (1)

வேறு.

இசைப்படு முகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினை யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், நிசைப்படு குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்தும் றுவற்றுவதல்
வான், மிசைப்படு முகிற்குல முதிர்த்திரு சுடர்க்களும் வெருக்கொள வுசைப்ப
வொருபால், வசைப்படு மணத்தொடு பெருத்திடு மிலக்கண வசைப்படு வய
ப்ப நிகளே. (௩௨)

வேறு.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீழ் லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பில்குப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி துற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் கொற்ற வீரர் வீதியிற் ருண்ட விட்டார். (௩௩)

வேறு.

மன்னியரித் திலமலை நிலவெறிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயிலி
ல்வி ரிப்பத், துண்ணுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோதிவிடு குப்
பாய மெய்ப்பான் மின்ன, முன்னைமறைப் பரியைநெறி யைந்து மோங்க
முடுகிவல மிடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக்
குசைவ லித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (௩௪)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடாலொலியின லுளையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்ந்த வென்னக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லா மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி னார்க ளியைந்தசாத் தவர்க ளியாரும். (௩௫)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கணைந்த விண்ணோர்
வழுவினா முனிவர் நேமி மாலயன் மகவான் மற்றுந்
தொழுதிரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலா பொழிந்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடிசே வித்தார். (௩௬)

துங்கவெம் பரிமேற் றேன்றுஞ் சொக்கனைக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கி ழுப்பார் யண்டுகில் சரித்து நிற்பா
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா ரறிவுநா ணகல்வா ரெங்கும்
பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (௩௭)

அடியிணை காணீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மனாக்கண் செவ்வி
வடிவினைப் பாரீ ரெல்லாம் வல்லசுந் தரனே யென்பார்
படியிசைக் காண்டற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்பார்
கடுவிரைப் புரவி நம்மை யொட்டுமோ காண்டற் கென்பார். (௩௮)

அன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடல்சேர் பாட லன்பர்
மின்னாருந் தம்மை வேற மொழியென நெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்று மென்றிசை படமு டித்துக்
கன்னல்சு ரன்னைப் பத்தாங் கொழுகுந் களியிற் கூடி. (௩௯)

நின்றுந் திரவ முன்போற் தெண்ணில்பல் லியங்க றங்கப்
பொன்மணிக் குடைநி ழுற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மறைப்பென் டோனா வீச வந்துவை யாளி வீதித்
துன்னிய கணங்க ளோங்கித் துளங்கினான் வளங்கொ ணாதன். (௪௦)

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பருவமு முருவு மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவரயா ரென்னக் கேட்பப்
பாங்கனை வாத ஓரர் தோன்றுவர் ப்ரியி லென்றார் (௪௧)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் நிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னொருகா லத்து மனைந்நிடாக் கமலத் தாளைப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனான் மாலான் மறையின லளக்க வொண்ணத்
தருமநீ நெருவத் தாணு தாணுவே யெனவி ருந்தான். (சங)

களளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றேசை காட்ட
வெள்ளிமால் வணாமேற் றேன்று மேருமால் வணாயே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினான் நரணி நகதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடி கண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரித்து
மண்மிசை யேறி னுனவ் வாசியை வாசி யாக. (சடு)

வேறு.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைகசைக் குர
யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [ஆம்
சேரும் பாடு நேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வாளியு மற்றுஞ் சாற்றரு மார்புகங்க டோன்ற. (சசு)

வேறு.

விக்கிதம் வற்கி தம்முப கண்ட மேவரு, முபசவஞ் சவமாஞ்
சிக்கிலா நடைவெம் புனைவுதூ வாளி சிறுகினை மெய்நிறை கடுப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாராயோ டத்த புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோழுத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க. (சஎ)

வேறு.

மின்பரிவு கூரவெழில் வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சித்திரனி யார்ப்ப
வின்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுன
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிமம புதனித் தகவனு மனியா
வருமறை யயமுழ்த் தனனியை முறவே. (சக)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தைநிகர் வெற்றிச்
சினப்பிரி பொருத்தமமர் செண்டு வெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே.

(௯௦)

முத்திய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பந்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுந்தர விசைப்படி நடித்ததுது கைத்தே.

(௯௧)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
புளையற் றுருகிப் புவ்மெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பதம்வைத் ததுவே.

(௯௨)

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொந் தொந்தொந் தித்தீ யென்றென்
றொத்துந் தாளந் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் றுள்வைத் ததுவே.

(௯௩)

வேறு.

பதித்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வளையிற் பாயா
வுதைந்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வளையிற் றுவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் முட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே.

(௯௪)

குறைவின்மண் டலம்வ னைப்பக் கொள்ளுகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வளைந்ததோர் குதினா யென்னத்
துறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகேனைச் செலவே யன்றி
சிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு நீண்டதோர் குதினா யென்ன.

(௯௫)

இடமவலம் பரிவத் திப்ப விரண்டெயர் குதினா யென்னப்
படியிசை விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதினா யாவே னென்றியா னெனப்ப ணிந்தான்.

(௯௬)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாத்தலு ரர்க்கா வந்து
நீண்னுதற் கரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு முட்டப்
பண்ணுறத் தூண்டு நீதிப் பரித்துகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்வின் மண்ணு னதுகட றிடமா யிற்றே.

(௯௭)

ஏறலு மற்று முள்ள விருங்கண நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி .
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகூளாற் சிறக்க வாங்கு.

(௫௮)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேற்ற கிந்தப்
பழிமிசைக் கண்டே மில்லை தலைவரயா ரென்னப் பல்சா
வடியிணை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா னென்று விரல்கொடு காட்டி னூரால்.

(௫௯)

ஆங்கவற் காணு முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கச்
தேங்கமழ் முடியிற் றாமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மனீதர் முற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்தார்.

(௬௦)

மிக்கமற் திரிகா ளிந்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்றான் வந்த
கொக்கிணப் பாரீர் காலந் தாழ்த்ததா யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமற் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான்.

(௬௧)

கொற்றவன் றிருமு னின்று கூறுவான் குதிசைச் செட்டி
யுற்றநின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக முற்றுங்
கங்கிக ளிடுவ தாக நம்முனோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ.

(௬௨)

வேறு.

புரிதிபாந் தரத்திமவான் புறத்தி னின்று போர்துபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலாகத்தி
லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மிலுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுணைசேர் மண்வாழ், சுரரசரச் வணிகர்குத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம்.

(௬௩)

வேறு.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மயூரங் கீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு னைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாணோர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே.

(௬௪)

வேறு.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் திறப்படு மனமுமில் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய விந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான்
மெத்தினேர் வளைந்து திரண்டுநீன் டெயர்ந்து விளங்கிய கழுத்தன காணே. ()

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதனை மலர்பூங் கிள்ளி
நல்லன மற்று மிதிக நவமணி நிறத்த வாகி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொடத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத. (௬௬)

வேறு.

இறுகிக் குவித்து குழிந்தகர்க்கு குரம்போற் குரமு மிளநவ்வி
மறியிற் கண்ணு மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமுங் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகீத் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணாயே. (௬௭)

வேறு.

மேலெழின் முகமுந் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றொடும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கன் பாராய். (௬௮)

உயர்கன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயிலவரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை மெளவான் சேயா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே. (௬௯)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சுகா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றங் ஞற்ற மொன்றிலை விளம்புங் காலே. (௭௦)

மன்னதி மனம்வி திர்த்தல் பிசுல்கான் மடித்தல் வீழ்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நின்றறாண் முகஞ்சா டுத்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுந் தீங்கிலை பேசற் கின்றே. (௭௧)

கருதினவன் கதிவெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடுகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (௭௨)

முருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற் றுள்கள் வையா
கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங் கடக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரியு மஞ்சு
மருத்தினுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணை. (௭௩)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
முப்பல் தாயிர மோர்பழு தின்றிழு தற்றர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைந்தன பின்னிரை யாயிர மற்றிவைபு
மப்படி பெற்றவி லைப்பொனி லக்கம னேத்துமு ணர்ந்துகொளே. (௭௪)

வேறு.

ஆரிருள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னூஞ் சூழ்த றுரிதமார் பரியா லேகாண்
கூடும்வா ரித்கொ ளாமற் குவலயங் கிடத்தல் கௌவை
வாரிதி குடிக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண்.* (௭௫)

திண்டிழன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டெம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிடையேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோட் வினாவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரா யேகாண். (௭௬)

அரும்பெருஞ் செந்தீ யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகை ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுஞ்
சுரும்புகுழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீள்பெருஞ் சேனை மட்டுனே. (௭௭)

பரியகை யானை திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (௭௮)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகேள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம்
புரிந்தினைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
யரும்புக முாயி வற்றுக் கச்சவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (௭௯)

ஆதலா லறிஞர் முன்ன வறவுறப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (௮௦)

அத்திறஞ் சொல்ல நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ மித்தான். (௮௧)

* ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯ - இவ்வெண்ணிற்குரிய பாடல்கள் சில எட்
பெரிபரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

ஏத்திமா வறிஞர் முன்னு வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்துண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றோர் பரிக்குநேர் விலைபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரா யென்று மன்னவன் வங்கிக் கொண்டான். (அஉ)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் றாவணி மூல நன்னுட்
மெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்கிரா வுத்த ராயன்
மெய்யமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யானே வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அங)

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோ
ன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நரகரைத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரா யாகச் செய்புதோன் றுமல் விட்டான். (அச)

வந்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்டு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
முத்துற வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
றந்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அடு)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர்ந் திராவுத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தூச நல்குவ மென்று நல்கக்
கொணுநு கரஞ்சேர் செண்டி லேற்றுமுற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யாரா வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டான். (அசு)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் நெய்தி
நீமொ ரேடுஞ் சொக்க னீஸ்பரி யுகைத்துந் காட்டிச்
சேடனமா ந்லத்தா ரன்றிச் சேனுளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூச சொக்கன் றூசென வழங்கிற் றன்றே. (அஃ)

ஆங்குது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
திங்ககல் வாத லூரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேந்த னொக்குமென் றெவர்க்குந் தூச
தூங்குகில் லாம னல்க வாங்கிமுன் குடி னாரால். (அஃ)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதான் முளரி சூழிப்
பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பாட
நின்னுடை நீனைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
கண்முனி யடிவி டென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அஃ)

எற்றிரு மேனிக் கீடு லெலாந் விட்டுச் கையிற்
பொற்றகை வாளம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு நான்கு

சற்றடி வழம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி.

(கூ௦)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுடைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி னுடைபுற மீசன் றென்ன
னெல்லையி னீந்த தூசு சூடின னும்பர் காண
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே.

(கூ௧)

கண்டவ ரமைச்ச னானாக் கடவுளை வியந்து செங்கை,
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க,
னுண்டிளி சிந்த விந்த துவலருங் குதிரா யீடு
கண்டன மென்ற னந்தக் கடலிடைத் தினைத்தா ரன்றே.

(கூ௨)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட முன்னு வரிசைகள் வாத லூரர்க்
கீந்துநல் விடையிற் போக்கி யெழுந்துதன் னுழைக்கண் வேந்த
னார்தபல் வியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
ரூழ்ந்துசெவ் வீந்தி மாலை தபனனார் சாத்தக் கண்டு.

(கூ௩)

குணந்தரு கணங்க ளோடு குறுநதை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்த்கள் பத்தன் ருனும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லணைந்துபே ரங்க யற்க னுமைமயிற் கருளிச் செய்தான்.

(கூ௪)

சுயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரா யீடு
வியந்துகற் பவர் பரிந்து டெய்வ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நீங்க மூத்தவ னீங்க நீங்கா.
நயந்தரு மினைய மங்கை கண்ணுதற் கைய மின்றே.

(கூ௫)

வேறு.

அரிய நாயக னூர்வினை யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பந்தியிற் கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால்.

(கூ௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகூ.

உகூ.—குதிரா நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு மதுரைநகர் நின்ற மாய வினப்புரவி முகமுகம்பாத்த தெ
ன்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காலும் வெங்கயிற்
ரூற் கட்டுண்டே மேலு நிற்பிற், குருதிபடப் புண்படுவே முணவு மில்லை
கொள்ளிடுவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாவ, நரகுமினித் தொத்துவர்நாம் விடியு
முன்னர் நம்முருவங் கொடுநடுவக் கடவோ மென்றே.

(க)

மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றூற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாது
நரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க
ணமு நுழைந்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சள்
ளிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப்
பச் சுழல வோடிப் போகாம லுனையிடப் புகுந்த வன்றே. (உ)

வேறு.

மண்டு மமரர்கள் கண்டு நனையுற் மாறன் வெருவுற நீளவே
தொண்டை விவென வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றியே
பண்டை நெறியினின் மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங்கணுங்
கண்டீ வவரவ ரஞ்ச வறுமுல கள்ள முறுமன முள்ளவே. (ங)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
முற்றிய பயத்தோ டென்றாய் முடியுமீ தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் திருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (ச)

இன்னவென் றறிந்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போற்சி றுத்து நம்முளோர்க் காணு முன்ன
முன்னெழ வெருவிக் கையி லகப்படா தோடி முற்றுந்
தன்னமாந் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம். (ஊ)

பழுதிக்கண் டியின்றோ மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
யெழிறர மட்டித் திட்டே மிதவிய புல்லு மிட்டேங்
கழுவிய பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவவா யோடு
முழுவதுஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கணி முட்டக் கட்டி. (சு)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றயி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி துள்ளு மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடு குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மணிக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (ஏ)

இந்நெறி வினைத் த வென்ன வேங்கிநீ டியிர்த்து வீழா
மின்னற விழிக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்குந் தீங்கு நணுகுமோ நெறிகே டுண்டோ
செந்நெறி யோர்க்குந் குற்றஞ் செய்தன வுளவோ வின்றே. (அ)

சூருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
தருமநேர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
வரமழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோழிற் றுண்டோ
வரவிதி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனவ யாந்தான். (ஈ)

வினாகொன்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்று
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பநீ டியிர்த்தி யாரு
மிருகில நோக்கி நின்ற ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி.

(40)

தகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து ளத்து
ணகையொடும் வாத லூரர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் றேய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முகநனி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ ளுலன்றார்.

(41)

மாடுறக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேநீ
நாழலிங் குணையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்றோ
கூடிய பரிநன் றாகக் கொண்டுவந் தனையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்றோ திங்குவே றுண்டோ வென்ன.

(42)

பகையிலா யேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகைவகை நெருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் முன்ன
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரழி யார்கூ றென்றார்.

(43)

அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருந் கண்ணீ
கொணர்ந்தமா நரிந ளாகிக் கொடுங்குரல் காட்டி யூருட்
பிணம்பட யாவங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுண ருதியோ வின்றே.

(44)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டிந் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டிந் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டிஞ் சிந்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா லுண்டோ வேறு.

(45)

வெந்திறற் சினைவயை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மந்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினை மதிம யக்கி
யித்திர ஞாலஞ் செய்வ தெம்முட னேயோ சாதி
யந்தண னாறு யான்மற் றறைவநிங் கென்னை நின்னை.

(46)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடுமார்க் கஞ்சா திப்போர்
வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர்ந்தசாத் தவ்ரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்ந்தகின் மேனி முற்றுந் தண்டிக்க வடுக்குங் காணே.

(47)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென் முறைசெய் வோரைத்

கூச திருவல்லுவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள னைத்துத் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (கஅ)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டுள் ளுருகிமெய்த் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்தார். (கக)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் துரக மெல்லாங்
குறும்பெரு நரிக ளாகி நெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (20)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடு.

௩௦.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்சு ரந்தான். (4)

வேறு.

பொதியில் வரைசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகினு யனை நினைப்பிட்டான். (2-)

பணிந்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குந் கண்ணே கணாகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண் டொருநதியை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான். (1)

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட சில்லாது
பூகத் தெங்கு பறித்தெறித்து பொருமீன் மறியப் பரந்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (சு)

மன்ற நிகழ்தென் கணாகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
தீன்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் னொருநதி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பரந்த தின்றே முடிவென் றழிந்தொழந்தான். (௩)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வளைத்ததனா
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
மாண்ட களாயை வினாவினிற்போய் மனைக டொறுங்கோ லறையிட்டு
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போத விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல். (சு)

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செவ்வோன் றண்டஞ் செய்தூரி
னனாசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வழித்தெற்றித்
தினாசேர் களாயை யளர்திட்டிக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
வளையே பெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து சுழித்தப் புகுந்தனரால். (எ)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ரானின்றி
விதிரா வழிது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றாமற்
பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (அ)

நாதப் பறையுன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
வாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மண்மீ துருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சுடமா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (க)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினா றுண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (க0)

வருந்து மவடன் பாற்கிட்டி வாரா யம்மே விழுந்தெழுந்து
பரந்து திரிகின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றாள் கிடையாது வேண்டி மாயிற் செப்பெவரும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை லீண்டியென. (க1)

• வேறு.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகனோ
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வழிப்பரிகல் வேந்தரான்
வல்லையினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றான். (க2)

வேலை யுலகில் வீற்றே சுமப்பதல்லாத்
சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னாலபீரு மண்சுமக்க வல்லே னினையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (க3)

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை யையரே
கத்தித்து லெய்தாய் நறுவிதாமிக் கண்ணுக்குச்

சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டுண்டு
முந்தத் தருருவல்யா னென்றாண் முதுநாயான். (௧௪)

சிட்டனருட் சொக்கன் றிருவுளத்துக் கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வீனாந்தம்மை
யிட்ட மதுகே னெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டுதிரு மாமென்றான் வேள்வி யவியுவந்தான். (௧௫)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லீர் கோலறை தாழா தோங்க
விக்ணுத் தின்க ணற்றங் கராயடைந் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டச் சுமீத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (௧௬)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லை சிவனறி குவனென் றுமு
மன்றலம் பொழில்குழ் வையைக் கணாமருங் கடைந்து மாறா
வொன்றிய நகையி னோடு முலாவினா னகில நாதன். (௧௭)

இனியன பெற்றா னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சுற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினைபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (௧௮)

வளந்தரு பிட்ட னைத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்தித்
தளர்த்திடே லம்மை சாலத் தளர்ந்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லாந்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்களு ராணை யென்றான். (௧௯)

சுத்தமீர் வுதினா வேண்டிச் சுமர்திடான் சுமந்தே னென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டிவகைகூர்ந் தீரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருருவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர. (௨௦)

புகழ்ந்தது வாங்கி யொல்லி போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றகுங்கா யடைந்து முன்போற் றானயின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகந்தகொற் றுளர் நாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பன்மண் சுமவா னாகி. (௨௧)

ஒங்குகோ லறைய ளந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்கருந் வினாவி னோடும் வந்துபேர் சொக்க னல்லா
ளீங்கெனை யொப்பா றில்ல யென்னிமீதன் றெரியு மென்றான். (௨௨)

மற்றுள பெருங்கொற் றுளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனை யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லை
முற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான், (௨௩)

செம்மையின் வேலை யொன்றுஞ் செய்தில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மீதீர் வார்த்தை யாலே யாராயு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோளு னாக்கத் தகுமிவ னென்னே நாடித்
தம்முளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க்க ணக்கர். (௨௪)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றுளர் நாப்பண்
முடியினை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட ணைத்துத் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டிக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல, (௨௫)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
கிளரமண் சுமவா னாகிக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலை யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் ளுரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ளிட்டவா ளெனவு னைத்தார். (௨௬)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவனீ நின்னை யாருந்
துறைச்சுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ற ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லை
கறுத்ததி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்றார். (௨௭)

நல்லகா ரியம் தென்று நயத்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிசுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்ததி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்றான். (௨௮)

தந்தைதாய் நட்டோ ருற்றோர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லை
யிந்தமா நகரி லியானோர் மூலையி லிருக்குங் கொற்றா
ளுய்த்திட வெவர்க்கு நாளு முதவுவ வென்னைக் கொண்டு
பந்ததி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்றான். (௨௯)

புத்தியு ளொழியாச் சிற்றம் பொருந்ததி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்த்தனை பகுந்து னக்கு
வைத்தகோ லன்றக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லை
யுத்தரஞ் சொல்லா நின்றாய் கண்டில முனைப்போ லெங்கும். (௩௦)

சுதமுறை யடித்தற் குன்னைத் தகுந்தகா தல்ல வுன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருபு பட்ட தில்லை

கூடி திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

யதர்பட வினாவொ மம்போ யடையடி படாதென் நேவப்
புதியவ னடையா னாகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல்.

(௩௧)

வேறு.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வை வினைத்து வருங்காற் கரையழிந்து
தவ்புபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க் டாழ்வாக.

(௩௨)

காய்ந்து வினாவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றானை யெற்றுபுன
லூர்த்தகரை யெங்கு முயர வுயராமற்
ஈழந்ததிது யார்கோ லறைவினாவிற் சாற்றுகென.

(௩௩)

மன்ற நிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
தின்றிங் கவளிட்ட கொற்றா ளிவனுழப்பி
வன்றிறலீர் யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று விளையாடு கின்றனர்போ யென்றார்கள்.

(௩௪)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெருண்டாங் கவர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
திந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான்.

(௩௫)

இன்று வினாவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வழப்பமென வஞ்சினுன் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிழுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான்.

(௩௬)

வேறு.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றந், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளந்தோ விந்
தச் செற்றாயக் கொற்றாளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி.

(௩௭)

வேறு.

மன்னிட வழப்பக் கங்கைக் கரையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடு
மென்னையே னீடிக்கின் றீரொன் றியைந்தகொற் றாளர் நாப்பண்
டன்னுரு வொளித்தான் புக்குத் தன்னைத்தான் பிடித்தூழ்த்தான்.

(௩௮)

படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
கடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.*

(௩௧)

இறையவ னெளிப்ப நின்ற விதைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று நெடிமுன் காண ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவனைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னார்கள்.

(௪௦)

ஆங்கவர் கோலா முன்ன ரருளிளு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோருந் திகைத்ததி சயித்து நின்றார்.

(௪௧)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னை யரசன்முது கோவல்ல நம்பி
ராட்டி, முடிக்குரிய விந்திரானுன் முகன்மா லாகி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார் பெண்டினின் மூத்தோரி
னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி லூர்ப வற்றி னடுமுதுகி னிடைப்
புடைப்பு நணுகிற் றன்றே.

(௪௨)

பொருந்ததலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்பாற்
சென்றறிவ மென்று சென்று, வரைந்தொருவன் மேலடியிங் கியாவர் மாட்டு
மன்னியதென் னெனமாறான் மாற னென்றங், சுரும்பெயர்பெற் றோனுந்
தன் முதுகு காட்டி யருட்சொக்க னறிகுவனைன் றிருப் வாங்கண், டிருந்த
வெழுந் ததுவிகம்பி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத லூரர்க் கா.

(1)

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டு வாழி பாக்கியமன் னாகமக்கு வாத
ஶ்ரீரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு ளோர்க்குன் பொருளறத்
தின் வந்ததனால் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டுவன பரியுமிட்டேம் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீண்டிவிடு விடுகினக்கே
நன்மை சால விவனைத்தன் வழிநிரிதற் கிரங்க லென்றே.

(௪௪)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனை நோக்க
மன்னன், சிந்தைய மெய்தியுறு புளகத் தோடுந் தேவர்பிரான் பரிமதுளைத்
தெருவி லேறுங், கொந்தக்கன்வாக் கிதுபரிமாற் றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறை
யின் விடுத்தருகு வரவ ழைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால்
வணங்கினுன் றிருவாத லூரர் தாளில்.

(௪௫)

சார்த்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேனவற்றைப்
பொறுத்துச் சாலச், சேர்த்தருகிங் செழுந்தருளி யிருப்பீர் போலீர் திருவுளத்தி

லடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக முருட்சொக்கர் தும்மேல் வைத்த
மெய்யன்பு வையகத்துக் கண்டே மில்லை, யேந்துதிரு வாத்தலர் நாய னீரோ
யெனத்துதிப்ப டாரும்வியந் திறைஞ்சி னார்கள். (௪௬)

செந்நெறியேர் விசும்பிடையிற் றேன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெ
னத்தெளிந்தாய் தேவே றுண்டோ, நிண்ணையடைந் ததுகொண்டிப் பேறு
பெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, நென்வழியிற் போருவலின்
றைய நீக்கி யிணையில்லா வெந்தையையுண் டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப்
பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுந் திங்கின்றி யுண்மை யென்றே. ()

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுவுகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலை வாழ்த்தி. (௪௮)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ னாப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியந்தா னுவ தமிழவதிங் கினிகீழ் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சூத்திர ரொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (௪௯)

தொன்னெறி வாத லூர் சொக்கனா லயத்துப் புக்கின்
றெண்ணையா னாதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருந்த மண்குமந் தனையே யந்தோ
வன்னமா மேனி நோவ வடிபுமுண் டினையே யென்ன. (௫௦)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றாங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து டைப்பப் போந்தருத் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (௫௧)

தொல்லுமா மன்ன நெந்தை சுத்தனா விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டயிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (௫௨)

பொருவருங் கோயின் முற்றும் பொன்னினான் டேய்ந்தி யாரும்
பாவவெண் குடைக ளாசி பகடுசா மனாது சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தனாயின யளவில் காலந் தருமநன் னெறியி னுண்டான். (௫௩)

வெருவா முற்றும் பட்ட வெந்திற லடியும் வேய்ந்த
வொருதனிக் கூடை மண்ணு லுயர்ந்தநீள் களையு மூத்தூ

நரைமக ஞாயந்து றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (௧௪)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருத்பே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டுண் டடியுண்டு மணசு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (௧௫)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சுந்தத முனிவர் வாணோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
முந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னோடு
மித்திரன் முடிமேற் றுள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகக.

நக.—விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

சீர்விளங்கு முன்னொருகாற் பாண்டி நாட்டுச் சிறந்தபெருங் கிராமத்
தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலுமொழுக்கம் விழுப்ப மிக்
கோன் பணிமதுரைச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரியலான் மகவி
ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேதத்தால் வடிவாற் சொக்கை, நேர
வரு முயர்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான்.()

இத்தகவி னிருந்தோனெண் டொடிக்கு நல்யான் டெட்டுகிறை தரு
காலே யோதி மிக்க, புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிழைப் பிச்சை
கொள்வா னணுகக் கண்டு, வித்தையினால் வடிவான்மற் றென்றுங் காணான்
வினாவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுற்
றத் தாருந் துயருழந்து நனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (௨)

குன்றமனந் தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாகினிய வேதங்
கொண்டே, நன்றிபுனை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் நன்றறியா யென்றி
கழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரகுத் திரங்கேட் பாயிங் கும்பர்
பிரா னருளினு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ
ன்னு னிகுறிகோத் திரகுதன்மற் றியாவுந் தோன்ற. (௩)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிகுறிவே நென்னலுமே யே
ங்கி நின்றோ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னாறு மவனிமீ தொருகுற்
றம் யாவர் மாட்டுந், துன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத குத்திரங்கோத் திர
ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் றுறி யாரா நலந்திகழ்மா
நாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி. • (௪)

தந்திரநான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகநெறி தப்
பா வாறு, முந்தவளித் தினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடுப்ப
வணங்கி னோடுந், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொ
டுந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு, தந்தைமுத னல்லுற் றூர்கள் பரி
வுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (௫)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி
னோடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்புகழக் கண்டிருந்
தும் பாலி மாதா, லீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்னக் கேட்டா ளெரிதரு
வெப் பத்தினோடு தலையை மோதித், தாங்கலருந் துயருழந்தா னெழுது யிர்
த்தாய் சாற்றுமா நென்னென்ற டணியா ளாகி. (௬)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித்திரை
பான் மனம்வை யாம, விளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு மீசனுக்கே
மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ்
துயருந் நின்னமுது படைத்து நந்தந், தளர்வகல நுதனீழி விளங்க விங்
கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள் சாற்றாள். (௭)

முன்னையவ ணல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வுழைநின்றும்
பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வேர்நா னுற்றவர்கட்
குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், நென்னனையா னுடைமதுரைச் சொக்க
நாதன் நிருளீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி, மின்னணிநூன் மணிமாற்பில்
விளங்க மூத்த விருத்தர்தள ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (௮)

வேறு.

முன்வளை தனுவன த்னுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மர லனநரை முடியும் வீழ்த்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந டிக்கமும். (௯)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யருண் டலமும்வீ டுடையுஞ் செவ்வீசேர்
தாய்புன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனன். (௧0)

வேறு.

உழையிடை யமுது படையெனக் கண்ட வுத்தம் வணங்கெதிர் வணங்கித்
தொழுதுபே ருலகிற் றனிவிளை யாடுஞ் சொக்கனோ வறிகிலே னடியே
னெழினுத னீறு காணுமுன் போன திடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே
ஔகுடன் நிகழந் தலைவரே யமுதென் நகத்தினு ளெழுந்தரு ளாதற்கே. (1)

நாதனே கடியன் கொடியனென் மாமி நன்குள வறைக்கத வடைத்திப்
போதிலோ ரகத்துப் போயின ளமுது படிபுறம் பிலைமூன் செய்கே

ஜேதுமே லமுது செய்யுமா நென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காற் றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே.)

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றறுபசி பெரிதென்
றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற் செலுங்கா
லுரனுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி சயித்து
வினாவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிகில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென் போனகம் படை
விருந்தின னுதர பூரண மாக வுண்டெழில் வினாமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட
கருந்தடங் கண்ணி யதிகயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (கச)

வேறு.

வாசிகை முடிபி நங்க மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
துசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலவை சாத்தித்
தேசுடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினெ றிப்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கினு னநங்க னுண, (கசு)

இந்நெறி சிகழுங் காலை யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து கின்றான்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (கசு)

வேறு.

துன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டனை நிரம்பப்
பொன்னரை ஞானு நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்சனந் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெருவிர லமுதுண்
டன்னையில் புதல்வன் முன்வினை யாடி யழுதனன் பவனவாய் நெரித்து. (கசு)

அவ்வயின் வந்த தீவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை யோடு முள்ளுழன் மண்டி வெகுண்டுமுன் னிவ்வனைக் கிடந்த
செவ்விய பால னுரென வினவத் தேவியுந் தெருமா லுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் திறந்துரை செய்வாள் கூடனா யகன்றிரு வருளால்.

வேறு.

தீதிலா வடிவி னோங்குந் திருவினா ளென்றோர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிர்த்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னோடும் போயினா னோக்கிக் கொள்ளென்
றாதர மாமி கேளென் றடைவினி னொடுங்கிச் சொன்னாள். (கசு)

தரும்பிறர் பாலன் நன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி னுதய கோவென விடித்து வீழ்த்துப்

க0ச திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

பரந்தவொண் டொட்டி லோடும் பாலனைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (உ0)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தென்றோபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினான் விசம்பிற் காண. (உக)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் கரீணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படியிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினார் நெடுமா லேத்தக்
கடிகமழ் சடையி னானுங் காவல்சேர் மதுரை புகான். (உஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகாட.

ந உ.—மாறியாடின திருவினையாடல்.

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (க)

குன்றவி லீச னாடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றல் தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணும மெண்ணெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (உ)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்ன
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லெண்ணெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னாடி. (ங)

எந்தைகேண் முற்றுங் கற்றார் நீயலா லுண்டோ வென்று
முத்துறப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனை யினைய கல்விக்கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (ச)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டகன்வ ணங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நாம
நினக்கல வினைத்தும் வல்ல ரோரியற் கீாகு மன்றே. (ஐ)

வளம்படு கூத்தம் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா னுகி புறாத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளாந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறித்திடா தாரு முண்டே.

(௬)

இன்னிசை வாண வென்ன யாசக னொக்கு மென்று
பின்னரு முறைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா னுகி வாழ்த்தியா சகளை வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலிவு ஆர.

(௭)

மந்திரி கட்டுச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க நட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருத்தி முற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில்.

(௮)

நானில முய்ய முன்ன நாயக னுடுங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருந்துக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக மெலிவா னுளும்.

(௯)

அன்றியு மொருதா னுன்றி யடுத்ததான் வளைத்தெ டித்து
நின்றலு நோவக் கண்டே நினைப்பினோர் கணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணாதா யிருத்திங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்றா னந்தோ மாறிகின் றாடா தென்றான்.

(௧௦)

தருகன முதுபே ரண்ட சராசர மனைத்துந் தாங்கும்
பெரியவ னாத லாலே பேசருந் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிருக்குங் காணிந்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமுனை தெளிவன் றேறான்.

(௧௧)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கயீ சான கோணத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமேல் வலத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினா னதிர வீசி.

(௧௨)

வேறு.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறுசால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டிகண்
ணையாய் தரமுன மாடுங் கூத்தனார்
மாறனாழ் துயர்கெட மாறி யாடினார்.

(௧௩)

வர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பினை
சார்தரு மிடக்கரம் வலம்வ ரத்தனி

க௦௬ திருவாரூரவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வாதுறு கூத்தினை யாடி மாசறு

கோதைரும் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினான், (௧௪)

எழிறநு மன்னவ னெழிவி லேதமும்

பொழின்மிசை யாடுவோர் வலியும் போக்கிட

வழகுடன் மாறிநின் றாடுங் கூத்தினைத்

தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினான். (௧௫)

வேறு.

நத்தமார் நடுந் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்

பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா

ருத்தம் வருங்கூத் தாட லும்பர்கோ னயன்மா லாதி

யித்திற மியார்வுல் லாரென் றதிகையித் திறைஞ்சி னாரால். (௧௬)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுணாசெயத் தொழுதுட் கண்ட

வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து

பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினான் றொழுது வீழ்ந்தா

னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (௧௭)

வேறு.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்

துணாசெயி லுலகத் தெங்கணுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல

வருமையா விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை

கருதிநின்றடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால். (௧௮)

படியக மிகையிற் பரிவுள நின்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க

வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமில் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த

முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர்நிற வாக்குக்

கடிகொள்வான்மிசையிற் றோன்றிடக்கண்டு துதித்தனன் களித்தகண்டுளிப்ப.

வேறு.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினை வரிசை கூரப்

பொன்னினுன் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி ற்த

மின்னொளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்

பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (௨௦)

மதியினை நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்

கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து

நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுரீண் முடியும் பூணும்

புதியவா சிகையு மற்றுப் புவியும்வேண் டெவகொ ட்த்தான். (௨௧)

வேறு.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடை மூழ்கித்

தன்னுடை யிடத்துப் போந்தடி யவர்க டம்பெருந் துயர்தித் திரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் தன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டுகண் டெவந்து
மின்னொளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். (1)

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாவொ னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி யாழிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழத்தி னானச் சிவனினுஞ் செழியர் கோவை. (௨௩)

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புகழு முண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிக்குடை நிழலி னாண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்ந்தே. (௨௪)

கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணச் செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் நேற மதுரைமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (௨௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகூழ்.

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறையோன் முன்னாள் வனிதையொடு முலைப்
பாலுண் பால னோடு, நேசமுடன் மாழனிடத் துணையப் போங்கா னெறியி
டையா தவன்வெய்ய கதிரா னொந்து, பேசரிய வருந்தண்ணீர்த் தாகத் தாங்
கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழின் மேவி, யாசின்மட மாதினைத்துக் கிட
ப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் றண்ணீர்கொண் டுணைவா னெண்ணி. (௧)

வினாவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டையின்மேல்
வந்துவிழும் கிளியை யெய்து, பரியவிலைக் கொம்பின்கட் டொங்கி ஞான்ற
பகழிமருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகிவிழா முதுகின்க ணுருவி யப்
பாற் கழலுங்காற் புனல்சொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றரியா னற்றா
னாகி யழுதுவிழந் தலமந்தா னாவி சோர. (௨)

அழகி லுருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்புரா ரெனக்கினியா
ருண்டென் றாறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேறோர் வேட்
டைவேட் டொருவேடன் வினாவிற் றோன்றப், பழிகருது மிவன்கண்டு வா
ரா யிந்தப் பழுதிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுபடு குலத்தவனே
கெடுவாய் கொன்றா யென்றானஞ் சினனஞ்சா வீரன் றானும். (௩)

க௦அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை பழியைவே ஞராய்ந்து
கொள்ளு மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெகுளி பொங்கி மறித்தவனை
நெறிப்படிமண் ணுலகான் மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்று கொ
ண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிற் டூற்றிச் சென்று, நெறியுடைய
வமைச்சர்கா னிவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் றுனெய்தென் மாதை
யென்றான். (ச)

மந்திரிக ளவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய
மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லழுங்குழவி தனையு
மிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிற் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங்
கண்டுமெலிதல் வேண்டா, வந்தனநீ யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடு
ங்கணைவே டனைநோக்கி யருளிச் செய்வான். (ஊ)

வினையுறுவே லெகின்னைக் கொல்வ தில்லை மெய்ப்படநீ செய்தியுறா
யென்ன வேடன், கனைகழற் றான் மன்னவனே நீதி வேந்தே சுருணையனே
நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனுநெறியி ஞராய்து கொள்க வென்று வுண
ங்கியுட னடுங்கிவியரத் துரைப்பக் கண்டு, தனதுளநொர் தருமறையோன்
மனத்த் சுத்துத் தணியாத பெருந்துயரத் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனே கரிய வேட னியம்புமொழி கேட்டனையே
யாமா ராய்து, நீதிபடச் சொலகின்றே மம்பால் வீத்த நேரிசுழகுள் றுவாறு
நலஞ்செய் தெய்திங், காதிவிதி யொருவராற் றடுப்ப வொண்ணு ததநீயு மறி
தியே யெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் நனியழுங்குங் களைஞர்க் கூட்டி விதி
யின்கட் டகுத்தகனஞ் செய்தான் விம்மி. (எ)

செந்நெறிகேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண்ட தென்னவன்வே டனையழைத்
துத் தெனிந்திப் போதே, யுண்ணையும்வே ருடன்கனைவன் சிறையிற் போ
கென் றயாந்தொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யெண்ணையுமா
ளுடைமதுரைச் சொர்க்க நாத னெங்குமுறான் யாவமுள் தறிவான் முன்
னர், மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக மூலயத்து
வந்து பக்கான். (அ)

தென்றமிழ்நா டுடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேநின்
னருளால் வைய, நன்றியப் திடக்காக்கு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்ப
ழிவத் தடைத்த தெங்கு, கின்றறிய வல்லானீ யல்லா லுண்டோ நினக்கடி
மை வேண்டினறி வித்தி தோன்ற, வென்றலுமஞ் சினவீச னகர்சோ தித்
தற் கெய்தெய்தி னறிவிப்ப மென்றான் நேற. (க)

மன்னவன்விண் மிசைக்கேட்டு மகிழ்ந்தா லித்து வளமைபுனை தன்னி
டத்து வந்து விள்ளின், முன்னமுறை யுண்டுகழித் தருளாற் றானே முற்றி
யகீங் குற்போதி ளுக்கர்சோ திப்பான், நன்வினாவிற் போந்துலவுங் காலைச் சேர்
ந்தோர் தவப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா நின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுதிண்
னையின் கணியாரும் வெருவுமுருப் புனைந்கிருவர் மேலுக்கண்டான். (க௦)

வேறு.

தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணெந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடுங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட ருளாப்பார்
வினாயுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை வினாவொடு புதுமையா வின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரிந்திட வென்றார். (1)

ஈங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்றே
நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தினையே நினைந்துதன் னுண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி யுரன்பட மருங்குற நின்றே
யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டணந்தரீர் யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் நெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின் னுயிரை
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரளு யிருந்தாய்
கொங்கவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் யமபடர் கொண்டிபோ மாகேள். (கரு)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினியகைப் பிடித்திடு மளவிற்
செம்மனை யகத்துக் கொல்லவற் றுண திறம்படு கோடிலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசவுண் டார்த்ததும் பறுத்து விடுப்பமற் றததுரண் முழுவின்
சும்மையின் வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு னாடி. (1)

வேறு.

இயம தூத னாய மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு றுத ழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு றுது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேனெ ன்ச்சொனான். (கரு)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினா
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னீனைவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாக மொன்று புண்ட நீகமால். (கரு)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்ச டங்க டங்க லும்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னுலு யர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டு கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (கரு)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு லத்து தித்த செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னோர்சு கத்தை யெய்து கொம்பின் னூன்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனை. (கரு)

மரணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெங்ஙனினன்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

கக0 திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பெரிய தந்தை யசனெ னுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
ஊரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க் வர்ந்த வாறுகேள். (கக)

வடிவ மிஞ்சு கவீனி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கொடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வாவி கொண்டனன்
விடுவி டின்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடுமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (உ0)

வேறு.

வினாவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவுற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுகிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் நின்று முண்டால். (உக)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றார் சிறிதுபோ திங்கு நின்ற
மெய்ம்மையோ வன்றோ வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்றான். (உஉ)

நன்னெறிச் கன்னி மாதை நயந்துகைப் பிடியா முன்னந்
துன்னுபல் லியமூ முக்கிற் தும்பிடைச் சிடந்த தேனு
முன்னெழு வெருட்சி பொங்கி முளைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (உ௩)

வேறு.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணனுசிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (உ௪)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வழத்தினன் நென்ன னீதியை. (உ௫)

வேறு.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதெயித் தந்த ணன்றன் னெடுத்தன்
னிடத்திடைப், பரிவி னோடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோகிட யாமினி யிற்புக்க செப்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும நூனெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தீல்லெனச் சாற்றினார். (உ௬)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கியின், நிற்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தெ
ன்கொனீ, ரிழக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி நீக்கினான் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளை வாழ்த்து மெனவாழ்
த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண்
டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (௨௭)

வேட னைச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கின்
னுற்றவர், தேடு முன்னநீ போகெனப் போக்கியே தீதி லாத முனிக்குஞ் சிற
ப்புட, னாடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து விய
ந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் செய்தொண் புதல்வனோ டருளை வாழ்த்தி யிருந்
தன னந்தணன். (௨௮)

வேறு.

அத்தனப் படுபுழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தமப் பத்தி மாற்ற குணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (௨௯)

வேறு.

முட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசுஅ.

நசு.—மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னாட்டு முன்னோர் கால மாசிலா வுயர்மறையோன்
றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புத
ல்வன்விதி வசத்தாற் றோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண்
டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மான
வஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றொளித்துப் போந்தான். (௧)

பிறரறியி னீதிசூன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப்
போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புண
ருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வறுபுதல்வன் மணவெட்டுங் கொட்டால்
வெட்டா வுயிர்கவர்த்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொ
டுங்கணைபட் டுனீர்தாரக் கந்தோ வறமெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெ
ங்கே. (௨)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செகுத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார்
தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுரை யானினிய பாலுஞ் சோறு முண்ணுங்கா லையி
ல்க்கிச் செத்தா னென்று, சுற்றுமிரங் காதிருண்ட கங்குற் போதே தாழாம

ககஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

லெடுத்தழலுந் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள
பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்றான் பெரிது தூரம். (ங)

ஆங்கொருவ ரறியாம விரலிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவேடர்
கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு
ளுந் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற்
றென்னோ வின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்கல நினை
ப்பதொர்கா ரியந்தா னொருஞ் சிவன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா
னமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடிபுண்ட புண்
ணீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தசிரத்
தொடு ந்துணிக்கோ வணத்தினோடு, நாறுமுட லகத்தோடு மடவி தோறு
நாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்றமுன்று
திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ னாரோ வென்ன. (ஞ)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொந்து சார்ந்தபெரும் பாதகத்
தைத் தணிப்பா னெண்ணி, முன்னருந்தி வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முத
லான தீர்த்தங்கள் வீரும்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித்
துப் பயமுறுத்திப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்றொருவர்க் காணான்
முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (சு)

ஆர்த்தபெரும் புன்றிர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்துப்
போடக் கண்டு, போர்த்தவனி யோரிடத்துந் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை
வதைபொருவில் கருணை யாயைச், சேர்த்தகொடும் பாவமிரண் டானு நொ
ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்ந்தவரவெம் பாவங்க ணீக்
குஞ் சொக்கன் றகுடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

*கீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னீதிதிகழ் பதியினெறி வச
த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வந் தீணையுங் காலை யங்கயற்கண் மங்
கையநல் லணிதி ருத்தி, நோக்கியந் துணைசெய்வா னுமையே மார னுவ
லரும்பூந் கொடுங்கணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரரிதரிதெவ் விட
த்து மந்தக் கணைக்கிலக்கா காதாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்கணையா னொத்தவன்றான் வரைத்த கற்பின் மனைவியின்க ணின்
ரானே னிரயங் காண, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல் விரும்பி னானே லினி
மைதரு முயர்துறக்கங் காணான் மற்றும், விதங்கடரு மங்கனே யில்வாழ்
வுக்கோர் வேராவா னுனென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும்
வீடா னவனுக் கென்றும் பட்டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (ஆ)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினிமைக் கரின்பந் துய்த்து
மன்னவீற் றிருக்கும் தாலை வகப்பெயர் பாவி மண்ணிற்

றன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னாலே
முன்னுற் சென்றான் கண்டான் மூவருங் காண தானே, (க௦)

ஆறமலி நந்தி தேவ ருங்கொடும் பாலி நீயார்
முறையிலா தவனே சீசு போவெனக் கேட்ட மூக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய னாதலா விரங்கிக் கெட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்கு ரந்தான், (க௧)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராளு
நீக்கருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்கவோர் விதியு மில்லை யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே, (க௨)

ஒன்பொரு ணின்கை யில்லை யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் கேணி னைக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புழி தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு நந்தம்
விண்கொளா லயத்தை யங்கப் பதக்கிணஞ் செய்மெய்த் நோவ, (க௩)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புறு முருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்த் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்த மோது
மென்பொரு டருந்தொல் வேத விதியிவை யின்னுங் கேண்மோ, (க௪)

வேறு.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னன்னுமுமொண் புனல்பரு குணாப்பின்,
மெய்ம்மையை யுரையா மாடிய புனலில் விதியின்முச் சந்தியு மூழ்கு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டெண்டைம் புலனையுஞ் செறுவிடா திவற்
றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்கிருமீ பாவ நீக்குவை முனிவரும் வியப்ப.
அப்பெரும் பாவிக் கித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விதித்தல்கண் டெழில்சே
ரொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்ததி சயித்தடி பரவிச்
செப்பரும் பாவிக் கருள்குரர் தறங்கள் செப்பிய தெப்படி யென்று
மெய்ப்படவினவத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்புற வறத்திற முணாப்பான், (க௫)

மங்கைகே ளறிவு பொறையற நீதி வாய்மைநே ரச்சமன் புடையோ
ரங்கவர்க் காப்ப ததிசய மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குந்
தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன்றுஞ் சார்விலா தின்னயிர் தனரவோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா னுலகி லதிசய மியம்பிடி லன்றே, (க௬)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதநா யகனு மாநிநா யகியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி
நீதியின் மறைய மறையவ னிறைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழுவீங்
பாதக நீக்கி விளங்கினை னெவரும் டன்முறை யதிசயித் தேத்த (க௭)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

உன்ன நும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனிர் முக்கட் சிவனலா
வன்னை யொப்ப வனுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ரஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே.

(கக)

உருகாதீச.....ஆணையால். [ந - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகௌ.

௩௫.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தெண்டினாவா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்டுத் திலகமெனு மதுனாயின்கண்
முன்னோர் காலம், பண்புடையா நெருபணிக்கன் றேன்றி யெண்ணில் பத்
திதிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, ரொண்டிறலா யுதக்கீலகள் பயிற்றி
யங்க நெருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்ச்சேர்
சொக்கனருள் கூர நாளும் வலஞ்செய்தன் பாற்றொழுவன் மற்றெப் போ
தும்.

(க)

எற்றிகழு முடன்மூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு பருவத்தே கற்
பான் மூத்தான், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ
ய்துதமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடுத்தடைவிற் போதுங் காலக்
குழுவின்கட் சித்தனைனு மொருவன் கூடாச், செற்றமொடு மனத்தொன்று
வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்றிரிவன் சிறத்தோர் போல.

(உ)

திதிலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கன் நீங்கறியா னாதலினூற் றீமை
கூரு, மேதிலா னுளக்கருத்தை யறியா னாகி யிட்டதிசைச் சொட்டைமுத
லெண்ணில் கோடிக், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்துனை
யா ரொப்பரெனக் கூற மண்ணிற், சாதனையா லெனைவெல்வா ில்லி யெ
ன்று தனைவியந்தாங் காரித்துத் திரிவன் சால.

(ஈ)

வேறு.

என்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே
ராவ்வொண் கெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தொன்றமுன் சாகிப் பித்த னூறெறிச் சிரம நீதி
சான்ருவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் கண்டு சிறி.

(ச)

ஆயுத கலைகள் வல்ல வசைவிலா சாளை நண்ணி
நாயனீ ரேகீ ரொன்று மறிகிலீர் நம்மு னோரை
நெயமி.லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த னீதுகித்
தாயமாய்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ற னின்றேலை

(ஊ)

என்றவர் கூறக் கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
கன்றல்வேண் டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் றாறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா ணஞ்ச நெஞ்சன். (க)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழும் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் பேரற்றி
மற்றவன் றனைக்கா னானேல் வளஞ்சொல்வ னினுறஞ்சி மெல்ல. (எ)

நன்னுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்ற
லின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினார் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னுடொறு மிடம்பெ ருமல். (அ)

மிண்டுறு கயவீ னோர்நாள் வேறொரு வர்க்கா னுமற்
கண்மொ தினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினு னாதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனான் வஞ்சகந் கயவன் றானும். (க)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோ
ரென்னுமல் ஷுரையை நோக்கி யேதமின் முல்லை வல்லி
தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா னெங்கு முள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் றானே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள். (கௌ)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ரங்கிக்
கடிதிவன் வழுவங் கொண்டு கயவனை நணுகிச் சொல்வான்
வடிவனை யவனீ யானே கிழவன்மா நிலம திப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி. (கக)

நின்றனை வென்றா யேனீ னினைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றகே னாய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ரானே யாயிற் புறப்படு புறப் படங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி. (கஉ)

பலகைவாள் கடிதீ வாங்கிப் படைக்கல வினாஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னே டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றோ ரெதிரிலாப் புனித னோடும். (கங)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்குமீ வெட்டுதற் கியைந்து நின்றான்

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

காதிய புரங்க டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி வீழ்த்துத்
திடட வல்ல னாகி யிருந்துமே செய்யா னாகி.

(கச)

வலம்படு திறத்தி னோடும் வந்தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னோடு மிடம்படு தடியினோடுங்
கலங்கிட வொட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கெனு மணிய ணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப.

(கடு)

நாகமா புரத்து வாழ்மோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகரா யுண ணிந்த வணியினுக் கிகல்வே நின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணுதாய் வரவெனில் வரவொ ணுதா
யாகமவேர்த் தஞ்சி நின்றா னங்கதூற் றெட்டும் வென்றான்.

(கடு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் நேறி யறிகிலேன் முன்போ லல்லே
நெஞ்சனோ ரஞ்சம் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்றாய்
மிஞ்சுபத் திரத்தோ டொள்வான் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவாள் பலகை வாங்கி நடந்தனன் கடுமை கூர.

(கஎ)

இலகுவான் விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ரருளை வாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியநீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினான் வலிய தோர்கை.

(கஅ)

செறுத்துமே னடத்தல் கண்டு சிறிதுமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா னஞ்சினர் போன டித்தாங்
கிறக்கின கைக்கு மாறா விட்டகை யிறக்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான்.

(கக)

வந்திர நெட்டப் தூண்ட தூக்கமட் டயங்கு ளிப்ப
நடுவெழு வீச்சுச் சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடஞா கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
பழமிசை வலக்கை வீழ வெட்டுவல் பார்த்தி யென்றான்.

(20)

இத்திர னயன்மால் சோம னெனவிசல் பேசி முட்டி
முத்தற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் முத்தம்
வெத்திறப் பனிக்கண் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சந்துடன் வீழ்ந்த வந்தத் தலத்திடை வாளங் கையும்.

(21)

கையற வெட்டா மூன்னை உட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன னாவ விலாவொடு மரித்து நாளும்
பொய்மைசெப் தொழுகு நெஞ்சைப் புழையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையி் மறுத்து வீழ்த்தான்.

(22)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடுமைகண் டதரசி யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்கும் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வென் றானே வென்னுமுன் னொளித்தா னூர்த்து. (௨௩)

வென்றிகொண் டைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா னாமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னாத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்னிக
கொன்றையஞ் சடிவச் சொக்கைக் கும்பிடப் போனா ரென்றான். (௨௪)

அவ்வரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னானே நலந்தரு தாளி னானேச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் காமுந் தானும். (௨௫)

வந்தவன் றொழிது நின்ற வாயிலிற் றொருதி கண்டிங்
கெந்தநீர் புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு துணைந்த தென்ன
முத்துதும் முருப்போல் வந்து முன்னேநம் பகைவ னாய
வெந்திறற்-சித்தன் றன்னை வென்றன னொருவ னென்றார். (௨௬)

வினாவொடுங் களத்து வீழ் வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன னுற்ற கருத்தறி யாமை யாலே
புனாயிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (௨௭)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்றா னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (௨௮)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புலா னொப்பி லானே
யாவிரா யகனே நன்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நின்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (௨௯)

கருதியென் னுயினாயின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவினமெய் கரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னைந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட வியைந்தனை யடிமை வேறு
தனாமிசை யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (௩௦)

மற்றுமன் னவன்முன் னான மனிதர்கண் டதரசி யித்துப்
பற்றிய வடியார் தன்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முற்றவன் நன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் நன்னை வியந்தன் நயந்து வாழ்த்தி. (௩௧)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னேங்கு மழகிய சொங்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்றா
விணையிலா வுலகத் தின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (௩௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகக.

௩௬—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமகன்
றொன்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கண்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (௧)

அறமலி வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ றுமற்
சுறுவியாங் கதுரு லைப்பான் வேண்டுப கணத்திற் கூட்டி.
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திருனுடை யரக்கன் நன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டு. (௨)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் றானோர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
வின்படர் வரைபோற் றோன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்று பொங்கி. (௩)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா நெண்ணி னானீ கூசிடா தனுதி யாங்க
ஞெல்லுமா நகரி யோடு முரனுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னார்கள். (௪)

துவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பருவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதித் துடன்மு றுக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (௫)

தூனது கண்டோ ரோடித் தலத்துளோர் தம்மை யெல்லா
முனுயிர் கொள்வான் கூற்ற மணந்ததோ வறியோ மோங்க
வானுறு வரைபோ லின்றோர் மாசுணம் வந்த தென்று
மீனவற் குடைப்பக் கேட்டு வந்தனன் வினாவிற் கூடி. (௬)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வளையுயர் வடிவங் கண்ட தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்.
துரனெடுந் தியானித் தெய்தா னொருதனிப் பாணங் காண. (௭)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஹலை வெவ்வாய் வாளி
நீளுருச் சின்ன மாக வீர்த்திட ஶீத்த மென்னக்.
கோளமுல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம். (௮)

கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா றுகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் றாமற்
குடிதழுத மன்னன் முன்னு மானிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (௯)

வேறு.

அரவா பரணு சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சரணங்
குருமா மதிசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணந்
தனாநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ் சொக்கே சரணந்
கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணா கரனே சரணஞ் சரணம். (௧௦)

பாரேரர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணந்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளியாய் சரண
மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா கரனே சரணம். (௧௧)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க் கெளி
யா யிந்தத், தழுவார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ரானுர் சோர்வா ரானு
ரவரே. (௧௨)

வேறு.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மணிதர் முற்றும் படுத்துயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யோடு நஞ்சத் தழனிவெம் மையையுங் கண்டு
யிகவருள் சுரந்தான் கோளை வினாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. (௧௩)

சடைமுடி யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
ஸ்டரெலா நீங்கப் புக்காங் கின்பமெய் தித்தி னைத்து
நடநவின் னார்க ளெந்நகை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (௧௪)

கஉ0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

திருவம ரருள்சேர் சொக்கன் நேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுமா மா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னாப் பார்த்தது பாரின் ழீது. (கடு)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னுயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் திருவிளையாடல்.காண
மாவரை யாக்க நாக மய்யென வழங்கிற் றன்றே. (கசு)

வேறு.

“விதுவரவ.....மதுமாநகரே” [இச்செய்யுளின் முழுப்பா
கத்தை இப்புத்தகத்தின் ஈ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

வேறு.

நாணமி லாதேரர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
சேனையர் விலங்க லாதல் கண்டுமீபின் நெளியா ராகி
மானுடைத் தத்தன் றன்னை மதுமா மா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றாங் கவரவர் கழறிப் பேசி. (க௭)

வேறு.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் வஞ்ச மந்தி ரங்கனா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (க௮)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழு மதுமையைப்
புடைத்த ழித்து ழக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடுத்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னவே
யிடித்த திர்ந்து சென்ற தெந்நி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (க௯)

வேறு.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்ந டங்கிக்
கொல்லொணப் படையெ வர்க்கும் வெவ்வொண தென்று கொற்றத்
தொல்லையா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லநா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (௨0)

அநமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல கீரம் வாங்குத றருமென் நெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வரையென முன்கி டந்த
நிறைடை யடல்வென் னேற்றை யேவினான் நேனு மீது (௨௧)

படியிசை யெவருங் காணப் பார்த்து-ல் கிளர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ முந்து வெள்ளிமால் வராயீதேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாசி மூசி. (௨௨)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டினை விழியை மூடி
யாவுரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து தித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (௨௩)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைந்த தாழ்க்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவிளையாடல் காணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (௨௪)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தந்தம்
வெந்தசந் தங்க னோடும் போயினர் விளிவோ டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்குச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பகிர்ம ருப்புச் சந்தரத் தரும வேறு. (௨௫)

கொடுத்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டிமண் கொண்டு வெய்யோ
னொடுங்குமால் வரையின் பான்மேயந் துதயமால் வரையிற் றூவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பா
ல்டங்கொள்பே ரண்ட முட்ட விட்டிழுத் திட்ட தாங்கு. (௨௬)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ் விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக னோடு மதிதவ டுயர்பி னோடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பெண்ணப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் துண்டலை மலையாகி. (௨௭)

ஆங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளை வாழ்த்தித்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவிளை யாட றண்ணப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (௨௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு நீறு பரப்பியே
மீன வற்சடு வெப்ப மொழித்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம்.

(௧)

வேறு.

நன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுன்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமுலைப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலை னோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகள்வேண் டிப்பெற்றார். (ங)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேனோருஞ் சொல்கின்ற ரென்றழங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி னுமந்த நாட்டனுகி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (ஊ)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் நிருமகளார்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினை லொளித்தோலை
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் தெய்வியவா றதுகேட்டு. (ஈ)

வேறு.

அருண்ணான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றா வலைமானி குலச்சிறைவின்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் நிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திருத்தமணர் தம்மை முற்றும், வினாவாக வெழுந்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னாடு பறிதலைய ராற்சாலப் பழுதா மென்றே. (எ)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்தகண் டின்புறா
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கன்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்தநாவுக் கரசுந் தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிதி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்றினை சொல்லி விலக்கினார். (ஆ)

என்னை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்ன நெஞ்சுடை யேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளுந் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற.

(௧௦)

வேறு.

ஏயுற வச்ச முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்கு நென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும்.

(௧௧)

மெய்திக ழுப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நோக்கி
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள்.

(௧௨)

கழுமலப் பால ஞேலை கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேழினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமாவு.

(௧௩)

வேறு.

ஐயமில்ல யென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர் குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுணற் காவிரிகுழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையையதித் தென்பாண்டி நன்னாடு வந்தடைந்தார்.

(௧௪)

ஏந்துமறை வேந்த்நிருப் புத்தூ ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றற் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்ந்திகையின் வானிற் பொலியென்று தேர்த்தோதிப்
போந்துமது ராபுரியி னெல்லை புருந்தனரால்.

(௧௫)

வேறு.

மல்லல்சேர் நகரத் தேயெண் வராயகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லருந் தீக்க னாக்க டின்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டெள்ளத்
தொல்லையின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரசி மெல்ல.

(௧௬)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டிகை யுடையப் பாய்முகக் குடையுக் கழுவா யேறக்
கண்டனங் கொடுங்க னுத்தோள் கண்ணிடந் துடிக்கு மூர்வேம்
பண்டிகழ் கூகை மூர்தை பாழிமேற் சூழறுங் காணே.

(௧௭)

கஉச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இன்னதென் றறியே மென்றோ மெனவஞ்சா வரசு னஞ்சித்
துன்னியோர் தமைவி டெத்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
முன்னநீர் மாணி யாரு மின்புறு மமைச்ச னொரு
நன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்டுள நனிர யந்தார்.

(கஅ)

இந்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னூர்க்கு வைதிக யானை நந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றோகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச னொரு யேவினார் தயாவு கூர்ந்து.

(கக)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னார்முன்
பூண்டபே ரன்பு நீடப் புளிகெழு வுடல்கம் பிப்ப
வீன்கெண் ணுருவி சோர வெதிர்துதித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்-ரு பின்னை யாருங் கண்டெடுத் தனைத்தார் வாழ்த்தி.

(கஉ)

முந்நுமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிதை துன்றப்
புதியசா மனாயி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வானோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய.

(கக)

வேறு.

சுரருலகு புகவொலிக்குந் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைசுள்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணையொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிய சயவென்ன.

(கஉ)

வேறு.

அதிர மஃமுடி வருடரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ நிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணைகநிலா வெற்றிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல்.

(கஉ)

வேறு.

அறமுறநண் ணியனான முனிவரள விடவொண்ணு
மறுவிலையர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டங்
கிறைவர்திரு வாலவா யெம்மருங்க தெனுமளவிற்
றுறுவெறி தரும்பெரிய தொண்டரர கரவென்றே.

(கஉ)

மாசறபூம் பொழிபுடைக்கும் மதிவ்வா ளகிரகாட்ட
ஊகொடி விசும்பனப் பவிண்ணவர்க்கு மேருவெனத்
தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட.

(கஉ)

வேறு.

மாசில்கை கூப்பிக் கண்மூன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் நெடுத்துக்
கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் தலைந்துழீழ்ந் திறைஞ்சிப்
பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புருந்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு
நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக நீலமா மிடற்றென வெடுத்தார். ()

வேறு. 2

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப்
புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக்
களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (௨௭)

போது மெல்லையிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனை வணங்கவென் றடைந்தார். (௨௮)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடிவணங்கிச்
சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் கண்டுநின் றிருமுகங் காண்பா
னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வேறு. (௨௯)

மையறுகற் பகக்கன்றே வரையரையன் றிருமகளார்
துய்யதனத் தழுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முகிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (௩௦)

வேறு.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குமுற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங்
கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லை. (௩௧)

வேறு.

இன்னருள்சே ரமைச்சனா டிங்காட்டப் போந்தினிய
தொன்னெறிசேர் வாசீசச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்சுமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல முட்டுச்சஞ் சலமுற்றார். (௩௨)

வேறு.

விட்ட வாறது கேட்டுமுன் வெய்யவாழ் கிணற்றுட்
கட்டி வீழ்ந்தனர் அகிலர் களத்திடைக் கயிராங்

கடசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

கிட்டி ஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிதின் றசோகின்
முட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய.

(௩௩)

மதியி லாதவ ரீங்கது கண்டுளம் வாடி.
யெதிரி லாதநஞ் சமயமின் றிறந்தது விரைந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி னோடுசென் றுனாசெய்வா ரரசனைப் பரசி.

(௩௪)

வேறு.

மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன் னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாநுச் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாரச்சச் சுவாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி.

(௩௫)

மன்னவகெண் மதியாதிந் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின வெவ்வா
னின்நகர்வந் ததுகண்டே யேனோரு முட்டானே மென்னக் டீடிட்டு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு முட்டென்ன வருக ரெல்லா
மின்னமுலை மந்திரித்து விடுத்தேக விடுவொள மெலியே லென்றார்.

(௩௬)

செந்நெறியி னுற்றதுசெய் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சிற்றத்தேகி
வன்னியைமந் திரித்தேவச் செல்லாது நின்றமுன்று மறுகக் கண்ட
பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிடுவமெனக் கங்குல் பேர்முன்
மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கள்வயிற் றெறியிட்டார் மறைந்து சென்றே. ()

வேறு.

இங்கது காணு முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்ச டாம
லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகிநீ தனியிணைப் பள்ளி கொண்டார்.

(௩௭)

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்டு ணர்த்த
நீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை நினைந்து மானி மங்கல நன்னாண் பார்த்தாங்
கோதினார் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க.

(௩௮)

3

வேறு.

சண்பை நாய்க ரேவிய தழலிறை யருளாற்
றொண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் விராவிற்
குண்டர் கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த.

(௩௯)

வரிசை நீயே ராட்க மாளிகைப் புறத்து
விராகொள் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெவ்வாழ்

கருதி மெல்லணைப் படுத்ததன் கதலியங் குருத்துஞ்
சருகெ முந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பணிநீர்.

(சக)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லைவர் திரவிடை நாமியி நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ யிரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு னெளித்தார்.

(சஉ)

வேறு.

பழுதினூல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்திறை பார்ப்பவுந் தணியா,
தெழுமனல் கண்ட தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தெ
ன்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்
கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முடுகவிங் கழையுமி னென்
றான்.

(சங)

ஆங்கது சொல்லப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கருந் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்தினிற் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் துறையுமெண் ணாயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் வினாவிற் றிரண்டெவர் தாற்றாத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். (1)

கண்டவர் வருந்தே றிண்டிறன் மன்னா கடிதினிச் கொடுங்கடுஞ் சுரத்தை
மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வரைந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கள்
கொண்டுநப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்சுர மாங்கவை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிசப்பரி தவித்தான். (2)

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தி தென்கொலென் றலையக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தலைவ னொரு
நிலைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையோ டரசற் கூடி.

(சசு)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றோர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றார் வரவ ழைத்தற்
கிறைவரின் றிருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார்.

(சஎ)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்சுர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விச் சூள்ளே முழுகுவேன் றன்னை நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்றான். (சஅ)

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனையு மின்று
தண்டமிழ் மன்னுநின்றன் சந்திதி வரவ் ழைத்து

கஉஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மண்டழன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றறுதி சொன்னார். (சக)

ஆசிலீர் நல்ல தொல்லை யழையுமி னெனவ றைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் பிள்ளை யாரும்
பூசரீ நிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனை நினைந்தி ருந்தா ரிட்டசிறு காசனத்து. (கூ)

திறம்படு கொடிய வெண்ணை யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி னேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்க்கா நாவி னானு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (கூக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியசீ ரெங்கு ளீவான் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னூரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருந யந்தார். (கூஉ)

வேறு

எழின்மட மாத ரமைச்சனார் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக்குண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குரும் முகத்தாற்
குழுவில்வெல் பவரயார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகிலே மெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதியாது மானினேர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம்.()

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர்
வென்றிமர் திரிகேசன் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கஞ்சான் றுக
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலை மாற்றுவம் யாங்கரிங் கிவனு [தார்.
மொன்றிய வினாவின் வலப்புறத் தழலை யொழித்திடக் கடவனென் றுறாத்

இப்போழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினு னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றற் றொடுமெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்பெருந் தவத்திரும் பயனல்.

அங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யங்கநோய் மருந்தே விளங்குநின் சந்நிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசத் கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனனுக் கின்ற
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. (கூச)

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
லீனாகமழ் நீற்றுக் கோயிலு னீற்றை மென்கரத் தள்ளிமர் திரித்துப்
பரிவுறு கிவனை நயமுற நினைந்து பாண்டியன் றனைநனு குங்காற்
பெருசீனா யமணர் கில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடயேக முழங்கி. (கூசு)

மண்டமுன் மாற்ற வல்லையேன் மாற்று மற்றுநின் வழிகளைக் கொண்டே
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டநீ ருகா பகைமருந் திட்டநீ நின்னு
கண்டிழற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டனா விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் டொசெய்வார் முனிவர்.()

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் றிருமடைப் பள்ளியுட் கிடக்கு
மந்திர நீற்றை நீங்களே பெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெகுண்டு
வெந்தநீ றியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பந் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்திடு கென்றார் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினார் வழக்கல வென்றே. (௧௯)

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ
ஒன்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நணுகி ரெம்முளோர் போகவு மொட்டிர்
புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு நுமக்குப் பொருந்தினோ ரொக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளைநீ றள்ளி. ()

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர மென்றெ டித்து
முற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடி யிந்தக்
கொற்றவன் றணைநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் வலப்பா னண்ணி. (௧௧)

துய்யநீ றணுகா முன்னங் குளிர்ந்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மர் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு நொய்ய பீலி படப்படக் கனன்றெ ழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (௧௨)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குடையுங் வெந்து ,
மண்டமு றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற்
குண்டிகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (௧௩)

ஆங்குது கண்ட மன்ன னருவருத் தவனா யெள்ளி
மீங்குநீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றோ
ரோங்கிய கொச்சைப் பால னொள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்ந்தது பரிவு கூட. (௧௪)

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விந்நெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் றீர்த்தான் முன்னங்
புன்மைசேர் விடத்தாற் றீரா திருந்ததிப் புறத்து வெப்பம். (௧௫)

ஆங்குண ரிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முனாசெய்வா ரரசு ரேறே

கந.0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

யிங்கிவர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (௬௬)

ஐயமில் பதிகத் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குளிர்ந்த தங்கண் மேவுவெப்பா லு மிப்பாற்
பொய்யர்கள் பார்க்கும் பீலி சுருதியிப் புனைந்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான். (௬௭)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவிதத் தவரை நீக்கிக்
கொண்டலங் குழலி னானாக் குலச்சிறை யாரை வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரோ யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க லுற்றான். (௬௮)

பழுதுறு சத்தி மானே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லமுந்தின னிந்நான் மேலிக்
குழுவுடை யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றாற்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்கினான் கமலத் தாளில். (௬௯)

மன்னுநோக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தானு மள்ளி
வென்றொடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்ந்து
முன்னிமி ராத கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (௭௦)

கொடியவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கி நல்ல
வடிவொடு மெழுந்து பல்கால் வணங்கிடு மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுந்தர மாற னென்றே
படியிசை தனில்வ முங்கப் படுவதென் றருள்சு ரந்தார். (௭௧)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் டெகொ டுத்து வேந்தன்றான் விடுப்பக் கண்ட
வந்க ரோரு மிந்த வரும்பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (௭௨)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பா லுய
சுருதியா லிவங்கு நீதிச் சொக்களு லயத்துப் புக்குப்
பரவியொண் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (௭௩)

பழுதுளம் வேவா நீன்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் கிரற்ற மின்றி முட்டுப்பட் டுனிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை யுழுமு கங்கள்
சுழியனீள் விரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் துரத்தி வைதான். (௭௪)

சுந்தரன் றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பகத் தருவோ டந்தான்.

(௭௫)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனியிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டீடன்றார்.

(௭௬)

வேறு.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி நிகியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தெரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார்.

(௭௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௦௪.

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிழ்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லுறு கின்றேன்.

(௧)

வேறு.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச னொங் காழிநகர்ப் பெருமானைத்
தனிய ழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்நீதசிவ சமயங் குன்றி முழுநிலமுஞ்
சமண்முடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ
தெங்ஙனவர் பலரொருவர் நாம்கிழந்த, தென்னெனின் மன்னருள மறி
யொ ணுது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணிந்தார்.

(௨)

இத்தகவென் னவில்கின்றி றிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடுத்தமடத்
தமளி மேவி, நத்தநடு வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ
ரெண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியகூழ்ச் சியும்வல்லா ரவர்க டம்மை வெல்
வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கன்பத் தனையல்லாற் றுணைவே
றில்லை பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ மென்றே.

(௩)

வேறு.

சோதி வேதியர் துணைசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத நீங்கிட விடியுமுன் னலயத் தெய்தி

* இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் இல்லை.

கந.உ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

7
வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லையோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல். (ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மாதருங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (ஞ)

கலக வெஞ்சமண் ணையனாக் களைந்திடா தொழியி
னிலகு சைவசித் தாந்தமூன் னிறந்திடு மிறந்தா
வலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலகி வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (சு)

ஐய மில்லென் வறைந்திட வாங்கவர் வினைந்து
வைய மன்னனே வருநலந் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுதியும் பழுதிலை யென்றான். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மற்றவ ரிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ண யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் முரசு மெற்றி யடைந்தனர் வினாவிற் கூடி. (க)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முறைகெழு முளத்து னோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல வரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வந் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (க0)

வாரடா சிறுவ ிதான் மந்திர மேத றிந்தா
யோரினின் வேத நான்கி னோதிய வெழுத்த ணைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (கக)

படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடுவிடு காக்கி செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்வா ரில்லையான் புகலுங் காலே. (கஉ)

மணிதிக முன்றன் மிக்க மந்திரர் தனையு மெங்க
 னிணையிலா வீர மிக்க மந்திரர் தனையு மின்ற
 துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணுத்
 தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (௧௩)

“வேகாவே மிடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
 பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல
 வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தனி முரசு மாழ்ப்பப்
 போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி. (௧௪)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துகின் றுதவி செய்யுங்
 குஞ்சரர் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னாகா
 தெஞ்சமூல் வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
 மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்கள் விண்குடி வாங்க வாங்கு. (௧௫)

மானமி லாதேர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
 ஞானமா முனிவர் தாமு நனுகிடக் கண்ட வீசு
 னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
 தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (௧௬)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடு
 மாதர வமைச்ச ரோடு மளவில்கான் றவர்க ளோடுந்
 திதில்பல் லியங்க றங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
 வாதனைக் காண்பா னுசையுடையன யடைந்தான் வந்து. (௧௭)

சுற்றந் றவர்க ணெஞ்சந் துயருழந் தென்னு மென்ன
 வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி விரைந்தியந் திரங்கண் மற்றுங்
 சுற்றமந் திரங்க ளெல்லார் தனித்தனி கனத்த வேட்டி.
 வெற்றநுந் தலைவ ரெண்ணு யிரவரு மெழுதி யிட்டார். (௧௮)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
 கருதினின் ரொழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
 பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
 வரர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினர் மலர்க்க ரத்து. (௧௯)

கழுமுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
 தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரின வளரென் றோதி
 யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
 பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி. (௨௦)

தருக்கமார் சமணர் தேர்த்தெண் ணுயிரர் தருதி யாக
 வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னைத்து

கநச திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலை போலெ ரிந்து கணத்துநீ நெழுந்த தாலோ. (௨௧)

யாவையும் வேலீ வேவா திலங்கிய வேடெடுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க டெள்ளி யார்த்தார்
காவலன் முதலாவுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (௨௨)

தெளிவுறக் கண்டுந் தீயிற் நெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துணாப்பா ரங்கித் தம்பனை கொண்டு வென்றா
யொளியுறக் காணுங் காலை மும்முறை யுண்டு வாது
களியுந் வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்றார். (௨௩)

பெருகிமுன் வினாவி னோடும் பெரும்புனல் வையை யாற்றுட்
பரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவார்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா காண்பேம். (௨௪)

சிறுவசின் னேடெ திரந்து சென்றதே லின்று னக்கே
முறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருளிச் செய்வார். (௨௫)

அடிமையி லாசை யில்லை யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதஞ் சொக்கன் பரிவினல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்றா ரியைந்தனர் வினையான் மூடர். (௨௬)

உளப்படு மமைச்ச னுரை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர், தம்மைக்
களத்தள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் செத்திக்
குளத்துற விட்டு வைத்தே னருளிஞ லெனக்கொ ணர்ந்தார். (௨௭)

ஆங்குது கண்டு சால வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்குநீ வினையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்ச ரந்தே
யோங்குநன் னலங்கள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கார் நீங்க
ளீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (௨௮)

வேறு.

பவங்க ணீர்க்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற்
றவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல் சேர்த்திடுங் காத்திரத்
துவந்து பூனி னுருத்திர சாதனம். (௨௯)

வேறு.

நினைவினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறவிவா ராமற் காக்கும்
புணையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு.

(௩௦)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாபுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வு
நலந்தரும் பெருமை குன்றா நயந்தரு நமச்சி வாய.

(௩௧)

நாணிலீர் மன்னன் முன்னா நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங்.
காணொரு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ முந்தார்.

(௩௨)

முற்றிய சிற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் நும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார்.

(௩௩)

வேறு.

எண்டு துஞ்சொன்மு ருந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டு துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
஁ண்டு துந்தொனிக் காளத்தர் ஞானமுமேற்
கொண்டு தும்மெனக் காளங் கொடுத்தனர்.

(௩௪)

வேறு.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுறுதி யணைவோ மென்று
தூய்வை யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையைமா நதியின் பாங்கர் நணுகொர் மன்னன் காண.

(௩௫)

மேவிய திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் பயத்தி னாலே வரும்வினை தெளியா ராகித்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயர் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார்.

(௩௬)

வேறு.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகர்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழ மாழ்விடை யிட்டன ரகிலமூற் தழைப்ப.

(௩௭)

௧௩௬. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கொடிய நீஞ்சுடைக் கூற்றினை யனையவர் வலாவுற்
றடைவின் மூந்தற விட்டவெண் ணாயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளரீ ணகையுற விமைப்பிற்
கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புருந்தன கடலுள். (௩௮)

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய தெழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (௩௯)

வேறு.

இயல்பிட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ னாந்திடுமே
யுயர்தரு தண்புன னடுவுகி ழிந்திட வுரனோடெ தீர்ந்திடவே
நயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ரரகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (௪௦)

வேறு.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனார் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
லிங்கெ னாகுமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (௪௧)

வேறு.

நிறங்களவே ழய்வி யர்த்து நெஞ்சுலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைந்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னார்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணா யிரவரும் வணங்கி னாரால். (௪௨)

நேசடார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தி ரின்னு மறைகுவ மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் றானை
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்றார். (௪௩)

முன்னையூழ் வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாத்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசீ தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா கின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (௪௪)

வேறு.

கையர் தங்கனைக் கணையுமின் கணையுமி னெனவே
துய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலார் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீர்கழு வேற்றினர் மெலித்துயிர் பதைப்ப. (௪௫)

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டுடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகற் தனிநிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட வேறினர் கழுக்கள்.

(சக)

வேறு.

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டுங்கச்
சுவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும்.

(சஎ)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணிலகன் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லிலன்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி னாரால்.

(சஅ)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணு யிரஞ்சமண் டலைவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக டுக்கண் யோசனை யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே.

(சக)

வேறு.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணைசமுற விருந்தகழு நினைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே.

(இ௦)

வேறு.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே.

(இ௧)

வேறு.

நன்னெறி யேடு காண்பா னுசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கலிப்பெரு மாண்ம கிழந்து
முன்னுந் காட்டு கின்றேம் போகென முடுகிச் சென்றார்
கன்னல்குழ் புனலி யாற்றங் களாவழிக் குடபா னோக்கி.

(இ௨)

வேறு.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்ந்து செல்வுழி மந்திரச் செந்தமி மேடு
கூழ்ந்த தென்முகைக் கடலென வருநகித் துறைக்கட்
சேர்ந்து மூழ்கித் தோசனை யொன்றை சென்று.

(இ௩)

கூட அ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர முதிர்வா
லோங்கு நாயக னுணையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ருந்திற் லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க றிந்துதான் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (௫௪)

வேறு.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா னுமல் வாழப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நினாயான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கீந்தா னுண்டுகா னென்றார் காட்டி. (௫௫)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நனுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த னாகிக்
கூனிவர் துயர்காப் பிட்டான் சேடனார் நீடு கோமான். (௫௬)

மிக்கபா லககே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே னாதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான். (௫௭)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
வைத்தவொன் னிசைவி ளங்கப் பிணங்குநான் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே தும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (௫௮)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்ததின் றிருமைந் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலை முடுகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் டந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னார். (௫௯)

அவ்வுரை சேளா முன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்டித் தேடிவே றளிப்ப ரேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விலவுரை தீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (௬௦)

வேறு.

சிறுபா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறையா ளியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறலா முதிநான் மறையோ தியநாள். (௬௧)

எனவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பமுறுந்
தனியா னைவியந் துயர்தா னையொடு

மனவா தரவால் வருமன் கரமீ

தனைவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே.

(௯௨)

வேறு.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா நெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விர்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லேத்திரான் கூத்து மாடி.

(௯௩)

இகலமண் பரிசு னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சுகரனீள் கோயில் கண்டு சிவனைநா டொறுமவ முத்தித்
தருநித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம்.

(௯௪)

வேறு.

வினாவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலின லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுந்
திருவே டகமென் றுகிறத் ததுவே.

(௯௫)

வேறு.

உன்னி மா லு முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்கும வாழ்த்தகர்
துன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னை யாளுடை யானுறை யேட்கம்.

(௯௬)

வேறு.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திர்த்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் நெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண.

(௯௭)

வேறு.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விலியந்
தழகா யதனா ரணநா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுமிறைஞ் சினரால்.

(௯௮)

புகழ்நீ டியபூ ழியன்மண் டலமும்
மிகநா னுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சனைபுழ்
மகிழ்வா லனைநீ றுமறந் திலதே.

(௯௯)

நயமெய் தியதென் னவனா டடைவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனா
ரியலோ மெய்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்கா விரிநா மெமே வினரால்.

(எ0)

வேறு.

தூண்டிரும் பாக்கி யின்றோர் துரும்புதா ணுக்கி யேழான்
ருண்டிலோர் புதல்வ னாலெண் ணாயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டரு கழுவி லேற்றல் கண்டுநீ றணியா தந்தோ
மாண்டரு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே.

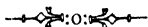
(எக)

கொல்குர நீக்கி மன்னன் கூனியிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லவே டெழுதி யீட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சொல்லிநீள் கழுவில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லி யெய்துதற் கைய மின்றே.

(எ2)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க0எசு.

நகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

பூமகட்டு மணிமுடியா மதுரை யத்தண் புரத்தின்கண் முன்னொருகான்
மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னாகும் வென்றித் தேசுடைய
வாய்கொந்தக் குலத்துட் டோன்றித், தூய்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு
சுந்தரசா மந்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினோர் தோலா
வீரன் சுசிந்தன்பர்க் கன்புசெய்து போது நாளில்.

(க)

ஆங்குலக மனுநெறிகோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு மரசன்
றன்மேற், நேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவு னைய சேதிபர்கோ னென்பானோர்
கிராதர் கோமா, னேங்குபெரும் பலபடையி னேடுங் கூடி யொருப்படுவா
னெண்ணியவா றொற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய வினாவினெடும் போந்து வாய்
ந்த தருமநெறிக் கவுரியனைச் சார்ந்து சொன்னார்.

(க2)

முன்னமது கேட்டலுமே வினாவிற் கூடி முரண்பெல் படையாள்வே
மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மந்த னென்னுங் கொடுத்தி
றற்சே னுபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறிகோர் வடதிசையான்
கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானோர் பெரியோ னம்மேன், மின்
னுபடை யொடுப்பொருவான் வருகின் றானும் விளம்புங்கா ரியமொன்று
விளங்கக் கேண்மோ.

(க3)

பல்படையைப் பல்படையாந் தள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வி ராபடை
யோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொண்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா ளென்று, புல்லியரு ளெடுத்திருக்கைச் சிறப்பு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப வினாவு கண்டு, சொல்லிலிவன் றனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சால.

(ச)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற்பெரும்படைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைக்கக் கொண்டு நல்ல போர் வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுந் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி நோக்கிப் பரிப்பவராத் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, வினாவினெடும் புகுந் தான்செங் கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்ந்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெண்ணி.

(ரு)

வேறு.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான் விரும்பிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழும்பொரு டன்னெடுஞ் சென்றி, பஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்கனை யங்கையாற் றொழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிடுவான் விருப்புறு முளக்கருத் தெனக்கே.

(சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குள் றம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன்போந்தடி யவனாக் கம்பமா ருடனு மம்புசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சிச் [த்தே. சம்புவே யென்ன வழுதுசெய் வித்தான் றனங்கள்வேண் டிபவெடுத் தனி நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங் குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூந் தரனடி யவர்தங் கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தழுதுசெய் வித்துத் தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டந்முளத் தனமெலா மழித்தான்.

(அ)

அரசனுந் திங்க ளாறுசே ரனுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப் பரிகர மெவன வாண்டனை யென்னப் பழுதுரை யாதவ னுரைப்பான் றிருவரு ளத்தொற் சொக்கரா யனைச் சிந்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப் பொருபடை மன்னா வொருபடை யாண்ட திலையிது பொய்யல வின்றே.

(இ)

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணிந் துரைப்ப வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றகிசயித் துன்னினை வின்க ணெந்தைநா யகனும் வருவனேற் காண்பே யின்றுபோய் நானிவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ணனைக் காலையி னின்பிடை மெய்க்காட் டிருப்படக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால [ணீப் வருத்தமும் மென்னு மெனத்தனக் கிளிய வள்ளலுக் குரைசெய்வா னெண் பொருத்தவா லைத்திச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணிநீ ராடி.

கசஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நீறணிந் தநுஞ்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய்
வான், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுனாயாய் கொற்றவன் தனமெலா
மெடுத்துன், வீறுடை யடியார் தங்கள்பா னிறைத்தே னுனைமெய்க் காட்டெ
னப் போந்தே, னாறு மவுலி மாறனார் திருமு னன்படை காட்டுமா நென்
கொல். (கஉ)

வேறு.

பன்னிய பொருளு மில்லை படையுமோ வாண்ட தில்லை
தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னொப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாறே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப ணிந்தான். (கக)

வேறு.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கினீர் விசம்பி
லறிவுற வுரைப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடி சென்னீ
குறைவற வேண்டும் படையொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேந்
திறமுறு படையின் ரகுதிகண் டெவந்து சேலையுந் தருவகு னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிரசய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்துகூத் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போர்ஈதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குரைப்பத்
தன்னுடை யச்சர் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே ணிலைமையை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளை யுதவுவ னேசுவெம் பெருமான். (கடு)

வெறிகமழ் குழலா னுயர்ந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முரைப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனா மிற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
திறமுறு படைக்காம் பங்கலன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடிப்
பிறையணி சடையான் றனையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவான் வாங்கி.()

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துநின் னார்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தானாயுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளமுங் குழலுந்
துன்னுவங் கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுந்க் கறங்க. ()

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின் தன்னுமை தடாரி
பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை துடித்தி முரசம்
பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கைநன் னியாளம் படகம்வண் டியிலைதெண் டிடுமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் வானுற முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கணைவாளீ கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ
வோல்கதை பாண வளைவளை யெறிதோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்பெஞ் குலரீள் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டு முதலிய வளவில் கோடிபல் படைக்ககும் பிறங்க. (கக)

பொருந்துந் கொழிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாம்பா யிரட்டத்
திருந்துபல் கவிதை சிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோனாகள் வீச
நெருங்கடை யாளர் துளங்கமட் பாம்பு நெளியறுண் னேரிவான் முட்டப்
பெருங்கட லென்னப் படர்தொலி மிக்கு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து.)

வேறு.

இப்பெருங் கொற்றத் தானே யிரும்படைத் தலைவன் முன்ன
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னோடுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர,
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (௨௧)

ஒடுவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னனினின் றாண்டி யரகர வென்ற லிப்ப
னேடவி ழலங்கற் றென்ன விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் றேற வாங்கு. (௨௨)

ஓசரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட்டத்
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரித் தலைவர் குழத்
தீதறு பொலிவிற் போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியத்தலங் காரத் தோங்கி. (௨௩)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற, வீரநீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிசு ரத்தைச் செல்லநில் வரநில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து னாத்து வகைவகை தொறுகி றுத்தி
நசையுறக் காட்டு வானன் நானில மன்னன் காண. (௨௪)

வேறு.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகுதர் குச்சரர் பப்பரர்தின்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (௨௫)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலந் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்
றிந்நினா யிந்நினா ய்ந்நினா ய்ந்நினா யுந்நினா யுந்நினாயே. (௨௬)

வேறு.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
மன்னனில் வீர னைப்போற் கண்டிலே மெனம கிழந்து
கொன்னு வழைத்து நாமங் கொந்தகழ் பெருமா எனென்றே
நன்னெறிப் பட்டிந் தீட்டி நல்கினுன் பரிவட் டங்கள். (௨௭)

கச்ச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக்க விகை நீழன்
மறையகின் றுனாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
வறுபடைத் தலைவன் யார்கொல் வீரநீ யுரைத்தி யென்ன. (2அ)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் கேட்டிநீ யுரைக்கு மாற்ற
நினையினிங் கடிய னேற்கா நின்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிசுரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (2க)

நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றியி ரளித்த கோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்றா னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நனுகிச் சொல்வான். (௩௦)

மன்னகேள் புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டு,
முன்னிகழ் வடுவுஞ் சொல்லின் முடியில்விற் றழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னெழு னெழுது நல்ல சேவக னுனக்கிக ணைப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (௩௧)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்றா நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க னொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (௩2)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யாரா வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (௩௩)

வேறு.

அற்புறநி ணைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும் டக்கு பவனீள்
கற்பனைக டப்பவன டக்குபுரி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது கிற்றிசைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்ததொழி யப்பி லை
சற்பமும்வெ ருக்கொளந டித்ததும் ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிக யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ திலலை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைந்துதா னாயினுந் தூண்டி
தீனாவீங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு. (௩௫)

*அவ்வயின் வருந்தித் தேடு மரசன்முன் வினாவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் நன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கந் கொன்ற தென்றனை வேட்டைக் காட்டில். (௩௬)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் நருளை வாழ்த்தித்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து திகைத்ததி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ரானோ ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளை யேத்தி. (௩௭)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் டுவதோ வில்லை
தந்தம் திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சுந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ துணையிங் கென்றான். (௩௮)

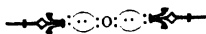
நிறுத்துதல் கரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்குது சிலைத்தெ முந்தே
யிறைப்பொழுதுகின் ணங்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னானு மூழ்கினு னான் தத்துள். (௩௯)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளின வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சுந்தரற் கன்பு பூண்டி
மெய்யொடு மடைந்தான் றுளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (சு0)

அரசனா லயத்துச் சென்றாங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் றெய்வங்
கருதின்வே றுண்டோ வென்று களித்தடி துதித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக் கோவைகள் பிறவு நல்கி. (சுக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககக௭.

சு0.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுவாயின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில். (க)

தெரிய முத்தடி னான்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா திகழ்ந்துயர் பரணையே வழத்த
வுரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவின லொழிந்து
சுருதி யந்தனார் காழ்த்துபுன் றொழிலிடை யிழிந்தார். (உ)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் பல்வ ளங்க
ளானவை வினைவு போன போயின வறமுன் னாக்கும். (௩)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போனார் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்றா மாதனங் கோத னங்க
ளேர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்றே. (௪)

ஓங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளிணைந்தடி பணிந்து சொல்வான். (௫)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியலே னின்னை யென்றும்
பொய்யற வணங்கி வாழ்த்தப் புவிதய ருறுவ தென்னை
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
தூய்யபே ரமளி யின்கட் யெரொடுந் துயிலங் காலை. (௬)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ னாத லாலே மீற்றனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (௭)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமக்கு மெய்யதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யானீலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழந்தனை. (௮)

ஆதலா னல்குர வெய்தி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (௯)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (௧௦)

பாமறை யந்தனர் தம்மைப் பார்த்திப்
நாமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே. (௧௧)

நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
துன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம். (௧௨)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் வினாவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டார்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலை நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி ழிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூர. (௧௩)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி லியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி. (௧௪)

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் றன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கிடு நீவியைப்
பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பாண்மிசை
வஞ்ச மாசற வைத்து மறைந்தனன். (௧௫)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயி லுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையானை யல்லதுவே றிருநிலத்து
நினையினொரு தேவுண்டோ நேசமுனா ரெனவியந்து
கனவுநிலை யுனாசெய்யக் கேட்டபெருங் கரியமைச்சர். (௧௬)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதன் கருத்துட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கனா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுதி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே. (௧௭)

ஒப்பிலா னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டுத்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டுவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செவ்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான். (௧௮)

கசஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா ருதிக ளோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் சூவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்வித விளையும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு. (கக)

வேறு.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீவிகண் டதிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர். (உ௦)

வேறு.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்மெண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால. (உ௧)

ஆகத்திருவிருத்தும் - கக௩அ.

சக.—மாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளரில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்னொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடுவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ டுக்கம் வாய்மைசி நக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்னொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன். (௧)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்வி னைத்தனி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லை யிற்றனு டன்பி நத்தவண் மைந்த னைத்தனு வப்பொடு
மெல்லை யற்றிசி றப்பொ மும்மக வாவெ டித்துவ ளர்த்தனன். (2.)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளர்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைந்தத னத்தொ மிப்புதல் வற்பெ றப்பெரு காகையா
லுளத்து நல்லன் பேர நங்களு வந்து செய்துயர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினான். (௩)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திற் றுயத் தார்க
டாங்கிளர் திறீந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
போங்குமா தினையு மைந்தன் றன்னையு மொதுக்கி னோரீஸ். (௪)

ஆடைசோ நளவு மீயா தகற்றிட வகன்ற ஞுள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடுக்க மின்றி. (௮)

மங்கல நாணி ழந்த மடந்தையோர் மதிநி னைந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனோ டிவ்வி டிக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வாரக்
ளிங்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புகூர்ள். (௯)

மைத்திக ழளசஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தநேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்கும் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (௧௦)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனை மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளளவு நல்கித்
துய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதர் யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ற ரன்றே. (௧௧)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க கில்லென்
மற்றொரு கேளி ரில்லை மன்னவ ன்னை யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் ழீற்ற செல்வன் சந்நிதி யரற்றி வீழ்ந்தான். (௧௨)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னணுகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ னோடு மெழுந்துசென் றலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படு றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடுத்துவா தரும மன்றன். (௧௩)

மன்றிடை முன்னோன் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக னாகி யுற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (௧௪)

இன்னநீர்ந் துள்ளந் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ரருனை வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தான் பழுதிலா வணிக மாதா. (௧௫)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சீறி
வினாவொடுத் தகிப்பிக் கண்டு மேவலர் சால வைது

கூடு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லை. (கங)

குறைவற மாமனீ கோலங் கொண்டு வெண் ணீறு சாத்தி
யறுவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சூத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றகுஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கச)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையினைத் தழுவித் கொண்டே
யென்பெருந் துணை போக யானுமென் மகவு முற்ற
துன்பீமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுள் கண்ணீர் சோர. (கடு)

கருணையன் றானு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற னுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்வ தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமிநின் றழுதான் யாருங் கலுழமெய் பூண்டு கொண்டி. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுரை பகர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினுன் போற்றி யாங்கு. (கஏ)

வணிகரு ரியரே வாரீர் வாணிக நன்றோ சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த்துழுவிக் கொண்டான். (கஅ)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனார் பிணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்றான் நேற. (கக)

ஆங்கனீவ யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் திணந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயத் தாரா நிறுத்தினின் றனிவ முக்கை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (உ௦)

மனைகுடி யடிமை கீாணி மாமொ ணிக்க முத்துக்
கனைவொண் கிழிநா றாக காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பிணைய நாம மடையாள மூவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந் தெளியச் சொல்லி. (உ௧)

சக. — மாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாட்டல். ௧௫௧

ான்னுடன் பிறந்தான் மைந்த னீங்கிவன் றனையெடுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (௨௨)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதல னவின்ற வாறு
ஈன்றென வியந்து கண்டு ஞாநிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குராயா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (௨௩)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டீர்க னீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (௨௪)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவலர் விட்டார் விட்ட வகைதோறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டுரியநின் மருகனோடும் போதிநின் னுழைக்க னென்றார். (௨௫)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனோடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கிளைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா ளிகையுட் புக்கான். (௨௬)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவூநங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனா மெனவு னாத்துத்
தாங்கரு முறுவ ஷோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (௨௭)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நந்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுவவர் கெளரியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை விராந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்றோர். (௨௮)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யென்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றாங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினா ரருளை வாழ்த்தி. (௨௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௧௭.

சஉ.—அிட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க டிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின் று னாயகன் முன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் 'காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பர் லன்பொடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியோடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுனாயொடு முறைத்தல் வேண்டு முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு*

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினைவ சத்தினுந்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராழு கஞ்செய்தார். (ச)

அப்பொழு திறைவெருண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படு ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினே. (ஊ)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னாட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து வின்மிசை
முட்டுமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (ஈ)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்குகில் விசம்பிடைச் சழன்றெ முந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (ஏ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன் றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (ஐ)

ஓதிய பருதிகேட் வெகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நூட்டிடைச்
சோதிசே ருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுளாயி லிருப்ப மேம்பட. (க)

வேறு.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட்ட டங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென் .
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரினைப்பொடு மினிமை,கூர்ந்து. (க0)

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்குகில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (கக)

வேறு.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னொரு நாணினைந் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (க2)

மைப்படு கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படு சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (க3)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து னைத்தனன். (க4)

வேறு.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
நணுகி சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
விணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக டுளங்கக் கூறினான். (க5)

வேறு.

தெரிவைய ரருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றாங்
குருவொடு மிடைபூ றின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்லக் லுயிர்த்தெ முந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (க6)

ஆகத்திருவிருத்தி - ககஅந.

கதிச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சுரு.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

மருவு முன்னொரு காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரியந் தைரிய முளையுத் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனோர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கண்ணியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணியொண் கா
ரியத், தோனா, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ப்புடை
வழுதிகண் டெவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (உ)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வீயர்வழுதிக் கிளைய
னாய், சினமலியு மொருவயவன் படையி னோடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்ற
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னாகி, யனநடைசேர் மடமகனைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னாயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (ங)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகளு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற்
கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னாய் மிக்க தானையுடை வடபுடவி
யரசன்மேற், றுன்னியவெங் கயமுதனற் படையி னோடுங் தோலாது
சென்றுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டியிருந்
தனன்வெந் திறங்கன்பல பிறங்கப் பேசி. (ச)

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கினை
யாதோ னடலபய னோடுங் கூடிக், கரிபுரவி நெருங்குபெரும் படையி னோ
டுங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, வினாமருவும் வஞ்சிமிலைத் தனூ
கக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (ஞ)

செம்பியன்றன் னோடுமபெரிய சேனை யோடுங் திறம்பேசித் தான்வீர
னாய் ருக்கு, மெம்பிவரு கின்றான்யா மெதிர்க்குமாட்டே மென்செய்கே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனாக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினொடு
புளகத் தோடுங் கிரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (ஊ)

வேறு.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது கன்னெறி மன்னு வொல்லை
யுற்றநின் படையி னோடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி

வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் நேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்த வர்க்கு. (௭)

இடரொழிற் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து நெரிச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்த்ததன் னானே யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி குடி நின்றன னஞ்சா னுகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (௮)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது காண முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருந்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி னோடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (௯)

சென்றவன் கண்டு தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
துன்றிய தானே யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்து
வென்றிகொண் ஞாட்புச் செய்யத் தொடங்கினான் மிலைந்து தும்பை. (௧௦)

அங்கதூ காண முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் மாம னோடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கெனோ டெதிர்த்தந் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (௧௧)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைத்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகந் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (௧௨)

இந்நெழி யாகுங் காலே யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செங்கிற வினன்றி பென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்ற
தொன்னலர் படையி னைத்து வீழ்த்ததல் வுறுக ளத்து. (௧௩)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினுல் வாடி
யாவ்சேர் தண்ணீர் வேட்டிங் காவ்சோர்ந் தருங்க ளத்துப்
பேர்வினோ மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (௧௪)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடுவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
கிருவுருக் கரந்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு னைந்து
தருமநேர் விளங்கு ஷைத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (௧௫)

கருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராஜன்

தாதவிழ் கழுநீ ஷேலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதுரங் கேடில்
பாதிரி முதற்கந் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதன வமுதை நல்கத் தெளிந்தது குடித்த சேனை.

(கௌ)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
குளிர்ந்தநீ ரிவ்வி டத்தார் நல்குந ரெனக்கொண் டாடிக்
கிளர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானை பின்னும்
விளிந்தொரு சாம முன்னின் மலைந்தது மிலைந்து தும்பை.

(கௌ)

வெந்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சிந்துறப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி மூலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே.

(கௌ)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று.

(கௌ)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்திசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனார் போன ரொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான்.

(20)

இருவரு முகமு கம்பார்த் தினைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னோடுஞ்
சுரரடி பரவுந் தொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர.

(25)

திருத்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரத்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருத்திடு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரித்தனித் தானொ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லை.

(22)

எதைவல் லையார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யிந்து
பந்து த் சவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுந்
தூத தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் னீசன்று காட்டிடுண் றொழுது வாழ்த்தி.

(2௩)

வேறு.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட

மைய நீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கடுள.

யையனேயின் நிவனா யடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செய்பினான். (உச)

சீல மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு என்கினி வேண்டுப் செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் றோற்றிட. (உ௫)

வேறு.

மெய்ப்பட வுயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லநிங்
கிப்படி யாருள் ரெனத்து தித்தனன். (உ௬)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டுவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்த்தனன். (உ௭)

வேறு.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபுண் டதன லந்தப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டுப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னாளோ னாந்தினிற் றனது தேத்து. (உ௮)

கயவனாற் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
நயமிலாத் தொழில்க டம்மி னிறுத்தினு னானு னென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவந் தெதிர்ம லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (உ௯)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை டேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னனையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்ந் தேத்தி னூர்க ளவனியோ ரதிக யித்தே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௧௩.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த
திருவிளையாடல்.

விண்ணகத் தலைவ னாய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னாய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள ிகமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியெ னுது காரண மதனுக் கென்ன. (௧)

கருஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
கினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
வினையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (2)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னாடு
நீங்கரும் வளமை குன்றா நிகரிலா வளவ னாடும்
பாங்குடை யறிவான் மித்க் பாண்டியன் பெரிய நாமும். (ந.)

ஈனமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமூந் தவமுந் குன்றி நென்முதற் றுனி யங்க
ளானவை வினைவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற முற்று வாடினார் வருத்தங் கூர்ந்து. (ச)

இந்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (ரு)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் கிள்ளி பாங்குதாழாச னத்து
முந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ப்புடை சிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றினைநினைந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (சு)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மு வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாங்கியுஞ் செய்தே மென்று
சுரர்புதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுணர்செய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர்.சேரன் சோழன். (எ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னாட னேயென் றினையன புகழ்ந்து சொன்னார். (அ)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தான்
ஓற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிகேர் நாடு
முற்றுநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்க ரந்து
பொற்பமர் புனைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொழிந்தான். (ஈ)

வென்றிகோள் செழியன் குன்றா மேதரு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

சசு.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கடுக

யின்றறா மொருவன் பாற்றாழ்ந் திரக்குமா நெங்ங னென்னு
சென்றவ னுளையா னுகி யிருந்தனன் நிறமை பூண்டு. (க௦)

ஆங்கது கண்டு வாளுே ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூண ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டு. (க௧)

அலைவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலைவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணக் கனமு டைத்தாய்
விலையில தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்று
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ரார மீந்தான். (க௨)

சகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காண முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனை யகத்துள் வைத்தே. (க௩)

சேனுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூனெனா மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாணுற வாழ்த்தி னார்கள் வாடிய முனிவர் வாளுேர்
நாணிய தேவர் கோனு நனிநயந் ததிச யித்தான். (க௪)

நேர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லூரினமும் முலையாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து தித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (க௫)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னோங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ ழங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (க௬)

வேறு.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற லுறவாற் பெருமையா
லுன்னீ யொப்பா ரிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (க௭)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்துபேரக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (க௮)

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழுவம் மீனவ
னுற்ற காலத் துதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன். (கக)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர னாட்டினுஞ் செம்பிய னாட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (உ௦)

வேறு.

டுன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் றுனியங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார். (உ௧)

* துங்கமா றனுஞ்சேய் துர்க்கை தம்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க நீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான். (உ௨)

* தருமலி பரங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பாரத்
தரசறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புறின் மீனா மன்றிக்
கரையுறிற் பறவை யாருங் கரையினன் னீரி னோர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (உ௩)

* ஒன்றுநீர் மிசையி ழுப்ப வான்ழிசை யொன்றி ழுப்பக்
குன்றியாங் குழிலுங் காலைக் குறுகிய கீர னோர்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ற னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே. (உ௪)

* அங்கது கொடுபோய்க் குன்றோர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயராற் றுது சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமந் திரத்தை நூல்கள் சொன்னநீ தியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலும் பகலு மோதக் கண்டருள் சுரந்தீ னன்றே. (உ௫)

* தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவீற் சொல்வா னற்றமிழ் முருக் னம்பேர்
பலமிகு தமிழி னாலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்தப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (உ௬)

* இவ்வடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

சுச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கசுச

வேறு.

உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப
வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகர் திறக்கவேல் விட்டு
நயனொடு மெடுத்து வினைகமர்த் தருளு நன்குனை காட்டிக் ராட்டி
யீயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் *றையென் றுலயத் தடைந்தனன் காண.

வேறு.

*இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெ னப்பி
னென்றுமினை யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுரையிற்போ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
களிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளை வாழ்த்திப்
பனுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றோங்குந்
றெனநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (உஅ)

வேறு.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமேனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்திங்
காண்டநா யகனே நின்ற னருளினு லடைந்தேனென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (உக)

வேறு.

சீத மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னோது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வறடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னுமப ர்த்து போவர் நித்தலும். (ஈ0)

முண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ முந்த வந்து தானியங் *
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மிங் ரீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னாலி ருந்த னன்ப கர்ந்திலன். (ஈக)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிந் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ஞானர வொண்ணு
மறையுரை பகர்த்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
ற்றமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (ஈஉ)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாந்
சுத்து மேவிய வரையினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சிந்தை யின்புறத் திண்டறல் விலங்குக ளும
லுந்து வீரர்க டுகொடு மெங்கு ளு முலாவி, (ஈங)

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்களிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கன்கான் மேதிகங் கரடிகள் கலை
டொக்க, மானினம் பன்றிக டெவன்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கன்சேர் மலயமாக் கிரியினை யடைந்தான். (௩௪)

வேறு.

வன்பெரு ஞாளி விட்டும் வார்வலை விட்டும் விட்ட
தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெ முந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலைந்தான் குன்றி மெங்கணுஞ் சூழ்ந்த திர்த்து. (௩௫)

இத்தக வாற்சி றக்கு மெல்லையி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததாள் வளைப்பு றத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்றா மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக வேந்தரை விளங்கக் கண்டான். (௩௬)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னுளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
வொல்லையி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (௩௭)

பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிச்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வீனைஞ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லு ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (௩௮)

கண்டவர் விரைவிற் சென்று ககனநா யகனை யுன்றன்
றிண்டிற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றெருவன் கொண்மூ
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார். (௩௯)

ஆங்குது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சிறி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ண தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குளா னரசர் தம்மைப் பருவிலங் கிடுவ தேயென்
றோங்கிய தானே யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (௪௦)

குடுமா லைகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு விம்மச் சிறந்தது ரியங்க றங்க
நீழய் சேட னாக நெளியமுப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கொ தித்து. (௪௧)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் கிரவு கேட்டுத்
தளர்வில்பார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தளவென் ருடைநீ ழுற்ற

சச.—இத்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவினையாடல். ககந

வளவில்பல் லியங்க நங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளனொடும் பொருவான் சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரோ பேசி. (சஉ)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காகளச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னொழு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முத்தியிற் கலித்த வன்றே. (சங)

வாசவன் கண்டாண் டோடா வழுகியின் நெதிநே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லு புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டித்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (சச)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
துரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா னுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்தொன் நல்ல வென்று பேசுகுண் வாசி காட்டி. (சரு)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாண
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காழி ரங்கன்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (சசு)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சுவா னொருவீ னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் வளையி னொலுன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத நிண்ண மென்றான். (சஎ)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலிப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணுண்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வளையின லுருத்த டித்தான். (சஅ)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்கு ழெந்தை சூந்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றினையார் வெல்வா ரென்றுவின் ணவர்கோன் போனான்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம் தென்பர். (சக)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சந்தி தெய்வீக மன்றோ காணின். (க0)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சோகநீ யுதேன்ருந் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகரை யொல்லை விடுவிப்பந் னயங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் ருழ வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (௫௧)

வேறு.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்
லார்வ மேவுகுல மேக மன்னனாவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடுன்
சார்வு நாடுதழை வெய்த நூண்மழைபொழிந்தி டக்கடவ தென்றுதன்
காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (௫௨)

வந்த டோலையினி யைந்த பாசரமி ருந்து கண்டுளம கிழந்துபின்
முந்தை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துயர்மு கிற்கு வத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப மும்பெரிய பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினார். (௫௩)

வேறு.

பரிந்தது காணு முன்னோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்து
பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டு
நூரங்கொளே ழூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் றோகி
வரும்பெயர் தம்மைத் தள்ளீப் புணைநின்றான் மன்னிற் றேறி. (௫௪)

விராவொடு மவன்றன் மாட்டு மேகமன் னவரை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர் தெழுமுழங்கிக் காலங்க டோறும் பொய்யா
தருண்மழை பொழிபக் கண்ட வமரரு மகிச யித்தார். (௫௫)

நென்முதற் றுனி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னா நானிலத் தெவரும் வாழ்த்து
தென்னவன் றினையு மந்தத் தென்னவந் கன்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்த்தார் போற்றி. (௫௬)

தொழுதுமுன் னெழுந்தா ரென்று துவகைநன் னாட்டுட் டோன்றிப்
பொழிவுமிசை நம்மைத் தேறிப் புணைநின்றா னன்னு டென்றங்
கெழ்விகா னுன்றிப் பெய்யு மிருங்குள வேள்வி நாட்டு
மொழிகுவ ரவனார் நாமுன் னெனலினு முன்னு ரென்றே. (௫௭)

வந்திருந் தாரம் பூண்டு மலைவலி தொலைத்த வென்றி
யிந்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவளை புடைத்து மற்றைக்
உத்தர வரசர் தம்மைக் கனவிலங் கிடவுங் கண்ம
ஹைந்தையை நினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் திடவொன் னாதல். (௫௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௭௭௧.

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௧௯௫

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனாடி டி.வி.யம்மனாடி கரமார் தொல்லைத் தென்றிருப்பூ வணர
கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை
யாதற் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொடுக்கும் பொருள
னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட
முன்னொருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாபிப்பா னெண்ணி னாளால்.(௧)

நித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதிபட
நினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ
டான் வரும்பொருள்கள் சிவனை நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதி னல்
லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியமுங் குறநாளுங்
கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த னாகி வந்தான். (2)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொன் டொண்டர் நாப்பண்
டுனியற வுணைந்த சித்தன் றொண்டரைப் பூசை செய்வான்
றனவட வரைசு மந்து தனியிடை யிடைய வந்த
வனநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (௩)

ஆங்கவ டானுந் தன்க ணணையமேல் வைத்த கண்ணி
னீங்கருங் கருணை கண்டுட் புருந்தன ணிறைவு செய்தே
பூங்கழற் றொண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா னாகி
யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்த்தமாந் திரைக்கோ லுன்றி. (௪)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும்
போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினா ரில்லை யென்ன
வேற்றருங் கண்ணுண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச்
சாற்றுவா ளிறைவன் றானே வறிகிலேன் நமியே னென்றான். (௫)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
நல்லணி மெய்வி ளங்க நரசிகா பரண மாகச்
சொல்லருங் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் றொழுகிழந் துயர்முத் தென்றான். (௬)

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற்
றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கருகி மல்லா
லுண்ணிறை னிருப்பிற் றாழா துள்ளெழுத் தருளு மென்றான். (௭)

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நற்றவன் கண்டு ழுமல்வ நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
முற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனைப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டு முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்டுமுன் பழைய வான்வேல் கிடந்தபே ராசு சீரா
வீட்டிகீள் கொழுக்கு டார மினையவேண் பெகொ ணர்ந்து
காட்டேவார் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூடக் கூறுவான் நேற வாங்கு. (க)

மெத்திய தழலிற் றுழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொன மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னுணா யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பின் றுயரந் தீர. (க0)

என்றனு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணய னீரே விடிந்தெழுந் தஞ்ஞ மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைத்தனன் சிரித்தெ ழுந்து. (கக)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் வினாவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணயனுற வதிக யித்தாள் விடியுமு னடித்தெ ழுந்தே. (க2)

வேறு.

அத்த னுளர் தபதிய ராநீகது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாருலந் தீர்க்கவல் லான்றுட்
சுத்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனார். (க௩)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற !
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்துயர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி ,
சேர்ந்த நல்லி டேகமுஞ் செய்தனன். (க௪)

வேறு.

பணிபவ ளுழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கங்
தூணிபொலி வடிவு மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னிணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவற ருத்த முண்டான் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி. (க௫)

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவிளையாடல். கள.

அள்ளியுண் டிடக்கு ழைந்த வங்குலிச் சுவடு கண்டே
தென்னமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனவ ழுண்டோ வென்று
வள்ளை யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியன சிறக்கச் செய்தாள். (கக)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா னாளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றெழியா ளாதி
யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகிஞன் சிவலோ சீத்து. (கௌ)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினோர் கணிகை மாதம்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்ட
ரொற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி றைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நனுகுதற் கைய மின்றே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௮௬.

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த
திருவிளையாடல்.

முந்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானோர்
வெந்திறப் பரியா னென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் பின்றி வாழ்ந்தனன் றனைவி யந்து. (க)

வேறு.

ஆங்கவன் நிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவினை யாட்டி எனஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
றெங்கிய பெரியதென் நிசையை நோக்கினான். (௨)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி றேசடைக்
கன்னிநன் னாட்டுள்வாழ் கருணைத் தென்னவன்
றன்னமுன் வெல்லுவான் றுனை யோடுகுழ்
பொன்னையின் மதுனாயம் புரத்த லைந்தனன். (௩)

வேறு.

மற்றவ னனை ய விப்பால் வழிவாழ் சொக்கன் மாட்டிப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை நிறை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாதினை யுதவி யென்று
நற்றவர் சொல்லா ரென்று நவின்னுளத் துணர்ந்து தேறி. (௪)

கசுஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

புரவியா யிரமி யாளை தூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னுயி ரந்தே ருற்றன வழையு முண்மைக்
கரியகீ டிலகான் லெந்தர்க் கீதொழிற் தளவில் சேனை
பெருமைகா ரணம் தல்லாற் பிறிதுவே றில்லை காணின். (6)

ஈதொழிற் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யானு தற்கோ
ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்பூ
மீதிலிச் சேனை கொண்டிட வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
மேதகுஞ் சொக்குண் டாத் வேணுமோ வுயர்ந்த தானே. (7)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
மின்னுபிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு கின்ற
பொன்னைநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்கு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (8)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்முட்
சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரில்லை
பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடந்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (9)

இந்நெறி யிருப்போன் நன்மே லிகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
துன்னிய படையும் வல்ல குழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றூர்
தன்னுள மினைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (10)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
மின்னமர் கோபுரம் விண்ட. லத்தமர்
பொன்னெயி லாலயத் திணந்து பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (11)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
மிக்கவா யிரம தல்லா லில்லைவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனை யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (12)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
பொருவிலா னுண்ணினைத்துப் புறம்புடைத் தீர னாகி
யுகாசெயக் ஈண்டு விண்மீ துசைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (13)

மனநல முடைய பத்தி வழுகே ணினக்கே நல்லே
மினியநம் முரையைத் தேறி யினைத்திடா தெதிர்சென் றேற்றி

சுசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவினையாடல். சுசு

நினது படையி னோடு மமர்செய்நீ லெக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருகுவ மைய மின்னே.

(சுரு)

வினாவொடு மென்னு முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமநீ லொயைச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போந்துதன் கோயில் புக்கான்.

(சுசு)

வேறு.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்னவைந்துநி னத்தியா
முற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழிந்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ.

(சுரு)

வளமை யோங்கிய செழிப னாங்குது கண்டு மாறற நீரிடா
வுளந யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி ளங்கிய தீப்பெ ரும்படை தன்னினும்.

(சுசு)

வேறு.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்து
வந்தமர் செய்யுங் காலை மாறனார் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானை
மத்துற வாற்றா தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டாங்கு.

(சுரு)

ஈன்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடிக் வெருண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ திர்த்தே
யெண்ணையா னுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான்.

(சுசு)

வேறு.

திருந்கியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்ணீற்றுத்
திலக மிட்டிக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக் காதின்க ணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிர்க்கழுத்து நாற்றி வேங்கை வீரித்த
ண்டை யுத்தரியம் விளங்க முார்பிற், தருங்கவன மாயேறி நெடுவேல் வாங்
கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான்.

(சுசு)

வேறு.

வினாவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவீப் பரியா ளாகித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் தின்னிறற் குதிரை யாணீ
குரைகழ லபயா தூறு குதிரைக்கோர் குதிரை யான்யான்
பொருவது நின்குநன்குறு புகலென நகைத்தெ திர்த்தான்.

(சுரு)

வேறு.

சாற்றரு மிடம்பையுன் றினம றைத்துயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா நென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன்*கொடிய வேலினை. (௨௧)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட லேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ னுனி யவளமீ தொருவ நென்முன்
பூசவென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ மென்னை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (௨௨)

விளங்கயா நெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னைமுன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டு வீட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினான் மதுரை நோக்கி. (௨௩)

தாதகித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி கீசத்தா லின்று
தீதிவேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
ருதரித் தவனி கொள்ள வடுபடை வெள்ளத் தோடுந்
துய்தரு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் றொடர்த லுற்றான். (௨௪)

வம்பலி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
நம்புறு நகருண் மேல்பா ளுமீ தளவுந் தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (௨௫)

சுந்தர னகையி ழோடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் றீரத் தேறினான் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினா னிலை யாழ்ந்தான். (௨௬)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிக யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னாக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (௨௭)

வேறு.

துன்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை யிராவுத்தன்
வென்றி நீள்கூரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன்.* (௨௮)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் றுலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள். (௨௧)

வேறு.

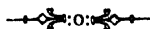
மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னான் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கினைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே நென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி. (௩௦)

ஓதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் நெறிகோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
ளேதுமொன் றிலாதா ரன்றோ விடுக்கணுக் கிடாயே யாவார். (௩௧)

தொழுதுதே வார்க்குத் தேவன் சொக்கனை யல்லா லில்லை
பழுதினமன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும். (௩௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௨௧.

சுள.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட திக்குர ணங்க ளாஹி
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுத் துளியி னாணுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே. (௧)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தே முந்து
கிண்கடல் கொள்ளக் கண்ட செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது றுமல். (௨)

ஒன்றிய பெருவெள் ள்த்து நடுச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடுகி ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச. (௩)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
ஹோபொருங் கட்டி முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிற்பச்

௧௭௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சுரப்பர னருளால் வையத் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வழவ மன்னன் னோன்றினான் சகிசு லத்து. (ச)

தேனலர் நிம்ப மாலத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வழவுகன் றுமு னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மதிச யித்துத் துதித்தன னருளைச் சால. (டு)

நன்றா மித்த லத்து நயும்பெறு விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லாங்கு நகர்செய்து சயமுண் டாக
விற்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெறாமற்
பிற்புதுன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (சு)

அன்பொடு விளங்கு மெத்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடு நாணி லுன்பெரும் படைவீ டாகு
மன்கிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யிற்புற வறிய வல்லா யெல்லையை யுரைத்தி யென்றான். (ஏ)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகத் தம்மு னொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லா டாட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக் மாற்ற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வெய்யவென் செலவு சொல்லி
னெளித்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் றுத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்படும் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா னுரக நாதன். (ஆ)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கோலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்றா வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னாற்றும்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் றிடத்திரு மருங்கி னாங்கு. (க)

ஒசனை யகல நீள முத்தரத் திசைபு றம்பாத்
தேசுடைத் தான தந்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று முன்னா வாலவா யெனவ முங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார். (கக)

உளமகிழ்ந் தரவுபோன நெறிமீசை யோங்க மன்னன்
வணமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
கிளரொளி மாடங் கூட மண்டபங் கெருடி மற்று
மனாகயம் புரமே யென்ன வாக்கினு னோக்கி யாங்கு. (கஉ)

ச.அ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவினையாடல்,கௌ.

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினான் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வாணோர் பணிதிருவால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தனன் சீரார் பேரார்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் நன்றே. (கௌ)

நன்மறை யோரைப் போற்றி நவையற வறநெ றிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல சுனைத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மகிற்றி ருக்காற்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்திருமுடங்கு லென்றார். (கசு)

உருகாத ிசராயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப்
பாகத்தை கூ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - கககடு.

ச.அ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின
திருவினையாடல்.

இதழற முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுதையெயின் மனோ தன்னுட் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரனெடுந் தானே குழ
மதிகுல திலக ஞாய வரகுண னென்பான் மன்னோ. (க)

அங்ஙன னொருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச முன்ன
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித் துழைய நோக்கி
நீங்கரும் வினாவிற் கூடிநிசியிடை மீண்ட காலே. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றான் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே .
மன்னிமுன் விசிவ சத்தால் வீழியிடைக் கிடந்து றங்கு
நன்னெறி மறையோ னெந்து நாவெழக் குழறி யாற்றா
தின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்தில னினிய தென்னன். (கூ)

வேறு.

உன்னான் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னாமிதுவென் றறியே மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்ன முறையோ வென்றார் மறையோர். (சு)

அந்நான் முதலா வறநீ தியின்வாழ்
முன்ன வலவா முறையோ முறையோ
தென்ன முறையோ செழியா முறையோ
முன்ன முறையோ வென்றார் மறையோர். (இ)

வேறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடியு முன்னர்
முறையிடு வாணே நென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவர் கினிய செய்வா
ஹுபொரு ணங்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (௬)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி நெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
முன்னுற விறந்தா நென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
பென்னுமுன் நென்ன னேனிகா வென்னிது வினைந்த தென்னு
மின்னெழு விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (௭)

அந்தணீ ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சின்னையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாற்றாற் றணிப்பதே தரும மாறும். (௮)

பொன்பரி திலமி யானை தாதியர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவெனீ மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினிடிசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (௯)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்று யரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்டு முணவுந்ல் கெனவி தித்தார். (௧௦)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி லுள்ள
வோங்கிய வறம்பி நங்கு வொல்லையிற் சேய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம முலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (௧௧)

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருநிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர ஐன்றிப் பின்றொடர்ந் துணவு முன்னுப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (௧௨)

அப்பெருந் துன்பந் தன்னு லலைந்துட றளர்ந்த முங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னோடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமீர் திறத்தோர் சோழன் ரொகுபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் நெண்ணி வந்தான். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட தென்ன லாயத் தனைந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ துனையெனப் பரவுங் காலைத்

சு.அ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவினையாடல்.களஞ

துங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனாட் டேகி யேதூத்
திங்கொழித் தெய்தென் றீசன் விண்ணிசைச் செப்பத் தேறி, (கச)

வேறு.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்தினைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுமாயம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலையு. (கடு)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவின்
றுற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினாற் றொலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
லின்ன நீருவர் னிருடிக ளமரர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்நெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (கஎ)

ஆதி நாதரை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற் விரும்பிர'மகத்தி. (கஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் வினாவினுட் புருந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய நேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கக)

வேறு.

வெம்பெருந் துயுரா லிந்நாண்,மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுணை யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டபவ முங்கிச் செய்யதாள் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணோங்கிய துயர்வா னத்து. (20)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளை யாயி ருப்ப
வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிங் குண்ணை விட்டுப் போனது போன தின்றே. (21)

என்றுகொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேறோர் வாயிலாற் போந்தாங் கேளங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மாணப் புரிசைசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொர் டேவ தீனை நல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (22)

கள்ள திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மிஞ்சிடை மருதர் டிகாயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்ட தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சினுற் கொடிப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் பருதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (௨௩)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனா ருருவ மென்னக்
காம்பவீழ்ந் துதிர்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி கிரானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (௨௪)

பரித்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மெள்ளைக்
கரந்தொரு கள்ளன் நின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
வருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றான் மன்னவ னயின்றான் வாங்கி. (௨௫)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றொழுவான்செல்லுப்
போதினமுன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலைபோ லென்ற னாய்த்தலை யோடு மித்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைத்தன னிலங்கு தென்னன். (௨௬)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னீமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர கரவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடும்விடு முயர்பான்மிக்க
வெள்ளனைக் கள்ள ரென்றோ விளம்புவ தெனப்ப ணித்தான். (௨௭)

தேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காடிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோகை கேட்டுப்
பீடுடையிறைவன் தன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (௨௮)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
றாசைகூர்ந் தளித்தவ் வேந்த னாவியிற் றவனை பங்காற்
நேசற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிந் றென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துது வினைக் கிந்து. (௨௯)

இன்ன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிநா டடைந்து கூடற் கடவுளா லயத்துப் புக்குச்
சென்னிநாட் டுளவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னு விகம்பிற் றேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (௩௦)

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கிப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந் .

சஅ.—வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்களை,

தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமநூல் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க ணுடொறுங் கேட்கப் புக்கான் (நக)

ஓதரு முலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதநூல் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கடர் ததனைத் தன்னான் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டு. (நஉ)

நீனய வடியார் தங்க ணினினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாணெழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேனூய ரால யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (நங)

வேறு.

நின்றம ரடியனே னினினைவு தீரவே
யொன்றிய வுங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிற்ப்ப லென்னுமுன். (நச)

குளிர்த்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு,
கிளர்த்தன வெனவிடு கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (நசி)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் துர்துயி யார்த்துப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க வேியே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர் (நச)

விண்ணுல் கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுரையை யொப்ப தேதிறை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (நஎ)

வேறு.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திரைபொருங் கடலு ளாடித் தினைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விரைநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ராகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (நஅ)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி ழுடன்ன மனோகர வுலக மங்க

கனஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

ணிறைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விதைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடு துதித்தார் சொக்கன் திருவிளையாடல் கண்டு. (௩௯)

மறுவறு தென்னு னுண்டென் நேகிவர் திராம னைக்க
ணறிவுறு புதல்வன் நன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்றா
துறைதரு கிணற்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் நன்னை
யிறையினில் வெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (௪௦)

உறுபிர மகத்தி யாலே யூண்முதற் சுகங்க ளான
பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காணு வினியதன் னுலகங் காட்டு
மறைநெறி குலவு மால வாயனை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௭௬.

சக. — விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்கு மனமகிழ் மைந்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி னோனே பூழியன் மதுரை தன்னுட்
சுரரடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனெடும் வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற் காத்து. (௧)

நம்புற வாழ்வோன் நன்மே னவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய னொருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னோடும் வினைசெய்வா னடைந்தா னொரு
மும்பர்கூழ் மதுரை மூதூ ரோசனை யென்ன வாங்கு. (2)

டே டு.

தடங்களை யுடைத்து மானினை கவர்ந்துந் தானிய நணுகிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொழில்களைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டாண் டனையவுஞ் சுருங்கவாற் றுது
மடங்கலை யினைய வடுந்திறன் மாற னமைச்சரை வரவழைத் துரைப்பான். (3)

புத்திரன் குள்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்ற
னெத்துடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லைநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் நனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைந்தான்.

நின்றது சொல்லக் கண்டமந் திரிக் ணிலைமைகண் டதிசயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் துலவுங் கோயிலட் டாலைச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவகீ புகவென்
றொன்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடினாமவிண் ணப்பம். (4)

பின்னமில் ருண்ணஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் ழாண்டினி னின்று
மன்னிய வுலகத் தடைந்தனன் கிடந்த வுடையுனா காஞ்சன மனைத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லிளைத்தே னடைந்தனன் பெரும்படை யபய
னின்றுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினக்கே தாழ்வது நிச்சய மீதால். (௬)

அற்றவர்க் கீற்ற சிவனென நிண்ணை யறைகுவ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனை யறிந்தனை மாசற நாடிக்
கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ கரத்தருள் ளாத்தரு ளென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி நின்றனன் சாலக் குறைந்திசண் ணிறைந்தநீர் ததும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச னிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரனொடு மமர்செய் வினாவுடன் யாம்வர் துதவுவ முதவுவ மென்றென்
நிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கன்
வரமலி விசம்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திரு வாக்கு. (௮)

அவ்வுனா கேட்டு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யநிசய மனத்தொடும் போந்து
மெய்யிடு கவசம் பூதியென் றிட்டி மேதகு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறுத்தன் சிறுபடை தன்னொடும் வினாவிற்
பெளவனேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிர்தான் பத்திசேர் பார்த்திபர்தலைவன்.

வறுவிய படையா நெதிர்வதே யென்று வருபெரு நேரிபன் சீறித்
கிறமுடைச் செழியன் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ நிறைந்தவ வெனுமுன்
றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் தும்மினா சிவாயபோற் றொடர்ந்து.

பொருவில்வீல் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னிளைத்த பூழியன் சரிபடை நடுவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் திண்டிற வேவனை யேவக்
கரிபரி யடர்ந்த படையுட றுணிந்து கணத்திடைக் களத்திடை விழக்கண்
டுரனுடை வளவ னறிஞான தலின லுளத்ததி சயத்தொடு முறைப்பான். (௧௧)

துப்பமர் மெய்ய ளெப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கநா யகன்பெருஞ் செய்தி
செப்பிடிற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவனா மவனைமுன் னிட்டே வென்றனன் மற்றியார் வெல்வார்
தப்பிலை யிவன்றன் றந்தையன் றனக்கு முதவினன் றாணிவியப்ப. (௧௨)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி துளைத்தது களத்
துத், தொடைச்செயல் கண்டிர் மனிதரோ வல்லர் சொக்கனென் றுணரு
மின் நெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாரு முழிசுவம் விடைத
ரப் பெற்றோம், படைத்தொழில் வேண்டி நமக்கெனப் பிழைத்த படைக்கு
ளத் தெளிவுறப் பகர்தான். (௧௩)

கேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவர்தாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங் கொடு
ம்பகைப் படைடி, ளோட்டிய தானே வீரனே யாராய்ந் துணர்த்தவா றொக்கு

க௨௦. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மென்றுவந்து, நாட்டியர் படையை மீட்டிட வங்க ண்ணுகிய காரிய முன
ரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றுருத் தானையர் வெகுண்டு. (1)

ஒள்ளிய கின்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினை யென்று
தள்ளிமுன் சொல்லிச் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் துதவுபே ராண்மைத்
தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன் றனையுளத் திருத்தித்
துள்ளிமுன் சிங்கநாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன். (க௭)

வேறு.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் றேன்றி
வன்றிற லிடப் பிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெந்திறத் றுனை வீழ. (க௮)

வேறு.

தரமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
மிரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விபமே. (க௯)

வேறு.

நெற்றியிற் பாய்கோ னோக்கு வித்தைதாட் டெனா நேரு
முற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையு துநரை யேய்க்கு
முற்றுமெய் புகுந்த பாண முட்பன்றி நிகரு மூழ்ச்
சற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (௧௦)

திரைபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாழிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கணங்குள் கூளி பூசார் வங்கண் மற்றும்
வரிசையி னாழிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு. (௧௧)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் தங்கி யித்திங்
கரணயந் திருப்ப வெல்வா ராரென வினாவின் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனான். (௧௨)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கேரியின் மேவ
வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமார் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்துபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ழால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (௧௩)

வேறு.

இந்து மன்னர் குலத்துக் கினியவன்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி

நி.0.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல். கஅக

முந்த வேண்டிப் பங்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (உஉ)

வேறு.

திருமதிற் புடையட் டாலேச் சேவகன் றன்னை யன்பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புழிந்ததி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னாப்
பரவுபாண் டியாக ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டர. (உ௩)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னா வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிந் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (உ௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௪00.

நி.0.—உல்வாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னந்
தூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வுழவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீழக்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுந் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (௧)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புகுத்
நீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கேரதைது பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (௨)

முருகெழ வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னுறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதிநின் றமுது செய்வித் தவரவர் கசிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (௩)

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னினைத்தெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நானுஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (௪)

இந்நெறி யொழுகு வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி வினாவுங்குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (௫)

கூடி. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பல்பெருஞ் செல்லு மெல்வாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான்.

(சு)

வீறுசான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய நாட்க டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்றாங் கெண்ணிக் கொடுத்தலர் கடன்கள் பின்னர்.

(ஏ)

கனக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாறா
துளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாரா யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யிளைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயத்த டைந்தான்.

(அ)

வேறு.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரா முன்னயில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேட.ம ருந்தி யோர்குறை வின்றியெப்
போது நின்னரு னோக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் ருன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி.வந்த டைந்த திற்திலேன்.

(கூ)

வேறு.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கணு லாறு திங்கண் மன்னநின் னருளி னாலே
யினைத்துப் சாரத் தோடு முழுதீ செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் நருவா ரில்லை யினைத்தனன் காட்டி டுன்றே.

(கூ)

கடந்தரு வாரா யெரூல்லைக் காட்டிடீ யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழிச்சுதல் கண்டி ராங்கி
யிடெம்பைகீக் கிடீவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு.

(கக)

வேறு.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த சூத்திராகு ளாமணிகே ணின்
னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னிப்போற் கண்டே மில்லை மெல்லியதா
யடுசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புதிதாய் நல்ல
கந்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க் ளதிகயிப்ப நிண்ணி டத்து
நணுவித்தே நல்குரவு நீங்க வென்றே.

(கஉ)

அப்பெருமை தருமுலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சினைசெய் தரிவை
யொடு நினக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தண் டெமெடுத்தொண் டொண்டர்க்
கெல்லா மூட்டுவித்து நயந்தபொருள் விற்றுண் டாக்கீத், அப்பற்றம் துயர்ந்

நிக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல். ௧௮௩.

தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, திப்படி
யில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்தான் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும்
பேற்றே. (௧௩)

வேறு.

அவ்வாறே கோ முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
கொல்வையங் சுனியாய் மாதங் கும்பிடு மன்பன் றானு
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை
நவ்விய னருளை வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (௧௪)

வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
துணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்ந்தா ருணத்தவா றடைவிற்செய்து. (௧௫)

மனனிய செய்தி கேட்ட மதுரையம் பதியோ ரெல்லாந்
துன்னிய செல்வ மீந்த தொலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னு வதிச யித்து வாழ்த்தினார் முற்றும் வல்ல
செந்நெறிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (௧௬)

சூத்திரர் தலைவன் டேவதஞ் சொல்லுநல் லியாண்டும் புக்குக்
கோத்திர மனைவி யோடுங் குவலயத் தெவருங் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினா னிமையோ ரேத்த, (௧௭)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யினும் வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்ணில வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வார். (௧௮)

ஆரத்திருவிருத்தம் - ௧௪௧௮.

நிக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தளர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (௧)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகருநாட
மன்ன னன்னநாள் வுத்தருட் டென்னனை யோட்டிக்

கஅச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்ன நீடிய வைதிக முறையையு முழித்தான். (2)

சாற்று மீசனை யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று னோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (௩)

மிறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லைச்சமண் பாதகன் மாண்டியர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநான்
வெறிசொன் சந்தனத் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (௪)

ஏங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போகிற்
றாங்க ரும்பயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொன் சந்தன முட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு முட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (௫)

வட்டப் பாதையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூனையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விரைவிற
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (௬)

வேறு.

அரியசந் தனம ணிந்தே மையனே விடுவி டன்பிற்றி
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழ்ந்தென்று கொண்டே. (௭)

இந்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னொளி பெற்றா ரேவு மண்மழை தன்ன லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வகிக வேந்தன். (௮)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலை வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ ரில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னோடைக் குன்றைப்
விற்தரு கண்ணைக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (௯)

மாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுதியை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்த்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்த்து புரவலந் தேடி மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கூட் குன்றங் கண்ணிகைக் கொண்ட தன்றே. (௧௦)

ருஉ.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவினையாடல். ககக

பிடர்லிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமுற் செல்லக கண்ட
நடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வலங் தொண்டி ழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழவொடு புருந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டிங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து.

(கக)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் முற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னுணைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ ணென்னின் முக்கணன் சாத னங்குள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் துளான மல்லா லுண்டோ.

(கஉ)

வன்சம னிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைத்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை.

(கங)

சடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதவே ழுத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமீரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைசிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தார்.

(கச)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையைம் புலனை வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம்.

(கஇ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஙந.

ருஉ.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவினையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னுணைந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுனா நோக்கி.

(க)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புருந்து சாலத்
தெருமர லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கிளிய சொக்க
னிராதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனாய் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினான் புகழை வேட்டு.

(உ)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த னிந்து
புணையும்வெண் பூசி பூண்டு பூதிமெய் பூசியாவு

௧௮௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மனமுரு கிடவாய் வைத்து வனாநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுங் தண்டு மூன்றி நின்றனவு ழூளுந் தெற்றி.

(௩)

ஆங்கவர் காணுமுன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடும டைந்தி
நீங்குரை யீர்நு மக்குக் காரிய மென்கொ லென்றான்.

(௪)

என்றுமன் ழாடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்னா
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குரைக்க வற்றே
வன்றுகான் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
நின்றவ னாவ னுத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான்.

(௫)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனை
யின்புறுந் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமட்தான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்தீரே நாணது.

(௬)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொன லொழியவழி சொல்லானென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது.

(௭)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நுமதென்று
சொக்கனும் கணரிட்டுத் துடைத்தடிச் சிரித்தருளி
மிக்கவிதை யோநவின்றி ரேழையீர் யாரறிபார்
மிக்கவிது தனைமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின்.

(௮)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங்க னுநிறைத்த
காட்டிடையன் பாட்டனைத்துங் கற்றுணாப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னூர்கொலென நனிநாணி
மிட்டுமாயா ரொன்றையுமுள் வெருவுற்ற ருடல்வியர்த்தார்.

(௯)

நல்லவழி வனுமாகி யிருக்கின்றாய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற் றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுணாப்பை யேனமன்னன்
செவ்வுறந்த த்தவெலவர் தருகின்றே மெனச்செப்ப.

(10)

யூட்டவழிபும் பொழிப்புடைகுந் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபசு முட்டாமன் மேய்த்தடக்கி பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்றாடி காண்மாறி யானுலேன்.

(௧௧)

ருந.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல். கஅ௭

பெரும்பொருளி னுசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரிந்திடுங் கவிதைகளிற் பாதிபருந் தின்றென்மேற்,
றிருந்தநவின் றிடுவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (௧௨)

ஆங்கவர்க ளியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தலைந்து,
தாங்கருமன் பொடுபருந்து சாத்தினார் தமிழ்மாலை. (௧௩)

சாத்தியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னையுங் கண்டறிஞ
ரேத்துசிறப் பொடுங்கனித்துப் போயினர்த மியனாட்டு. (௧௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கச௪௭.

ருந.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமில்ங்க முன்னொருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிந்ருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமில்ங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றினமறியை
நிலைதுவன்று முதுதுற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (௧)

போயெங்கும் புக்குழன்று புற்றிற் த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகுங்கா
னையமிலா வொருவேட னீங்காம லொளிரிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (௨)

கண்படுங்கான் மறியைநினைத் தழுதுநனி கசிந்துவிழுந்
திணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாபாகித்
தணிவறவெங் கணுகிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (௩)

பாய்புலியு மிரங்குமனஞ் சுரந்துமுலைப் பாலளிப்பா
னையமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வந்து
தாய்வரவு காணுமற் றனர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தூயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளியினை யாடியதால். (௪)

வேறு.

மலரய னுணி முன்னர் வரும்விதி மாற்றில் கண்டு
சிலைமலை வில்லை னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று.

௧௮௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தலையினால் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமுனை புல்வா யுண்டு பொலிவுற ளுளரு நாளில். (௫)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மலர்த்த டஞ்சும் மாமண லூரி னின்றும்
கருதிய பொருள்கண் மேலுந் தேவொன் கருதிப் போனான். (௬)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
யச்சமர் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான். (௭)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்துழி வணிகனும்
பொழுதுபுக்கது கண்டுவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி
லெழின்மிகுத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினே
ரொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன். (௮)

கண்டவந்கர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி றெட்டும்வாழ்
பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருந்
தொண்டிசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன். (௯)

துயில்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலைவிலாவிரு டொலையவே
வெயில்விரித்தபி னணுகரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டுதி கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலிலங்கும் ணற்புரத்தர சற்குவந்தீறி வித்தனன். (10)

வேறு.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா
முன்னுற நவின்று காண்பா னுசையான் முடுகி யாங்கட்
டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்தநாச் சித்தி னாக்குப்
பொன்சாகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள். (11)

வேறு.

சூனமோ டடைந்திந் திரன்பரவுங் குளிர்த் தகடம்ப வனத்தினையு
மணிகே ரத்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுந்
தணிகே ரத்த வாடியத்து ளிருக்கஞ் சொக்க நாதனையும்
பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிறைஞ்சி. (12)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் திருவருளாற்
புற்றின் புல்வாய் புலிமுலைப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்

கொற்றந் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசேட நிலமீ தெனக்குறித்துச்
சற்றும் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப வென்னுன் சயங்கூர.

(க௭)

இத்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்லை யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனை யடைந்து துதிசெய்ய
முந்நைத் கியைந்த மயனூலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ நெழுந்தருளி நடந்தா நெல்லை யடைவாக.

(க௮)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளை யதியித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்ச தோயிஞ்சி
மல்லல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான்.

(க௯)

வேறு.

செந்நெறித் தானை சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நானுங்
கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளின்னறீர்ந் திருந்து தென்ன நெண்டிசை விசயஞ் செய்தான்.

(க௯)

ஆசத்திருவிருத்தம் - க௮௬௩.

ஞா.—சாதாரிபாடின திருவினையாடல்.

ஒங்கிய முன்றோர் கால முயர்வீனா லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் நிம்ப மாலைத் தென்னவ னெருவன் ரெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்கும் வைய மதுனாயி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்றோர் பாணன்.

(க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் றனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் னெழு செய்தான்
குண்ணெகிழ் நெஞ்ச நீற்றி னெளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வளம்பட வாழு நாளில்.

(2)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்ற
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா நென்றோர் பாணன்
றலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னந் கண்டு பாடினான் மதர மாக.

(௩)

வேறு.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கரனே வியனுலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்ன நெறிநா லியல்கைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னை யொழிய விசைவல்லா நிலை யுலகி லெனவுரைத்தான்

(௪)

கக0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழிது யுளம்பெருக
நாணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனா லினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வா
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (டு)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய் பின்னர்ப் பிரிவின்றி
மாடி நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்வுலாவீ னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (சு)

பதனா வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டனியின்
புதுமாணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்றா னழைத்த தென்னெனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூர வொருபாண்
னளவில் பாணர் புடைகுழ வரிவைக் குழாத்தி னெடுமீவந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பீயக்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதுன்னை. (அ)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் ப்ருந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்ச்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைகீர் விழுக்காடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (க)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத நாத னுரைப்பான்வான்
நீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்த
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் தகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (க0)

அஞ்சே னஞ்சே னொருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சம் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கூடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவா ளன் செயுங்கா ரிபங்க ஞ்நாயென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிநல்கி. (கக)

வேறு.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே னானைப்
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையினால் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினான் றனது தேத்து. (க2)

இத்தக வறியா ராக யெதிரிலை யென்று பேசி
யொத்திய னுளம் வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த

வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்

சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னார்கள்.

(கங)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொருமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்

சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தகுப் பாய மிட்டுச்

சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி

வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினார் மயங்க வெங்கும்.

கச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி

யுற்றது நமக்குக் குன்ற வுயர்புடைக் கான் நன்னில்

கற்றிசை வல்லே மல்லேவ் காவலன் றிருமு னின்று

சுற்றல வுறாத்தே மென்னாய் முடியுமீ தெனத்த ளார்தான்.

(கரு)

மிஞ்சநெஞ் சஞ்சி னேணை மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்

நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்

குஞ்சரந் தாங்குந் தோயிற் குழகணிங் கிருப்பக் கொன்னே

யஞ்சுவ தென்கொ னுமென் றுலவா யரன்பாற் சென்றான்.

(கசு)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே

பாண்டிநன் னாட னேயிப் பகையின யடிமை வேண்டிப்

பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து

மாண்டக விதைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும்.

(கௌ)

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி

மெய்ப்படு மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண

வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னுய

வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான்.

(கஅ)

வேறு.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யானையும்

படமுடை யாவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்

முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணுத்தோர்

செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினான்.

(கக)

நெற்றியிற் நிலகநீ ரொளிர கீளரா

வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்

குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் சொத்து மன்றியே

துற்றிய விடத்தரங் காயுந் தூக்கினான்.

(கௌ)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்

கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினான்

காவியந் தார்பொலி மெய்யிற் கார்தளம்

பூவினோ டவினாப் போதுஞ் குடினான்.

(கசு)

கககஉ திருவரலவாயுடையார் திருவினையாடப்புராணம்.

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
னுறுமவர் தங்களை விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினான். (2உ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கியிற் றுண்ணுந்ந யாண்டி பாடினான். (2ங)

வேறு.

பரிவினான் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுந்
தெருவினு முலாவிப் பாணர் தெருவிடை முடுகிச் சென்றான். (2ச)

மறுவறு முயர்மென் றோளின் வலியகோ டாரி மன்ன
முறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பவர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யானே வேண்டி யிழிதொழில் பூண்டு கொண்டான்
மேறவொடு சின்று மெல்ல வுலாவினா னுலக நாதன். (2ரு)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலே யெய்திக்
கோலவென் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து டெத்த
சேலைகள் சரிய நிற்பார் திருத்திய நாணி ழுப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் விரும்புகுல் கொள்வார் வீழ்வார். (2க)

சுந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சுந்தரன் பாட மண்ணிற் றணிவினை யாடல் வல்ல
சுந்தரன் னானே யோமற் றியாவனே வெனத்து தித்தார். (2ங)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவந்திக முசலத்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும் துளாயம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
ரிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனர்
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (2உ)

வேறு.

உரவிதீ நெடிதுநின் றெரியு மொன்றுபேர
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு ஈக தையலீ
ரெரிவிழங் கொண்டன்னென் றினைய கூறுவான். (2ங)

ஆடுவன் விறலிய ரருக ணைந்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முண்
ஹேடுவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்திலன்.

(௩௦)

வேறு.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்சுண் டிரவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க டோறும்
வேறற நின்றான் யாவும் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல.

(௩௧)

வேறு.

பாதர் விர்தஞ் சோதி நீண்முடி நேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காண வின்னவ னுலருக் கெல்லா
மாதார மாகி நின்ற னனையிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினான் றாணி யுய்ய.

(௩௨)

வேறு.

ஒடுக்குள் ளாளம் விர்துநாத மொலியு ருட்டுத் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த ன்லிதல் கம்பித்தல் குழல மென்னுந் தொழிப்பத்து
மெடுத்துக் காட்ட நர்தாதி யிமைபோர் முதல வதிசயிப்பப்
படைத்த விசையைத் தனிப்பாடப் பதின லுலகு முருகியவால்.

(௩௩)

வேறு.

மருவிய விறலி யோடு மஞ்சரீ டலத்து வைகு
மரியசொற் பாணன் கேட்டி தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
வினாவோடு மிழித்து சென்று வியன்சரா சரங்கள் யாவு
முருகிடப் பாடு வோய்கீ யாரெனக் குரைத்தி யென்றான்.

(௩௪)

அத்திறங் கேட்டி னைத்தார் போனடித் தொடுக்கி யையா
ொதுகிசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகோ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக் கரச னுய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணறை யடிமை யான்கான்.

(௩௫)

என்றிற கூற முன்ன மென்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிசரு கினைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றல யடியான் பாடற் றொப்பிலே போற்று காயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டமோ வேண்டா வல்லோ.

(௩௬)

இத்திறப் பாடல் யாரே பறிசுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவராற் பாட வொண்ணு
தெத்தலத் தோருங் காணப் பரிபவப் படுமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிங் போவதே கரும மென்று.

(௩௭)

ககச திருவரலங்குண்டியார் திருவிசையாடற்புராணம்.

வளையறு சிலிகை யோடு மடிதரு கலிகை யோடு
முருவுடை மாத ரோடு முதலிய கிளைஞ ரோடு
மனையிரு ளிடை யின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னோடு
நிலாகளி ரோடும் போளு னெஞ்சறை பறைமுன் னாக. (௩௮)

வேறு.

ஆக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி னாந்துதன்
மிக்கபேர்வலி கெட்டுமுட்டொடும் விட்டலூரில்வி டாதுளர்
துக்கமெய்தி யகன்றுபோனது கண்டுதுய்தரு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரன்கை; வின்கண்வந்துவி ளம்பினான். (௩௯)

வேறு.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவின லயத்துச் சென்று
சுத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் நருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற் கெனத்து தித்தான். (௪௦)

முன்புரந் தரணை மாலை யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் தனாப்ப தேநின்
மென்பகங் கரஞ்சி வப்ப விறகினை வெட்டிக் கட்டித்
துன்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னான். (௪௧)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதறு பாடு வாணைப் பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன ரோறே யென்னுமுன் னங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோலா யேவினான் நரணி வேந்தன். (௪௨)

முற்றொர் சென்று வந்த பாணனை மனைக்கா னுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டிங் கட்டி. (௪௩)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா நெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு ரைப்பான் யானல னெருனற் கங்குற்
நன்றிரு மிடற்றான் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் னென்றனன் விறகா ளாகி. (௪௪)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு முலாபினோன் நனை யானஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டு. (௪௫)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரஞர் கூர்ந்து காணு
வீசுதுன் னினைவின் வந்தா னென்னினி வேண்டு மென்று

தூசணி முதலா நல்கித் தும்பிரீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னை வலம்வரு வித்தா னேங்க.

(௪௬)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிந்
கின்றெழூர் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுணா தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து.

(௪௭)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் பரிவுகண் டதரசி யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்றான் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டு.

(௪௮)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பற தேசம் போனால் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும்.

(௪௯)

ஒதரு முனத்தால் வாக்கா லுணரொணான் கருணை கூர்ந்து
தூய்தகு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்ட
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளியவ னரன லாது
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின்.

(௫௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௧௩.

௩௩.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணாற மேவாது சுந்தரண்பான்
மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா னாத மெய்ய னாதாந்த னாதத்துக்
கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானரசா யிருப்பப் பாடி மிவன்கண்டத்
திசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா தருக்க ஈந்து
வந்திருப் பன்தரத்து வானோர் வாழ்த்த.

(௧)

கானநெறி பாடிமுடித் தேருந் காலைக் காசொருகா லணியொருகான்
மணிக ளோர்கா, 'லீனமிலா சனமொருகான் மவுலி யோர்கா லின்னதெனா
தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து
நாளமகிழ் மிகவினாவிற் கொண்டு போந்து, தீனமற ளுண்டுடுத்து வந்தோ
ர் கிட்டஞ் செய்தருள் தினைசெய்வன் றிறத்துச் சேர.

(௨)

இத்தகவு தனிரடந்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்குந் தனக்குமுந்
லில்லையாக்ச் சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ் செல்லு

ககக திருவால்வாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

தங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்தமிழி யினுமிருப்போ னொருநா னாடி
விறலியாப் பாடகர்ப்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை
வா வீவான் பொருளில்லை யென்றறையிற் றுயின்னான் புக்கு. (௩)

அறியுமியன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங் ண் டின்பங்
கூர்ச் சையிற் சென்று, மற வறுநல் லீசைப்பாண கொடுத்த லாலே வறு
மைபுடைத் தனைந்தம் பொருளு ணக்கே, பிறரொருவ யழிபாமற் றருத லா
லே பிறம்புபொரு ளுறையாப்போர் முதலா யாநங், டுரைவினியார் பண்டா
ரப் பொருள்க டம்மிற் சூழித்தனகண் டிலமென்னக் கொடுத்தெ ழுத்தே. (4)

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவுபோ கின்ற வென்றுச்
தப்பிய் முரிவா யில்லை தாளுறு கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திறத்தா ரில்லை கன்னியா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் தன்னை யொழியவே நிலை யென்று. (௫)

இன்னக் கூர்ச் சைய கோவென் றிராப்பக லையுற் றெல்லை
முன்னக் கூர்ச் சைய முறையிடத் தொடங்கா நின்றார்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுத் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று றோருவர் வழக்கு மன்றே. (௬)

உனக்கினி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லை யென்றன்
மனத்தினுக் கினியான் றுயான் மகிழ்த்தும் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன கொடுக்க வல்லா னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறித்தி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (௭)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டிப வளிப்பன் றாழா
ததர்வுற வினாவிற் சென்றிவ் வோலைய யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றோர் வனாதரு திருமு கத்தை
முதிர்ந்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (௮)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூழிக் கொண்டிங்
கையனே பொருளை வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன ந்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லை. (௯)

பழுதிலா நாயன் சொல்லை மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லை
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிகயித் திறைஞ்சி யொல்லை
யுடைகடந் திரவிற் போனா னொருவரு மறியா வாறு. (10)

மீல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கு மாமலை ஈட்டு ளன்பார்
வீல்லவன் விரும்பி வாழு மேதரு மணிக்கு டங்கள்

சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ னூறிற் சென்றனன் சிறிது நாளில்! (கக)

தாங்குநர் பசியா னொது தளர்வுறும் வறுமை யாள்.
ஓர் இவ னொருவ னொன் றியாவநு மிகழ்து கூற
மொழிசை யுருவங் காங் மொளிக ள்வெண் ணீற்றான் மூடி
மாங்குநு தண்ணீர்ப் பத்தர் மூலையி லமர்ந்தான் மேல்ல. (கஉ)

நென்னதன் னையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மாண்குட்
பன் னிசைச் சொ டக். சென்று பாடுநம் பீத்தன் னான்பா
னின்ன ராட்டான் நேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னடன் றுவினு ணர்த்து மந்திரி களைவி டத்தான். (கங)

நயத்தறு கனவின் செய்தி நவின்றுமுன் விடுப்பப் போனோர்
பயின்றநீண் மறுகு தோறும் பரந்துறு நவம தாக
வியைத்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்த்தவன் நல்னை யந்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (கச)

அரியமர தவத்தீர் காண்பா னாசையா யிருந்தா னும்மை
யுனாசெழு மரசன் றன்பா லுவத்தெழுத் தருளு மென்னக்
கருநீர் ரதழர்ப மேவேன் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வத்தே னுனாத்தும் பிறங் வென்றான். (கஊ)

பணிவிடை யமைச்சர் போத்து பகர்த்து சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்த்தவா கனத்தினேரு
னணிபொலி மணிநள் சித்த வடியினை நோவச் சார்த்தாங்
கிணையிலா தவனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (கக)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைத்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரகிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டத்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினான் மதுரைப் பாணன். (கஎ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டிருகி யந்தோ
பரிவினல் குரவ லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்
வுனாகெழு கானம் பாடு முறுதியைப் பாரீ ராதிப்
பரமனே யிவரவே நல்ல னொன்றுபன் முறைது தித்தான். (கஅ)

பத்தொங் குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மு ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்த்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தே துங்கப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான். (கக)

வேறு.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
துணாகெழு பாயீர வுரையைக் கண்டெழும்
பரிவொடு குடினன் பாடி யாடினன். (௨௦)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனை வெடுத்த ணைத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (௨௧)

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட கீடுதன் கோயிலுட் புக்கல
ரேடு தாங்கு தவிசி விருத்தினன். (௨௨)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னாகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புஞ் மாலை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரிந்தறு சுவையி ணுட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூப்பி. (௨௩)

பேணுற்ற காவற் றொல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வனகவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவூர்க் கொண்டு கட்டி. (௨௪)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிறக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிசு யித்துக்
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டுகைக் கொண்டு மன்னர்க்
ருளியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை பெயன்றான். (௨௫)

மன்னுதீ கண்டு சாங் வாடிமுன் றெளிந்தி றைஞ்சி
யென்னபுன் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்குறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான். (௨௬)

மூன்புற கின்று போற்றி யின்னை மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
நன்ருல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலா கின்ற
தென்கொணன் லொத யானே ரிதிரூபப் பாண னென்றான். (௨௭)

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெதும் பிற தாக
நயந்துல கனைத்துந் தந்த நான்முக னுதியாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிறல் கண்டிர் தாழ்ந்ததே துயர்ந்த தேதி. (௨௮)

இரந்திது பல்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ னுணை யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
வினார்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (௨௯)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிசு னத்தா
ஹற்றொளி யுடம்பு பெற்றாங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (௩௦)

வம்பவி முலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டதிக யிப்பத்
தும்பிரீ டெருத்தத் தோங்கித் தோனாசா மரைகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைரி முற்றிப் பார்மக னெனிய மிக்க
செம்போனோ டுணைந்த செல்வன் சொக்களு லயத்துச் சேர்ந்தான். (௩௧)

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லை செம்பொன் வரைபுரை தனம னைத்துங்
கையினின் றிருமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு பேரயினு னுள்பெற் றாங்கு. (௩௨)

வந்தநா வலர்சுற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
முத்துறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னுழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றனையே, பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (௩௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுசக.

நிகு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி நனத்தொடு
நன்கு மிக்கவர் நாளும் வியப்புற
மன்சி நக்க மதுரையில் வாழுநான். (௧)

நீடு செல்வ கிதியினைக் கண்டிசை
பூடு பாணர் பொருமையைப் பற்றியே

நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
நாடி யாரு மிருப்ப ருணாத்திடார். (உ)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றமுன்
றையல் கோவைமூச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் வழத்தவ லென்றனன். (ங)

வேறு.

இப்பெரு விரதம் பூண்டாண் டியாமினி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடுநாட் புழக்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யுயர்நாண்
மைப்படு மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி னென்ன. (ச)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கள் மற்று
மில்லடைந் தச்சங் கூர விருண்டுற விடித்து மின்னி
மல்லவான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வெண்ணச்
சொல்லருந் துளிக ழங்கச் சொரித்தன சோனை மாரி. (ஊ)

அரும்பெரு விரதம் யானின் தழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் சாலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. (ஈ)

முன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிர நின்ற
தென்னிசை பாடும் பாணன் நிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்குது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திழ்த்தது பயம்வி னைத்தே. (எ)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பினான் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோயோன் றத்திரி யாழ்ந னைந்து
மிக்கூ ருக்கிந னைந்து விரனடுக் குறவும் போகான்
சிக்கன வுடனே நின்று பாடினான் சிவனை யுள்ளி. (அ)

அயன்றலை யுத்தல் பாடி யுக்கனை யடர்த்தல் பாடிக்
கயத்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர் மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புழ்க்கண் மற்றும் பாடினான் சால வாழ்த்தி. (க)

முற்றவெர் தையைனைப்பார்க் கெதுமுடி யாது முன்னர்
முற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
றுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றாங் குவந்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ ண்த்தான். (சு)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கரத்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற்.கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கரீ னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழீர தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளை வாழ்த்தி.

(கக)

பேறு.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையினி விளரி தாரமென்
நீண்டிய நெறியினே ழிசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினான்.

(க௨)

முன்றிக ழிசைத்துநி முடியப் பாடுமு
னென்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால்.

(க௩)

வேறு.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினான்.

(க௪)

ஆல யத்து னுணந்தற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினார்.

(க௫)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவேன
வலைவு கண்மினக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்களை
யவது வல்லவ ராரெனப் பேரற்றினார்.

(க௬)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டின்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டன
மைய னேனினக் காரொப் பவரென
மைய நீர் வணங்கினர் வாழ்த்தினர்.

(க௭)

வேறு.

மின்றிகழ் தென்னன் முன்னு மேதினி விவப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னைப்போ
லின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய ற்தியுங் கண்ட வுததியின் விளங்கிற் றன்றே.

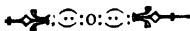
(க௮)

சிந்தைசெய் துவகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னை யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லியாண்டு புகுத் தரும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெந் துயர் நீங்கி வாழ்ந்துவா னாள்வ ரன்றே.

(கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுசுரு.

ருள.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தரையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையாள்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ஞருகிப்புகழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாடுவள் பிரியாதொரு நாள்போல்.

(க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
லாலேரிலை தானேவயி றாவேயக லல்குல்
சேலேவிழி காரேழுமல் சிலையேந்தன் மலராள்
போலேதிகழ் வாணேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே.

(௨)

வேறு.

இரதியு மொவ்வா வடிவின ஞருக்கொண் டிசையுலா வுதெனச் சிறந்தா
டபாயில் சாதித் தருமீ தியினுற் சசிகுல வேந்தையுங் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலாள் கடைதொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசறு தேசுடை நீதி,
யையனே நந்தஞ் சுந்தர னானை யவ்வொ யிங்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர னெழியப் புவியுனோ ருடன்பிறந் தவரென், றையதுண்
னிடையாண் மறுத்தனன் மருத்தா லசையுமென் கொழியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தானையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு விளிய
முறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாடுவாட் டேடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுரைத்துத் தெரிந்துயர் தூதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடா வாறங் ககற்றியோர் கரந்துபோய் வினாந்து
தரைமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லாள்
பரிவொடுங் கடடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற் குழுவொன் சிறப்பிற்
னிபரி நெருங்கு மதுவாயுட் புகுந்து கண்டன முண்டிறல் வேந்தை. (சு)

பல்லித மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை
முல்லைசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டுள்ள

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாடுதற் கின்று [முள்.
வல்லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கீத்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் றொழுத
பொங்குகற் பினனை வியத்துநீ தோற்பிற் புகலினர் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவனை வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை யாளேன்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னநீ யிருப்ப வெண்ணையார் வெல்வா ரென்றனன் மன்னவன் கண்டு. [ன்.
நன்னெறி நெஞ்சி னொன்றுவைத் தொன்று நவின்னுபின் போவென் விடுத்தா

வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரய்திய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சேர்த்திப் பத்திரன் றேவி தன்னை
வெருவுறா தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வளையப் பாடச் சொல்லென் றேவியோர் மாதை விட்டான். (க௦)

வரன்முறை மற்றை ஞானஞோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவைநல் லிசைபா டிற்காற் சென்றவன் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யரசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது கீதம் பாடினான் கற்பி னானே. (க௧)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியநீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடுந் தோற்றவர் சும்னக் வென்றே (க௨)

இப்படிச் செய்த வின்று தருமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் னாங்கி யைந்து சேரியாழ் திருத்தி வந்த
துப்பிலா மாது பாட வியைந்துமென் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடினா னுயர்புண் டாக. (க௩)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காசுவெஞ் சுரம தென்றுங்
கோதில்கற் புடையாள் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுங்
கீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாதிரை வியந்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றங் கொண்டே. (க௪)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா வனுமறி தரும மென்னு
மறைமொழி தனைநினைந்து மாதுர மாக வந்த
விறலியே பாடி னுள்ளை றறைந்தனர் வியந்து சால. (க௫)

மற்றது கண்டு வந்த விறவியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ'ருந்தக் கண்டுளம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்றான் மெல்ல. (௧௬)

மன்றிடை யின்று போகி நானைவந் தேறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடு நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (௧௭)

வேறு.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தனைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித்,
தனாயிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரன் பெங்கண்
மேல் வைத்தா, யுனாகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே
னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துதி செய்
தான். (௧௮)

வேறு.

அன்புடை யாளோ நெஞ்சு மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ னானே
மின்பொலி மாறன் றன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான். (௧௯)

வேறு.

நின்றதிரு வுறாவிசம்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடு நனிவாழ்ந்து போ
ந்த பிள்ளை, வன்றிறன்மன் னவனவனா மற்றை ஞான்று வரவழைத்தின்
னிசைவாது கண்ட வைக்க, னெனன்றியவர் தம்மொடுமுன் னையினுஞ் சால
வுண்மைமறைத் தோரங்கூர் தினிய நெஞ்சங், குன்றநவின் றிடத்தோலாக்
கற்பு மாத் கூறுவாள் சீறியுளங் கெடுத்தித்து விம்மி. (௨௦)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக்
கொ ளொப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப்
பாடியக்கா லிருந்தோர் தம்மு, ளெய்தியவா றொருத்தினை வென்றா ளென்
றங் கியாரொடயர் சொக்கின்ற ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகிமற்றிங்
கென்றா எத்தி யுளம்புமது செற்றங்கொண் டென்றான் மெல்ல. (௨௧)

ஒள்ளியவ டள்ளியுறா செய்யா முன்ன ஁ருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், விள்ளுதல்செய் யாதங் ளன் மேலி னுலயாம் வேறொருவ
ராவேமோ வென்பபோ தென்ன, வள்ளலெனிய வர்க்கெனிய சொக்க நா
தன் மண்டபத்தி னென்முகைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளதமிழ் வாண
ரிசை வாணர் குழச் சேர்ந்திருந்தான் போர்தெவரும் வியப்ப வேந்தன். (௨௨)

புகழ்தருபத் திரன்றேலி யுனீமைக் கின்று புலிகாண நமைச்சுமப்ப
ளென்று கொண்டே, யகமகிழ்வு ளெடுமவந்தான் சிறிவி லங்கார் ளவையேற

வறிவுடையா ளெங்குந் தானாஞ், சகமுதல்வன் றனைகினைந்து மெல்ல வொல்கிச் சார்தலுமற் றுங்கிருந்த வேந்தற் சார்த்தோர், முகமுகிம்பார்த் தனரென் னாய் விளையு மிந்த முன்னவன்றன் செய்மெரியா தென்று கொண்டே. (உரு)

வேறு.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனு யுருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருந்தா னப்பாற் போதமின் மாத முன்னர்
நிரைந்ததற் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனை வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினா டரம் பேசி.

(உச)

வேறு.

வேர்த்தன ணெங்கினன் விதிர்வி திர்த்தனன்
வாய்த்தில விசையென வாயு லரந்தன
உத்தரு முளம்பறை யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளவையவை கண்டும் பாடினான்.

(உரு)

வேறு.

புனைபெருக் குரல்க டத்தல் புரைத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
வினைபடு காக வோசை காஞளி லிலங்க னீங்காத்
தனிபடு கட்டை யெட்டின் நகுதியிற் நிகழும் பொல்லா
வினிமையில் சுரத்தைக் கண்டாங் கிருந்தவர் வியந்தா ரில்லை.

(உச)

முத்தவெண் ணைகது ளங்க முறுவல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சித்திர யாழ்தி ருத்தித் திருமலி களந்தி ருத்தி
மெத்திய மடப்பத் தோடு மெல்விரல் சுவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினான் பண்ணி னேங்க.

(உ௭)

ஆங்கரி முரற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங் கடனான் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன
வோங்கிய சராச ரங்க ன்ருகிடப் பாடு நீதி
தூங்குமு விசையைக் கண்டு துதித்தன ரிருந்தோர் யாரும்.

(உ௮)

தணிவினமாத் தினாயொன் பாணந் தானங்க ளெட்டி னுன
நனுகிய கிரியை பத்து நன்பதின் மூன்றெ முத்தா
லனுகிய தொழிலா றோங்கு மைத்தினால் விளங்கு மும்மைத்
திணையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார்.

(உ௯)

வேந்தனார் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரம்ப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்ந்தது நெகிழ்ந்த துள்ளந் தும்புரு கார தாதி
வாய்ந்தவர் பாடும் பாட வென்றது வாக்கு வாழ்த்தி.

(௩௦)

பரிந்தது புதுமை யேயோ பகைத்தவனெஞ்ச மெங்கு
நிரம்பியோன் முன்னின் றுலெந் நெஞ்சக முருகா தங்க

௨௦௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஊரம்படச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமி லாதாள். (௩௧)

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
கற்புலீ றுடையாய் தோற்றாள் கழுத்திடை வளைத்தே நென்ன
விற்பொலி நுதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ ன்ருளை வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் பொலிவுண்டாக. (௩௨)

மாலையைக் கழுத்தி விட்டோர் மாலைநின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவர் திறைஞ்சிற் கூட லிறைவனை யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (௩௩)

மறுவில்கந் தரனைப் பாடு மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்றா ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணித் கவிலக தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணனைக் கழுத்தினின் றிற்க்கி விட்டான். (௩௪)

வாடிய மாலை வாடா மாலைதான் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலை யென்று
சேடுறக் கொடுத்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
கீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலையில் லாவே. (௩௫)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தாள் வென்றா ளுலகினை யாளு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ் டோற்றாண் மற்றென்
பண்டென் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிச யித்தான். (௩௬)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனைவயிற் போக வேவிக்
கற்றைவார் சமுலச் சொக்கன் கருணையை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின னினிய நல்கி
நற்றயி ழிறைவன் றுனு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (௩௭)

பத்திரன் ஞான மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம வீமானத் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோருங் காண வேகினான் சிவலோ கத்தே. (௩௮)

*அகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௦௩.

௫௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல். ௨௦௭

௫௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரண்டு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மரபினி லிலங்கு வாறோர்
வன்னியர் தலைவன் றோன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த மத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நரிட்டு. (க)

ஆங்கவன் தனக்கு முன்னை யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விராறு மைந்த ரவன்வயிற் றுதித்து கீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு தந்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினால் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னைப்
பழவினை யிழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ங)

தொல்லையம் பதிவிட் டொன்றார் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலைப்பப் போனோர் நாடொறும் வருந்த மேனிட்
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் வினைத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தெடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுந் றுளத்தன் பின்றிக்
கடியபல் விலங்கு கொன் ட காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ஊ)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதரு முணர்வி னானே
ரொப்பிலா முனிவன் றாற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் கலைச் சென்றவர் திரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினார் சால நக்கு. (ஈ)

வேறு.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சீறியாங் கவரைப்
பற்றியெந் நிலமு முழும்பழ மையினற் பரிவுடைத் துழந்தொழி லுமக்கே
புற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் னுழமின்வெங் குருளைக் ளாகிப்
பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையறச் சபித்தான். (ஐ)

முனிவரன் சபிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முதிர்ந்த பத்தியிற் கூடி
நினையடி சொகூடுதே ஆசிலா தவனே நீன்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென்

உ-அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

றனைவரும் வணங்கக் கண்டோ யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமுங் கொடுத்தான்.()

வேறு.

இந்நெறிச் சபிப்பப் போந்தாங் கெல்லேகூழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமூ கத்து மைந்நிறக் கூனற் கேழ
றன்வயிற் றுதியா முன்னந் தாயையொண் புலியாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெழ்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (க)

வேறு.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணாமற்
காய்துயரங் கொண்டமூங்கல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னையவுரை யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
ரூய்வடிவங் கொண்டான் நவத்தோ ரதிசயிப்ப. (கௌ)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வளைதுண்ட
நெட்டை முகிலங்க நேர்த்ததனிவா றுழிப்பக்
குட்டிபரிந் துண்ண விருபாலுங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி டுடந்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (கஉ)

வேறு.

அருள்கூர் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வமுதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப், பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாகப்
புளையற வுழுது திரித்தன வியைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி. (கங)

வேறு.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரினது கூர்வாய் மடுத்துக் குடித்தந்
பொருகோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கககௌ.

திரு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௦௯

திரு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த
திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமங்கை
தரைபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலைவனைப்பார்த்
துருகியபே ரருள்கண்டாண் டதெயித்தன் புறத்துதித்துத்
தெரிதரநின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாய்மலர்ந்து. (க)

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டு வேட்டையா தெலெப் போதுந்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனா பாவ
மலைத்தவர் மேற்செல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு சாக
நலத்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (௨)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகிலையோ னிகளிற் றோயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவரீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியுந்நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய டன்றோ வுளத்திடை யோருங் காலே. (௩)

அப்படி யிருப்ப விந்த வங்கங்கொண் டிலாவு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறுமீ ராகத் தனுத்தொழி நீற்பேம் யாமே. (௪)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வருவங் கொண்டே
யெவ்வயி னாயும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வய்வுற வளித்த மீக்க னியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (௫)

வேறு.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித் தளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருந் தவமுனி சரிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் திடுமு னிற்த்தது தாயும்ப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த றருமமா மிவைதா மீக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்ன
ஈங்கற வுலாவி யிவ்வுடல் விட்டோர் தீதிலா வினியுருத் திரணக்
கோங்கிய புதல்வ ராகநல் லொழுக்க முயர்புக முறிவுற வுதித்தே
யாங்குதென் னவற்றிச் சேனைநா யகர்க ளாகுநம் மாணையா லென்றான். (௭)

வேறு.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவிளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம னாகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட னுக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (அ)

வேறு.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் நும்கேருமுலைப்பாற் கடல்குடித் தவைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குறாக்க வேணுமோ நினைத்திடி. நென்ன.()

வேறு.

திருந்துநா யகன்ம கிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரியீ னங்க மதுளையம் பதியிற் போந்தாங்
கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (க௦)

கனலுமிழ் செங் ட்டு கங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையச் சிறிது கால முலாவிழின் டருளால் வெற்பிற்
புனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலை னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (க௧)

பிறந்தபின் றாய்மார் தத்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்கனும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (க௨)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் நும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைத் ததிச யித்தா னொருவர்போ லுருவங் கண்டே. (க௩)

இந்தவெந் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலின லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து தித்துத்
தந்திர முற்றம் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர. (க௪)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாய்பரி தேர்ப் தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
புழிதிலா கிணவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் கட்டுந்
கமைகறி மகிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப னீந்தான். (க௫)

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௧௧

நெறிப்படு மதுரைத் தென்ன னீன்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால
வறத்தினே ரொழுசிச் சொக்க னுணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புதழ் கொண்டார் சேனை யோட்டுசா மந்த ராகி. (௧௬)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி ன்வையொன் றில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய்வித்தார்
தவமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைகூடந்நே (௧௭)

வேறு.

கொன்றைச் சடில முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாற்ற கிரவின்
ஞென்றிப் புருந்த செய்தியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் குமரரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குழம்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது. (௧௮)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி முலையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்டமேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில். (௧௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௩௬.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீன்பதங்க முன்ன
வருந்த லொழிந்துலரந்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (௧)

ஆங்குஹுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்த்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முண்டுபகை
தீங்ககல வெல்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (௨)

வென்றிப் புரம்வென்றோன் வேதா முடியறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வாறோ ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (௩)

காணி னிணியிதற்கோர் காரணமுண் டெந்நிலத்தும்
பூண் முருக்கொண்டி பூசைகொளு மீசர்களிற்

உகஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சேணிமிருங் கோயிற் திருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா நிலைபிறங்க. (ச)

என்று சருதி யிரணியத்தன் டாமனாயிற்
சென்று வினாவின் முழுதிச் சிறகடித்துத்
துன்றுபுகழ் கொண்டானைச் சூழ்த்துலகோர் கொண்டாட
நின்று பரவப் புகுத்ததுமுன் னீங்காது. (சு)

வேறு.

அருத்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய நினைவு கண்டு பொருவின்மூன் றெழுத்தா லோங்கி
வினாந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சு)

வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு முன்னம் பிரமமா முகுத்தத் துன்ற
ஐழையினிம் மந்தி ரத்தை யுணரா சனுமுள் ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (எ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேநின்
பெருங்குலக் கிணக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருத்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதியிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்த்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (அ)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நத்த
முயர்வினை யாடல் காண வும்புநு மதிச யிப்பச்
செயிரறு பறவைக் கெல்லாந் தீபமே யனைய வுன்றன்
பெயரது வலியா னென்று பேசிடக் கடவ தென்றே. (க)

கருணையிற் பரிசுஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
வினாவொடும் புகுத்து காட்டில் வெல்லுமத் திரமோ திற்றால். (க0)

மறுவறு சிகரம் பன்னாள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவருஞ் சாதிக் கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிந் தன்றே. (கக)

நண்பரி வெய்தி யாவு நவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லநன் னினையு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடுக்கிக் காக்கை
யின்புறு தலையி லெற்றப் புகுத்தன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௩

கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமூக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக் டலைபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைகி னேந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று வினாவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
ரீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்க்கார் பெயரையும் வலியா ழின்னார். (௧௪)

வேறு.

செந்நெறி நாயன் நேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (௧௫)

வேறு.

சொற்ற நும்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க ருங்குருவி நாயினீசத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர மித்தியுஞ் சயத்தின்
கற்ப னேயின்றுங் காணப் படுமே. (௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௫௨.

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த
திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா ளீண்டுந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு வத்து
வாரிகு டூலக முற்று மதுளாயி லிருந்து காத்தான். (௧)

மன்னுயிர் காப்போ னோர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நல்குர வற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டுழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (௨)

ஆங்கவர் நீங்க கில்லா வரும்பெரு வேள்வி முன்ன
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிதலா ஸொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் றுளையங்கள்
பாங்குற வினைவில் லஹற் படைகுடி தளர்த வன்றே. (௩)

உகச திருவாலவரயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மாநிலந் தளர்தல் கண்டு வழுவெவ் துயருந் றோர்நாட்
டானிருந் தரைக் டுந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
நீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி நும்பு
முனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மறிந்தோ முண்மை யெங்ஙன் மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்துளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனாற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
நன்றிகொள் பழையோர் சொல்வ ரென்றுநன் னிருட்டு யின்றான். (ஊ)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
நெரிவுற நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே வின்று
பெருகிய படைபு முன்றன் பீடுடைக் குடியு மன்றோ
வொருவரும் வாடா வாரிங் குணப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (சு)

வின்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தன்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டுப தறித்தெ டுத்தாங்
கொண்கிரி நின்ன தாக வுனதுறு குறியு மீட்டுப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

கின்னுடைத் தாணக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடுத்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்டுந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்டு நல்கிடு நயங்கள் கூட. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடின் யாண்டொன் றிற்குள் வையகந் தழைக்கு மன்றே. (க)

வேறு.

துணைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு னானெழுந் ததிகையித் தொருவருக் குளையா
னையை வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தளவி
றணிவில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் கிளர. (க0)

அடர்ந்த தாணையோ டாங்கவன் வடநிலை நோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமு காளிடைப் போக்கி
மடங்கல் யானிகள் லானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (க1)

வேறு.

*மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வளநகர் மேலி யங்க
னுற்றதா னையையி ருத்தி யோங்குதன் நிறவி னோடு :

கூக.—மாமேருவிற கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௫

முற்றிர விற்சென் நீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினான் பாணிச் செண்டால். (௧௨)

அங்கது கண்டு கம்பித நயரர்மெய் புணந்து வந்து
செங்குணை நனைய மன்னன் நின்மையை யதிச யித்தின்
நிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்றொன் றுண்டு தாபர மென்றொன் றுண்டால். (௧௩)

வேறு.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னிரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டிசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (௧௪)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படு வளையென வெடுத்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாதவே
கொற்றவன் நன்கயற் குறிபொ ரித்தனன். (௧௫)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் சென்டினும்
கன்றிமுன் னடித்தவன் பாவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம வருக்கொர்ண் மேருவும்
வென்றநீ போகென விடைகொ டித்ததால். (௧௬)

வேறு.

ஒருவரா லணுக வொண்ணு வயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கலையுறத் தறித்தெ டித்துக் கயலொடு செண்டுந் தீட்டிப்
பெரியவ னருளை வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
வினாவொடும் வந்தநன் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (௧௭)

மன்னிய மனிதர் முற்று மற்றமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னுறு நாவற் செம்பொன் குன்றினக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ நினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (௧௮)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்றாட் பகடியர்ச்சகடு முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான். (௧௯)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற்*கோயில் புக்கிங்
கந்தையே யுடைந்தே னின்ற னருளினு வென்று வாழ்த்திச்

உகக திருவாலவாயுடையா திருவினையாடற்புராணம்.

சந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ னிதீதான் சந்திர மாரு லத்தான். (20)

தங்குயர் வேள்வி போங்கத் தவிசுடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (2க)

ஆண்டியான் டொன்றிற் துள்ளீண் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டரு புதுமை யீது கண்டில் மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றனையு மந்தப் பாண்டியன் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (2.2)

மாலிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானினா மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டினியன செய்வ ரேன்மந்
துனமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (2.ந)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுஎடு.

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவினையாடல்.

ஒங்குதன முடையானோர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின
த்து முன்னோர் நாளி, னீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின்
வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யிங்குலகி னுணமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு
மிகட்கல்லா தில்லை. யென்னும், பரிங்குதிகழ் வறுமொரு பெண் ணருமை
யாகப் பயந்துசிறப் பொடுவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைக ரிருப்பானோர் மரும
கற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பவேன வறுதி யிட்டுப் பொருவிலநங் குல
வணிகன் விருத்த னாகித், திருத்தமுடை மனைவியோடு மரித்த பின்னர்ச் செட்
டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துநிகழ் செய்தியெல்லாந் தோ
ன்ற ஶோலை வினாவின்வன் றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (2)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட்
டாக் தவங்கள் செழுது, பின்னரொரான் மகவின்றி யருமை யாகப் பெற்றந்
திய பெற்றியினோர் பெண்ணைப் பேற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ
டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வறுவரைத்து விருத்த னாகித், தன்மனைவி யொடு
மிறந்தான் வினாவின் வந்தித் தையிலையுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொ
ள்ளே. (ந)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னுங் கிருங்குலமா தொடம்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்குவர் சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினுற் சிறிதழுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுறறோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னாளிநீ பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தநக ரடைந்தீளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மகத்துட் புக்கான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு நிதிகளுங்கண் டெதிர்வரவு, பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னண் மனைக்க ணிருந் தறநெறியை மனத்தி னோர்தின், றோதுமணின் செய்வதாநம் மதுரை மேவு முற்றவர்முன் னுவென்றே யுரைத்து வான்றோய், போதுகிகழ் பொழி ன்மதுரை நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டா னொருப்பட்டான் நனக்கட் டோடும்.

வேறு.

சென்றுவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை யிற்றினா யனையா னோடு மினிமைகூ ரடிமை யோடு நந்துபல் பெரிருங்க னோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும் வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்குங் காலை. (சு)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த வுத்தமன் பொருள னைத்து முற்றவர் கைக்கொ டித்து மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் வினாவி னீங்கண் முத்தெயின் மதுரை தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (எ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங் குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து சிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம் மயம தென்னம் பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான், (அ)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசின்ன் குறவ மைத்துந் திங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட் டாங்கருங் கண்ப பிப்பத் தையலு மரபை நோக்கி நீங்கவோர் புடைத்து யின்றா னெருங்கடி யார்கள் சூழ. (க)

நிறைவினா லறிவால் வாழ்வா னீதியா லினமை யாலோர் குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் குலப்புக்கு வணிகன் மண்ணைக் கறுவிலா ளரவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே முறையிடா வீழ்த்தார் சூழ்த வடியவர் முதிர் வாங்கு. (க௦)

வினாவின்மின் னசனி யன்னா வெவ்வலிக் கருட னெப்பா ருறாணடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலர் மயூர நேர்வார் பொருநகு னுக்கை யேய்வார் பொருவினென் குக்க பிப்பார் கருதிமுன் பார்த்துஞ் சாகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (க௧)

உகக திருவாலவாயுடையாழ் திருவிளையாடற்புராணம்.

செங்கயற் கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னொளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொடும ரற்றி
யங்கொரு மதிநி னுந்து புலம்புவா ளரனை நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட சோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேறொரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றெ
னாரி யுயிர்தா ராயே லலின்வழி யடைவேன் யானே. (கங)

என்றவ ளடியா ரோடு மிரவீடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றொழுவான் வந்த ஞானசம் ப்த ரொல்லீ
வென்றியீ னுணர்ந்தெ ழுந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருளாய் மென்ன வுளாசெய்வா னிலனை நோக்கி. (கச)

வேறு.

எந்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முந்தியநன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே
மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, ஓர்ந்தெழுதி யோலைவிடக் கண்டு
வந்து னானெறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளை
யுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டனைத்திரவிங் கிவன்மாண்டா னைவு
தீண்டி. (கடு)

வேறு.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்புரு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பும் பாவையாட பாடும் வென்றி
நன்குறு கருனை மேனி ஞானசம் ப்த ராங்கு. (கசு)

வென்றிகொ ணஞ்சுண்டானே விதிமுறை யினைஞ்சி யித்
மன்றலங் குழலா ளுற்ற வந்தத்தீக் கடுவ மென்றே
நன்றிகொ டுருக்க ணேக்கா னன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் நன்னை யெழுப்பினார் புதுமை கூர. (கன)

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்தி னைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிதற் கண்டு வாடிய தொண்ட மெல்லாம்
வியத்தற ிவத்தி ஞர்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றநூ ரொவ்வா நீதி வணிகனைப் புடித்த தன்றிச்
செழிப்பு முணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினார் காழி வேந்தர். (கக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவும் வருநடு வாகவே
கன்னி மாதிரைக் கைப்பிடி யென்றனர்.

(௨௦)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவள்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி றுயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முறையேன்.

(௨௧)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன்.

(௨௨)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிகயித்
துய்ய வந்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்த்தனன் ழுண்மிசை.

(௨௩)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குநின் காதலி தன்னொடு
முற்ற நல்லடி யாரொடு மெரீல்லெநின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர்.

(௨௪)

வேறு.

மாண்கென வெனவெழுத்த வணிகன் கற்பின் மாதிரொடு நல்லடியார்
போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைக ரகைத்து பொற்பிற் கரு
ணையுட னெதிர்கொண்ட கினைஞர் கட்டு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லாந்
தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்த்து மாம, னீண்டியநன்
பொருளொடுத்தன் பொருளுங் கொண்டான் டிருத்தனன் னயம்படவா
ணிகஞ்செய் தோங்க.

(௨௫)

மன்னுமுய ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுண முடையானோர்
மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னோங்கிப் பொலி
வினுடன் வளருங்காற் பொழுமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டருல மா
தின் மைந்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னோடுங் கூடி, மின்னியபாஞ் சாலிக
முன் னான நல்ல விளையாட்டி னொருப்பட்டார் வீதி யேறி.

(௨௬)

வேறு.

தகவினை யாடு நாளிற் தகவிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டனும் விம்மி யாற்றாள்
பகைபட்ட வடித்த தென்கொல் கெடுவீர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (௨௭)

கே று.

ஆங்கது கேட்டு வினாவின்வர் தேடி யார்மக ளார்கொலென் ணவ
னோங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரினைய
தீங்குள நீயோ மைந்தனாச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யானை யெழுவெழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (௨௮)

இன்னன விரிய முன்னீவ னேச வினையவன் சாலநொந் தழுது
பின்னுற நவில்வா ளறிவினா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்
வன்னியுந் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் றுக[கென்றாள்.
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனோ வுரைப்பதிங்
இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
றொப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாங் கிணறு மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா தூரச்சான்றது சான்றோ சிறத்தநம் முற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட வந்து நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை. (௩௦)

கே று.

என்றவன் சொல்லக் குன்றி யினையவ னெங்குந் தானாய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனன் மண்ணில் வீழ்ந்து. (௩௧)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தனாப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடந்தை சொன்னு வார்த்தையோ பொறுக்க கில்லே
னென்னுடை நாண முன்னு யாவையு மழிந்த வின்றே
யுன்னையல் லாவெ னக்கிங் காருள நுற்றார் மற்றே. (௩௨)

மறுவினீ யறிய யானேர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவனிமீ தன்றைச் சான்றின்,
றிறையிலவர் துரைத்தல் வேண்டு மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். (௩௩)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்
பாங்குநாள் செயல்கண் மின்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேரீ மாதி னுள்ளர் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று மூன்று மொல்லையின் வரவ டைத்தான். (௩௪)

கே று.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டெவர்
தெத்தை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரந்த ரதிகயித் தேத்தினர்
சிந்தை யாகுலந் தீர்த்தன டேமொழி. (௩௫)

வேறு.

எற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தேற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளினையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்றான் பெரறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (௩௬)

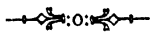
உத்தமத் தலைவன் கண்டாண் டொளங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழந்தே
யத்தனை நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வுற் பெற்றற்
பத்தினி மாகி னோடும் வாழ்த்தனை பரிவு கூர்ந்து. (௩௭)

முல்லைசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக் கன் றன்னை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பலபெருஞ் சிறப்பி னோங்கி வாழ்த்தனை பழிச்ச யாரும். (௩௮)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடைபெனும் யாப்பெ டுத்து
வினாத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (௩௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களகச.

கூட.—நானாக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்.

முத்தியகா லத்தொருகான் முதுநானா வடதிசைக்கட்
கந்தமலி செங்கமவங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சுந்தைகளி கூரவுகள் சேல் ள்வரால் வரிவானை
வந்தனையா வையுமருந்தி வாழங்கான் மெழயின்றி. (௧)

ஆழியரு வனையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசத்தா னுமுன்றுறுக ரினாதேடித்
தாழ்வகல நயந்தறஞ்சேர் தீவமுனிவர் நிறைத்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தனைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (௨)

தேங்குபெரும் புனறதம்பிச் சிறத்திலங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினொடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசரங்க
ளோங்கமுயர் வடிவின்வா யளவிலவா புகண்டெழுந்து
பாங்கிணந்து வினையாடி பயமின்றி யுலவின்வால். (௩)

உஉஉ . திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

தவவள வலியி னீலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நானா வாழ்ந்து நனிமனத் திச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலை.

(ச)

வேறு.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமகுண் டியையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கீரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
வினாவொடு நனுகினர் விடிய முன்னரோ.

(ந)

அங்கவர் தங்கனத் தளவு நீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் நலித்திடா தன்பு பூண்டருட்
டுங்கீமா முனிவரைச் சூழ்து கொண்டவரல்.

(சு)

வேறு

உருகிமுன் கண்ட நானா யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
சிரையின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறித்துங் கெட்டே
னருவினப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல்.

(ஸ)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணேமென் றெண்ணிவெங் கொலைத விர்த்து
புனலையே யுண்டு சூழ்து பெரிய்கையுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பசி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுசி ற்த்த முனிவர்கள் லரத்தை வாழ்த்தி.

(அ)

மருவிய கிளைகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் னுறு
பெரியநீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருத்தது பத்தி பூண்டு.

(ஈ)

வேறு.

சந்தி யாமடத் தேகத் தபோதனர்
புத்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுத்தது மாசறன்
முத்து வேட்டியர் முத்தியை வேட்டது.

(ஈ)

வேறு.

முறவொரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைநா யகன்போ லில்லை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தியை யளிக்க வல்லா

ருற்றுனா செய்யி னென்றாங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நானா. (கக)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெ ழூந்து
தனாபுக ழோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
வினாவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத னுலயத் தணைந்த தன்றே. (க௨)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நானும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மணனோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (க௩)

எங்குமோ ரினாதே ராம லினியதன் னுடலம் வாட
மங்ளைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ் ததிச யித்தான். (க௪)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா னா
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யிர
றுன்னிய பனைமீன் றுள்ளித் துறைவினை யாடல் கண்டு. (க௫)

சாதிவா தனையி னாலே தருமநா னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (க௬)

முன்னவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
மின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலே
நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுதிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றீங்குளா னுண்டோ வின்றே. (க௭)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றோ வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்ததிங் கெனந யந்தே
யொல்லையவ் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (க௮)

நலமலி யறிவான் மிக்க நானாவத் தனைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீனை னைத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலகலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்தினு ரதிச யித்தே. (க௯)

உஉச . திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

உடலி னீத்த பறவைக் குவகைகூர்
தடைவி னிற்சிவ ஸோகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்றொழி.

(20)

வேறு.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நானா
வரனுறு தேவ ராகி வாண்றொழி விருப்பக் கண்டார்
கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கலையரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரணவந் திப்ப ரேல்வா னுவதற் கைய மின்றே.

(2க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களநடு.

சுசு.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நந்தலி லாத கால நான்கு வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
தித்தவொண் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
மூத்திய வுகங்க னுன்கின் முதலு கத் தாதி தன்னில்.

(1)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலே ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமும் கலியு கத்தி னிழக்ருமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும்.

(2)

ஒருமைநெஞ் சகமு முன்னை யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழுவு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைத்து மாதினா லங்க மீறுந்
தருமவே முசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார்.

(3)

தொன்மைநன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டு
நன்முதை யோதி னோரு நயத்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருடேர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னோரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி.

(4)

வேறு.

மறந்திக முவ்வுக மறைத் தொப்பிலா
நிறந்திக முவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தநால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்ற முங்குருன்.

(5)

வேறு.

வரனுறு மண்ம கட்டு மணிமுடி யாகுந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பநீ மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் நீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (௬)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ற லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் பூக்குச்
சந்தையே வழுவாம் வேத புருடனே தாழா தெய்வக்
சிந்தையா குலங்க டுரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்றார். (௭)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வழுவங் கொண்டாங்
கணைந்துயர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குதூல் வேத நான்கு மினியவங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறந வின்றான் பிணங்குதூ லிணங்கு மார்பன். (௮)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொரு லிலங்கு வானரோய்
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேகி கேசன். (௯)

வேறு.

அன்னை யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
நன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கெந்நி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினார். (௧௦)

எட்டை நீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வூட்ட நீங்க டுகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் கிளரப் பொருளொடு
நாட்டி னெங்கு நயக்க விரித்தனர். (௧௧)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டுங்கனல் கொண்டழி யுங்கடைநாள்
கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர வீந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றென்முசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தீம் - க௭௪௭.

ப ய ன் மு த லி ய ன்.

—o—o—o—

சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றுங்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றொலைவிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சுருதிசொல் யாண்டுஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருந்திய விறைவ னெண்ணென் டிருவிளை யாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புலிபுக மூரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னினைவதற் கைய மின்றே. (உ)

சுந்தர னவ சிவலோகத்தே. [இச்செய்யுளின்
முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் ௧0௧ - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

திதில்வண் டரும ரூபத் திருவிளை யாட றன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கைய மின்றே. (ங)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னலோர் மாற்ற மின்றிச்
சூர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நீளாமலர் குவியச் சித்தை நிறைமல ரவிழந் துங்கக்
கனாயுதி பேரா னந்தக் கடலிடைத் திளைத்தா ரன்றே. (ச)

வேறு.

மின்னுபுகழ் தரும்பெரிய ஈருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து
நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யிழைக்க
ளெய் தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங்கடி
மதில்கூழ் மாமதுளைப் புராண மின்று, முன்னரிய விதியின்கட் கற்போர்
கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்மை யீதால். (ஞ)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விழித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றாய்ந்த வறுபத்து நாலி லுக்கக்
தூய்நகு கவிக டம்மைச் சுருக்கிழ வாயி ரத்தி
னோதின னாதத்தி யன்பின் புரைத்தனன் றமிழா லின்றே. (ஈ)

ஆகத்துருவிருத்தம் - ௧௭௫௩.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
மு ற் று ப் பெ ற் ற து.
நிந்ச்சிம்மம்பலம்.

சி ல சி ல கை யெழுத் துப் பி ர தி க ளி ல் மீ ட் டி ம்
மிகையாக முதலில்வளையப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்.

சி த் தி வி நா ய க ர்.

விருத்தம்.

க. அத்த னார்வினை யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலையும் பாடுந் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வேண்பா.

பொய்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினையானைக் கத்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

கூ. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனையானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினையானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைம்கள்.

ச. *ஆடகனா நின்றறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சீறடியும் பற்றினேன் - நேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

* [இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலே' என்னும் செய்யுள்
இல்லை.]

வேண்பா.

பல்லக்குமேலேறிப் பல்லக்குமேலிட்டோம்
பல்லக் கணிகொக்கைப் பாடினோம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

அம்பதுமத் தார்க்கில்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புவியுந் நம்பிவியந் - தெம்பெருமா
னாதிவினை யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து.

(௧)

விநீதம்.

கார்வனங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுனாத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தகுதென்னைல்லிநக ராண்டான்கொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் வினையாட லறுபத்து நான்கன்றே.

(௨)

பாட்பேதம்.

காப்பு.

ந. படைத்தான் மாக்கள்போல்.
திருவினையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ், சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனாகினைந்துட் சிற்றுண
ஸகி. அறங்கட்டுப்புலனாகும்.

உ. சம்புவொண்டரக்குக்.

டு. சதுவேத. படிமேவுங்குத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதுரைமநகர்.

கௌ. சம்புவெழி நங்குமொழி நம்ப
லெலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கந. சிவமாவராவராணையால்.

கச. மூன்வழி.

கடு. போற்றும்பதஞ். பொருவரு
மமரர் குழப் பொன்னின். நடம்புரி
யும்.

கக. யாருங்காணச். சிற்பரவொ
ளி.

ககூ. பெருமாடருமா.

உக. மற்றுங்கடியவந்.

உஉ. போற்றுகில்லோர்.

உஉ. அருந்தமிழ்முனி.

அவையடக்கம்.

ந. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வணிகெண்டு வேல்கொடுத்து
மறைந்தவாறும். முன்னூர்கல்லிபங்.
மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

ந. தமிழ்வர்க்கமுறைத். ஊமனானா
த்த.

ச. வருத்திவரும். உண்டுமண்.

டு. சார்த்தபழியஞ்சியாய்வந்த. நாக
மலைசெய்து; நாகமலையேவி. பூழியன்
றன்.

எ. ஆரம்பித்து வந்திரன்றன் வின்
முடி.

க. கார்திருந்தேழிசை. கருணையு
றுபன்றித். திருந்தேனக்குருணை. கரு
ங்குருவிக்கு.

கௌ. வணிகன்முல்லை. நவமுறுமின்.
தவமுதல். கிளோதா யுகத்தா திக்கணு
யர்த்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கன்னிகை.

ந. ஓமுற.

டு. முன்புவித்துயரந். தெரிதரவறி
வாரில்லை. நீன்குற.

சு. பெரியதானம்வைபவம். தலம்
புகழ்தரவிளக்கந். சிவன்றலங்கள்.

எ. சிந்தைகூர்தருதானத்தின்; சிந்
தைகூரபதானத்தின். முந்திமா.

அ. கீர்நன்னாட்டுவளஞ். முனிபகர்
ந்தான்.

திருநாட்கீச்சிறப்பு.

க. திருவினையாட்டுநாட்டுச்.

ந. இருப்பவன்முக். கிற்பவ, னர
சன்.

ச. நித்திலம்பெற்றநாடு.

டு. காரணவானையேத்தவரும்.

எ. தாண்முரித்து; தாண்முரிந்து.
சாடிவிழந்து. வணைவண்டானவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

கௌ. பாய்ந்தகண்ணீரார். சேர்ந்த.
சந்தனத்தண்டசேறு.

கஉ. வளன்க டருவதென்றும்.

கந. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. மணந்துகாண, வெண்.

திருநகரகீச்சிறப்பு.

க. உலகனைத்தினுநிறுப்ப

உ. ஓங்குநீர். மதிற்படை

ந. பகர்த்தகரிய.

ச. மணிக்கண்டன்.

டு. தருமச்சுருதி. அகல்வானுலகே
ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

க. மீனாகத்தொன்றும்.

க௦. வினைப்பயமுடிக்கும். வண்டிற விட்டனாயவிழும். எம்பெருமாக்கடி மதுரை.

கக. பரிவினங்கயனோக்கியார்.

கஉ. வினையிருள்.

கங. பாவனீங்கும் பதியெனநினைத் திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடு மனா வளக்கன்று.

கஇ. மற்றைமந்திரன்.

கசு. கிரம்ப்புலவர். உலகெங்குஞ்.

கஎ. மனிதர்தாமுங். ஒருங்குங்கா லே.

கஅ. குலமுன்செய் தவத்தினுனும். வினைகளகலுமாதோ.

நூற்பயன்.

ங. அமங்கலிழங்கையர்.

ச. மாமிருத்து. உடற்குறி. சோர வஞ்சனை.

இ. செழியநாதர்.

அ. தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர, நீங்கும்.

க. பகையுறது. உரைசெய்தான்.

க - மீ தீநவீனையாடல்.

உ. குருவவரிடத்து.

ச. பாரிடைமரங்கள். நீக்கக்கண்டு.

இ. வடுமிதத்த, லுரனெழு. எருவி னுண்.

க. சுரபி.

எ. அணியபல். பேற்ற. கூத்துப் போலும்.

க. பாங்குறும்.

க௦. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவ னிக்.

கக. எழுந்தவானவன்.

கஉ. வேறுசொல். டென்குறித்து.

கங. எய்துமா, றுனமா.

கஇ. இவ்வனத் தலையா முன்னம். கோழிபனீவிலங்கு. உரைசெயுமமர்.

கசு. செவ்வையின்முனைத்து.

கஎ. ஆழ்த்ததெளி. கன்னவண்ட னி. மற்றதன்வடநீர்த்து.

கக. கடியகாட்டின்.

*உ௦. நறுமல ரெங்குண்டென்றாய்ந் து. எனச்சோதித்தான்.

உஉ. சிறந்துநல்கி.

உங. கூர்ந்த, மாசிலான்வருத்தங்.

உஇ. ஒல்லையிற்கொணர்தி. யூனையாற். சார்த்தினுன்.

உசு. அந்தவாலயத்துக்கேற்க வணி யுறவியந்திருந்த. அந்தரவாலயத்துக் கணி.

உஎ. காத்து. நீக்கியாளுதி.

உஅ. முறுவல்கூர. அறையினுஞ். அறிகுவர்.

உக. இளைத்தலுமன்றி. நேயமுற் றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.

ங௦. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன னென்று.

ஙக. செழும்புனல். சென்றவராயி னுமின்னுந். திளைத்தாமெவர்.

ஙங. அமரோசனிம்மையின்.

ஙசு. துந்துமிகளார்ப்பத். மூவர்க ண்முதலாவன்னமுப்.

ஙஇ. உத்தமபுராணந். சாரசாமுக் சயத்து. கதைவினாவிற்.

ஙசு. கேட்டே.

உ - மீ தீநவீனையாடல்.

க. ஒருகாலிந்திரன். பாவமெல் லாம். மன்னியிராபதங். பொன்னி கர். இசைசெங்கமலம்.

உ. தன்பாபரினைந்து.

ங. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரி ப்பதே. என்பாற். இபமென்னியம்.

ச. இழிந்துகாண. உபசாரம்.

இ. வடிவான்மிக்ராய். முனிவனா ருஞ்.

எ. வினையினுளே. மதத்தினுளே.

அ. விலங்கியவாறதெனளே.

க௦. காட்டானையாதி.

கஉ. பிரதிசாபம்.

கங. அலைவற வெனக்கும். பிரதி சாபம்.

கசு. இழிந்தாகம்.

பேரன்பைநல்கிடு.

ங - மீ தீநவீனையாடல்.

க. பேரரசனிமுலே.

ங. இத்தகவன். வழவின்மங்கை.

ச. உற்றங்குவர்பா லின்பமெலாம்.

டு எழில்சேர். ஒருமகளை. துளங்கியதால்.

சு. அதிபயமுற்றும்.

எ. தணியுநீரேதம்வந்ததனமும்.

அ. இயையுநாமர். கணவர் கண்டால்.

க. செந்தமிழ்க்குரவன். என்றுசாற்றி.

கக. கல்விமுற்றும்.

கஉ. முகிழ்த்தச்சு.

கங. பொருந்தவேதவங்கள்; பொருந்துபோதங்கள். இவ்வயிற்கொடுத்தி. பந்தநீக்கி.

சு - மீ தீநவியையாடல்.

க. பொன்னினுணையர் நாட்டிடைப்போயினிதிருப்ப; பொன்னினுமுயர். அருங்குடன்.

உ. முத்துமும்முலை.

ங. உத்தமத்தலைவனை. இந்நிலத்திடை யிலாததுகொண்டலர்வேந்தர்.

ச. மன்னர் கண்டால். நிற்பார். இறையினோடும்; முறையினோடும்.

டு. தன்னைக் கொள்ள வாஞ்சையாய். தாழ்வொப்ப.

சு. செம்மலையென்ன.

எ. மற்றுமுற்றும்.

அ. ஞாட்பினின்ற. அபுதங்கமுற்றி.

க. வந்தெதிர். தார்நிலத்து. விடுத்திழை.

கஃ. வன்னொரியானை. துன்றியே. தள்ளியேகின்ன.

கக. வன்னவெஞ்சலை.

கங. இகல்செய்ககண, டொப்பிலாவருத்தங்கூர்ந்து. அறிகல்லெனென்று. இலையோவின்றே.

கசு. முகிளர்தன்னை. வேதன்.

கடு. மருமலரிதழி.

கசு. வானநாட்டெண்ணையாயுங். காணுமாறெங்கென்று.

உஃ. கதலிநட்டு.

உஉ. பூண்டோன்.

உங. காண்மிசை. மார்பிலிடும.

உடு. செலுத்தினன்முகூர்த்தத்தொப்ப...

உசு. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததொன். வேந்தர்பொன்.

உஎ. வந்தருங்கோ. கோமாறன்மருசனான.

உஅ. உருத்தருமரசர்க்கு. இருக்கின்றசிவ.

டு - மீ தீநவியையாடல்.

க. மணந்தபின்னர்.

உ. கந்திருவர். பசியாற்பொங்கி; பசியாற்போகி.

ங. பொசிப்பது.

ச. உண்டிருப்பது.

டு. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.

சு. முனிவரினுமிக்க.

எ. கஞ்சகன்வருஞ்சயில. சகிமலைந்தசடை. பதஞ்சலனிறைஞ்சடி.

சு - மீ தீநவியையாடல்.

க. பொசித்தே. போயபின்.

ங. யாவரிம்மண்ணில்.

ச. தேசிலங்க. மடை முதலால்; மறைமுதலால்.

டு. யாவருந் திரண்டே யேகினர். செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.

சு. முற்றவார்த்தனச்சொன்றிக்.

எ. இடருறுமென்மையும். தன்னிசரிலாதவர்த்தத்தாடகை. முறுவல்கூர்ந்தாங். குன்னிடைத்தாகர்.

அ. மலையேபோலும் வெள்ளையும். அகமுட்கூர.

க. உண்ணுமுணவையும்.

எ - மீ தீநவியையாடல்.

க. மலைதுற்றும். குன்றினம். குற

உ. வாரிதிகடுத்தனை. [ட்டனும்.

ங. தோன்றியிடநஞ்சு.

ச. தளர்ந்தெப்ப, பாரஞளமடுக்கள் கிணர்வின.

சு. குலைத்தலை; குலைத்தனை. துறாசித்த.

எ. கடியாற்றுட். மண்ணீருஞ்சென்றங்கண்.

அ. சார்வரு; சார்வுறு.

சு. கண்டிடென்று. கண்டுமீண்டதுவெம்பூதம்.

சஃ. கழனிநாடுந். தாவல்பல்புதிர்.

எ. ஞாப்பால். ஐயறவினக்குவித்தான்.

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. உணாப்பக்.

உ. கானவன்; காவின்ன்.

ங. அதர்வுறுமடியினேன்.

ச. நயந்தன; நயந்தரு. வயங்கொளிதருமுகஞ்.

இ. மோனமாகியுன்.

ஈ. பொழிலேழுவாரியும்.

எ. மகரீபொழ.

அ. ஆங்கதுகண்டுகண்டு செய்கு வேமென.

க. உற்றொழுங்குற.

கௌ. மனோரதம். எண்கடலென.

க - ம் திருவிளையாடல்.

உ. மகிழ்ந்தாயின்.

ச. மன்றமர்கணவன்.

இ. தணிவிவா தகங்கோ டாமற்; தணிவிரதம்.

எ. அந்தையாய்மகட்டு. தாயையுறுப்புற.

அ. கடலிடையாடென.

க. என்றுபாதத்திறைஞ்சல்.

கௌ - ம் திருவிளையாடல்.

க. திகழோர். அன்னப்புடையோன்.

உ. தழைசெய்திடவே.

ங. பேபோர்ச்சடை.

இ. அறவுக்கிரம். உருவை, யிறை. நெறிக்கணவற்பெயர்.

எ. முடிமுன்னினினை; முடிசூடினனை.

அ. விதுகீருமெ.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. முன்னுமிந்திரன். கடப்பர்கண்.

உ. அந்துகம்போலவடியென.

ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்குற்றன்றே.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அழகார்சொக்கன். வேலையை யேயவேலை.

உ. கணத்தினாலித் துலகனைத்தினை யுங்கொள்ள.

ங. சாலநாமுறுங்காலத்து.

ச. உறுதியர்.

இ. மனுக்களைய.

க. உறைசிந்தி.

எ. மழைத்தளியால். கூடலில்லான்.

அ. பாதளத்தர். அந்தரத்தர்.

க. இடையிற்பொங்கும்.

கௌ. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும் பெயல்; பெருமழை. தேசுறுங்கங்கை. புணாக்கட்டேக்கும்.

கஉ. தம்மைப்போற்றி.

கங. கூடலினீரினும். நகரினை, மாடக்குழற்கீழ். இயங்கியதெங்கணும்.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. அரவமெய்யினன். சித்தருருவம்.

உ. வென்றநீள். மனோரதமாகிய.

ங. இட்டதிலதம்.

ச. திருவானவெண். மெய்முண்டச்சிரமுந்.

சு. ஒங்குலகங்களை. யாவருங்காணவே.

க. இன்னருட்சாந்தன்காந்தன்.

கௌ. முற்செறிசேற்றன்.

கக. என்றுழையேவப்.

கங. வெய்யகாஞ்சகியர்.

கச. கேளான்போலுமசை.

கஇ. செழியமாறன். தனித்தெதிரிருந்ததேது.

கசு. ஏகரீ. தீங்கெலாம்.

கஎ. இறைநயந்ததிருவினை.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இலையிலையுயர்ந்தவருலகில்.

உ. அருச்சினைச்சித்தராப்.

ச. சல்யாலை.

இ. வேழத்தைக்கண்டுமுன். வேழந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால்.

எ. ஏகர்வடத்தையும். ஒல்லெனச் சென்றனர்.

அ. வாங்குமுன்னர். உயர்மலை.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இருப்பதற்கியைந்த. காரணமான்.

ங. இருக்கவாசனம். இடந்தருமோர்ந்தபொமென்றோர்.

ச. கோரிருந்திட. தாங்குதலாகவளர்த்திட.

இ. கொடுத்திற்றரும்பலகை.
 கூ. தலைமயங்க.
 எ. கடவதென்றெண்ணியன்றரு.
 அ. முன்னமேகலந்து அளவினிற்
 என்செய்தோமென.
 கூ. இருத்தசெங்கமலம்.
 கௌ. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ
 தேர்ந்து, விதி, வகைப்படிவிதிப்படி.
 கக. கூடக்கூட்டினர்.
 கஉ. மயக்குறக்கண்டு. நினைவில்வி
 ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன்.
 வண்டமிழ்க்கள்.
 ககூ. இயலுறு வாணர். இஃதிஃ
 தொள்ளிதென் தேத்தச். தளித்தமிழ்
 ழில். அஞ்சாம்பனுவல்.
 கச. வியந்தரும்பொருளால். கவி
 தைகொணர்ந்து:
 ககூ. நன்கவிலையதிங்கு.
 கஎ. கேட்டிருமையினால். வழங்கு
 வீடறுப்பான்.
 கஅ. உயர்கூரன்.
 ககூ. பொருளளங்காரம்விளங்கிற்றி
 னைவனாற்பொருளெனவே.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னமர்மதில். இலாதமாதர்.
 உ. நேசமார்தேவி.
 கூ. வேண்டாமிப்பொனீருவன்.
 ச. ஆசிரியர்வைஞர்.
 எ. வாழ்வோன்சுவமுனி.
 அ. கத்தர்கோவே. பொருள்வேறி
 லலை.
 கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு.
 குலத்தலையழியவோ.
 கக. அவர்முன்காட்டி. கவிதைகை
 க்கொள்.
 கச. பொருட்கவியைச். கொள்ளு
 வரக்கனகக்கிழிதான்.
 ககூ. இன்றியநிற்குளிடத்து. வினா
 வின்றிநடந்திடும்.
 ககூ. ஒளியா, நகை.
 கஅ. நஞ்சுணவோவல்லீர். நுமது
 வல்ல.
 உ. நெருங்குகீர். நின்றனன்புல
 வர்காண; அவருங்காண.
 உ. சொல்லிவிழிந்து.

கூ

உரு. நயத்தவொண்கவிதைக்.
 உச. சொல்லக்கண்டு. ஒக்குமோ
 வென. குழற்செயற்கை.
 உரு. இயையுநங்கவுரி.
 உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.
 உஎ. புரங்கடிந்த. காட்டுமுன். நே
 யனேசற்றுமுற்றும்.
 உஅ. அஞ்சினேனினக்கே. விளக்
 கேகாணய். ஒக்குமோ.
 உகூ. சிறப்பிறுக்கெயென்று, குளு
 ந்த.
 கூ. இன்னுமாமஞ்சுக்கேசி. தண்ண
 நீர்வேட்டு.
 கூ. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகா
 லன்.
 கூஉ. ஒளிப்புக்கண்டு.
 கூகூ. தன்பணியிற்புகாத்த. பழுத
 றச்சிறுவர்.
 கூச. எழுபுனலில்.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தகில, நன்குகூர்ந்தமிழ்.
 நவின்றுபின்.
 ச. நன்செழுமலர்த். பாங்குநீள்.
 இ. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினி
 னிடத்தினின்றும்.
 எ. அப்பிற். போவதென்கேயென.
 நிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கின்றராதிபாவையுர்பரிய.
 ச. ஒப்பாமகத்தியனைத். நம்போலு
 நீயம்புவிமூலை. விண்ணமரும். உளங்
 குளுந்து.
 இ. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கு
 ர்த்தே.
 கூ. தமிழாற். முனிக்கதனையளித்
 தருளிச்செய்து.
 எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. துல்லறிவி
 க்கத். மெய்யானவுபதேசன். அடியில்
 வீழ்த்தே.
 கூ. பார்வையால். பூரணமாய். இவ்
 வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே யாந்
 வினொடும்.
 கௌ. அருளிச்செய்வான்.
 கக. குணந்தகும.

கங. இனிமைகூர்ந்தரு. நின்றபின்.
நினைவுநீதியை. ஆய்ந்துகண்டு.

கச. நிறைந்தசங்கமது. அகல்வித்த
செய்ய.

கக - ம் தீநுவனையாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி
தைசான்றோர்.

ச. பத்தராகி. வணிகர்.

டு. சருமன்.

சு. சொற்றரவற்றோ. செட்டியா
தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரலுறக். மறைதல்விட்டு. இல
ங்கமீபோலும்வந்து.

அ. பத்தியிற்பொருந்து. அழைத்
துச்சங்கச்.

க. வளனுறு; வளர்வுறு. அதிசயித்
தாரும்.

கௌ. சாபமுநீக்கி.

உௌ - ம் தீநுவனையாடல்.

க. யார்க்குமிக்கோன்.

உ. சொல்வனென்று.

ங. என்னுமதரற்றும்.

ச. எண்ணென். டிக்கும்.

டு. நின்னோடென்று.

க. சென்றங்கு.

கௌ. வேராய்மால் போல. மன்னவ்
துதிக்குநல்லோன்.

கச. செற்றமுண்டோ நெறிதொட.
கவிதைமற்று. இருப்பதோராது. ஓட்
முனையென்னை.

கஉ. உரைத்தலின்றுபோதுமோ.
நொத்தென்றலுஞ்.

கங. மின்னுந்தாளில். பொறுப்போ
லகி.

கச. கண்டுதொண்டர்.

கடு. அன்பினெய்தினுனென்று.
அருளுஞ். நாணுவாழ்த்தி.

உக - ம் தீநுவனையாடல்.

க. வாரறு.

உ. துயிலுணர்ந்தெனவெழுப்பிப்.

சு. கண்டலுமே. நகர்வரக்கண்டு.

டு. அந்தமதிநன்றெனைக் கேட்டரு
சலிசெய்தேயெழுந்து. நனிவேல்.
உண்டறவெறிந்தான்.

சு. அப்புடைந்துபங்கப் பட்டலறி
விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஓங்குயர்சங்க. நாவலர்துதிப்ப.

க. நிலத்தாரும்.

உஉ - ம் தீநுவனையாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. தனிகேட்ட. விளம்பினான்.

ச. மறவலியிழி.

டு. தாடுதிக்கையின்றி; அநாடுதிக்க
கையின்றி. அழகிதிங்கென்று.

சு. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தசமுடித்து.

கௌ. பலத்தினுற. புடையுழை. போ
ற்றரும்வைபவம். வடிவின்னியே. இவ
டனுக்கியைந்த.

கக. கொண்டேயெய்தி.

கஉ. உபர்த்தவன்கேட்டு.

கங. வாங்கிக்கயிறிட்டிவரலாளிக்
கன்.

கச. மலைபோல்.

கடு. உற்றதுவசனல்; உற்றதாங்க
தனல். அளிப்பல்வேண்டுப.

கச. ஒன்றுபோகாமற். ஏகினுளும்
பர்வாழ்த்த.

கஅ. கணநாதனெடும்.

உங. இத்தலமேயென்றெண்ணி.

உச. என்றழிந்மங்கை. இலங்க
யாங்கும்.

உரு - ம் தீநுவனையாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

ங. தவப்பலத்தாற். பிறங்கவன்றே.

டு. பரிசிப்பின்.

எ. நடைபுணர்ந்து; நடைபரந்து.
வணிகள் கொள்ள. மென்றுகறி வள
மையாக வந்தனன்.

அ. வடிவினா னவன்கணை, யிந்த
மையை. பந்தமற்றியாவரும்.

கௌ. உருவுமிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

கக. கைகண் மடித்துவிடாதுவன
ங்கி. அச்சமுறாது.

கஉ. பழுத்த.

கங. எண்ணையில்வனையுன்றது.

கச. துணக்கினவனை.

கரு. தீண்டித்தோன்று. அவரவர்.

கௌ. பழுதிலான். என்பனீந்துவ
கைகீட.

கஅ. வணிகளுரோது.

உ௦. தீயிற்சாவதற்கு.

உக. போந்தாரும்போற்; போந்தா
ரிங்கே.

உஉ. உயர்ந்தோர்நாமே, உடையவ
னழித்திடாத. கடையரேம்பயந்தோர்
தம்மைக்காணநங்குலம்போல்வந்து.

உரு. புதல்வனில்லை. மெய்யுனைந்
தெய்தி, விடைமேற்.

உச - ம் திருவிளையாடல்.

க. வடதீரத்து.

உ. எண்ணுன்கமார்.

ங. தீங்குசெய்தல்.

ச. மதிலொரு, பாதிநிசியிற். கரிய
பெரியோன்றினே.

ரு. அவ்வளவில், ஆங்கவனுமகிழ்ந்து.
புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதும்பக்.

சு. கொடுத்திணைத்தாற்போலப்.

எ. பின்னாலவ்விடைமே வியெங்
கும். யாவருங்காணத்த நேற்றிலச்
சினே.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. காவன் மாதர்க்கு.

உ. சாலமயங்கியே.

ங. இறைவனதருளால், ஐந்தியா
ண்டு. குறைவறவளர வாழ்ந்த.

ச. காவலையாழித்து. குடியை
அறிவுற.

ரு. அரசருமாரனுக்கு.

சு. அவிடேகம் வினாவொடு. பெ
ரியபட்டணம்.

எ. வருந்துமேரமைச்சர்.

க. கடலினுந் தீயினும்; கடலினு
நதியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்
தன.

க௦. பரியவானென்பு. மொழிசேர்
கவம்புட்பராகம்.

கக. வருணத்தியற்கையும் பெய
ரும். இடமுறுவத்திப்பாய்தலுமென்
னும்.

கஉ. வலகைமாவனுகங்கை. கோ
மளங்குரு வந்தம்; ஓருபந்தம்.

கங. வெயிலிலுங்காற்று. சிவந்துப
ராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; குச்சை.
மந்தகசுத்தி.

கச. மிகவுறுகாசம். வெச்சமிலச்சி
மியெகுழி. பகையொடுதிருகன். நெ
ய்ப்பிலி சந்தை.

கரு. பருதி. தணற்குன்றியிலோத்தி
ரஞ்செவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேறு. ஐவ
னையோடு.

கசு. வலகோடின்களியைந்த. வத்
திபாய்தல். ஆண்டிறன்மங்கையர்கள்
த்தில். இப்பர்முத்தால்.

கௌ. திருகல்கோணம். சிப்பிழிற்பற்
றுக்காகவாணி; காகவாணமண்டிருத்
தல். துங்கவாலக்கமவந்திதம்.

கஅ. கேடுறுதறுளை; கேடுறுதல்
கரை; கெடுதல்சரி. ஈத்தி நொய்ம்
மை.

கக. தவளை வண்டையாருவிக்கண்.
உயர் பூனைப்பூ. தணிவில் கரகரப்பு.
பினிகொளிபச்சுமி; இவச்சுமி.

உ௦. எச்சங்காயே. பைங்கருப்புத்
துளை. குறைமற்றுக்கிள்ளை. வத்திபா
ய்தல்.

உக. காற்றிறுக்கல்.

உஉ. அவைதமக்கு. மறுவறுதேரா
வல்லி கனகதேராவல்லி.

உங. மறுவறுபிறப்பிற். வாய்ந்தன.
முறையறையுலகிற்.

உரு. ஆங்கமைறையோர். ஊழிவா
ழ்த்ததனின்.

உசு. அதிர்படத். அருளினால் விள
ங்கு.

உசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தென்னவன் நேர்ந்து.

உ. ஒன்பொருள்களுங். கட்டி நீட்
டோலை; கட்டியேயோலை.

ங. அடிகள்காண. செம்பொருடளி
ப்பன்.

ரு. மன்றனிட்சோகம். ஓமத்தீயின்
அடர்க்குமேரு.

சு. மொஞ்சகைக்கையர். வெஞ்சி
னத்துங்கச்.

எ. வெருக் கொளமதித்து. சால
வெரு.

அ. மதுநாயுர் கூப்பீடென்ன வட
மேழமலைக்கோணத்து. நீடைந்து கூப்
பீடென, எமக்கணிந்த.

க. பெருகுதின்.

கௌ. உரவொடும், கண்டான்றேற.

கக. தொழுதரன் றிருவாக்கென்று.

கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.

கச. உரனிழமுழக்கங், வானுறக்க
லித்து. குறித்த நீள்கணை.

கஇ. எண்ணிமந்திர. தேனைலந்தொ
டை.

கஎ. வில்லரிக்கணவான் முட்டும்
வேழத்தை; வில்லறுகணை. ஒல்லை
மாசிலத்திவாயால்.

கக. கழகைமோதிக். மாமகனும்
முன்.

உௌ. அச்சந்தணிந்தனர்.

உஉ. படர்நருதலையுறியமணர்கள்.

உச. கடவுளங்ஙன், வினாந்தருள்
புரியப்போனோன். பணிந்துபோந்து.

உஇ. பதிச்சினோர்க்கு.

உஅ. வழங்கிற்றன்றே.

உக. பாவிசன். அவதானங்கள்.

உஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயான்மகிழ்து.

உ. தளங்குமாமதுரை.

ச. சோமனசனிகள்; சோமனசு
வினி.

இ. பங்கயப்பமுனை.

க. முனிவராயமாத்தியர்.

எ. கொற்றவன்வந்தழைத்துத், தன்
னுடைமன்னுமத்தார்.

அ. சேனைக்குற்ற; சேனைக்கேற்றத்
தாழ்வு. துலங்குமுற்.

கூ. பரிவொடுத் தென்னன்.

கக. மகிழ்ச்சி செய்யச்.

கஉ. முனைடைந்து. ஒதுங்குகின்ற.

கக. சேதவெம்மையிற்.

கச. குலமலகைநோய். பிறமேகத்
தலைக்கணங்.

கஎ. உணர்த்து.

கஅ. அறைபடுங்காசமைதூசு.

கக. என்றது சொல்லா முன்னு
ரிறைஞ்சியான் சொல்வ தானேன்.
சொல்லவாழ்ந்தசூலபினைனவே.

வினாவிற்கெவ்வல்.

உௌ. கணக்கிணுப்படுத்தி.

உக. பொய்ம்மையன்றிப்பரிக்குப்.
கனிப்பத்தரங்கிலூர்.

உஉ. பாங்கினாப். ஏகிலூர்.

உக. பொற்றாமரைத் தடத்துள்;
பொற்றாமரைவாவி.

உச. தேங்குபுகழையனே.

உஇ. இனியதருஞ்.

உக. கோகுலமே.

உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே
யென்றடிதொழுது வீழ்த்தார்.

உஅ. அழந்திமுன்.

உக. களிக்கப்போந்து.

கௌ. கானவர்கீதம். சிவிகைமீது.
பல்லியங்கறங்க.

கக. தண்டெலங்கதிராய். நித்திலம்
பிறங்கும். காளவம்பதி.

கஉ. நாரதனும். தோடுடைமா.
வழுமும்பரவங். காரணன்வண்.

கக. மெய்யார்பொய்கை.

கச. நித்திலமேயார்க்கும்.

கஇ. அமராரகும்.

கஅ. புத்திகடந்து.

கஎ. புயலெலாக்கடுமாடம்புறம்;
மாடம்புறம். வாலிகரை.

கஅ. சகழ்பரவறுகலைச்; புரிவுறுக
லைச்; புரிவுறுகலைச். வங்கமாற்றரு.

கக. அங்கனெஞ்சு. மயிர்சிலிப்ப.

சௌ. இதுபோலின்றின்றே.

சக. உறுதியிட்டு.

சஉ. வரைபடலாழித். உரையுமின்.
கழுதுபோகீங்கன்.

சக. ஒப்பர்போல.

சச. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரிய
வாணன்.

சஇ. தேசிகன்றினக்.

சக. தேழநீன்சிவ.

இௌ. மன்னிடக்கண்ணெ, முருக.

இக. கவிஞ்ஞலுர். சார்த்தமெய்யும்
புனைவடமு, மரித்தவுரோமபுனசமும்.

இஉ. மேதரு.

இக. நன்குளர். சார்த்தமதனைப்
பெற்றீர்; சூர்த்தருங்கருணபெற்றீர்.

இச. அடைந்திடுங்கலை.

இஇ. மேவுமபுனிதர்தன்.

௩௬. குழுவீண்டு. அரற்றியுரற்றி
ன்று; உலற்றிநின்று.

௩௭. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமா
றி நின்றென்னை யென்னுந், தேற
லொண்.

௩௮. பொருந்துமின் னியரேய்ச்
ண்ணங். சிறந்தமற்றும். ஒதுவாரோ
தப்புக்கார்.

௩௯. அனைத்துமிழ்த்து. பாடிக்கா
ணக், குருந்தமொடும். நெறிச்சுமமை
ச்சார். முடிதுளங்கச்; முடித்துங்கச்.

௪௦. பிரமாதிராயன்காண்க; பிர
மாதராயன்.

௪௧. வாங்கிப்பாயிரங், புத்தியினி
னைத்தார்; புத்தியுளிழைத்தார்.

௪௨. என்னகாரியத் தைச் செய்
தோம். பொன்னையெயளித்தேன்.

௪௩. மாலளித்து. ஒப்பர்போல்.
தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

௪௪. ழீனீர்காட்டி. மறைக்கோவே
செம்பொற்; சிற்பொற்றான்.

௪௫. பனைப்பேயோலை. விவொயெ
னக்.

௪௬. ஒதுபுகழ்மாறனுக்கிங்கு. உண்
ரக்கொள்ளாய்; உணரக்கேளாய். பத்
திகட்டி.

௪௭. போலப்போந்து. தயாவுகூர்ந்
தே.

௪௮. பேசிலெங்குசலின்றி.

௪௯. ஓர்நாவின். என்றனர்கிழமை
பூண்டு.

௫௦. குடைகாள்ஞ்சி; களாஞ்சி.

௫௧. விடங்கா மூதார்கள மீதே
யணி யாலாகுண ழீலா.

௫௨. அடிமையாட்கெண்ட.

௫௩. செய்தியென்னாய்முடி யு மெ
ன்று. காலக் கண்ணினைக் கிளைஞர்.
பண்பினினுனாத்தி.

௫௪. அல்லான்றானத்து.

௫௫. ஐயமின்றி.

௫௬. இங்குநீர்போமின். பங்கயத்தி
லையுநீருமென்றவர்.

௫௭. என்யுமின்றோர்.

௫௮. பந்திவைகாளி.

௫௯. விளையாட்டுவின்றினை. கனக
மளித்த.

௨௮. ம் திருவினையிடல்.

௧. அரசர்கோலே. அலங்கரிப்பாய்.

௨. பித்துமால்கொண்டான். இரங்
கிடலழைத்துவாங்கு.

௩. அன்னதுசொல்ல.

௪. மேனியைநோவன.

௫. ஒழித்தினைத்தவர். எழுவைதவர்.

௬. அலர்கணீர்.

௭. முழப்பினின்னுயினை. ஆண்ட
னையேல்.

௮. பொரீவிலெரிவாய். இருநி லிரு
நிலியமபுரம். வெளியினுதியாயே.

௯. மொழியினோரும். சோர்வறு
பொருள்கடேர்ந்து. தேவதேவர்.

௧௦. நாட்டுனெரியனைத்து மழைத்
துத்திரட்டி. இன்னஞ்சொல்வர்.

௧௧. அண்டம்பிள்ளா. நரிகாணலி
யாது.

௧௨. கோமாயுவுயர்மாய்ப். உடைய
நாயனைச்சுழந்து.

௧௩. தீதறவாழ்த்தவெந்தை.

௧௪. வாசித்தாளி.

௧௫. காலன்வெந்தூதர்.

௧௬. வேதனையுறாமல்.

௧௭. ஒழிபொழினகரின். வந்ததெ
ன்று.

௧௮. தலம்புகழாலவட்டன். அலகி
லாமணியாற்பொங்கும்.

௧௯. நாலுதிக்கிலும்.

௨௦. நம்பெருளனைத்தும்.

௨௧. நீக்குநோக்கடியார்.

௨௨. பொதுபொழிபூம்பொழில்.
கோகுலங்கடமைப்.

௨௩. செவிதொக்கி. கடைஞாட்
பொங்குமைமுழக் கென்னக்காட்டப்.

௨௪. பாவலபுலவன்.

௨௫. மலங்கிமால்; மல்கிமால். அழு
துயர். பொழிமழைத்.

௨௬. கவுள்பொருசெவ்வாய்த் கலி
னவெண். விழுமுசாமகைள். முகமொ
டுமசைய. விண்ணெழத். சுற்றிமுற்
றையுங். வந்ததுழரிமாச்.

௨௭. கொதித்ததெ னமிக் கெவருரு
ட்கெட மதிப்பன.

௨௮. குலக்கிரகண்.

௨௯. வசைப்படிமனத்துடல்.

௩௪. மெய்ப்பான்மன்ன. பரிவத் தஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.

௩௫. சாத்துவர்கள்.

௩௬. அழிகேலிப்ப.

௩௭. பொங்கியபொருமல்.

௩௮. அழியினக்காணீர்.

௪௧. கேட்டபாங்கணைமுனிவர் முன்னோன்வாம்பரி யுகைப்பனென்றார்.

௪௩. தருமகீடுருவத்தானார்.

௪௪. மேருமால்வனையொப்பென்னத், தள்ளிவெண்.

௪௫. இமையா துநம்மைக். ஏறுவான்.

௪௬. குகைகைசுருளும். தேரும் விலக்கு. மற்றுச்.

௪௭. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபதன் டமேவருமபசுமுஞ்சலமாஞ்; உபவசம். சர்க்கினை. அத்தபுளையம்.

௪௮. வெல்லிடை

௪௯. சுபதக்கிரமுறு.

௫௦. தனத்தனவெனத் தனிதுகைத்தே, வினைப்படி. மிதித்தடிநடித்தே.

௫௧. சத்தறு. சுத்தரணிகைப்படி.

௫௨. புரைவுற்றுகிப்.

௫௩. தத்தொர் தொந்தொந் தித்தியென்றென்று.

௫௪. கிரியைமுட்டா.

௫௫. மண்டிலம் வினைப்ப. வட்டமின்றி.

௫௬. பரிவர்த்திப்ப. இரண்பொல் குதிரை.

௫௭. பண்ணுறத்தானும். வின்மண்ணய்க் கடநிடலாயிற்றன்றே.

௫௮. நாதர்முற்றுங். வீறுளமுயலின்மார்க்கம் வெறிகிணமார்க்கம்வீதி.

௫௯. புழமிசைக்கண்டதில்லை.

௬௦. அவர்க்காண. மனிதொல்லார்.

௬௧. போலெமக்குத்தோன்றிட.

௬௩. பொருந்துபெருந்துறை.

௬௪. கழுதையோழி.

௬௫. திடம்படுநலமும். மெத்துதோல்வனீந்து.

௬௭. இறுகிச்சிவந்த கரக்குரம்போலி வருகாற்குரமும். அகன்ற தனிமுதும். செய்யகாணுயே.

௬௮. ஆலியமனஞ்.

௬௯. பேராணுரானளான். மௌவல்கையான். பட்டவத்தனங்கள்.

௭௧. மன்னதிமனம். மசகல்கான். இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்துன், முன்னெழக்கடித்தல். காழ்முகஞ்சாடித்தல். மற்றுத்தீங்கிலை.

௭௨. வன்கதி.

௭௩. கருத்தெனில்.

௭௪. முப்பதொராயிரம். முதற்றரமானதுகான்.

௭௫. கிடத்தல்கேணல்.

௭௬. தின்பகைமன்னர். கொண்டுளேமன்னராள்க்.

௭௮. பரவரும்யானை. அன்றுமன்னும்.

௭௯. பொதுவினுள நலாவே.

௮௦. அழகுறப்பேசிக். நன்மைதிமை. யோதுவர்.

௮௧. நல்லவறிவுநீ. நன்மைமதிமை. என்னதுமுற்றுமென்றோச்.

௮௩. ராகுத்தராயன். மெய்யுடையமன்னன்.

௮௪. *ஞாறுசெய்வோன். வாளியேறி. செம்புதோன்றாமல்.

௮௫. அடைவிற்போற்றி. வகையிற்சேர்த்து.

௮௬. இனிமைகூறி ராகுத்தற்கு. முற்காம்பிற்கோத்துத். சடைமிசையணிந்து.

௮௭. பாடலமுனிவரோத்த. நூசெனத்திளங்கிறன்றே.

௮௮. திங்கிலாவாது. வாங்குமுன்.

௯௦. பொற்கரவாளம்.

௯௨. கடலிடைமலைந்தாரன்றே.

௯௪. உமையவட்கருளிச்செய்தான்.

௯௫. நல்குரவுநல்குமுத்தவணங்கி; நல்குரவுநல்குமுத்தவணங்கி. இனையநங்கைநனுகுதற்கு.

௯௬. பந்தியிற்குடிய.

௨௯ - ம் தீநவினையாடல்.

௧. மதுளையினுணின்ற; இனித்தொற்றுவர்.

௨. மிடநிறிறுங்கயிறு.

௩. மண்டியகீழ்வன.

டு. நம்முளோர்காணும்.
 சு. எழிற்ருமட்டியிட்டேயிதவிய.
 எ. புரவிதள்ளுமறிகளும்.
 அ. உயிர்த்துழன்று; உயிர்த்தழன்று.
 மின்னன்றி; மின்னிற.
 கூ. வரர்களைக்கொண்டதுண்டோ,
 கஉ. தீங்கதிலுண்டோவென்ன.
 கடு. உண்டோவென்றே.
 கூசு. மந்திரா.
 கஎ. வீடுமாறகஞ்சாதிப்போர்,பெரு
 மாரொங்கே.
 கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ. தீரவுற்
 றழைத்து. சாருமப்பொருள்; சாருமப்
 பொருள்.
 உஉ. குறும்பரிநரிகளாகிக் கொடுங்
 குரல்.

நு - ம் திருவிளையாடல்.

க. சிறையசுத்தேகாமுன்னஞ்.
 நு. மணஞ்சேர்புனல்சொண்டு.
 ச. மீனுகளப்பாய்ந்தழங்கி.
 டு. இன்றோமுடிவென் றழிந்தொ
 ழிந்தான்.
 கூ. இன்னருள்சேர்முனியை.
 எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கின
 ரால்.
 அ. முதுபொன்னகரில்.
 கஉ. பதினாறியாட்டைப்பருவத்
 துப்.
 கக. பரந்துதிரிகின்றையென்ன.
 கந. சாலமுடிமேல்.
 கசு. என்னுணைமுதியாள்.
 கடு. திருவுளத்துக்கொப்பாநீ.
 கசு. யாற்றங்கரை.
 கஎ. உலகநாதன்.
 கஅ. அயிலினல்லாற்.
 உஉ. *வித்துநெற்பிட்டிச்.
 உசு. செம்மையன்.
 உடு. குழப்புக்கொற்றாளர்.
 உஎ. இன்றோர்கூடை.
 உக. சகோதரர்பிறரென்றில்லை.
 நு. பணித்துனக்கு. உணைப்போலி
 ங்கே.
 நக. கோலையென்னு சாற்றுமெ
 ன்.
 நசு. கொற்றாளவன்.

நஎ. தள்ளிநடையிடக். தென்ன
 ன்முறை வாரியர்கள். கொற்றாளின்
 னுகையின்றாற்றும். உடைப்படைப்ப
 னென்பபிடித்து.

நக. யாற்றி, லடிபட.
 சக. முன்னின்றருளினால்.
 சஉ. இடைப்புடைப்ப.
 சந. மாறென்றோங், கரும்பெ
 யர்பெற்றோன்றது.
 சச. மாண்டும்வாழி
 சசு. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி.வே
 ந்தர் புகழ்தருசொக்கர். கண்டதில்லை.
 யாரும்விழுந்து.
 சஎ. துடக்கறுத்தேன். உண்மை
 யீதால்.
 சக. நீர்வாரி. அமைச்சுகன்னூல்
 வேதியராகாது.
 டு. இனப்பரியிவதன்றி. அன்ன
 மார்மேனி.
 டுக. மங்கைநகரிலுமுருவங்காட்டி;
 மங்கைகழுக்குன்றங்குருவங்காட்டி.
 டுக. காளாஞ்சி; களாஞ்சி. தூசெ
 ன்றங்கு.
 டுக. பிட்டினடியுண்டு.

நக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. புத்தியன்.
 ந. ஒத்ததாயின்.
 ச. நன் குதரப்பெற்றேமென்றறி
 யாரும்.
 எ. துயருற்றியாமமுதுபடைத்து.
 அ. மின்னொளினூல்.
 கூ. மின்னமர்நன்னாமுடியும்.
 கஉ. கொடியளம்மாமி. புறமில்லை.
 சோதிநீள். துணிந்துநீயன்புகூர்ந்தெ
 ட்த்தே.
 கந. கதவஞ்சுடனெனத். வீரை
 வொடுபுகுந்து.
 கசு. இருந்ததினுதரபூரணமீரவுண்
 டெழிறரு. ஆண்டிற்பின்னையாய். அ
 திசயித்தினைஞ்சு.
 கடு. மார்பினீண்மாலு. அநங்கனே
 ள்ன்.
 சசு. வேலை யேந்திழைதன்னம் மா
 மி. வாயில்வந்தாள். ஓர்வார்த்தையி
 ன்றி.

க௭. தொட்டிலும். துளங்க.
க௮. வெருண்டுறுயிவ்வுணக்.
க௯. ஒதுங்கிச்சொல்வாள்.
௨௦. அடித்துவீழ்த்துப்; அடித்துவீழ்ந்து. வருங்கிவன்கதவு.
௨௨. நெடுமால்வாழ்த்த; மால்போற்ற.

௩௩ - ம் திருவிளையாடல்.

௩௩. கற்பனென்றிசுலிற்சுழிது. என்னச்சாற்றி.
௪. புகழுவாழ்த்து.
௫. விளிவிற்கூடு, மன்னவன். வாழ்த்துய் யாசகனை.
௬. முற்றுங்கற்றனன்.
௭. ஒருதாளன்றி. இங்கென்னை. மாறிநின்றாழ்வொன்றே.
௮. அண்டஞ்சராசரம்.
௯. பேறுசார், வீறுசார்.
௧௦. வலியும்போக்கிய.
௧௧. இடப்பொற்சேவடியாலுளநிருக்கத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருதினிருங்கு.
௧௨. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டி.
௧௩. பொருத்தடியவர்கள். தன்வயிற்சேர்த்த.
௧௪. மாறியாட்கொடியிட்ட.
௧௫. புத்தியும்புகழும். மும்மலமாசு.
௧௬. கோடுடையேனமாகி. செஞ்சுடர்.

௩௪ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
௨. பருவவிலைக் கொம்பின்கட் கொங்கிசின்ற பகழிமாருதத் தசைந்து. உருவியாலி.
௩. ஆறு, விழி. வேட்டடுவேடன்; வேட்டெனவேடன்.
௪. அஞ்சாநீசன்றானும்.
௫. பழியையுநீர் வேராய்த்து. இவ்வேய்வேடென்றியிடைபிற்கொன்றானென்மாதை.
௬. மந்திரிகயெருழந்தகண்டவாறு. எய்தாநிற்கும். அருங்கனை.
௭. உயர்த்துதாப்ப.

௮. இயம்புமது. கொலநின்றேம்; கொல்கின்றேம்பாஸ்வீர்த. இந்த, வாதிவியொருவராற்றப்பவொண்ணுது. போய்த்தனியழுங்குநு.

௯. உயர்த்தபெருஞ். ஆளுடைச் சொக்கநாதனெங்கோன்.

௧௦. எய்தேயதறிவிப்பல்.

௧௧. தன்னிடத்துவைத்து. உண்டுகளித்து. கங்குற்போதுள். மின்னுமறைப்புறத்து. வெருவருப்புணந்து.
௧௨. தெரிவுறுமியவா.

௧௩. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுயிர்கள்.

௧௪. கொங்கலர்; கொங்குவீழ். யமன்படர். கொண்டுபோமது.

௧௫. கொட்டிலாமொட்டை. விடுதலும். வெருட்டிமுட்டி.

௧௬. வீறுநிலவ்வென்றது.

௧௭. மறைத்திடச். உகந்தயாக.

௧௮. உதித்தசெல்வி. எய்துதொங்கி.

௧௯. கருதினிருங்கது. எனஞ்சொல்.

௨௦. போதேமேல்.

௨௧. மேவுமின்னுயிர்.

௨௨. வெருட்சிபொங்கி.

௨௩. கண்டுநாவுற.

௨௪. நோக்கியிங்கென்றனை. புகளுவதென்.

௨௫. நல்லிமுன். செய்துபுதல்வனேடு.

௨௬. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச் சொக்கன்; பழிக்கஞ்சிச்சொக்கன்.

௨௭. குட்டிப்பார்ப்பான்.

௩௫ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கனையெட்டுழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கனையெட்டாலந்தோ.

௩. செஞ்சுத்துப்பின்னர்வஞ்சமுடைத்தற்சேர்த்தார். பெரியதூரம்.

௪. புடைப்பவிடித்துக்; புடைப்பப்பிடித்துக். கவர்த்தினமாதையுந்.

௫. அடவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு நாணமின்றி. திரிந்துமுன்றுகின்றான்.

௬. முன்னிருத்திவினை. பல்லிதுக்கி; பல்லுறுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரீதரிதெவ். உண்டோவென்ன. கூ. அநங்கனேவில்வாழ்க்கைக்கு. கக. நந்திகேசர். இரங்கிக்கேட்டே. கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக் குவோம்யாம்.

கங. கேண்மோநின்னைப்பரிந்து நா முரைக்குமாறு. மண்புகழ்கேகாவினுக்கு. அங்கப்பிதக்கணம்; அங்கப்பிரதக்கணம்.

கடு. உன்னைம்புலனையுஞ். நீக்குவைமுவரும்.

கசு. மெய்யன்விதிப்புற.

கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மை தேர்; வாய்மைசேர். * இங்கிவர்தம்மைக்.

கஅ. விருப்புடையறத்திறம்விளம்பி. மறையவனிகழநிகழ்த்திய. பா தகநீங்கிப்போயினன்.

நரு - ம் தீருவினையாடல்.

க. வாருதி. திலகமன்ன. பயிற்றியங்கோரொருசாமப். அன்பாற்றாழ்தெழுவன்.

உ. போதுங்காலைக்; போதுங்காலங். கூரச், செற்றமொன்றுமனத். வைத்துத்தானும். சிறந்தவன்போல்.

ங. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னைவியந்தாங்கரித்துத்.

சீ. தூய்நெறிச்.

சு. கேட்டங் கிணையிலான். காணநம்பே. வேண்டாநமக்கோர். நன்றுகூர். போதுநாளஞ்சாரெஞ்சன்.

எ. சொல்வனின்னுமெல்ல.

அ. நாதனெங்கடைந்தானென்றால்.

கூ. மின்னொரு.

கௌ. தன்னுயர்.

கஉ. நின்றெனைகீவென்றாயேல்.

கங. இல்லையென்று

கசு. புரங்கடித்தோன். வெட்டிலீழ்க்காத், தீதற வல்லாருகியிருக்கவுஞ்.

கடு. இயையாவயத்தின். ஓடிமுட்டிப்.

கசு. வேறின்று. நூற்றெட்டு.

கஎ. முன்போலின்று. வெட்டிமோ. 6. த்தின்ன்கடிமைகூர்.

கஅ. விதித்துக்கண்ட.

கக. சிரித்துமெய்விதித்துக். அறுத்துளான். அஞ்சினற்போல். இறக்கினன். நிலத்தையுங்கூறிக்கொள்வான்.

உௌ. துண்ட நூக்கமுட்டங்கழிப்ப, நடுவெழு விச்சைசாரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்முட்டல், கடவுள கோசரக்கை வெட்டக்காண். பார்பாடுரன்றான்.

உக. சோமவென. முந்துறத்தொட்டு. சந்தொடும். தலத்தொவொளுங்.

உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட்டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.

உங. பணிக்கரைப்போல்.

உடு. கேட்டோரவாவற. செவ்வையினிறைஞ்சிவந்தார். கரமுந்தாமும்.

உசு. தொழுகிகண்டு. புதல்மரெல்லாம்; மைந்தரெல்லாம்; வீரரெல்லாம். அனைந்திரென்ன. நம்முருப்போல், வென்றனரொருவர்.

உஎ. இருந்தனஞ்செல்வாவென்னக், கருத்தறியாமலேதான்.

உஅ. பழுதுநீக்க.

ஙௌ. இன்னுயிரை. வெட்டவினார்தனை. தளாமிசையல்லையாயோ.

ஙஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

நரு - ம் தீருவினையாடல்.

க. புரிந்துகாத்தான்.

ச. முதிர்ந்துநம்மைக். கூசிடாதஞ்சியாங்கண்.

டு. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சேர்ந்தது.

சு. வானுறைவளிபோல். வினாவிற

எ. தெரிவறத். [கூட்டி.

கூ. கடியவாயுமிழந்த.

கௌ. புரமுண்டவனே.

கக. வானவர்கட்கினியாய். மெய்யாயுழைசேர்கையாய்.

கஉ. வென்றிப்புகழா. அயர்வார்சோர்வார்.

கங. தழனிவினாரனுங். விருப்பினிற்றடுப்பான்.

கசு. சடைமுடியிருந்த. அனைந்தோர்யாற்றுள். நீக்கிப்புக்கு. இன்பமேமெய்தினைத்து.

கடு. தேவன்பைவாய். மதுரமாக
கரி. பரவுற.

கள. மதுரமாகரி. கழலப்பேசி.

௧௮. தந்தமிழ்கம.

கக. காலவேகமென்னவே.

௨௦. வல்லநாயக விதற்கென்செய்
குவேன் மாற்றற்கென்றான்.

௨௧. தளர்த்ததாழ்க்.

௨௨. இட்டிற்றுக்கின்றதாங்கு.

௨௩. இடபவெற்பென்ப்போவென்
னத்.

௨௪. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம
ற்று.

௩௪ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரப்பி.

இ. விளக்குவிட்கவேணுமென்றாங்கு.

௪. விண்ணப்பமென்று.

௮. இன்புற.

க. அரகந்தயாவுடைச். செந்நெறி
ப்பாலு.

௧௨. பொய்யிலையாணை நூனமத
ம்பட்டுப்.

௧௩. குழுத்திகழ்குண்டர்.

௧௪. விடுத்தினிய.

௧௫. ஏந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரியெ
ல்லை.

௧௬. நகரகத்தெண்.

௨௦. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந்
துடல்.

௨௧. பெருவருமதுரை; பொதுவ
ரும்வாது.

௨௨. வரிசைக்கன்கண்டு.

௨௪. அறமுறவெண்ணிய. எம்மந்
ற்கேதெனும்.

௨௫. "வாண்முகத்தோடுஞ்.

௨௬. கைகூப்பத்.

௨௭. வந்துகாவலிற். அன்புறநின்
று. சேய்தனனென்றே.

௩௨. மடத்தவரிருப்ப; மடத்தவர்த
ரிப்பி. சமணரானடறிவான். முட்டி
ச்சஞ்சலம்.

௩௩. புத்தமன்றாரத்தியர்.

௩௪. வழுவியற்கெனவே.

௩௬. மெலியவென்றார்.

௩௭. ஏவப்பேறுகாது.

௩௮. தங்கியலங்கங்.

௩௯. கொண்டொப்ப.

௪௦. குண்டர்கேள்வியாங்.

௪௨. நீமெம்மட்டு. ஓடிவாழ்ந்தம்.

௪௩. மருந்தினிந்பார்ப்பவந்திராது.

௪௫. கடுங்கொடுஞ்சுரத்தை. வரை
த்தியந்திரங்கண்.

௪௬. என்றறையக்.

௪௭. சொக்கையொத்த.

௪௯. தண்டலமென்ன. மாற்றவல்ல.

௫௦. பூசிகீறு.

௫௨. குழுவொடுகின்ற.

௫௪. மன்னன்வலப்புறத்தழலை. வி
னாவினிடப்புறத்தழலை.

௫௫. செப்பியவாறு.

௫௭. சிவனைமனமுற.

௫௮. பலமருந்திட்டீறு.

௫௯. செந்தமிழ்ப்பரவுஞ். வெந்தநின்
சாம்பல்.

௬௦. புன்மையிலாதோர். பொருந்
தினோநமக்குமாம். வந்தனரவெந்த
நீறு.

௬௧. மந்திரமாவதென்றே. முதிர்ந்
தமாடண்டி. ஏறிந்தனரிடப்பானண்
ணி.

௬௨. பன்முறையடர்த்துப்.

௬௩. மந்திரத்த.

௬௪. கண்மென்ன நருவனாத்தவ
ரை. ஏறியும்பக்கங்குளுந்தது.

௬௬. அப்பால்வெப்பந்.

௬௮. என்றுபரிபலித்து; பரிதவித்து.

௬௯. இந்நரண்மேனிக்.

௭௦. இன்னருள்கூர்ந்து.

௭௧. கூனியிரந்தெழுந்து. வீழ்வொ
டுகின்றது.

௭௨. அரும்பொடிப்பாலன்.

௭௩. வரிசைகொண்மானியாரும்
திரியாரும்பக்க, கருணையினிலகக்.

௭௪. கொடிற்றிடை.

௭௫. சுந்தரன்னைத்துதித்தான். தரு
வோமத்தே.

௭௭. நீங்கிநிலையிடை.

௩௮ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. நாய்க்குந்த.

௪. ஓங்கியதோங்கி.

க. விளிவிற்கூடி.
 கக. வாருநற்சிறுவ.
 கஃ. காகஞ்சேரப்.
 கடு. எஞ்சுழல்வாழ்கீழ்கோணத், விஞ்சுயர்நெருப்பு.
 கக. ஒழுகின்முன்னற்றிருமுறை.
 உ௦. மறைமுழங்க.
 உக. ஆயிரந்தருதி.
 உச. எதிரேயேறும். இடவாதேர்ந்து
 உஎ. உயர்கழு. முன்னஞ்சேர்த்திக், குளத்தளவு.
 கூ௦. வினைகடிவேதநான்கின்; வினைகடிக்கங்கைநீரின்.
 கூ௨. நாணுவீர்.
 கூ௩. இடையர்கிப், பொற்புடைக்கழுக்கள்.
 கூ௪. வாழ்த்தலீர். தனிக்காளத்தர்வாதுமேற்.
 கூ௫. துய்யவையியைந்து.
 கூ௬. மெவியவறங்குளோடும், தீவினைபயத்தலாலே. நீட்டியிட்டார்.
 கூ௭. அனையவளையுற்று. கிளரவின்னைக. கடியநீர்வழி.
 கூ௮. பத்தொறும். நடனவில்.
 கூ௯. நாதுஞ். அலர்த்திருமழை.
 கூ௧௦. பாதப்போதல்.
 கூ௧௧. வினையாலேடா.
 கூ௧௨. வயிற்றினைக்கிழித்து. எறின.
 கூ௧௩. கவிப்பெருமான்.
 கூ௧௪. ஆழ்ந்துசெல்.
 கூ௧௫. உண்டுபொ.
 கூ௧௬. தேனுறைவன்னி.
 கூ௧௭. வந்தான்வணங்கி.
 கூ௧௮. வருமன்னர்சுரத்து.
 கூ௧௯. சிவன்மேன்மூத்தி. பணிந்தான்பால்.
 கூ௨௦. நான்குதரும்படைவீட்டைச்
 கூ௨௧. பரவேடழகன்னென்னவே.
 கூ௨௨. மாலுமயனும்முவணமும்.
 கூ௨௩. தூண்டிரும்புக. ஏற்றல்கண்டர்.

கூ௨௪ - ம் திருவிளையாடல்.

கூ௨௫. முரண்டருப்பல்படைபுயள்வோமெனத்தனித்திக்.
 கூ௨௬. தமைநேடி. ஆடைத்தேன்போ

கநோக்கி. செங்கனகத்தோடும்.
 எ. சம்புகீரொன்ரு.
 ௧௮. மன்னர்பொன்னெனாது.
 க௨. கொற்றவர்தன்மொனாழித்தி; தனமொலாமழித்தி; தனமொலாமளித்தச. மனத்தொடொடைநீ. [து. கஎ. தம்மின்.
 க௩. துடியடிமுரசம். ஒண்டுமெ. வானெழு.
 கூ௧. பாராவனை. கொல்லெழிற்றன்மெ. முன்னெடுத்து.
 உ௦. நெளியவெண்ணீவான்மூடப்.
 உ௨. ஆடுவனினைவனண்டி.
 உ௩. பரிகலத்தை.
 உ௪. பப்பரர்மாச்.
 உ௫. துலுக்கரிலக்கமில்.
 உ௬. இன்னணம். உன்னியவீரனைப்போற்.
 உ௭. தலைவன்யாவன்.
 உ௮. அமைச்சரோடுங்கேளுதி. நினைவினுங். தனக்கப். பரிகலங்.
 கூ௦. நன்றெனவீரனைச்.
 கூ௧. என்னதினனுடலங். சொக்கீனென்ன.
 கூ௨. துகிலுக்கவாங்கி.
 கூ௩. அடக்குமவன். நடத்துபுபிடித்துறு.
 கூ௪. வினாவினில்.
 கூ௫. உம்பர்கோன்செயலையாழ்த்தி
 கூ௬. நிறுத்துத்திறமொமென்ன. படையைச்சாற்றிச்.
 கூ௭. மாணிக்கக்கோளகை.
 ௨௦ - ம் திருவிளையாடல்.
 கூ௮. இழிந்துபின். அறங்கணுக்கும்.
 கூ௯. திசைதிசைபோக. யாவையுஞ்சுருங்கிற்றன்றே.
 கூ௧௦. வணங்கிப்போத.
 கூ௧௧. சாற்றுவம்புக்கவாறு.
 கூ௧௨. தமைமறந்தனை.
 கூ௧௩. நல்குவாவி.
 கூ௧௪. நன்குடையறத்தினர்.
 கூ௧௫. நன்குடர்நினக்கு; நன்குற. நீக்கமற்றோர்.
 கூ௧௬. தொலையாதென்றன். தமக்குமிக்குத். வாழத் தருகுவல்.

கடு. பஞ்சிமெல்லிணைப். வஞ்சமா
றற.

கௌ. கருத்துட்டங்கி. தணி வதி லீ
லாது.

கக. சுருதியும்விளங்கி.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நல்லிணைக்கணிலாளளித்த வொ
ர்ந்தனந்தவிலாமைபால்.

டு. வாழமுனுவற்பிடித்து.

அ. மகன்மைக்கொண்டு.

கௌ. தருமமென்றே. [றில்.

கக. கண்டமேவலர். தருமமாமன்

கச. கருஞ்சிறுக்கன்; தருஞ்சிறுக்
கன்.

கசு. சொல்வதோவென; சொல்வ
தெயென்று. யாருமிரங்க.

கஅ. விற்றதென்பயனே. மருகனோ
ஞ்மரனுண்டே.

கக. கானல்வீதி. கோளுர்பயணமீ
ண்டிலரோ.

உௌ. தனபாலன்சொல்.

உக. நன்றெனவுவப்பக்; நன்றென
வியப்பக்.

உச. மாற்றலர்.

உடு. போகரின்னுழையின்.

உசு. கனகமாமினையுட்.

உஅ. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்
கயந்தலை.

உக. கண்கணீர்சொரியவாய்.

சுஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சிறக்கங்கி.

க. யோசனையோடி.

அ. இன்றறும்பிழை. சாபமது.

க. ஓதியதகுதி.

கௌ. இளைப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.

அச. மஞ்சமர். அஞ்சனீர்.

கடு. னனுகும்வசத்து வமீசத்துவந
ன்குள.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. செந்நெறிவளவ. எண்ணியோர்
காரியத்தோனை.

எ. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.

க. வீரருந்திக்கொடுங்கடல் கிளர்ந்
ததென்ன.

கௌ. ஒன்றியசங்கநாதம்.

கச. தண்ணினீர்வேட்டாவி.

கடு. கடிதுறச்சேர்த்தபத்தன்.

கௌ. நலருவர். வினைத்ததுசமரமுன்
னின்.

உௌ. முடிந்தமாண்டார்.

உக. தந்திரித்தலைவரோடும்.

உசு. செயிர்த்தமாறன்.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மானிடர்முற்றமுற்ற.

கஉ. தொலைவிலாவீடுமபராலும்.

கச. விளைப்பேராரம்; விளைப்பே
ராரம்.

கக. கண்டமெகிழ.

உசு. பல்வளங்களுங்கனும்.

உஉ. சேய்க்கன்னி.

உச. நீரிடையிழுப்பவறன்மிசை.

உௌ. வினைகடிதீர்த்தகன்.

கௌ. சிதமண்டிலக்.

கக. கண்டிறைஞ்சி மிஞ்சநெஞ்சு
நாணு.

கஉ. வரிசைசாமணிமாறன்றன்.

கச. பன்றிகடுன்றிய.

கசு. இத்தகவினிற். மேகநாத
னா.

கௌ. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.

கஅ. சிறையிலவைப்ப, விடத் தி
னைக்.

சஉ. தானையோங்க, வளனெடும்
பொருவான்வந்தான்.

சக. கயனுறு.

சசு. பொருதுகந்தம்.

சௌ. வளைக்கையாலுன்.

சஅ. வளைக்கையாலுருத்து.

சக. கோன்போக.

கஉ. எய்தகன்மழை.

கக. பாயிரம்.

கசு. சேரற்காய்ந்து. பினைநின்
றன்.

கடு. அருமழை.

கசு. நென்முதற்பல்வளன்க ளென்
கனு.

கௌ. நாழான்னாரெனவின்முமுன்
னோர்.

கஅ. வந்தினாரம்.

சுரு - ம் தீருவினையாடல்.

உ. என்றறுதிபட. சித்தமுறுசிற்பியரான். புத்தியமுங்குதல்கண்டங்கரங்கிமிக்கபுகழ்ச்.

க. வந்தசித்தன்.

ச. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து, மாத்திரையுமுன்றி.

டு. மிக்கவியப்பொடுஞ். தமிழேனுமமை.

க. நீலவேற்கட், நாசிகாபரணம்பொல்லாச். தேடிச்சுடுமோ; தேடிச்சுட்டுமோவென்னக்கண்ட.

எ. பெரியதொன்றாவண்ணிலாயென்னை.

க. பணையவாள்வேல்; மணையவாள்வேல்.

க0. தழலிற்குழச்சொருகிடு; சொருகிவை.

கக. சென்றுவாழ்விசும்பிற்.

க2. லினாவிற்குடி. புயல்வனாமேரு. நடித்தாள்வாழ்த்தி; நயத்தெழுந்தே.

கக. தபத்தியராங்கது; அதிபதியராங்கது.

கஎ. சித்தரென்றேயாளாகி. ஏறினாசிவலோகத்து.

கஅ. நற்சிவலோகத்தனவர் நயந்தயாவையுமுடித்தே.

* சுசு - ம் தீருவினையாடல்.

க. சந்தையாமறைக்.

க. நன்னாடுக்கருணைத்.

க. ஓதருஞ்சொக்குண்.

எ. வண்பொருடனனை.

க. இருப்போன்றன்கண். துன்னியவவியும்.

க0. மின்னாயர்கோபுரம்.

க2. புறம்பிடைத்.

கக. வென்றுச்சுருவல்.

கச. கோயில்சேர்தான்.

கடு. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென்று.

கசு. மாசுற்றீறிடா.

கக. காதின்கண்ணிமுருப்புத்.

20. பொருவருநின்று. புகலெனவழைத்தே.

உடு. தம்பெருநகருண். தாழ்ந்த, வம்புறு.

, உஎ. பெரும்படையினோடும்.

உஅ. இராகுத்தன்.

கக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதிப்பதரிதுவையத்து.

சுஎ - ம் தீருவினையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ்சத்தியாலே.

க. நன்றிகொளுவருக். படிவமாய்.

ச. பெருமையிர்க், திரை.

எ. எல்லையையுணர்த்தி.

க. உரகராசன்.

க0. இடத்தினினமருமாங்கு.

கக. யோசனையகலம். தானத்தந்த்; தானத்தந்தத்.

க2. நோக்கினங்கு.

சுஅ - ம் தீருவினையாடல்.

ச. உயிர்விட்டனன்மே, வென்னா. இனியா, நன்னீதியனே.

எ. வினர்த்தென்பன்.

கக. தூயவறநெறித்தவத்திலுள்ள.

க2. கருநிறத்திருப்புப்பாரப்.

கச. தீங்கொழித்தேனெனீசன்.

கஎ. தீருவானமரர்களிருடிகள். மருதிடைச்சென்றன்.

உக. ஈண்டியவினை.

உ2. தெய்வத்தானம்.

உக. பகுத்தியில்லென்று.

உச. காம்புலீழ்த்து.

உஅ. பாடுவவென்று.

உக. நின்னுடைத் தமராக்கொன்மென், முசை. அளித்தத்தென்னன்.

கக. துத்திமி.

சக. பிறைவையுமொழிந்தென்னன்.

சுசு - ம் தீருவினையாடல்.

க. சுரரடி பரவுமன்பார்.

க. தடங்கலையுடைத்து. அதர்மறைத்தும், வெந்திறன்மாறன்.

ச. அத்தியேனெறெய்த.

டு. தத்துயர்க்குறி.

எ. அற்றவர்க்குற்றசிவன். கண்ணிறத்தூர்த்துழ்ப.

க. அவ்வாறேகேட்டு, செவ்வியரி
றை. பாத்திபர்த்துவன்.

க0. செழியன்மெலிவுற.

கக. கனத்திடைக்கணத்திடைக்.

க2. மெய்ப்படவவனுமிவனை.

கக. படைக்குலத்தெளிவுற.

கச. கொடும்பெரும்படைகள். ந
ணுகிபகாரணமுணரா.

கஅ. வாளியொற்றையுதுநகா. பா
ணமெகினமாதிகர்க்கும்.

கக. திரள்படுங்குருதி. மன்றவுண்டு.

உ0. சென்னிமன்னும். தானுளத்த
திசயித்து.

உக. கருடர்முதலாக்கட்டி.

உக. அமைச்சர்முற்றும். மைந்
தனென்றும் வந்தித்தான்.

ரு0 - ம் திருவிளையாடல்.

ச. நிராத்தறத்தொண்டர். அருளி
ச்செய்தான்.

இ. இந்நெறியொழுக்குவார். வல்ல
ரென்று.

எ. வீறுசார்மழை.

க. நோக்கினுன்முன். மாயையா
மிடி.

கக. இடம்பைபீங்கிவொன்.

கக. மணங்கமழ்தொண்டர்.

ருத - ம் திருவிளையாடல்.

இ. பயத்தோடு நற்கோயில்.

சு. முன்விசையிற்.

எ. சந் தணிந்தேமஞ்சேலையனே.
அஞ்சலஞ்சல். இலகுலகு.

அ. நரம்புமுனுஞ்சேர்ந்து. மன்னு,
மக்கங்குற்.

க0. கிணந்துசென்று. தேடிப்போ
ந்து.

கக. நடவியவமைச்சர்முன்னு.

க2. பூணெண்ணின்.

கக. மூர்த்தியையியந்தவேந்தை.

கஅ. சடைமுடியாகவந்து. தொழு
தெழு. குடைநகரிகீழற்ற.

ரு2 - ம் திருவிளையாடல்.

ச. காரியமேதோ.

எ. கவிதைசொல்வார்.

அ. கேட்டருளிர்.

க0. மற்றொருத்தர்.

க2. பரிந்துள. பகுத்தி.

கச. நற்கவிதைகொண்டு.

ருக - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்றியுலர்ந்ததாற்; உலவியதாற்.

உ. இலாதொரு.

எ. அச்சமுற்ற.

அ. வனத்தின்வந்துறு.

க2. கணமாவியிழந்திந்திரன். பணி
சேர்கோயிற்றென்பார். பதுமத்தட
முங்.

கக. புதுமைகண்டருகு. ஈதெனக்
குறுகி.

கக. ஒளித்தலுமே. வீதிதடங்க
முனி. நல்லபடையும் பலகுடியும்.

ருச - ம் திருவிளையாடல்.

சு. பாடுகின்றமுறை.

க. ஈங்குமூங்கிலிலேயீழ்த்தி.

கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச.

கக. நமக்குநன்று.

உ0. விடத்தலங்காயுந்.

உக. தரித்துத்தோண்மிசைந், காந்
தளம், பூவிளையாவினாப்போதிற்.

உக. கோடாவி. அடியானா.

உச. குழல்சேர்மாதர். விரும்புமா
ல்கொள்வார்.

உக. இனையகறினாண்.

க2. சொக்ககீண்முடி.

கக. எடுத்துக்காட்டிநாரதாதி.

கச. வினாவினினைழுந்து. யாரொ
னவுரைத்தி.

கச. அடியான்பாட்டுக்கு.

கஎ. இத்திறற்பாடலாரே.

கஅ. அகாயிருளோடும். பறைகற
ங்க.

ச0. சாளகசந்தேதம்.

சக. மென்றிருக்காஞ்.

ச2. பண்ணிசைவாறு. என்ன
முன்.

சச. என்றதென்கொல்லத்.

சக. செய்திகண்டு.

சச. எதினி.

சஎ. இலையகல்கி, மன்றுணையினை
யே.

சஅ. நசுன்பத்திலுண்டு.

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

ந. நாதார்த்தத்துக்கினியநாதனோ
தும். வாணோர்போற்றம்.

உ. அணியொருகாலமளியோர்கால்.
கண்டுநாளுநாளும்வாவறவினாவிற். உ
ண்டுடுத்தும் வந்தோர்க்குட்டுஞ்சிறந்த
ருள் சிந்தனைசெய்வன்.

ந. ஒருகாளுடி.

ச. அறியும்வன்.

இ. போகின்றதின்னுந், தப்பியமுறி
வாய். வேறேகாதென்று; வேறாகா
தென்று.

சு. நோவர்கள்.

எ. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு.
சிலத்துவாழியிர்த்தரங்கள்.

அ. தனங் ள்வாழ். இதமுறவினா
விற். ஒலையைக்கொடுக்கெயென்று.

க. அன்புறுகின்னை. மேகென.

கச. பயின் றுநீண்மறுகுதோறுமபக
ர்த்துரீ..

கஅ. நல்குரவசைப்ப. புறத்தசைப்ப.

கக. கொடுத்தொடுங்கிப்.

உ. மீதேற்றி.

உக. கண்டுவாழ்த்தன்ன.

உஉ. ஏடி வங்கு தவ்சி விழிச்சி
னன்.

நக. அநிசயித்து. பாரராரெளிய.
செல்வச்சொக்கன்.

நக. முந்தையினளித்து. தனையே
நாடி.

ருக - ம் திருவிளையாடல்.

ந. வழுத்துவம்.

அ. சிக்கெனவுடனே.

க. வன்றிறல்வாரியும்.

கஇ. அணைந்துட்டவரோடும்.

கச. ஆரெனச்செப்பினார்.

கஅ. எனக்குநல்லார்

கக. யாண்டும்புக்கு.

ருஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நாட்போல்.

உ. ஆலேலிலை.

ச. இன்றெனக்கடாழ்வு.

க. என்றனுமன்னவன்.

க. பரிவுருதென்முன்.

கக. ஆங்கிருந்து. பாடவியந்துபின்.

கச. தீதறுமவை.

கஇ. அனுமதோதருமம்.

கஎ. இசைத்துப்போக.

கஅ. கருணைசேர்சொக்கன்.

கக. என்றனனிறைவன்.

உ. ஓரம்பட்டு.

உக. செற்றங்கோளென்றான்.

உஉ. எனப்போதென்று.

உச. வந்திருந்தானிப்பார்.

உசு. பெருங்குரல்.

உக. தாளங்கள்.

உக. பகைத்தவர்களுஞ்சோ.

உஉ. பொலிவுகூர்ந்து.

நச. கழுத்தினினிறங்க.

நஎ. உயர்பூண்கி.

ருஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஓங்கியபுதல்வரீராறு.

ந. உழையிடையிற்த்துநல்ல.

ச. அலைப்பப்போனாட்டிடை.

உழுதுநாளும்.

ச. கொட்டியாழினார்.

நக. ஒண்டலமிடம்வலமாகப்.

ருக - ம் திருவிளையாடல்.

க. திருந்தநாயகன்.

கஉ. பிறங்குபன்னிருதாய் தந்தை.

கச. இத்தவோர்பருவமைந்தர்.

கசு. அறத்தினினோங்கிச்.

கஎ. பகைக்கிடத்தே.

க. ம் திருவிளையாடல்.

எ. வழிபடுவோர்களுள்போன். மு
கிழ்த்தத். உழையில்.

க. பெயரையும்.

க. கோக்கைநீணோக்கை; நோக்
கியநோக்கை.

கசு. மிருத்தியுஞ்சயத்தினு.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. குலத்தன்.

உ. நல்குரவங்கியெங்கும்.

ந. நீங்க நிலலா.

ச. மீடுசேர்குடியுமற்றும்.

அ. நயங்கள் கூர்ந்தே.

க. வழிபடு.

கக. மடங்கலாளிகள்.

கஉ. இருத்தியோங்கிய.

கக. திண்மைசுண்டு.

கூஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நீள்வியின்.

உ. வளர்க்கின்றகன்னி. வினாவில் வணிகனுக்கெழுதி.

கஃ பின்னொராண்மகவின் றியினி மைகூரப்.

கஃ. இனிமைகூரடியாரோடும்.

எ. முத்தையின்மதுவர்.

கஃ. ஆங்குரன்றனைப்பணித்தே யரு குறுமனையிற்றங்கித், திங்கறவருந்திமு ன்னர்.

கஃ. குலப்பெருவணிகன்.

கக. நகுலியமெய்வார்.

கச. இறைகூடயரற்றமுன்னம்.

கஃ. பட்டணத்தோர்.

கக. தொடரது நீங்கி, நிற்பது கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுத் தூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென்றே த்தினர் காழி வேந்தர்.

உச. உயிரற்பொடு.

கக. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ள றிவமென்று.

கூக - ம் திருவிளையாடல்.

க. கயல்வாளை.

உ. வந்தறஞ்சேர்.

ஓ. மரவுரியிடையினர். தருமகண் டிகையொடு.

கஃ. பரிவுற.

கஃ. சந்திமாமடத்து.

கச. இனியதோருடலம்.

கஎ. நெறியறியாநாமும்.

கக. நானாவந்தனையை.

உச. பரிவுற. கருதுகிரென்றும், கொ ள்லாமல்.

கூச - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மறையோதியோரும்.

அ. இனியவங்கங்குளோடு.

கக. எட்டைநீங்கும்.

கஉ. கண்டுகடம்பவனத்தரனுத்தி கள்கலவிடமால்கடலிற்.

நூச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.

உ. கார்வளவன்மண்டிலத்துக்; கா ரவளமண்டிலத்துக். ஆர்வானவிளையா டல.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

உ.

கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிவையாடற் பயகரம் ஈவல்.

காப்பு.

சித்திலிநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றூளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
பின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விராயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
திருவினையாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மதநால்வாய்த் தழைசெவிந் துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறந்து காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழநீர்த்த திருவிவையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா கரணைப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மா மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிர்வொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க)

உ.—வேள்ளாணக்குச்சாபநீர்த்த திருவிவையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றருவாச னிட்ட விணைமலரைச்
சிந்திவெண். சிந்தூரந் திங்கணைந் தேதென் மதுரைவந்து
முந்தறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ)

௩.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சீராக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩)

௪.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டி மூன்று முலையா டடாதகை மேவிநினைகண்
மண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னுனசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௪)

௫.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புசியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண வில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௫)

௬.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை பெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
புசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௬)

௭.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குணமுத லாவுணீமி வற்றியபின்
பெருகுவிக் குழுவையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினுற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௭)

௮.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் நிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா தீரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
முரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னை முழுகமுந்நீர்
பரிவாயழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௮)

௯.—மலயத்துவசையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்மூந் நீராவிடக்
தத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யெனை மலயத்துவசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௯)

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனை மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௦)

க௧.—வளைவேல்சென்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டிஞ் சடைமன்ன நேதருகாட்டடையன்
கிரிகட லேபகை கிட்டி வளைசெண்டு சத்திதந்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௧)

க௨.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாநிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் கலாவத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க நேபர தேசி பயகரனே.

(க௨)

க௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக முந்தென் மதுரா புரியிற் றமாமுதிக்
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ் கார்வழுதி
யிகழ்ந்துநின் னாமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௩)

க௪.—கல்லாணை கரும்புலாங்கினை திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரானன் னுட்டி னிறைபுளியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தேனன்றன் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லாணையினுற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௪)

க௫.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னுட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தவிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க நேபர தேசி பயகரனே.

(க௫)

க௬.—சிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி லாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த பழகவி பாழிக் கனகத்தினுற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௬)

௧௭.—நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
வியர்த்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுகக் கிரனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௧௭)

௧௮.—தறுழன்கீதத் தமிழாத்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிற் நாட்டி லிசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானநக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப் தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௧௮)

௧௯.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிற்கழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபடு சங்கத் தவரெழுதி வாயென்று வந்துநிக்
வொழிவிவிவ் வூர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னாமன்றன்றா
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௧௯)

௨௦.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
ஒருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாவிடைக் காடனுக்காப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௦)

௨௧.—கடல்கவற வேலேறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதீற் றிகழ்சனமு
பருவே தனையுட னீங்கணைந் தாணி கூடனகர்ப்
பருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனே பிடித்தெறிசின்
பருவேலை யேன்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௧)

௨௨.—வலைவிசின திருவிளையாடல்.

இருபின் பிடிக்கு மதியலா யன்முன் பெழிவ்மதுரைப்
பொருயின்கண் ணுளைத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வரும்னுங் கப்பலு மங்குற வேசெயு மாமகரப்
பருயின்பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௨)

௨௩.—வளையல்விற திருவிளையாடல்.

நிகழ்ந் தாரு வனமட வாரகின் மதுரைதன்னிற்
றகிவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவந்நான்
ழிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென்றேயவர் விதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௩)

௨௪.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே,
யாங்குள வாச லிலச்சினை யிட்டிஹ யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திடப் பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௪)

௨௫.—மாணிக்கம்விற்த திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவறா மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் பேரல் வளர்ந்தியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௫)

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாகு மேவி வழுதிதன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினான்
மிகையானே வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானே பெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௬)

௨௭.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியநா
ளாவித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௭)

௨௮.—நரி துதியான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கதுறத்த
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௨௮)

௨௯.—துதினா நரியான திருவிளையாடல்.

வரியின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டி வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருளின் முன்புந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௯)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட்டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்தத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௦)

௩௧.—விருத்ததமார பாலரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னை
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா நடத்தி னருண்மகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா நடித்தனை யெத்தனை கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் மமிழ்தெரி கூடலிற் பூசரன் நேவிவடத்
திழியும் பாலுயி ரேகிற்றென் னாதிந்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசீவை யென்றற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௩)

௩௪.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
திதகர் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகர் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்பணிக்கன்
றிடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினற்
கடகொட்டி வானிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதுண்டம்
படவெட் டிய்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௫)

௩௬.—மதுளையான திருவிளையாடல்.

கதிபங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
துதிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதியெழிப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௬)

௩௭.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனநீதுயர் தீர்க்கு மதுரையென்றே
சிந்தித் துயர்கதி சேராமற் றீடுநறி சேர்ந்தபொல்லா
நினைதச் சமணும் வழுதிவெப் புங்கெட நீறிடச்சம்
பந்தர்க் கருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேவெழுதி
வித்ததுடன் சம்பந்தர் தீநீரிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணாயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணாடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு ஓவந்தன்வரத்
தண்ணாரு மந்திரிக் கொந்தக னார்கெய்த தீன்மீங்கன்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் மெதிர்த்துவெம்
பண்ணாமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழ்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேண்டி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனாற்
காத்திரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௦)

௪௧.—மாமனாகவந்து வழக்குடைந்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருகை மகவாக்கிச் சென்றபி னுதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௧)

௪௨.—அட்டமாசித்திபகரிந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கினர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் முயிரு நாரியர்க
லெங்குப் தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௨)

௪௩.—தண்ணீர்ப்பந்திவைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டி மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் னுன்றோற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௩)

௪௪.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு நாளி லவன்முடி மேல்வளை யாரசின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௪)

ச௫.—பொன்னையாளுக்கருளிப்பிரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தரோ
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டனைத் தோமென்று சொல்லிப்பின்
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னை யாளுக்கன் னுணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ச௫)

சக.—சோழனைக்கொண்டாழியிறழ்த்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதுரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவனென் றோதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றீமராடிப் பண்டிகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

ச௪.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரனைத்து மலேகோத்து நீங்குமந் நாளினின்னை
வேம்பார் தொடைப்புய னெல்லை விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ச௪)

ச௮.—வரகுணகுத்திச் சீவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்திவந்து வருத்தியகாட்
டிமுட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்தனை
புரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ச௮)

சக.—விடைக்குறியிப்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி விழ்ந்துமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

௫௦.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ லொவும் வயல்குழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்குநி வாழ்கின்ற குத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வமுதிட் டினைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௦)

௫௧.—ழந்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கவித்தயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலினு
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன முட்ட வுரைத்துச் செங்கை
கூலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் றுழுவறவே
பலித்திட யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௧)

ரு௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

மாப்பல வுங்கழு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்கூல வேந்தன்மன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பருந் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௨)

ரு௩.—புலமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

மாலொடி தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்துழையைக்
கோலொடி வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயத்தின் சூட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப் புலியைமுலைப்
பால்கொடி வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௩)

ரு௪.—சாதாரியாடின திருவிளையாடல்.

புபறவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழவந்தோ
னியவிசை வல்ல னெனவே வரவியற் பாணனுக்கா
வியனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசுமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௪)

ரு௫.—திருமுகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௫)

ரு௬.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி ழோரெண் மதுரையி லுன்னைமுப் போதுமல்லான்
மெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு னேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௬)

ரு௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ்நூல்
குடிகொண்ட வெற்றி விறலிதன் னேடிசை கூறென்றநான்
வடிவந் திகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெலலும்
படிவந் துதவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௭)

ரு௮.—பன்றிகீட்டடிகளுக்தத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் லேவனானன் சேய்கண்மென ஹாகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
கொன்றிடப் பாண்டியுன் முப்போல் வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு௮)

௫௯.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்புக் குட்டிமுந் நான்குநின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௫௯)

௬௦.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றாழ லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுரைவர் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௬௦)

௬௧.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழநன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிடிசெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பூல்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௬௧)

௬௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தர லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த னெழுப்ப மணந்தவர் மேவுநா
னதிசேர் புறம்பயக் கூவ மறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௬௨)

௬௩.—நான்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுய் னருந்துஞ்செங் கானையான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தின
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரை புரியிற்சென் தேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௬௩)

௬௪.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவந்நாட்
பெரியாழ லந்தண ரெல்லார் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாழ்ப் பகார்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௬௪)

திருவிளையாடற் பயகரமலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவன்புராணம்.

பத்தாவது

இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழித்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூறாக்கி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்நண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட. மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கடம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் திரையில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டுண்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வேள்யானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டுறைஞ்சி வேந்தன், நேசுபெறு தருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுழகு டாதிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா முடிபினக்க் வெற்று னென்றும் பெரிது துகைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்சாபந் தீர்த்தே கற்றால். (உ)

ஈ.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன்*காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லிமற்றுதவத் தான் மூன்று முழைய னாலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால் மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாங் கணகீற் கண்டான், மன்னுமுலை மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டான். (ஈ)

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனைவேட் டெழுந்தென் டிக்கு முடுகிவீசி யஞ் செய்து கயிலை மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் றுது வந்து னாப்ப வஞ்சுவென்றி சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்கான் பளவினிமற் றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுந் திருக்கண் சாத்தித், தீம் முறையான் மணந்துமுடி சூடி வையச் சீனையாண்டு சிவலிங்கார்ச் சீனையுஞ் செய்தான். (சு)

௫.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ னென்னமுழ்கி முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நிலை மன்றிளாடங் கண்டல்லாற் புகியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னை, யருமறைகூழ் கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரிந்தான் புகித்தான் கண்டு. (௫)

௬.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகசொல் வான்றைவ நின்றோ டிங்குத் தாவில்பவர் வருவரென வமைத்த வன்னம், விடாதுசூர் சுரர்நாகர் நரர்க ளுண்டு மிகவளருந் தொ லைந்தகிலை யென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தர னாற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லைக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை வாரியயின் றதுநொடியின் மங்கை நான். (௬)

௭.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்தரந்தாங் கயநான் சிற்றான் புகித்திளைத்தே னென் றன்னம் குழிக ளுண்கின், வருதலுநாற் றிரளையாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வாவி கூப்ப, பொருபுனலுள் ளனகுடித்தும் புனிதா நீரென் றோலிட்ட பூசநதியழைத்துக் காட்ட, பொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாய்ப் காந்து. (௭)

௮.—கடலுழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிகேட் மசனைத் தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுகாத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறி யா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டுன்புடைநின் முகவாட்டந் துணிந்து கான்பா னெண்ணியுந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவா தவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடுத்துறவேழ் கடலென் னார்கள். (௮)

௯.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருதியான் றுஷந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனநம் மிறையருளா லாடு தென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிற் கொண்கண் பிறங்குகத ளுந் கன்றோ டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வரவென் றியாய்முன் சாற் றதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருகவு கணவனொடா டிப்போற் றாமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (௯)

௧௦.—உக்கிரரீதியுத்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலய மயிலரசு புரிந்து காக்கும் புலமுழுதோர் புரமெனவே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிகள் மரபோங்க விருங்கோ மாறன் மாறறுசந் தரமாந் னாதி மாறன், மென்முனரிக் கண்ணுவந்தோ னருளால் வேலோன் விமலைதடா தகைவயிறுக் கிரா ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடையொடுமுற் பவிக்க மோலி நனிவீவித்தான் கோச்சடிவ வரும னென்றார். (௧௦)

௧௧.—வளைவேல்சென்னுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவுறமுக் கிரன்றலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனவைத் தருள்புரிந் தங் கிமையோர் வேந்த, ளோவமுடி சாடுபென விய்யுந் தந்து தாக்குகடல்

சுவற்றுவேறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல விமையோர் வாழ்பொன்
மேருவினை யடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித்
தமவே யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமஹந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரசித்தர் மனி
தர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த
முதற் புயல்க ணுன்கை, மாணுறுமா மழையையே வறநான் மாட மாக்கி
வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நாணுநொழும் தருச்சித்தான் வருணன்
றுய நகரிதனை நான்மாடக் கூட லென்றார். (கஉ)

கங.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்திபாபொக் கணம்போக பட்டத் தோடு மதுவாயிலெல் லாம்வல்ல
சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவனைசிந் திடவெங்கும்
வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமன் னாள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றமுதற் தின்
றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர்
கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதியா திருந்தான் சொக்கன். (கங)

கசு.—தல்லாணை கருப்புலாங்கினை திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினு சித்த னாயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்தான் காண்ப
மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலேக்காட் டாமுன் வாங்கியின்
றிதுகமல நாள மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் துனை
வியின் றதிரமுழங் கிடமுன் றீறும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில்
வினாவொடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கசு)

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்மார் பாவறிவ தொருபலகை தந்
தே பின்பு, புலிபுகழ்தே ரன்பரணன் கபிலன் முன்னாப் புகழ்ந்தடைவி னிருந்
துதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலகீ ளத்தாற் செய்யு டலை
மயங்கி மீன்டொருகான் மலைதல் கொண்டான், டவைபொருந்து டிபாருள்
செய்து கூட்டித் தானு மேறினா னரஹப்பத் தொன்ப தென்றார். (கரு)

கக.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தளர்த்தேன் மன்றல் செய்வான்வன் பொரு
ளிலையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடந் தையரொடியார் தலத்து லாவும்
புகழ்மாற னுணர்ந்தமனங் கண்ட தென்கொ, லருந்தமிழா லிதபொருந்தப்
பாடு வாரே லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிநற் சபையுட் டேக்க, முருந்தனை
யான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிச் சிழியறுப்பான் வழங்கியோப்பித்
தன்னகீழ் நின்றே. (கக)

கஎ.—நக்கிரணக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலு ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கிரன் பிழைபொறுத்
தன் னுதற்கட் டியால், வேவுந்சுட்டிடுதயாரீத் தருணை கல்கி, விளங்கிய
சொல் லெனும்புகழ் தரிசு கேட்டுப், பூவைகயற் கண்ணியொடும் பொய்கை

மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக் களாயேற் றென்றே, தேவர்புகழாலயத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகளை யேற்றி னானே.

கஅ.—தறுமுனிகீதத் தநிலுணாத்த திருவிளையாடல்.

ஒண்கவிஞன் றும்பின்ன முறுகீ ரற்கிங் குளாதமிழ்து லருள்பவரயா ரெனவெம் மன்னே, திண்புவிப்போந் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்புகழ்முத் தமிழுரைத் தா பென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனை நீனைத்தி ருந்தா, 'யெண் வழிநன் றென்றவற்கு ழுணர்த்து வாயென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனாற் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற வுளாயெழுதி மலைந்துமுன்சென், நெங்கட்டே தற்பவனே நல்ல சொல்லென் றியம்பவெல் லா மறியனிவ்வுர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவுருத் திரசன்ம னாமன் நன் னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி னன்மைக், கங்கமுறும் புளகெ னப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கிரன் முதன்முல ருளாகொண் டார்கள். (க)

உ௦.—இடைக்காடன்பின்போல திருவிளையாடல்.

கறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிச் கொடுகாண மன்னிகந்து தன்ன கொந்தே, வீறயரா லயத்தனுதிப் பொருளை சொல்லுன் மெல்லி யென் மறைபுகலு மிகந்த துள்ளே, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் தத்தொழுந் தழைப்பப் போத்தா னிடத்தைவட திருவால் வாயென் றார்கள். (உ௦)

உ௧.—கடல்கவற வேலேறித்த திருவிளையாடல்.

சேமது னாயையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண் னா னக்கண்ணற் கண்ட போதே, யேவலருங் கனவிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேசின், றோலமொடுங் கழியவருங் கடலை யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துகூறற் றென்னப் போதும், வேலைகவ றிடவேலை யெறிந் தா னுமம் வேலைவழிப் பலம்பநின்று னென்ற ரன்றே. (உ௧)

உ௨.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கீர கமங்கனியம் புங்கூற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக் கண்டமலன் சேறி, வெம்பரதர் குலத்திதிபோ கெனது தித்த மெல்லியைக் கொள் வானுருக்கொண் டனுதித் கேட்பக், கம்புத்திக் கொண்கர வளா யொனீ றுண்டெங் கவலறகீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமென வம் முணையி னோடு னரிமகரம் பிடித்தனாடலின் மணஞ்செய் தானால். (உ௨)

உ௩.—வலையல்லிற் திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர் தவர்கொழுநர் சலிப்பப் போந்தே, கோதையரீன் வணிகர் குலத்துதித் திலங்கக் கோல வனீ வணிகளுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்ஞ்சு லாக்ஞத் தியில் வீழ்ந் திழிவா னொருப்படிங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதிபுரு மறைத்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப் புயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (உ௩)

உசு.—இலக்சீனையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கணப்படையோ டெய்தி வையை வடநீ ரத்தி, னாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க நயந்திரவு பச லாக்கிச் சென்று மாற, ஸீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபரீஸ் வாயி னெடு மதிலி னொடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேருருவங் காட்டிலித் தடைத்தா னேற்றின் நிகழுமில்ச் சீனையாயி லெனப்பொ ரித்தே. (உசு)

உரு.—மாணிக்கம்விற்ப திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளின லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தி னடல் வேட்டைக் காட்டிற், நழியபுலி தாணையைக் கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வாந்தி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்முடி குடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிச் சாமனியின் நென்றோ யுங்காற், கொழி தமிழ்தோர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிறுந் மீணிக்க மவுலி குட்ட. (உரு)

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட் டான் சமணர் தம்மாற், புலனிஷ்டர் மதுரையையோர் கவனமாகப் போந்து விழங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றோ ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்ற ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்திலைத் திமலை யென்றார் கோரெட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உசு)

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணநாதர் தமிழொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்த வாழ்ந், தணராமத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் நனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னோடுபெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டுத்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேதினன் நென்மதுரை வேந்தன் நன் பால். (உஎ)

உஅ.—நரி துதியான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறறுயர் சிறப்பின் வையி, யொருமையோடு வினவவுரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுணத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ள்ரிருநிலைனக் கொடுத்தண்ட மாற்றா ராகி யின்புறுவா சுகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந் திட்டிகைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதியென்றான். (உஅ)

உக.—துதினா நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பந் தியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னிமை யோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புவிமாறன் பெருநி யேங்கக் குறுநரி யாய் நெடியுரால் காட்டப் போந்து, மருளாருந் துறையாள ருணாப்பச் சால மகிழ்ந்திருந் மன்னவன்பால் லாத ளுரர், வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறி யார் போன்று செல்ல லேகுண்டுகண்டி சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப்
படைப்பா னடைந்த வம்மை, யநுதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்சு மந்தாண்
டடிபட்ட மாறெங்கும் படநீ தேதென், றேறுதங்கான் முனியைவிடு விடென்
றோர் வாக்காங் டுயர்வான்றோன் நச்சிறைவிட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாத
மல ரிறைஞ்சிறும்பிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான்
மாற னென்றார்.

௩௧.—விநுத்ததமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ னொருவனாள் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்மீர்
திடச்சி றுற்று, ருணாசெயவுண் டென்றாறி விடுப்பச் சென்றோ னுறுசைவன்
மகளென்று தொடானம் மீசு, னனாவிருத்த ளாய்புகுந்தத் துமார ளாகி
நனிமாழி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள
வுருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவர் தறுபத்து முன்றாய்ந் தெண்ணெண் டிண்கலைவல் லா
னெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ ளுமம்
வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்றங் குன்னுமுன்றோர் தாள்வருத்தம்
பொறுளேயந் தீச னொருதாளி னின்றானென் றமுங்கு வான்கண்டன்ன
வட்கீழ்பாலிற் திரற்கு முன்ன மாடினான் கான்மாறி யாடி ளுளவ். (௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

* மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க ணன்மேல் வனசுரன்முன் கிளி
யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்தத் தலைக்
கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ ளோடு, நனியிருளின் மனமனைபோ யுருளா
னிற் ப நமன்படர்மா துனைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு
வாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழிலுவழுதி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ
னுள்ளம். (௩௩)

௩௪.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அனைபுழைமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனை
மண் கொட்டால் வெட்டாக், கணையிருளிற் கொடுபோங்கால் வேடர் மா
தைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துனைவினின்மண்
னுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத், தாற்கடம்ப வனத்தின்
மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேளைத் தவிராமா
பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாக்வெனும் பணிக்
கிடத் தடைந்து கற்றந், தென்பரவா யுதகைகள் பயில்வோர் தம்முட்
சித்தனெனு மொருதீம்பன் முற்றங், கற்று, மின்பரவா சான்மனைகை தொடக்
கணை டசன் விருத்தனென்றோ விதுவினைந்தாய் வெட்ட வாடுவன், நென்
பூசர்வ தவனுருக்கொண் டறைக ளிச்சென் றிவ்வினுட்போய் மறுகேறி
வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬.—மதுனாயான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகநன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகமலை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கண்ணியு லெய்ய வாபாற் படக்கக்கும் விடம்பரந்து நரராத் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க ணல்லமுதான் மதுனாயென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடையே யேவி வலிதொலைத்தா னிப்புகி பசுவெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந்த்ரென் றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா ழுருநிலைபா லமுத முண்டு தந்த ருண்ணா னம்பெற்று மதுனா மேலிப், பகவனா ளீரல்லிட்ட மடத்தி லிட்ட பதிமூன்மா நனுக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூணுத் தீரநிமிர்த் தார்புனிதத் திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா வேடுடை யார் வென்று் ரென்று, முரண்டருவா துணைத்தேறி யழலங் வன்னி முடுகி மிசை யேடுடையும வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடுடுத்தார் தம்மோ டன்ன மாற்றிலிட வாவென்றாற் றிட்டித் தங்கள், கரண்டருமே டாழ்செலிக் காழியாரே டெதிரேற வேறினாற் றமுலாய் மீது. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா னெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி யளித்த வென்றிச், கடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொத்த வீரன் சுந்தர சா மந்தனென்போன் றண்ணக் கூவி, மிடற்படைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்ட லவையுண்டென் றுணைத்தோ ணுக்காத், திடப்படு புள் ளியும்வடுவுங் காட்டிச் சொக்கன்சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க் காட் டிட்டான். (௩௯)

௪௦.—உலலாக்கிழுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

நசனையுன் டென்றேத்தி, மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி வேள்வி குன்றி வானம், பேசலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளர்த்திரவு துயிலும் போது, நேசமுனி வணாமற்த தானின் னாடு நிலை தளர்ந்த தவனாகம்போற் பழிச்சி தென்றுந், தேசொடுகா ணப்பொலியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழிகனவில் வைத்தான் ஓசன்றே. (௪௦)

௪௧.—மாமனாகவந்து வழங்குணத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா ஷொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனைத் தஞ்செல்வ நல்கி யிங்குத், தனைமைபெற விருமெனைவத் தேகத் தள்ளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விழப்போம் வனிதைமக வொடுங்கோ யிற்போந் திறைவவெனச் செய்திசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன், மிகையழிமா துலனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டா னா விடவென்றான் வியப்பு யாரும். (௪௧)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகரிந்த திருவினையாடல்.

அரண்மனையிலே யின்னணிறைஞ் சியக்கி மாறோ றறுவருயர் சித்தியெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதமறந் திறைஞ்ச நீர்போய்த் தென்னாட் ழிற் பட்டமங்கி லத்தாற் றீழ்வீழ்ந், தூரனுறுகல் லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத் துறைகுலம்மா மவணுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவறுங்கல் லுரு நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வீத்தா னாய். (சஉ)

சரு.—தண்ணீர்ப்பந்திவைத்த திருவினையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமைமயன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண் கொண்டபய னெடுங்கூ ழிப்போய், வரபோன்று வடநாட்டுப் பகையுங் வென்று வந்துதமிழ் மதுளாகொள்வா னெதிராக் கண்டு, தெரிவோத் துடன் முன்னோன் சொக்குண் டென்று சித்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலை யாங்கி, யரிபேர்ந்துங் கடவுளனை யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவெல வுதவிலைவத்தான் தண்ணீர்ப் பந்தர். (சரு)

சசு.—இத்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவினையாடல்.

மன்னவாழ் வரும்வரவீர்த் திரனிங் கென்னீர் வந்ததென விருவர்மழை யென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுடை கொடாத மாறந் குறுவலிகான் பானா முதவப் பூண, வின்னருளா லிருத்தளங்கண் டேகு மென்ன வேக னருள் வழிபுய லரசர் தம்மை, மின்னிள மிடவடனெஞ் தோலை போக்க வேளாளர் பிணையிலிட்டான் மழைமல் கிற்றால். (சசு)

சரு.—பொன்னையாளுக்கருப்புந்த திருவினையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையான் பதியி லாண்முன் புனிதனுருந் கும்பிடு வாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணந் பொருள்பெறுங் சொக்குண் டென்று மிகவருந்தங் காஞ்சித் தாச்சென் றுண்டு, மாணவல் விரும்புதரச் சொல் லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசுனஞ்செய் சொலித்தான் தந்த, பாவணத் தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண்டான்மெய்ப் பத்துயெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டான். (சரு)

சரு.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழிந்த திருவினையாடல்.

செம்பியன்நென் மதுளாகொள்வான் றிதங்கல் பேசச் சென்றடர வெந் தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், நம்மமென வவனெந்நீரே தோன்றச்சொக் கன் றுண்பெரி மேல்வேடக் குதிரா யாளாய், சும்புலிசைப் போந்துபரி காட் டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பிறுடன் பாய்ந்துகு சை நாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டாழித் தத்தடங்கொன் டாழியென்றார்.

சரு.—திருவாலவாயான திருவினையாடல்.

ஒங்குபிர னயத்தச்சுக் குலையா வாறிங் குயர்ந்திடகிற் றலினைபெ றென் றாழ் காறி, நீங்கயி னெருகெழியன் றோன்றிச் சொக்கே நீணகருக கெல் லோட் டென்ற போந்துப், பாங் டுபெருக் காட்டென்று விட்ட பாந்தன் படி லீய்வால்லவத்துத்தன் கதியாற் குதந், மேங்குபுகழ் மதுளாத்தித் திருமு டங்க திருவால வாயால வாயென் றாகார். (சரு)

சஅ.—வரதணனுக்கீத சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீன் வாசித் தாளிற் நிகழ்நிசியில் வழியுறங்கு மறையோன் றஞ்சக், கணசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணுன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்சேம் பியற்சயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகூத்தி யொழித்துப் போகி, மனமாரின் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்றுச் சிவலோகங் காட்டி னாளுல்.

சக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரைகெண்வா னனுக் கலங்கண் றொத்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு முனந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா வருகணையுஞ் சேனை மாளக், கொண் பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை, கண்விடை கொண்டு போனான். (சக)

ரு.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னொரு மரனடியார்க் ககமகிழ மாதற் றானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத் தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதளித் தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனிசுந் தருவா ரில்லை யீபவனாக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடநன் கணவினன விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (ரு)

ருக.—முடிந்தியார்கீது அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வரு தியைவென் றுலகை யாலங், கைதவக்கண் டுடனையுமண் மழையான் மாற் றிக் காதலினாற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சீந்ததாத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடுமவனிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மவுலியக்க மணிபூ னிய முழப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித் தான். (ருக)

ருஉ.—காரியார் நாரியர் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

இவகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் னவதை பாடி நேருங்கா னெறியமக்க முறக்கண் டசன், நிலகவிடி விடையனாய் நிராயான் மேய்த்துத் செலும் வனத்திற் றோன்றியிது முன்னந் தென்னிக், குலகுபுக ஞரியதென நவீன்று காட்டி யுடன்படுந்து சாத்துதமிழ் மலை கொண்டான். (ருஉ)

ருங.—புலிமலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திநாச்சித் தினாக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலை மணற்புரத் தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வுணிகல்கண் டவண்டரித்து விடுண் வனத்தை மறற்றாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ள சித்தியவிப் பதித் தெல்லை காட்டென் றேத்தி நிகழ்சித்த னெனவெல்லை காட்டி னாளுல். (ருங)

ருச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனுப்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனைவா வென்றே, வசையல்லா யங்னொடுபா கெவா தென்ன வந்துசொக் குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி யராயிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைநில்லா தொளித்துவிடி வதன் முன் போனான் நிறற்பாணன் கிளைஞரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (ருச)

ருரு.—தீருழகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா டெழுதுப்பத் திரன்கொ டுப்பா னிறைவநிதி யில்லை யென வருந்துங் காற்பேய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந் தொத்திரு முகங் னவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான் பான் முகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள் வேண்வென் நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி. (ருரு)

ருகூ.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்மனம் பொழுது மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப் பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுநள்ளும் பாதி துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக்கன் மாரி யேவி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வருத்தச் சங்கத், திருமையியற் பலகைதந்தோ னிருந்து பா டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (ருகூ)

ருள.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனைவி முல்லை மாலை நனிவழுதி நீனைவுதனைத் தள்ள நாணிப், புலனியிற்றி பாந்தரத்து நின்றத் தேடிப் பொருவிலொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரளவயின்றிறோற் றுள்கமக்க வென்று பேசி யறுதியிசைத் திடவவையிற் பாடிச் சார்ந்த, செனகுளால் வரும்விழவி மாலை முல்லைத் தேமாலை சழுத்திலிடப் பெற்றா ளன்றே. (ருள)

ருஅ.—பன்றிகீதட்டிகளுக்கீத் தரியான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்தடப்பன் னிருவர் மைந்த ருழவியையாற் காட்டுறை வன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்குழந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயிறுதீயி னெனமுனிவன் சரிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்வேட்டைக் காட்டிற் றஞ்ச, வியறுதா யிழந்தருந் தானீ ராறு மினிதுயத்தாய் வடிவின்முலை யூட்டி னானே. (ருஅ)

ருகூ.—பன்றிகீதட்டிகளுக்கீத் அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகமெடுத் தன்னுலைப்பா லனித்தரீயுண்ட, குருனைகனீ ராறுமூய்யும் வண்ணங் கண்பார்த் தருளென நம் மிகைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறவே ளாண்டலைவன் மைந்த ராடுத் தென்னனாக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்ப்பன் றிகீ குறம்ப ரெண்பார் வளர்ந்தமலை யைப்பன்றி மலையென் பாரால். (ருகூ)

கூ.—கரிகீதருவிக்கீத் அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கேரடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போத்து கூடற் கோயில்வல நாளுஞ்ஞ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம் தென்னும் பகர்வென்றி

மந்திரத்தை யுபதேசித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளைக்'ளாடு முச்சு ரித்து வெம்பகைவென் நிருக்கெனவர் தினங்க ளோடும், வழக்குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டலகோர் வலியா னென்றார். (௬௦)

௬௧.—மாமேருவிற்ப் கயல்செண்டுபோறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணரை யிகழ்ந்திடமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்தன் கயலு மிட்டி வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பில் லாழி வாழ்ந்தான். ()

௬௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுவைவளம் பதியிருக்கு மருக னாக்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்லுமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியான் மணந்து போத, ஷல்குமனம் பொ ருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்மும் சான்றீசன் கிணறு வன்னி.

௬௩.—நாளைக்த் அருள்புரித்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுப்பு காமுன், புதுநீரா றெதுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிறத்துகொலை தவிர்க்கு போந்து சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநாளை வத்தனையை விரும்பி வாவி மீனொழித் துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (௬௩)

௬௪.—வேதமுணர்ந்திய திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போந்துகிரே தாயுகத் தாதிக்கட் கூடி, முற்புகலங் கலியுகத்தி லிறத்த வேத மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், நற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல் வத்தாற் சாற்றுவலென் றுருளக்கேட் டுணந்து போற்ற, நற்பரம ஁ருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுக வின்றான். (௬௪)

திருவுசாத்தான நான்மணிமாவலு.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ'க வ ல்.

- உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணிலு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்முலைத் தடாதகை பிறந்துழி
ரு யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரந்த நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டதம்
காறழைத் ததுமுய ரலைகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலபத் துவசனை யழைத்தது
க0 முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் செண்டு கொடுத்தது
நான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்புவாங்கியதுஞ்
கரு சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
துங்கப் பொற்குழி தொடர் தறுத்ததுவு
மலுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றயி முமை யறிந்ததும்
உ0 பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயிலவே லெறிந்ததும்
வலைவீ சியதும் வளையல்கிற் றதுவு
மேனுறு மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்பதும் வல்லிப மெய்தது
உரு முரிய ஞான முபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மின்நி மண்கமந் தருளி
விருத்த குமார பால ரானதுவும்
பதமர ந்யதம் பழியஞ் சியது

- ௩௦ மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரந் தீர்த்ததுங்
கதியி லமணனைக் கழுவுந் நியதும்
விலகா தரசன்முன் மெய்க்காட் டிட்டது -
முலவாக் கிழிகொடுத்த யார்வழக் குரைத்தது
- ௩௫ மட்டமா சித்தி யுருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிந் திரன்முடி மிசைவளை பெயறிந்ததும்
பொன்னனை யானாக் கருவது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழியில் விடுத்தித்
- ௪௦ திருவால் வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
வினாவினிந் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூந்தி யாரக்கு முதலா சளித்ததுங்
- ௪௫ காரியார் நாரியார் கவீன்பாப் பகுந்ததும்
வார்புவி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா நாரிபா டியதுஞ்
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டினை வென்றதந்
- ௫௦ தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு ளிக்குரு ளியது
நினை கொடிபொன் மேருவிந் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததந் தனாவியந் தருவா
வாட்சி நானாக் கரும்பித் மளித்ததும்
- ௫௫ வேதங் கனாகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்டிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமித்தமெய் வடிவா யுருளிய பெருமை
- ௬௦ நமர்களை யுலது நவிலுவ தரித்தே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். கக - ம் பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனையுலாத்தார்க் கினியவர சளித்து னாலோர்
செந்தமிழைப் பாடிபுகுந் திகல்செய்கொடும் புலிமுலையைச் சிறிய புல்வாய்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யடிகயர்கண் மணவா ளாசிக்
கந்தமலர்க் கட்டம்பவன மேவுசுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிவ்ளாயாடற்புராணக்குறிப்புரை.

கூப்பு.

க. 'சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்.

* (க) உசு.

உ. சொல்பகவினாய். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனார். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாகிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனாகிய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானை, அருந்தவன், நற்றவனென்பர் பின்னும்; (உ) கூ, (கரு) கு; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

'கூ. முகின்மேனி-திருமால், புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம்-வாணம்; உருவம். உள் நினைந்து. சித் தன் - ஞானப்பிறம்பாக உள்ளார். அச்சித்தரகாயம் - புலி; வியாக் கிரபாதர்; அ, உலகறிசுட்டி. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். சேறித்து திருத்தக் காண. 'வாழ்த்துவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வென்மொடித்தம் இப்படியேயென்கொள்க; போற்றி' எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன்-அழியச் செய்தவர். காப்பொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - விபாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னாழி. புரிப்பித்து - குஞ்சுப்பித்து; வளையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுக்கு; பின்னானவைகளுமிப்படியே.

கூ. திருவம்பலம், அருள்முதலியவற்றைநீத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்றைநீத்தரும்.

ச. 'நைந்துறும் - நைந்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம்; அன்னமென்றது பிரமதேவனா. கின்னம்படும் - துன்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள், முன்னிலைப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மன்குடைந்து உள்ளைத்துறும்; அன்னம்பற்று கின்னம்படும்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பத்ததைத்தருத்தற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

* கீ. அரு-அருமை. போற்றி-பாதுகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

கூ. இசுழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாதிபாதாந்தம் முறையே கூறப்பெற்றள்ளன.

எ. பவழமால்வனா-சிவபெருமான்.

அ. ஆயிவந்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல்வெற்பு - பொதிழில். நாவலந்தீவம் - சம்புத்தீவு. மூவர்கட்கரிபார் - மூவர்கட்கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் கிற்பர் சங்கம்புலவர்கள் இருத்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்றும் செய்யுளைக் குற்றங்குறியவர் யாவொன்றொழுது; (திருநாட்) கூ; (கசு) உ0; (கஎ) எ.

கூ. 'பல்லாகம்' என்றது, நான்கு யுகங்களையும்; திருநக. கஅ.

கரு. இரகதம்படர் சிதம்பரம்-வெள்ளியம்பலம். அலம் - கிரைவு.

கசு. மறை எடு-தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசரமெழுதிய ஏடு. வெடன் - கண்ணப்பர். வேள் தன்உடல் - மனமதனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

* இத்த () அடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிவ்ளாயாடல்களின் எண்கள்; இனையவை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

மபு. சேடனையும் மதியையும் ஒடுகின்றநதியோடு தலையோட்டினையும் முடியிற்குடும் உரவோர். கூடுமிடம் கூடன்கர்.

க௨. விது-சந்திரன். திரிபதகை - கங்கை. விதம் - சாலோகமுதலிய நான்குவகை. தித்புதல்வர் - அசுரர். கரளநதி - விடநதி; விடநதியை மதாரநதியாகச் செய்தவரவாற்றை, கூசும் திருவினையாடலாண்கர்.

க௩. மூகர் - ஊமர். கருதாதசிலர். நினையாத இயல்பையுடையவர். வனாயாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின் அரசர்; என்றது மதுனாயின் எல்லகாட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

க௪-க௬. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின்காரணப்பெயர்களாகிய கடம்பவனம், கூடல், மதுரை, திருவூலவாயென்பவை முறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (திருநக. ௮-௧௧.)

க௭. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர். நன்னடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுந்தரநன்னடம்' என்று பாடங்கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமென்னுமாம்; (இ) ௮ - ம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்முதலியவர்கள் பெருட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளின டென்பது, பழையனால்களிற் கண்டவரலாறு. இவ்வுண்மை, இந்நூலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "நாடிருமுனிவர் காடிய பெருமான்.", "கூடன் மாநக ராடிய வமுதை.", "பூதர்துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குளவுயிரு மின்பகிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்." (கல். ௧௧, ௨௦, ௨௫.) என்பவற்றாலுமுணர்க.

க௮. மதுரைமாதேவி: தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வமுமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்ததை, "வந்தபதஞ்சலிக்குடஞ்செய்தவாறு." (பதி. ௧.) என்பதனாலும், (இ) - ம் திருவினையாடலாண்கர்.

௧௮

க௯. (௩௨) க௯: "அருமறைநாதம்பாட." சோதி - சிவபெருமான்; எழுவாய். திதம் - நிலை.

௧௦. வடசொல்லென்றது, உத்தரமாபுராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்னும் பகுதியை; (௧) ௩௮. தமிழ்க்கொத்து-தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு.

௧௧. மடங்கல் - யமன், என்னத் தொடர்ந்து. சூர் - சூரபன்மன்.

௧௨. பாரார்-பூமியிலுள்ளார். இங்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது போல, "தெய்வவான்வழுதி" என்பர்பின்னும்; (௧) ௪. சூடி ஆளும்பெருமான் - சிவபெருமான்.

௨௦. வராபயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட - செய்த, அறிந்த.

௨௨. சரியையாதிரான்குமார்க்கம்-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாற்பத்தெண்ணியரவர் - நாற்பத்தெண்ணியரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணியரமாகேசரென்று இவர்கள் கூறப்பெறவர். இப்பெயர், தில்லைமூவரையர், திருப்பெருந்துறை முந்தூற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞாற்றுவரென்பதுபோன்ற குழுஉப்பெயரென்றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சிதம்பரம், காஞ்சிபுரம், திருப்புவணமுதலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டிபுரிந்து எழுந்தருளியிருந்த சிவனோசைச் செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

௨௩. கடவுள் - முனிவன்.

அவையடக்கம்.

௨. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்.

௩. முனிவன் - அகத்தியர். திருவினையாடலை நவிலுதல்.

பதிகம்.

௧. பூதம் - குண்டோதலை. உத்தியயிற்று. அன்னக்குழிகள், காண்க; (௭) ௩.

௨. சடைஉக்கிரனார் - சடைமூடியுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (௯) ௩.; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தருணிமலன்." (கல். ௭௮) கல்லிபம்-கலை

லாணை. “பாவறிசங்கப்பலகை” என் பர் பின்னும்; (கடு) ௨.

௩. கீரன் - ஈக்கீரர். நோக்காலு னைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித் தல்; “பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்தபின்னர்” (கஅ) ௧. ஊமன் - உருத்திரசன்மனார்.

௪. விடைசூறி - ரிஷபமுத்திரா. வாரணம் - யானை.

௫. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை மலையாகச்செய்து; (௩௬) ௧௬. கடு. விடம்.

௬. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்திராயனார். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டுவிசேடம்; மிகுதியு மாம். தற்பணிந்த-தன்னைப்பணிந்த.

௭. மேகமன்னவர்நால்வர்; (க௨) ௪; (௪௪) ௩௬, ௩௭; கொண்டாழி - மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓடை; கொண்டு அழித்தியதென்பது பொருள்; (௪௬) ௨௫, ௨௭; “மண்டி ருவேட்டுப் பஞ்சவர் பொருத, கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக ரிருணுட் கிருவக், குலைக்கொண்டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப் புடைத்த மறங்கெழு பெருமான்.” (கல்.அ.௩.) ௩௧ - மதுரை. திருநெல்வேலி; (௪௭) ௩. திருமுடங்கல்: ஷை. கடி. வாலவாய், ஆலவாய்: ஷை. ௧௧.

௮. பூக்கிஷ் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த்திராயனார். புலவர் - காரியார், நாரியார். பருந்துகொள்ளல் - பங்கிட்டுக்கொள்ளல்; (௩௦) ௩௦; (௫௨) ௧௨. புலவாய் - மான; “புலவாய் புலியின் முழையுன்னும்.” (திருநாட்டு. ௩.) இவ்வருமைச்சரிதம், “புலிமுலைபுலவாய்க்கருளின போற்றி” (திருவா. போற்றி.) என்பதனாலும், “தழுவியிழைப்பெழுவாய்த் தரக்கண் றுளிமுலை, பைங்கடீ புலவாய் பரிசுணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்” (கல். ௪௨) என்பதனாலும், “பொன்னெயிற் சடைய வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை

யளித்தபுண் ணியம்போல்” (திருக்காளத்தி. பரத்து. ௫௧) என்பதனாலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

௯. சேரன் - சேரமான்பெருமான் நாயனார். பாணனார் - பாணபத்திரர். புன்றித்தாய் - புன்றிக்குட்டிசுளுக்குத்தாய். ஸன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர்கள்; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும்; (ஞான. அயிந்த. ௭.); “கருமுகிற் கனிநிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், றரிதரு குட்டியாய்பன் னிரண்டினைச், செங்கோள் முனையிட்டருணர் தேக்கிக், கொலைகள வென்னும் படர்களை கட்டுத், த்ப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி நலகுபெற விளைக்கு, நார்படைவண்ணிய ராக்கியபெருமான்.” (கல். ௪௦.) பொறித்தல் - எழுதுதல்; “கழுலொடு செண்டுத்திடி” என்பர் பின்னும்; (௬௧) ௧௭.

௧௦. முல்லை - கற்பு. ௧௧. பொழிப்பெனினும் பதிகமெனினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

நூல்வரலாறு. ௧. வாரணாசிப்புரம் - காரி. அகிலநாதன் - விசுவநாதர்.

௨. சனகாதி - சனகர்முதலியோர். ௩. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

௨ - ௩. ‘முனிவர் யாவருந் திரண்டார்’ எனவே அகத்தியருடையவரவும் அடங்குமாயினும் தலைமைநோன்றவேறுகூறினார்; இங்ஙனங்கூறுதல் மரபு; ‘முனிவர் வந்தார், அகத்தியனும் வந்தான்.’ (தொல். பா. விரு.) என்பதனாலுமுணர்க.

௫. முதல்வன் - சிவபெருமான். ௬. முன்பு - நன்மை; (௧௬) ௧௨; (௧௭) ௧. ௭. தானையபவம் - தலவிசேடம். ௮. சுத்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுத்தரனைத்திரம். அவதானம் = அபதானம் - திருவீரையாடல்; உடமொழி.

திருநாட்டுக்கேசற்பு. ௧. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; (௪) ௫; (௧) ௭, வினைபா

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவினையாட்டுநாட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை, ஒப்பச் செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சு நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ-நைந்துவன, வீடம்போல்வன. மது - கள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப் பிச்செல்வன, வளைவன. வடு-குற்றம், (மா) வடு. உடு - நகைத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, குழுவன. இச்செய்யுள், ஒழித்துக்காட்டணி.

ங. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மனா. நம்முக்கட்கடவுள். வாளரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்தபாண்டியன். நெருப்பிம்நீரும் தமிழின் இயலறியுமென்பதை, “யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் மேனென் னறிகீன மன்றோவன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்” (மதுரைப்பதி. ௪௫) என்பதனனுமுணர்க; தேவாரம்வரைந்த ஏடுகள் முறையே நெருப்பில் வேவாததும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுரமானபுரம்: (௩௬) ௧௫. மான் புலியின் முலைப்பாலுண்ணுமென்றதை, ௫௩-ம் திருவினையாடலாலும், இந்துர்ப்பதிகம் ௮-ம் பாடலின் குறிப்புளாயாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாதலின், ‘நதியிதழிமணக்கும்’ என்றார்.

ச. மொழி - சொல், கணு. கிளை - குலம், மூங்கில்; (௨௩) ௧௬: “பிறந்தேனல்ல கிளையிலே யெனமறைந்தான்.” கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவரை - இமயம், மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. ‘மரகதஞ்சேர்’ என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலேடையணி.

டு. குரங்கு இனம். குலை - கரை; சேது. வாள்-சந்திரவான். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (௪) ௨௦.

சு. துறை - கடற்றுறைகள். கடல்படம் பவளமுத்தம்: ௧.

எ. தமிழ்நதி - வையை, நரந்தம் - நரந்தப்புல், வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

க. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருளைநதி முகம் - கொற்றகத்துறை. பொன் - அழகு.

க௦. கண்ணீர் - கள் நீர்.

கக. பெழில் தரும் - பொழிலைவளர்ச்செய்கின்ற. கரைக்கண் செல்லுமாதர்.

கங. ஆன் ஆயர். அளவர் - அளத்தையுடையவர். நெரிபரல் முரம்பு - நெரிந்த பருக்கைக்கல் மேடு.

கச. வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டியார். ஆள - ஆளுதலால்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர் - புலவர். வாடிடாது - குறையாமல்; “வாடிடாவென்றி” (சீவ. பதி. ௨.) சிறுத்ததை, “கைத்தல நான்கு” (திருவினையா. தலவி. ௨௦.) என்பதனனுமுணர்க.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன்-நகைத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. போதா - போய்.

ங. ஒவ்வா - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்றும் பொருளதாகிய, ‘பஞ்சவன்’ என்பதை இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி ஊன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; “கொன்றையஞ்சடை முடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம்பலம்.” (சீவ. பதி. ௪௦-௪௧.)

டு. ஏமச்சண்ணம் - பொறிப்பொடி. சண்ணமாகியதுகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பெழுடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வளையுடமெங்கும் புகைகள் ஒழியா.

சு. அரும்பொருள்கள், அரியதூற்றொருள்கள். வரிசைமாதர் - விதவி

யர்; (பதிர், கஅ - உரை.) விலகிர் - கடல்.

எ. பொலன்னெரி-திருமகள்; பொருக்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாதாசிற்கும்; மறுகு மருப்பு ஆம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்கையுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாசிற்கும். கொண்டலை-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - படுமபடி பொராசிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனி - பாக்களை அறிசின் தபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைகள், அணைசிலைப்பொருளான; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிக்குடி - நெல்லரி. வான் - மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள குரிபுறமும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும்-நகரத்திரங்குனிநுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றாசிற்கும்; இந்நகரத்தின் ஒளிமிருதிகுறியபடி, செல் - மேகம்; எழுவாய். கா ஏற செல்லும்-சோலையில் ஏறாதற்குப் போகாசிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்கையுடைய கூடனகரத்தின்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. சஉக.)

க௦. குரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போனையுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு-தேன். தலை - கட்டி; மட்டை அனைதற்கு விழும்வினிகைகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தலைவலிபும். புனற்கு கயம் ஆடும் - சீரின்தன் யானைகள். முழுதி விளையாடாசிற்கும். கெகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது, உரை இலங்கும் மலர் கூடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குத

ற்கு இடமாகிய, பூக்கையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுனையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்பலவர்கள்; (கக) அ, கூ. உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் ஈர்த்து - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகூட, அன்பின் நால் முனிவர் ஈர்த்து - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினால் - வன்பினோடு, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைப்பொருந்திய துண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய - ஆகமம் - ஆகம நூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் - வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின் கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் ஆம் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - விருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர் தேசர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. 'கயனோக்கியார் பரிவும் அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திரீடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ. கக: (கட.) க௦ - கக.

கஉ. அந்தகன்கிசை-தென்றிசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கக. கு-திசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமான். 'கருமாணிக்கப்பெருமான்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ. கக. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் நிருவுறை,..... குக்கொளி விருத்தகூடலெம் பெருமான்" (கல். கக.)

கச. செல்லியென்னும்பெயர், இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லைத்தம்மையென்று வழங்கும்.

கடு. (க) கசு-“மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்”, “முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி.” (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) இ: “தருமநாயகன்”. மற்றைமக திரம் - கிழக்குத்திசை.

கஉ - கடு. “கன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி” என்பது, (ருங்) கசு; “கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை” என்பது, பயன்முதலியன; (கு) பக்கம் - உஉசு; “நான்மாடங்களாவன; கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்” என்பது, நச்சிஞர் க்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; “பூழியான் பூணே” என்பது, கம்பரீபாடல். ஒரு தடம் - சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம் மட்டோ. இருமை - பெருமை; (ச) கஉ: “இருமைமும் முலையிலொன்று”. யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; உறுதற்கு வன்னியில் லேமென்றபடி.

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல். ஆன, முற்று. அகலாத மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்தவம், ஆகாமியம்.

நூற்பயன்.

*க. திருவிளையாடற் பாண - திருவிளையாடலாகிய ரூரியன்.

ச. உடற்குறை - குட்டனோய்; கவந்தமுமாம்.

சு? அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுநான் - அனுபவிப்பிக்கும் நான்.

சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

க. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க.—திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

இ. மெத்தல் - நிரம்பல்.

சு. சுரவி - காமதேனு. கமலம் - பதுமநிதி. சங்கு - சங்கிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

க௦. ஏன் - வலிமை. ‘கடம்பவனம்’ என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஒற்றி-உணர்ந்து. என்மாடு. எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலை-கண் களையுடையவலை; (உஉ) கங: “விரலாழிக்கண், பல்விதக்கண்கள்.”

கசு. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; “மிகலாகவம்புரிந்து.” (திருமயிலை. சுச.)

கடு. நிற்பவும் கொன்றிட உள்ளம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உம்பரீ, அண்மைவிளி.

கசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஎ. கானம் - இசை. வடருடதீரம் - வடமேற்குக் கரை. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சந்தாகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தநாயகன் - சுந்தரோசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கசு. எண்கு உழுவை.

உ௦. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் - யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமை. இலங்க அலர் வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உங். நோவதே - நோகின்றதே.

உடு. உம்பல் - யானை. ஆசையானை - திக்கஜம். ருளிவ்விமானம்: (இ) ச - “சீதளவிமானம்தால்”.

உசு. சிந்தை வாழ்ந்து - மனமிகுந்து; ஈ௦ - “சேனையுந் தானும். வாழ்ந்து.” அணியுற - அழகுநீடு. சொக்கு - அழகையுடையவர். ‘சுந்தரோசர்’ என்பது, வடமொழியாதலின், ‘சொக்கன்’ என்னும் இத்திருநீர்த்தையே பண்டைக்காலத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது இல்களிற் பரக்க காணப்படும்; “திரு

வாலவாய்ச், சொக்கன்", "தக்கன் வேள்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருநா. தேவாரம்.)

(உரு-உச.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருத்தோர் திரு வருத் தான்பெரிது நிறுத்தியமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிருகாண்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச் செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரத் கோயிலு, ளமையந் தண்ணளி புமைபுட னிறைந்த, வாலவா யுன்ற தரு மூல காரணன்." கல். நஉ.)

உஅ. திருலுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; உ: "மேதரு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற, வோதரும் பழியால்." காணார் - விளங்க அறியார்.

உக. ஆரா - தனியாத.

உக-நஉ. "காருடற் பிறையெயிற் றாக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் திராப் பெரும்பழி, பழிமலை புகந்த மாதாடன் தீர்த்தருள், பெம்மான்." (கல். கூ.)

நக. வாரம் - கிழமை.

நஉ. (திருவிளையாடல். தீர்த்த. கக.)

நக. சித்தினாச் சித்தினாத்தினத்து - சித்தினாமாதத்தில் சித்தினாநட்சத்திரத்தில். ஒப்பிலழகன் - சுந்தரேசர்.

நக. சிறைவு - மகிழ்ச்சி; (உ) உ.

உ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கிளைகள் - யானைகள்.

உ. கொளுவுதல் - பொருந்துதல். முன்னித்தவம்

ந. தும்பை இபக் கடவுளே-தும்பைமலர்போன்ற வெண்மைநிறம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

ச. இயம்பக் கேட்டுருளாய். உபகாரம் - கையுறை; காணிக்கை.

இ. கந்தரவடிவ, வினி; (இ) ந.

க. தேன்தி லின்ற மத்தகம்.

எ. வாங்கித் துகைத்தேன்.

க. பூழியன் - பாண்டியன். வளை. ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன். விளி. எற்றுண் - அடிக்கப்படுவாய்; (கடம்ப. இலீலா. உ.)

கௌ. அவமதியினுற் காட்டு யானை பாகி உழல்வாயாக.

கஉ. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்; கக; இது, 'மறுகாபம்' எனவும் வழங்கும்; (இஅ) அ: "மறு பெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

கக. அருந்தவன்-சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

கச. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தி; ஜாடராக்கினி.

கஎ பழிது - சாபம்;

ந - ம் திருவிளையாடல்.

க: மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய நெடியையுடையவன்; (ச) க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அள்ளாப்பிறந்தவனாதலின், அயருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவசம்போலே உயர்ந்து தோன்றவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவனுக்கு இட்டனரென்று அஷ்டமீப்பிரதத்துணியார்மீயம் தெரிவிக்கின்றது.

உ. எலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழிற் கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிந்தான் - அன்புற்றான்.

ந. ஆதிமரபு, மரபின்பெயர்; குரியவம்சமென்று கருதுதற்கும் இடமுண்டு. வழுவமங்கலையென்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; (கக) ந.

ச. முற்றதல் - வளைதல்.

இ. ஆல், ஒடு.

எ. இணையிலான் - சிவபெருமான். ஏதம்-துன்பம். ஆளும் - ஒருவான்.

அ. மிகை - அதிகம்.

க. அவர் இளையந்து. தொல்லைத் தந்திரம் - பழமையாகியதால்; வேதாகமங்கள்.

கப. வாளீத்தலம் - பூமி,

கஉ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடிதலை, கிரீடம்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; “எருதோடு கலையோடு, சிலையோடு மலையோடு விபமோடு நேர், விருதோடு பொருதேறு புலிநேமி கிரிகுழ விளையாடவே” என்னும் தக்கயாகபரணியும், ‘பருவதத்தைக் கொடிக்கணெழுதம் பாண்டியன் குலபதி இலாஞ்சனையும்’ என்னும் அதன் உணர்ப்பூதியும் இங்கே அறியற்பாலன.

ங. வெந்திட - புறங்கொடுக்க; வெரிந், விகாசம். திசைவிசயம் - திக்குவிசயம்.

டு. மதுளாமன்னன் - சோழசுந்தரர் டவுள்; (சு) எ. தாள் வரை - மலையின் அடி; ‘பாதசயிலம்’ என்ற பர்வதாலார். மதுளாமன்னன் இருந்தான்.

சு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டுகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள். சண்டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஞாட்பு - போர்க்களம்.

க. கண்டது இல் - பார்த்ததில்லை.

க0. அஞ்சல் - அஞ்சற்க.

கக. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிமுழல், எழுவாய்.

கஉ. இருமை. பெருமை; (திருநக. கசு.) மந்திரி, எழுவாய்; அவன் சொல்லியதை, (ங) அ - ம் செய்யுளாலுணர்க.

கங. முறுவல் செய்தவர், சிவபெரு

கச. முகுளம் - அரும்பு [மான்.

கஎ. பயந்தவர்க்கு - தாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்களிற் பூரணமும்பத்தினமீது கழையும் பாணிகளைச் செருகிவைத்தல் மரபு; “தீழ்பாற் றிசையின் மிசைசுழுவத்த, வெள்ளர்க்கும்பத்திளங்கமுகின் பாணி போன்று விரித்திளதால்.” (கம்ப.பால.அதி.உ.உ.)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி. இரட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து. அது, பல்வகைக்கூத்தைச் சார்ந்தது. சொன்னான், பங்குனி உத்தரம்.

உங. துதிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமலை.

உச. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

உடு. நாரதாதிகள் கானத்தைப்பாட, மைந்தன் முறுக்கக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, “மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலிகுடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் முலைப்பூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநாற் சடங்கு செய்தே, யருளாருங் கடம்பவனத் துறை குமர குருபரனை யகத்தள் வைப்பாம்.” (கடம்ப. பாயிரம், டு.) என்னும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இதுபற்றியே, ‘சடங்குக்கந்தன்’ என்ற பர்பின்னும்; (எ) கூ.

உடு. “நான்கெயிற் றெருத்தற் பீடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடையேந்த, முட்டாட்செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணினெய் யிறைத்து மணவழலோம்பப், புவிவளர் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிழுகர மடுக்கிப் பெறுநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றண்ட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வனவாப் புலன் கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னியாக, வுருப்பசி முதலோர் முன்வீழ்த்தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந்துல காண்ட, கடற் றிறைவன்.” (கல். நசு.)

உசு. “பெருநீர் வையைவழிகீர்க்கூட, ஓடலுயி ரென்ன வுறைந்ருநாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் குடி, யைவாய்த் காப்புவிட்டணிப் பூணணிந்து, விரிசடை மறைத்து

மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுலீ களிக்கும், பேரருளாளன்.", "மதுரை மாநகர்ப் பூழிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்." (கல். ௨, ௨௫.)

உஎ. எழுத்து-கைவொப்பம். சோமசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருந்தபொழுது, 'சுந்தரமாரன்' என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்.

உஅ. இருக்கு - வேதம். "மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேகினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, ணடுவார் நகர்செய் தடுபவர் துடைக்கு, மருட்டுறி நிறுவி யஞ்ச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிறை." (கல். ௧௬.)

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகண்டவன் - இந்திரன்.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அநந்தமாமுனிவர் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத் தரும் - மேன்மையைத் தரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. கீபமாவணம் - கடம்பவணம். இருந்தது, அளவில்கால முண்டு. பணிந்து அளித்த.

இ. செங்குந்தாண்டவமென்பது, சாந்திக் கடத்தின்வகையினுள் ஒன்றான சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவமென்றும் கூறப்படும். இது, தூற்றெட்டுக்கடவுளமுடைத்தென்பர்; (கிலப். பக்கம், ௧௪.)

எ. கஞ்சகம், சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

க - ம் திருவிளையாடல்.

க. நன்கு - இன்பம்.

உ. உடு - கட்சத்திரம்.

ங. இவ்வகையென்றது, சோற்று மனை.

ச. முதமடைதூழ்-முதிய பாகசாஸ்திரம். தெய்வகான் வழுதி, விளி.

இ. தேவி, விளி.

உ. சொந்தி - சோறு. பூதம் அணைத்தது.

எ. எண்மை - எளிமை.

க. மிதவை - சோறு.

எ - ம் திருவிளையாடல்.

க. துய்த்தும் - உண்டும். சூறள்-பூதம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடுக்கனை - மடைப்பள்ளி. அற - மிஷ். ஆவி - புகை.

ங. நறு - பூயியின்கீழெல்லா.

இ. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

சு. எழ - மிக. வேகவதியாறு-வைகையாறு.

எ. சென்றநீர் - கிழக்கேசென்றவெள்ளம். மனாடுறு நீர் - மிக்கு வரும்வெள்ளம்; மண் துறுநீர், மண்ணிலே ஊறுகின்றநீருமாம்.

அ. ஆடிவும் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

ஆ. கண்டது - செய்தது. பந்தராயும் கீராவியையுமுடைய வாலி.

க0. காவணம் - பந்தர்.

கக. ஒலிட - முழங்க. "பணிச்சுதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையத், திருப்பெரு வதனை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்று நனி தொலைத்த, காறடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்று தலந்த நீர் நசை யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்." (கல். ௧௪.)

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். நாளில் - காலக்கிரமத்திலு்; (கஉ) கக. மனத்தினைத் தன்னுடைநினைவின் ஆக்கினுள்.

ங. சதுமுறை - பலமுறை; (ங0)

ஙக. அதர்ப்பெம் - வழுப்படுகின்ற. தாய் அமங்கலி. உததி - கடல். திருவுளத்தடைத்து - அங்கேகரித்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

இ. மோனமாக இருந்தது. முகச்சோகம் - சூகவாட்டம்.

சு. ஏதம் - துன்பம்.
 எ. சண்டம் - வேகம்.
 கூ. அங்கிழை - அக்கிரிழை.
 “மாமியாடப் புணரியழைத்த, காமர்
 கூடற் கிறைவன்” (கில். உக.)
 க0. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.
 கூ - மீ திருவிளையாடல்.
 க. வழுத்தி - சொல்லி; “வழுத்திர்
 மதிச் செங்கண்மால்” (அழகர்கல.
 எ). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.
 உ. பெருமையால் வந்த.
 ஈ. காதலன் - கணவன். நரலை -
 கடல். மடந்தையர் ஆடாள் என்பர்.
 ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கவி
 யாணம்.
 இ. அவை - சபை. நம்ம - நம்மு
 டைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல்
 லோலம் - அலை. மாமழகி என்பது
 மாமனாரென்றும் பொருளைச் சுவ
 தொருசொல்; (உஉ) கடல் - தீன்பால்
 வந்தனன் மரபடி; “சுந்தரைத் த
 லைநீத் துயர்ந்தொழிந்த வொழி மடி
 க ளொருமுழுட்டி, மோத்தைச் சிலை
 பெற்றமைபாட முறிக்க பாடந் திரமி
 னே” (தக்க. சசு); “மாமழகன்கி
 சாபமும்.” (மீயுட்சி. அம்புலி. சு.)
 எ. உந்தை - உன் தந்தை.
 அ. தடாசகை, எழுவாய்.
 கூ. தெய்வத்தன - தவ்யசரீரம்.
 க0 - மீ திருவிளையாடல்.
 க.—(கக) இ.
 ஈ. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடை
 யோடுபிறந்தனரென்பதை, “பெருலை
 ப்பாந்தட் சமைதிருத் தோளிற், நரி
 த்துல கன்கிஞ் திருத்தகுநாளி, என
 நொட் டிருவயிற் றாளுட னிருந்த,
 நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிம
 லன்” (கில். எஅ) என்பதனாலும், “வே
 லோன் விமலைதடா தகையிறுக்கி
 ரன ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடை
 யொடுமுற் பவிக்க” (கடம்ப. இலீ
 லா. க0) என்பதனாலும் உணர்க.
 ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்
 யாடல் - நெய்விழவு.
 இ. உருவம் உக்கிரமரணதுகொண்டு.

எ. முடிசூட்டியவர், சுந்தரமாதர்.
 அ. சடிவம் - சடை. விதுகுமியப்
 பெருவழுதி - சுந்தரமாதர்.
 கக - மீ திருவிளையாடல்.
 க. காலத்திற் கடப்பர்.
 உ. வளை, செண்டு என்பன ஆயுத
 விசேடங்கள். அறி வடகிரி - எல்லா
 ராலும் அறியப்படும் மேரு.
 ஈ. ‘வடிவணங்கு’ என்பது பெயர்.
 ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்
 தையணிந்தச் சொக்கநாயகர்; அபிடே
 கம்-கிரீடம்; வைவண்ணவணம்பிரதாயத்
 திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழ
 ந்குகின்றது.
 இ. இச்செய்யுள், “அப்பாண்டி நா
 ட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்
 பார் சடையப்பன்” (திருவா. திருவம்
 மாளை. கக.) என்றும் திருவாக்கின்
 பொருளைச் சமூகியது.
 கஉ - மீ திருவிளையாடல்.
 க. வேலை-கடல், காவம், தொழில்.
 உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.
 ஈ. எவரும் இறப்பம். தம்பம் - பற்
 றக்கோடு; “தம்பத்தனை கிந்தித்தொ
 ருவேள்விதொடங்குந், தக்கன்” (தக்
 துவ. பின்ன. சிற்றில். இ.)
 ச. மேகங்கள் நான்குவகை; “மே
 க்கு நால்வகை மேகமுந் கீழ்விழ”
 (கம்ப. சுந்தர. ஊர்த்தேரி. கசக.)
 இ. அணுக்கள் - உயிர்கள்.
 ஈ. கொண்முகங்கள் - மேகங்கள்.
 வள்ளுறை - பெரிய துளிகள்.
 எ. கூடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி,
 வஞ்சனை.
 அ. நீர், முன்னிலைபணமை. ஆத
 ரம் - அன்பு.
 கூ. கருவி - தொகுதி.
 க0. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை -
 திசை. சடைப்புரை - சடையின் உள்
 வெளி.
 கஉ. போற்றி - பாதுகாத்தற்கு.
 கஈ. கொண்முக, விகாரம்.
 கஈ - மீ திருவிளையாடல்.
 உ. வென்றுகின்றிழல், ஆளும்கழ
 லென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

௩. சத்பம்=சர்ப்பம்-பாழ்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்” (திருச்சிற். உடி.௨.) எனவும், “சுட்ட வெண்பொழிப் பொக்கணத் தூக்கிய தோளும்” (திருவிளை. எல்லாம். ௩.) எனவும் வரும்; பின், “பொக்கணச் சித்தன்” என்பர்; கக.

ச. முத்தினை - அடையாளம்; சித்த வேடத்திற்குரியகுண்டலம் குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை. ௦

க. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

க. கார்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

க௦. முறைசெய்வோர்-வெள்ளர்.

கக. தக்கரம்=தஸ்கரம் - கன்னத்தன்மை.

க௨. அனிலமார்முலை - வாயுமுலை.

க௩. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்டோர்.

க௪. புண்கடும்பீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றாலாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய். ௦

க௫. அனுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்து - வெறுத்து.

க௬. மந்தத்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

க௭. என்னி - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

க௮ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆசையற்றமொழிந்தான். அறிவேமென்று அரசன்கருதி.

உ. ஆக்கிணச்சித்தர் - வெலினால் எல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். நன்குற - தெளிய.

ச. சகக்கென, ஒலிக்குறிப்பு; சடகீ - கெனத் தின்னென இயைக்க; “சடக

கென, வாங்கயின்று.” அ. கண்கொடுவவினன்.

இ. அழல் விழித்து - தீப்புறப்படவிழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம் - கரும்பு, யானை.

சு. “நதிமதந் தறுதண் புக்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதினைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன்.” (கல். ௩௩.)

எ. தந்து - தூல். நாளம் - தண்டு. எகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தமாலை.

க. உளமழன்று. சித்தர்க்குவென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம்.

க௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. இயல்வானார் - புலவர்கள்.

உ. தயிச - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: (பதி) உ. (கக) அ.

௩. ஆய - ஆராய. நீடு ஆசனம் - பெரிய ஆசனம். பரிவு - அன்பு.

ச. மண்டபத்துடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, ஏழாம்வேற்றுமையுடையது; இடைநடு - ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். தாங்குதல் கொடாது - தாமத்யாது; (க௭) இ.

௫. பயன்கள் நான்ற - அறமுதலியன. முத்தமிழ்ச்சொத்து - முத்தமிழ்களின் தொகுதி; க, க௦; (க௮) எ. நந்தவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - தனியாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

க. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த, முற்று.

எ. தொடர் - நட்பு. மீலத்து - மாறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

க. இருந்திர் - இருந்தனார். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

க௦. அநீர்பட - வழிபட்ட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரண
னல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக்
கணம்; பொருள் தால் - அப்பொருளில
க்கணதால். “அன்பினைத்தினை” என்
பது, இறையனாகப்பொருளின் முடி
ற்குத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; “உல
கிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடு
ங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு கா
லை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்த
ருள் வார்கா, லன்பினைத் திணையெ
ன்றறுபது குத்திரங், கடலமு தெடு
த்துக் கனாயில்வையத் ததுபோற், பர
ப்பின் நமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவ
ர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த சென்
நமிழ்க் கடவுள்.”; “அருமறை விடயு
முலகியல் வழக்குங், கருத்திறை பொ
ருளும் விடப்பட நீண்டது, வடசொ
ன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி.
யைநீனை வழுவா தகப்பொரு ளமு
தினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமு
தற் புலவர்க, ளேழெழு பெயருங் கோ
தற்ப் பருகவும், புலநெறி வழக்கிற்
புணருல கவர்க்கு, முற்றவம் பெருந்
கு முதற்றா பதர்க்கு, நின்றறிந் துண
ரத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்
துப் பாப்பிய விமையொர் நாயகன்”
(கில். ௩, கூ.௩.)

கச. ஒருகவிதைதொடா - ஒருசெ
ய்யுள் தொடுத்து; தொடுத்தவர், சி
வபெருமான்.

கடு. நிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திரு
ந்தார்.

கஎ. விடுவிப்பான் காரணமா-விடு
வித்தற்பொருட்டு.

கஃ. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர்
வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு
இடையே நெடுநான் எழுந்தருளியி
ருந்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய
திருநாமம், மதுரைப்பேராலவாயா
ரென்பது; (கஅ) அ.

ககஃ. இ நீருவிளையாடல்.

க. விடுதலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியபுண்மனைவி.
மாருதவசீத்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. கீழி - துகிற்பொதி; ஆகுபெ
யர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம் -
சிங்கம். தூக்கினனை - தொங்கக்கட்
டினன்.

டு. சமீபதி - சங்கற்பம்; (உ௩) ச;
(உஅ) உக; (சஎ) உ.

சு. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதி
யொருமை. ஆவிரங்கு - மணமகிழ்
ச்சி; “என்னுலிமலர்மேன்மிதித்தொ
துங்குவாய்.” (சீவக. கனக. ௩௨.)

எ. நீங்ககில்லாமல் - நீங்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச்
சொல்லுவான்.

க௦. ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’
என்றுங்கவிதைவருமாறு: “கொங்கு
தேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி,
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி
மோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற், செறியெயிற் றரிவை கூட்
தலி, னறியவு முளவோநீ யறியும் பூ
வே” (குறு. ௨.); “பொதியப் பொ
ருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கெழுங்
குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ்கூறிப்,
பொற்குவை தருமிக் கற்பு-னுதலி,
யென்றுளங் குடிகொண் டிரும்பய
னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கரு
ணையெம் பெருமான்.” (கில். க.)

சக. கவிதை ஏடு - செய்யுள் எழு
தப்பெற்ற ஏடு. வாய்மையுரிபவர் -
சங்கப்புலவர். நீவி - கீழி. கொள்,
வயல்.

உ௨. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள்
வெளிப்படையாகப் புகழவில்லை.

க௩. வேதியன் - திருமி.

கடு. அரவம் - முழக்கம்.

க௮. இதை - இக்கவியை. நீ கொ
ண்டுவா.

கக. கற்றுச்சொல்வோர் - கற்றுச்
சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து-தலை
க்கட்டி; (உ௩) க: “தனிமுடிச்சுதத்
துஞ் சாத்தி”. ஆழிகள் - மோதிரங்
கள். தேத்து - இடத்து.

உ௦. பிறம்பு - திரட்சி.

உ௧. வாளா - சும்மா.

உஉ. கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா, “அங்கங் குலங்க வரிவாளி னெய்துவிப், பங்கம் பட விரண்டு கால்பார்பிச் - சங்கதனைக், கீரீரோனவறுக்குங் கீரானே வென் கவியை, யாராயு முள்ளத் தவன்.” “சங்கறுப்ப தெங்ஞலந் தம்பிராற் கேதுகுலம், பங்கமுற்ச் சொன்னாற் பழுதாமோ - சங்கை, யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரணுரைப் போல, விரந்த ண்டி வாழ்வ நிலை.”; ‘சங்கரணுக் கேதுகுலம்’ என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உங. செய்யாவிடன், மேற் சிக்கு நாறுமே.

உச. ஒக்கமே - பொருத்தமா. செற்றி - நெருங்கி. அல் தரும். இயற்கை இலை.

உசு. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சமூலம் - சடை.

உஎ. எயென - வினாவாக.

உஅ. பேச்சைக்கண்டு - சொல்லையறிந்து. இலையிட்டி வழக்கைக் காலையென்ச.

உக. சுர்புட்பகேசி - ஞானப்பூங் கோதை; இது, சிக்ளத்திமுள்ள அம்பிகைரின் திருநாமம்; “இன்னபு வாசகேசி” என்பது; கூப்பிக்கென்றவாறு தென்றத்திற் தலையோ.

கக. நாடு - அச்சமற.

கஉ. வாய்த்ததென்று வாழ்த்தனன்.

கக. மிக்க தேவியை. ஊழ் - பலன்.

கச. திருந்து இருக்கு உள் அத்தர் - திருந்தியவன் தியானிக்கின்ற தலைவர். இவன் னாத்து - அழகிய நெற்றி. திரை பொருள் நெருஞ்சுளத்த - அக்கைப்பாடிகின்ற பொற்றாமளையில். உளத்த பெருந்திருக்கு உள் ளான் - உளத்திற் பெரிமமாறுபாட்டையுடைய நக்கிரை.

கஎ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஓர் அந்தாதி - கயிலைபாதிக்கா ன் திபாதிபுத்தாறு.

ச. பழச்சி - துதித்து.

க. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், “சொல்லும் பொருளுமே” என்பதாதலின், ‘சொல்லெனுமருந்தமிழ்’ என்றார். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனி தெடுத்தானென்க.

சு. வன்னியென்றது நெற்றிவிழித்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

எ. பூண் - தொண்டிபூண். ‘அங்கு’ என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் - சங்கப்புலவர்.

கஅ - மீ திருவிளையாடல்.

க. போதம் - போதித்தல்.

க. தென்மல்வரை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

சு. பொறா - பௌலிவுபெற்ற.

க. பரிசுச்செய்து - தீண்டி.

க. அன்னுழை - அவ்விடம். வாய்மையான் - ஈவபெருமான்; எழுவாய்.

கஉ. பிரர்கள் அக்கரம் பொறுதவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தைவையச் சகயாதவன்; அக்கரம், ஆட்பெயர்.

கக. உமிழ்த்தனம் - செய்யுட்களும். இவ்வகக்குண் - நக்கிரை.

கக - மீ திருவிளையாடல்.

க. (உப) க: “ஆலவாயமுதே”, (உப) க: “ஆலவாயமுத வாயான்” என்பதிலும். பொருட்டுத்தரத் தரகு - இவையுரைப்பொருட்டுத் தரத்தற்கு. ஒருகாலத்தில்.

ச. இயல்வாணர்வினி. உப்புர்கிழா ரென்பது உருத்திரசன்மனாருடைய தந்தையர் பெயர்.

சு. யாக்கொருசெய்யுள்-எந்த உளைய; உளையும் செய்யுளென்றுவழங்கப்பெறும்; “இலக்கண மிலக்கிய முளையெனப் பெயர்ப்பட், டுருக்கியென் றென்னுஞ் செய்யுளி னியல்பே.” (இல. கொ. ஒ. ௩. ௪௩.) என்னும் குத்திரத்தாலும் அதன் உளையாலும் உணர்ச்சு. உண்டோ - உண்டாமோ.

க. செட்டி - வணிகன், முருகக் கடவுள்; (உஉ) க: “செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான்.”

உ௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. “சோழனுங்கபிலன்” என்பர் பின்னும்; இ. இதுவியோன் - இன் பத்தைச்செய்பவன்; (உக) சு: “இ தவிய புல்லு மிட்டேம்.”

உ. பாண்டியன் இடைக்காடனாது தள்ளியது, கக. “உன்னுடைய மதத் தாற்றள்ளி யோட்டியதென்னை” என் பதனாலும் துணியப்படும். பொலாம ணி-பொல்லாமணி - துணியிடாதம ணி; சிவபெருமான்: “புகவே தகேறு வந்நன்பன் யாடென்பொ லாம ணியே.” (திருவா. தருச்சுத. க௦); “என்பொலா மணிமனை மிரங்கிற் றெ ன்பவே.” (பிரபு. முணியர். சு.)

ங. இதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமான் எனப்படும். “என்னை யிகழ்ந்தனனோசால் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை; உன் னையுஞ்சொற் பொ ளான வுன்னையு மே யிகழ்ந்தனன்” (திருவிளையாடல் இடைக்காடன். க௦) என்பதனாலுமு ணர்க.

இ. மின் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள்; “முன்னி டைக்காடன் பின்னெழு நடந்து.” (கில. எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

க. கால் நடை:

க௦. கிஞ்சில்-கிஞ்சித் - சிறிது; இது, மலைநாட்டுவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றுது, சிவபெ ருமான்திருவந்தாதியின்; இது, கக-ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவளு கிய கபிலன். என்னை - மாது.

கஉ. உனக்குப் போதுமோ - உன் க்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தரு மோ.

கச. நன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கடு. பன்னியதமிழ் - இடைக்கா டர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்தன். இடைப் பருப்பதந்து எடுத்தம். யானைப்பிடர்.

உக - மீ திருவிளையாடல்.

உ. உழை - வீடு.

ங. நாவல்பயில் தென்புலம் - நாவ லீந்திவு. நாம் அளித்த வேலை அறந் - அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றும் படி. சென்று ஏறி.

ச. பரவை வரக் கண்டு.

சு. சிவந்து-கோபித்து. அடிவழம்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவ.

அ. சந்தி - வலி, வேல்.

க. நினைக்கங்கண் - நினைக்குமிட த்து. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையு டையதாகும். கங்கைக்கரை - பொ ற்றாமரைக்கரை; கங்காநதியின்கரை யுமாம். ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாஹாத்ரியம், கங்-வது லீலை, சக்யம் சுலோகமுத லியவந்தைப்பார்க்க.

உஉ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்த னென்.

உ. நனிவெகுண்டு.

இ. தந்திமத்தகப்பிள்ளை-விநாயகர்; மத்தகம்-தலை. துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

சு. பலகை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புதல்வஞ்-ஊமைப் பிள்ளை.

அ. கணநாதனொருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உல வீடு. புத்தி - ஞானம்.

க. அதியமையன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்; ‘அதிபத்தர்’ என்பதனாலு முணர்க; க௦, கஅ. இவ்வரசனுடைய ணரின்பெயர் விக்கிரமமென்று திரு வந்தரகோசமங்கைப் புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்நந்தி. செ ட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிரிவு - பிரிவு. வலைவீரணர் - வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமழை - மாமனார்; விளி; (க) இ - ம் செய்யுட்குறிப்பைப் புரர்

க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண் டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கா. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலையின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். “ஒரு சிறுகுழிப் பரத்வ னாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு னாய்கண்” (கல். கக.)

கதி. மிடித்தனம் - லறுமையுற்றேம்; “இடைமிடித் தார்தமையத்தேடி” (திருவெங்கைக்கோவை, ஈக.)

கசு. சிலைத்து - முழங்கி.

கஅ. “அதியரைய மங்கை யமர்ந்தான் ‘மண்ணை’ (திருநா. தே. திருவதிசை.) என்றிருவாக்கு, சிவபெருமான் அதியரையன் திருமகனை விரும்பி மணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத்திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விளங்குதல் காண்க.

கக. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

உ௦. ஆதிமுனி, வீளி.

உ௨. புரியா - புரிந்து. “என்னெனுத்தமப்பத்தர்” என்பர் பின்னம்; உ௩. மன்றற் பேதை - மங்களைசுவரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ்செய்த முனிவர்கள் ஆயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தராயகொன்றும் கூறாநின்றது; பார்ப்பதிதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உ௩. பத்தர்நங்கண் - பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தர்கள்.

உ௪. மீ - திருவிளையாடல்.

ச. சமரதி - சங்கற்பம்.

கி. சூப்பு - பலமும்; தூய்மையுமாம்.

க. கழையதண்டு - மூங்கிறண்டு. சலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலிப்பாடை. காதனிகளும் கண்டிகைகளும் தாழ்.

க. வளைத்தனை - அசப்படுத்திக் கொண்டார்.

க௦. மாலை - மயக்கத்தை.

கச. வளைப்போம் - தடுப்போம்; “வள்ளனங்கப்பெருய்வனைத்தேனென்” (சீவக. குண. ஈக.).

கதி. தனம் - கொங்கை, பொன். “இதழியுந் தும்பையு மதியமுந் கரந்து, வளைவிலை மாக்கன் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறைமுனைத்தருள் வாக்கால், லீதி கூறி விதித்த முன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்பவறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் திணியிருள் விடிய, வுடற்றொழும் பிணித்த பாவமும் புனரக், கண்டீள்கதாப்பினர் கைகுவி பிடித்தக், குருகணி செறித்த தனிமுத னாய்கண்.” (கல். சச.)

கசு. சேட்டியார், வீளி.

கஎ. பாலலோசனம் - நெற்றிக்கண்.

கக. அளரைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வனிகாழ்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனை; குமரி, சிலேடை. கிளை - நல்லகுலம், மூங்கில். இச்செய்யுள், “வந்தவரவென்னை” (சீவக. சுர. ௨௫) என்னும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவிவந்தது.

உ௦. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாது - பொழுதும்.

உ௧. ‘அஞ்சி’ என்றார், பழியஞ்சியாதலின்.

உ௨. ‘உடையவ்னறிந்திடாத சரக்கிலை’ என்பது ஒருபழமொழி.

உ௩. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சி மாலை.

உ௪. மீ - திருவிளையாடல்.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலச்சினை - மீனமுத்திரை.

உ. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அஃது, அ - யானை, கச - கணநாதர், ஈ௨ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறுவது; “கரியெட்டுஞ் சின்மடங்க னுலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க.” (திருவிளையாடல், இந்திரன். அ௩.)

ந. *தென்னெனோடு பேராறும் வா
ரா வாறு திங்குசெயக் கண்டனை
என்பதை, “வழுதி யன்றியும் வை
யையும்பகையான தென்று வருந்
தினா” (திருவிளையாடல், கக.)
என்பது தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

ச. முரித்து - இடித்து. இயந்திரத்
தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை
இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதம்ப - உடல்நடுங்க.

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அ
ன்பு. தழனி - ஆற.

எ. ஏற்று இலச்சினை - இடபமுத்
தினா.

க௦. போத - மிக.

கக. வாய்மதில், வினைத்தொகை.
சேவுறுகுறி - இடபமுத்தினா.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த
வரலாற்றையுடையவாயில்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்
லநடை.

ச. காவலறை - காக்கப்படுதலையு
டையபொன்னறை. யூனாயுமனறத்
து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்க
ளென்க; “முடிசூடுவான் மறைத்
துக்காத்தவமைச்சர்.” (கடம்ப. இலீ
லா. உரு.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம்
நடுங்கும்.

எ. புரை - காசபாதம்.

க. தப்பி மண்வீழ்ந்தவைகள்.

*கரீ. வலனுடைய என்பு வைரம்,
இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம்,
சுவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்
கம், மயிர் வயிரேயம், நினம் கோமே
தகம், பல் முத்தம், பித்து மரகத
மென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்
கணமுடைத்து; இவற்றை, “மா
ணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலிச்,
சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிட
மு, நால்வகை வருணநு நவின்றவிப்
பெயருந் பன்னிரு குணமும் பதி

னறுகுற்றமு, மிருபத் தெண்வகை
யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும்
பத்தி பாய்தலு, மிலையென மொ
ழிப வியல்புணர்ந்தேரே.” (சில.
ஊர்காண். ௧௮௬-௧௮௭. உரை) என்
னுமேற்கோளாலும்தெளிக.

கஉ. சமனொளி - இலங்கைத்தீவி
லுள்ள ஒருமலை; இதனை, “இலங்கா
தீவத்துச் சமனொளியென்னுஞ், சில
ம்பினை” (மணி. ௨௮ - ம் காதை,
கரீ-௧௦௮.) என்பதனாலும், அம்மலை
யை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவெ
ன்பதை, “குடமிச் செக்கர்ச் சமனொ
ளிகூழ்ந்த, நிராநதி நான்கி னைகூழ்ந்த
னகுறியும்” (கல். ௯௭.) என்பதனா
லுமுணர்க.

கஉ. இதிற்குறியு, மாணிக்கத்தின்
பன்னிரு குணங்களை, “தேய்க்கி னெ
ருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், றாச்
கிற் றகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற்,
குச்சையின் மத்தகக் குறியினே ரத்
தி, ஷெய்த்துப் பார்வையி னோர்ந்து
சிவந்தாங், கொத்த நற்குண முபைய
பன்னியுண்டம்.” (கல். ௯௭.) என்
பதனாலும்தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின் குற்றம் பதினா
றென்பதை, “கருகிரொழி தாதல்
கேற்று வெருளி, திருகன் முரணே செ
ம்ம னிறுகன், மத்தகக் குழிவு தராச
மிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புனை
தல் புடாயஞ், சந்தைநெய்ப் பிலி
யெனத் தருபதி னறும்” (கல். ௯௭.)
என்பதனாலும்தெளிக.

கடு. அங்கியும் அதில்விழுதழலும்.
சாதாரங்கமுதலியவை மாணிக்கத்தி
ன்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப்
பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு
நிறங்களை, நால்வகைப்படுத்தி, சாதா
ரங்கத்திற்குப் பத்திரிறங்களுந் குரு
விந்தத்திற்கு எட்டும் செளகந்திக்கு
ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு நான்குமா
லக் கூறுவதுமுண்டு; “தாமரைகழு
நீர்” (சில. ௩௯௬ - ம் பக்கம்.) என்
னுமேற்கோள் முதலியவற்றையும்
“கதிர்நிராபரப்பும்” (கல். ௯௭.)

என்பதையும், "சாதுரங்கநிறம்" (திருவிளை. மாணிக்கம். ௩௬.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும் பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பவை.

௧௩. தேசிடையாளவே வினிகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்துக்கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; சது பதின்மூன்றிடத்தப் பிரக்குமென்பர், பரஞ்சோதிழிவீர்; (திருவிளை. மாணிக்கம். ௩௩ - ௩௪). இங்கே, 'காகவாகனர்திண்டோள்' என்றவிடத்து, அதல், 'ஐவாய்மானகை' என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

௧௪. "உடுத்திர ளனைய காட்சியுருட்சிமா கின்மை கையா, லெடுத்திழற் றின்மை பார்வைக் கின்புல் பழக மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு" (திருவிளை. மாணிக்கம். ௩௮.) என முத்திக்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக்கும்படி எட்டு.

௧௫. வயிரத்தன் குற்றம், ௧௨; குணம், ௩; "சலாமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, றுணைகரி வீந்து க. கபாத, மிருத்துக் கோழிக ளிலாதன முரித, றுளா மழுங்க நன்றோ, மராரும் வயிரத் திழிபென மொழிப", "பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாராயுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்தங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திரசாபத் துகலொளி பெறினே" (சில. ஊர்காண். ௧௮௦-௧௮௩. விசேடவுரை.) என்னும்மற்கோள்களாலுமுணர்க.

௧௬. ஆகுலக்கண் - பசவில்கண். பூஷைப்பூ - காயாம்பூ. லீலத்தின் ஒளிவகையை, "கோகுலக் கழுத்தக் குவளை, கூறும்ப, ராகுலக் காகளவி ரிச் சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனைக்குணம் பதினென் றுமே" (சில. ஊர்காண். ௧௯௦. விசேடவுரை.) என்றுமேற்கோளாலும் உணர்க.

௧௭. வீணா - ஔருவகைமரம். பவழத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை,

"கருப்பத் துளையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந், திருக்கு கீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்" (சில. ஊர்காண். ௧௯௧-௧௯௮.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, "நெய்த்தன் மயிற்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, றோத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே" (சில. ஊர்காண். ௧௯௯, ௨௦௩. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

௧௮. பச்சையின் குற்றம் எட்டும், "கருகுதல் வெள்ளை கன்மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுத்தன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிலையென மொழிப" (சில. ஊர்காண். ௨௦௪, ௨௦௩. விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்ந்தறியின.

௧௯. தோராவல்லி, தோரமல்லி யெனவும் கனகதோராவல்லி, கனக புலப்பராகமெனவும் வழங்கும்.

௨௦. நயம் - புதுமை. ஒன்பது. மறைபறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

௨௧ - ௩. திருவிளையாடல்.

௧. பவரிசி - பாவமாநிய இருள்.

௨. எண்ணி, நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டன.

௩. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனென்ன முன்னேகட்டுக.

௪. எண்கிரி - எட்டிமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர்களை, சைனர்களுள் வழங்குவதற்கு, "பரங்குன் றோருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங் குன்றம் பேரார்தையாணை - யிருங் குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெய்த்தியம்ப வல்லாரக்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் திங்கு" என்னும்பழைய வெண்பாவாலும், "அஞ்சனங் கெளஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேம கூடமே விரிசு மென்னு, மஞ்சிவர் வகை எட்டும் வைகுறு மமணர்" (திருவிளை. புராண. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுரையைச் சூழ்ந்த எட்டு

மலைகளென்பாருமுனர். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. சட்டென - வினாவாக.

௩௩. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்னுமிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள்கூடிய மன்றின்கண் நிற்பதாகச் சொல்லப் படுமாதலின், 'மன்றுநீ டசோகநீழல்' என்றார்; "சந்தி யைந்துந் தம் முடன் கூடி, வந்து தலைமயங்கிய வான் பெரு மன்றத்துப், பொலம்பும் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சில. நாடுதான். கக - உக.) என்பதனாலுணர்க.

௩௪. மொஞ்சகம் - மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலரிங்கையர்" (திருவிளையாடல். விருத்த. க.).

௩௫. நீட்டு - தூரம். அதிர்வு - முடிக்கம். 'முடிமணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டு திருவிளையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

௩௬. அட்டாலை - மூதின்மேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும். கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

௩௭. முன்னர் உழைமத்தவழி எயில் - கிழக்குமுகில்; கடு: "கீழ்பாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

௩௮. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவிசேடம்; இஃது இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

௩௯. எழ - மிக.

௪௦. அருவியோங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷியம்.

௪௧. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற. யானை ஆலயம் - யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம்.

௪௨. செல் - மேகம். அரி முகமால் வாளி - நரசிங்காத்திரம். குளம் - நெற்றி. இலத்தியாய் - அபாணம். உதப்பி - வயிற்றிற்கிரணியாமலிருக்குமுனவு.

௪௩. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

௪௪. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாருமீ.

௪௫. தலை பறி - தலைமயினைப் பறித்துக்கொள்கின்ற.

௪௬. கல் - மலை. [ரோசர்]

௪௭. வழுவுடைக்கடவுள் - சுந்த

௪௮. கச்சம் - அளவு.

௪௯. பிதங்க நின்றான்.

௫௦. பருப்பத இப்பத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் - தொழில் வரலாறு; திருவிளையாடல். காயலன் இருத்தினான்.

௫௧ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. சாத்தவர்கள் சென்றுசென்று வியாபாரம்செய்யும் வாணிகர்திரள்; இது, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புரவிதால் - அசுவசாஸ்திரம். குதிரையிட்ட - குதிரைகளையார்த்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (௬௦) ௬௦. திருவாதவூரர் புராணத்தில், 'குதிரையிட்ட சருக்கம்' என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

௨. மதுகம் - இருப்பைமரம்; 'நெட்டிலையிருப்பை' என்னும் அகவல், "நெட்டிலை யிருப்பை வட்டவொண்பு, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதீர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சிரேய்க் கும்மே." என்பது. இது தமிழ்நாவலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தவழத்திற்குரிய விருக்கங்களென்று தெரிகின்றன; "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. உள.) அத் தலத்தில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினார்; "வாத ஐரீனில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலிகாட்டிய பண்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. ௨௨ - ௬௩.) என்பதனாலும், இன்னும்,

௨௮ - ம் திருவினையாடல், ௨௯ - ம் செய்யுளாறுமுணர்க. வேதநாதரொண்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின், 'வேதநாயகனார்' என்றார்; "வேதியர்" என்பர்மேலும்; ௪. திருமால்வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாஹம்" என்றசுருதி, ஐவலிங்கப்பெருமானிடமிருந்ததோன்றினமையின், இத்திருநாமம் அமைத்ததென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

௪. ஆதியாதிய ஆதித்தன். சோமன் - சந்திரன். வாதராசன் - வாயு தேவன்.

௫. வண - கங்கு.

௬. மானமங்கலமென்பது, திருவாதவூரனுடைய முன்னையோரிருந்த ஊரில்பெயரென்று தெரிகின்றது; இன்னால், ௨௮ - ம் திருவினையாடலில் ௮ - ம் செய்யுளிலுள்ள, "இருநிலநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்ககிலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒரு கணநாதர், சிவபெருமான்கட்டளைப்படியே வந்து திருவாதவூராக அவதரித்தன ரென்பதை, "கணநாதர் தயிலொருவன் விடை, யிற் போந்து கமழ்ந்துக மகிழ்வாத புரத்து வீழந், தனராமாகத் தியர்குலத்துட் டோன்றி" (கடம்ப. இலீலா. ௨௭.) என்பதனுதுமுணர்க. இன்னாலில், (௨௨) ௮: "இத்தகைமையிற்றிகழு கெல்லியினி லுட்புக விலங்குகள நாத னொருவன்" என்றது இங்கே அறியற்பாவது. இச்சரிதவரிவை, நீதுவுத்தூகோகமங்கைப்புராணம், பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

௭. முன்னையால்-வேதமுதலியன. தன்னுடை கன்னமத்தால் தலைமைசேர் சாமம் - தென்னவன் பிரமராயரென்பது; ஆல், ஒழி; "தென்னவன் பிரமராயனேகோன்க" என்பார், பின்னும்; ௧௧; பிரமராயனென்பது, பிரமாதிராயனெனவும் சிலாசாதனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

௮. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புருந்துள்ள குறைகளை விசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்.

௯. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

௧௦. கோடகம் - குதிரை.

௧௧. துற்ற - நெருங்கின. கொளப்பமும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்றவிலை.

௧௨. மறு மண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பந்தி - குதிரைச்சாலை. கட்டத்ததும், தேற்றவிலை.

௧௩. ஆகம் - பாவம். வீந்தனவென்று பகர்த்தனர். அறை - பொன்னறை. புரவிதூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனாலும், சாலிகோத்திரராலும் அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

௧௪. மாற்றம் காற்று.

௧௫. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனாலும்; இப்பெயர், இப்பொருளில் - தென்னாட்டில் வழங்குகின்றது.

௧௬. பரிக்கும் செம்மையோர் - சுமத்தற்றூரியு நல்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவரை" என்பர்பின்னும்; ௪௧.

௧௭. பெண்ணை அன துதிக்கை பின்னை - பீனைபோன்ற துதிக்கையை யுடைய பின்னை; விநாயகக்கடவுள்.

௧௮. ஆம் குமரன் - பெருமையை யுடையவராகிய நுருக்கடவுள். ஒற்கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

௧௯. என்று ஆர் - சூரியன் பெருந்துகின்ற; சூரியனை ஒத்தவென்பது மாம். இச்செய்யுளிலுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

௨௦. வாய்த்த பேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப்பெற்றருளியவர்.

௨௧. மற்ற மன்னர் - வேறு அரசர்கள். பல்லியம் - பலவாத்தியம்.

௨௨. காலை - சிவபெருமான் திருவடியை. காலை - திருக்காணப்பேர்; காலைபார்கோயில், ஐராவதம், தனக்குத்த சூழத்திரும்பொருட்டிச் சிவ

பெருமானை வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; “மானமா மடப் பிழ வன்கையா லலகிடக், கானமார் கடகரி வழிபடுங் கானப்பேர்” (திருநா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப் பெரிதான தடாகமொன்று, யானைமடுவென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

நஉ. பகல் - சூரியன். அந்தன் - பிரமன். திருமான்மைந்தன் - மன்மதன். கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டுமுனிவர். பூமகன் - பூமிதேவி. பூதியன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காளை - காணாய்சர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காணாய்சரென்னு மூன்று சிவலிங்கப் பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள், உள்ளன. விக்கிரமசோழன்மகன் சுந்தரேசுவரன்மணம்புரித்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய அழகின்மிகுதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூரீதலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி அத்தலம் சுந்தரவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

நக. ‘மொய்யார் பொய்கை’ என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” (திருவார். திருவெம். கக.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வடமொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்தள்ள பெருந்துறைப்படலத்தாலுணர்க.

நச. வளை - சங்கு. காகம் - புண்ணை; நாகம் நித்திலம் காட்ட.

நடு. மூன்றுதூறுமறையவர் - முந்நூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் புகுத்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் குரியோர்; ஆதலால்

யிரவணப்போல. இறையினின் அமரராக்ருமென்க.

நசு. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்தில் ஓரிடத்திற் சிவநாளிக்கு ந்து மேற்கூறிய முந்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஒதுவித்தமையின், ‘சந்தைபடுந்துறை’ என்றார்; “வேதநாயகற்கு” என்பர் பின்னும்; ஈசு. ஒதுவித்த இடம், பள்ளிக்கூடமென்று இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தலவிருகமும்.

நஅ. கலைச்சங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; ஆடையின் தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள். மறையுருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

நக. சிலம்ப - சிலிர்ப்ப.

சக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டி - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள் போய் உரையும். சக. ஒப்பார்போல - இராசசூரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவாப்போல; “பெரிய செல்வரொப்பார்போல்”, “மனமகிழ்ந்து விளைந்தொப்பார் போலச் சென்று” என்பர் பின்னும்; ஈசு, எக; “ஒவ்வாதார் தாமனைவ ரொப்பார்மற்றெனைவர்” (சீவக. கேம. ககஉ.) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

சதி. காசு - இல் நான்மறை. எட்டால் - அஷ்டாங்கவந்தனத்தால். அஞ்சிலை - ஐந்து அங்கவந்தனத்தால்.

சசு. நோக்குபதேசம் - சகலார்திகை.

சஅ. முதலடியரண்டும் நிரனிறை.

சக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்றசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

இக. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த - நினைத்த; இறந்தவென்றுமாம்; “மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாழ்வுப் பராபரமே” (நாயு. பரா. ககக).

இஉ. சாத்தல் - வேதம்; திய்யப்பிரபந்தமோதுதலைச் சூத்துமுறையென

னம் வழக்கமும் இதனைவலியுறுத்து
கின்றது.

சு. ஞானப்பூதல்வர்கள் - ஞான
புத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

சு. குருநீதமரத்தின்மீழே சிவ
பெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண்
ணுற்றொன்பது மாணுக்கர்களுடன்
ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்த
னவென்று உணர்க; தீருவுத்தரகோ
சமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி
தவம்புரிந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பெ
ற்றுள்ள, திருவாதவூரடைய பண்
டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது.
புதல்வர் - மாணுக்கர்.

சு. திகழ்வ-அம்மனைமுதலிய வி
ளையாட்டுக்கள். 'மெய்' என்பது, தீரு
வாதகத்தில், திருச்சதகத்தின்முதற்
குறிப்பு.

சு. உணர் உறக்கமின்றி உடல்
சுருந்தி, கேட்டன அவ்வு.

சு. தென்னவர் - தென்னாட்டி
னர்.

சு. பாசரம் - ஓலைப்பாசரம்.

சு. மன்னவற்பிழைத்தல்-இரா
சத்துரோகம்.

சு. தேமால் - தெய்வமாகிய திரு
மால். தாமா - தாவுகின்ற குதிரை.

சு. வேந்தன் - பாண்டியன். உட
லம் வருந்த. இதிலுள்ளவரலாறு, இந்
கேகூறப்பட்டவண்ணம் தீருப்பெரு
ந்துறைப்பழையபுராணத்தினது;
இக்கணையிற்சிலபகுதி, தீருப்பெருந்
துறைப் புதியபுராணம், பெருந்து
றைப்படலத்தால் நன்குபுகப்பெடும்.

சு. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

சு. எனம்-அஞ்சேல். வேண்டுப
இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்
த்து. பை ஓலை - பசிய ஓலை, வினைக்
கண் நிஷ்வார். கட்டு ஓலை - கட்டினே
யுடைய ஓலை.

சு. கௌது உணர்ந்துகொள்
வாய் வையாளி - சூதிரை நடத்தும்
இடம்.

சு. பாரத்தை ஆளயத்து விடு
கது. மெத்தன - மெல்ல.

சு. உயர்பு எவ்வளவுபோதும்.

சு. உயர்ந்த குதிரைகள் எவ்வளவு வரும்.
கூசல் - நாணமுறல்.

சு. வகை - குறந்தெருக்கள்.

சு. அணியல் - ஆபரணம். களா
சி - காளாஞ்சி.

சு. அக. தவிர்ந்து அமைச்சனாய்.

சு. இளைஞர்க்கு இனி யாருண்
டென்றசொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர்
உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

சு. தனிசு - கடன்.

சு. மங்கலமுறைசெய்வோர் -
நற்குணமுடைய எவலாளர்; "நன்
னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர்
மேலும்; அ.அ.

சு. கோடிக்க - அலங்கரிக்க.
கலியாணன் - நல்லநடையையுடைய
வன்.

சு. மீ திருவிளையாடல்.

சு. வளைத்து - தடுத்து; "வள்ள
னீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனென." (நீ
வக. குண. ௩௩.)

சு. இரு, கில், எவல். மானபுரம் -
மானமங்கலம்; இது, குடிப்பெயரை
க்கூறியகமும் இச்சுச்சிக்குறிப்பு.

சு. 'குணத்தாய்' என்றது, கு
ழைத்தபத்து. 'சோதியே சுடரே'
என்றது அருட்பத்து.

சு. மிழலைநாடென்பது திருப்பெ
ருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அ
திலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை
மீழலைச்சதகத்தால் விளங்கும்.

சு. நரியாது - நரித்தன்மையில்
லாமல்; "நரிப்பாய் நாயேனிருப்பே
னே." (தீருவா. கோயின்முதீ. ௩).

சு. மோமாயு - நரி. துறை -
பெருந்துறை; ஆளுடையகரென்
பது - எவ்வாறிருநாமம்; திருவாதா
ரரை ஆங்கொண்டருளினமை பற்றி
இஃது இவருக்குண்டாயிற்று; திருப்
பெருந்துறையை ஆளுடையார் கோ
யிலென்பதம் இதுபற்றியே.

சு. வாதையம்புரம் - வாதை.

சு. சூதர் - கின்றேத்துவார்; ம
தர் - இருந்தேத்துவார்.

உக. சம்பு மா சமாதியாலே - சிவ பெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே, சம்பு மா - நரியாகிய குதிரை.

உக. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார். ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய எவலாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஒழுக ஒழுக.

உச. குரம் - குளம்பு. திருமை - பெருமை; இரண்டினையுமாய்.

உஎ. இணங்கன் - நண்பன்; (கும்ப. கிட். மரா. ௧௦௦).

உஅ. நாயனார் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கழிவாளம். தார் - கண்ணினிமாலே. பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள்.

உ௦. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு - ககனம் - ஆகாயம்.

உக. நூறு - புழுதி. தண்டென - பொருந்துவன.

உக. தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. குப்பாழம் - சட்டை.

உச. நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வலம் பரிவத்திப்ப" என்பர் பின்னும்; இச. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

உ௦. சாத்தவர்கள் - குதிரைவான்கர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதன்யிசைச், சதூர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திருவா. கீர்த்தி. உஎ - உஅ.).

உக. குதிரை ஈடு - குதிரைகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

உஎ. சங்கு விளையல். அறிவும் நானும். காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலை, "ஈரும்புருல் கொள்வார் வீழ்வார்" என்பதனுறுமுணர்க; (இச) உச.

உஅ. காண்டற்கு ஒட்டுமோ.

உக. அன்பர் - திருவாதவூரர்.

உ௦. தோரை - பீலிவிசிறி.

உஉ. தவ்வு - தாவும்; "தவ்வு புனல்" என்பர்; (உ௦) உஉ.

உக. தானு - சிவபெருமான், கட்டை.

உஉ - உக. இந்த இரண்டு செய்யுட்களின் கருக்கை. "அண்டமென

மாதார மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டர் தாங்குஞ், சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மகைவி லாத, புண்டரிசுத் தாளையிப் பாச நீழும் புண்கரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டாச னெதிர்போந்து மன்னா வெங்கள் குதியையேற் றஞ்சிறிது காண்டியென்றார்" (திருவிளையா. நரிபரி. எசு.) என்பது, தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

ச௦. வீசி - குதிரை, விசேடம்.

சஅ. மின் - தடாதைப்பிராட்டியார்.

சக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொடுக்கிறனடை. அனுமனியா - ஒலித்தி. மறை அயம் - வேதமுகியகுதிரை.

இ௦. மருத்தை - காற்றை.

இக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

இஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதிரைமுதுகிறறவிசு.

இச. வையோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

இ௦. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - நேரோடல்.

இச. இடபமால் - இடபவடிவங் கொண்ட திருமால். ஒன்று - எக்காலத்து.

இஎ. கடல் திடராயிற்று.

இக. பல்கால் தலைவர் யாரென்ன.

சக. கொக்கு - குதிரை.

சஉ. குதிரைச்செட்டி கூறுவான். கற்கிகள் - குதிரைகள்.

சக. பெருந்துறை - பெரியகடற்றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலகம் - கோட்டான். குதிரை, வேதமுதலிய எழுபத்திற் பிறந்தன என்பதை, "வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தனை, யெழுபட் தோன்றி யினதூறியைந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தனை" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழு மறைநாவிற் கமலநாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெனமர்

தம்பான், மைக்கடன்மே லமீர்தத்தி
லங்கி மீதின் மல்குருப் பையிலுலக
வண்டத் தன்னிற் றெக்கவெழு பே
தமெனு மிவற்றிற் றேன்றுத் தொண்
னீம்பவா யிரண்டு துணைத்தா னெ
ற்றி, பொக்கவெளுக் கும்பரிச னுள
வாய் வானி லொண்புணலிற் செல்து
கெறி யுளவுமாகி.” (திருவாத. குதி
ரை. ௪௦) எனவும் வருவனவற்றினு
ணர்க. மொத்தம் - தெரீகுதி “பரி
க்ருயிப் பரிமா மொத்தம்.” என்பர்
பின்னும்; எஉ.

கச. வாயதம் - காக்கை. வெருகு-
பூனை. ஏனம் - பன்றி. நாய்முதலிய
வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரை
கள் பொல்லா; மயூரமுதலியவற்றின்
இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல்
லன. திருவாதவீரப்புராணம், குதி
ரையிட்டசுருக்கம், ௩௬, ௩௭ - ம் பா
டல்களைப்பார்க்க.

கக. ஷுபுராணம், ஷைசருக்கம்,
௩௭ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

க௭. வாலதி - வால். மேட்டிரம் -
ஆண்டு. ஷுபுராணம், ஷைசருக்
கம், ௩௬ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

கக. ஷுபுராணம், ஷைசருக்கம்,
௪௧ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௭௦. ஷுபுராணம், ஷைசருக்கம்,
௩௪, ௩௫ - ம் பாடல்களைப்பார்க்க.

௭௧. மற்றும் திங்கு இலை - வேறும்
உள்ளனவாகிய திங்குகள் இவ்வை.

௭௨. திவெங்கால - நடைபயலி
ரும்புதின்ற கால்களையுடையன. கந்
துகம் - பத்து.

௭௩. ‘சம்புவாண’ என்பது சிலே
டை.

௭௪. இதிற் குதிரைகளின் விலை
கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

௭௫ - ௭௬. இவற்றுற் குதிரையின்
பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

௭௭. ஆடலாலேதான் தாமதமா
யிற்று. ‘ஓர்பொழுதும்வில்லாத’ என்
பது சிலேடை.

௭௮. தின்மை - தீமை; ஒதுவன
வாகிய சன்மை தின்மை; “அடியவர்

நன்மை தின்மை யறிபவன்.”^௧ என்
பர்; (௩௫) ௧௧; “தின்மையும் பாவ
முஞ் சிதைத்து தேயுமே.” (கம்ப.
பயன், உ.)

௭௯. ‘சித்திரமா’ என்பது சிலே
டை.

௮௦. இராவுத்தராயன் - குதிரைச்
சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இ
ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச்
சிதைவென்பர்; ௭௯: “இனிமைகூர்
ந்திராவுத்தற்கு.”; “கலாபத்தனிமயி
லேறு மிராவுத்தனே.” என்பது கந்த
ராலங்காரம், ௫௦.

௮௧. நாறு - நாற்று. இச்செய்
யுள், “நரியைக் குதிரைசெய் வானு
நாகளைத் தேவுசெய் வானும், விரதங்
கொண் டுடவல் லானும் விச்சின்றி
நாறுசெய் வானும்” (திருநா. தே.
திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத்
தழுவி வந்துள்ளது.

௮௨. செண்டு - ஓராயுதம்;^௨ கொ
ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

௮௩. தூங்கில்லாமல் - தாமதியா
மல்.

௮௪. திருமேனிக் கிடு - கவசம். கை
வாளம் - கைக்கத்தி; “கரவாளம்”
என்றார் முன்னும்; ௩௪. அடியவரும்பு.
அடியின்விளிம்பு.

௮௫. ஆசையுடையன், சிலேடை.

௮௬. உழை - வீடு. செவ்வந்தி
மாலை, சிலேடை.

௮௭ - ம் திருவிளையாடல்.

௮௮. கட்டுண்டேம். தொத்துவர் -
தொத்தக்கொள்வார்.

௮௯. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன்
முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (௪௩) ௨௧.
கயிற்றைமென்று. அங்கணம் - சல
தாரை. சன்னிடல் - கரியின் ஒலிக்
குறிப்பு.

௯௦. தொண்டைவிடுவன - கூவுவன.
உள்ள - உள்ளன.

௯௧. பாணர் மாக்கள் - புதியனவா
ய்வந்த குதிரைகள்.

௯௨. மட்டித்து - கலந்து; இதலிய -
இனிய. மெருக்கணி - குதினதுக்குக்

தொள்ளுமுதலிய உணவு கட்டும்பை;
“மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன்
மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொ
ன்மையும்.” (திருவா. கீர்த்தி. ௩௩ -
௩௪.)

எ. மறி - ஆடு. சூகரம் - பன்றி,
அ. ‘மின்மூலிடிக்குமா,’ என
பது ஒருபழமொழி.

க. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர்.
அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொ
ருளிலும்வரும்.

கஉ. ‘நல்ல’ கல்யாணனன்றோ’
என்று இகழ்ந்தான், (உஎ) அடு:
“என்னையின்றோர் ஊலியாண னாகக்
கான்மின்” என்றதை உட்டிதான்டு.

கச. கொணர்ந்த மா - குதிரை.

கக. சிவை - நரி. மந்நா - குதி
ரைச்சாலை. இந்திரனாலம் - இந்திர
சாலம்; “இ” திர னாலங் காட்டிய
வியல்பும்.” (திருவா. கீர்த்தி. ௪௩.)

கங. வாசிவாரியப் பெருமான் -
குதிரைச் சேவகர்களின் தலைவன்;
வாசிவாரியர் - குதிரையைத்தடுத்திச்
செலுத்துவோர். திண்ணிமை - வன்
மை; தைரியம்.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேத
மோதியது. கோரம் - கொடுமை.
சிறையறை - சிறைச்சாலை.

௩௦ - மீ திருவிளையாடல்.

• க. அறையகத்து - அறையில். ‘இ’
ரும்புதருமனத்தேனை’ என்பது திரு
வாசகத்தில், திருவேசறவின், முதற்
குறிப்பு.

• க. ‘பொய்யாவையைமாநதி’ என்
பது, “வையை யென்னும் பொய்
யாக் குலக்கொடி.” (சீவீ. புறஞ்சேரி.
௧௭௦.) என்பதைத்தழுவிவது. முதமா
மங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில்
நாயன் - வருணன்.

ச. கால் கட்டி - வாய்க்கால்களின்
தலைப்பிற்படலிட, பயம் - கீர், அச்
சம்.

இ. வெள்ளமிழுத்தவிடத்துப்பறை
யறைவித்தல் மஃபு. சும்மை - ஒலி.
மனடி கன்றி. என்னுமோ.

ச. கோல் - அளக்குங்கோல்; அ
றை - வரையறைசெய்த கோட்டம்;
கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்;
“குரம்புகொண்ட டுடப்பன் யானே
கோலறை முழுது மென்ன.” (திரு
வாந. மண்சுமந்த. ௩௩.)

அ. விதிரா - நடுங்கி.

க. நாதமாகிய பறை; ‘நாதப்ப
றையன்’ என்பது, “நாதப்பறையி
னர்” (திருவா. அன்னை. க.) என்
பதைத்தழுவிவது. இச்செய்யுளின்,
சிலசாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல்கா
ண்க; நஞ்சுண்டோனென்பது, கள்ள
ர்வகையில், ஒன்றன்பெயர் பிட்டு
உதிர் - உதிர்ந்தபிட்டு. கொடுக்கு -
தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே. கொற்
றான் - மண்வேலைசெய்பவன்; “மண்
ணகழற் தெடுத்து வருபுனல் வை
யைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றா ளா
கி.” (கீல். ௪௩.); கொற்று - மண்வே
லை யென்பதை, உரு: “கொற்றுள
விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுழந்தா
ரில்லை.” என்பதனுலுமுணர்க.

கச. அந்தித்திருக்கும்பொருள் -
முடித்துவைத்திருக்கும்பொருள். கந்
தித்து - மணம்வீசி. உண்டு - உள்ளது.

கடு. வட்டமுறுபிட்டு. வட்டவடி
வமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அ
மைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ:
“கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொ
டு பிட்டுப் பிட்டு.” அம்மை, விளி.

கசு. உழப்பாது சுமந்திடம்.

கக. அம்மை, விளி.

உ௦. என்ன - என்றசொல்ல. உதி
ரை - பிட்டு. ‘வித்திரெற்பிட்டு’ என்
றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிஞியாலா
க்கிய பிட்டென்று பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலறையை. ஊலான் -
நன்மையையுடைய ஆட்களை. வாங்
குதல் - கொள்ளுதல்.

உடு. குழிப்புதல் - கலகிசுதல்.
‘கொட்டு அணைத்து - மண்கொட்டி
யைத்தழுவிக்கொண்டு. கிடை - கிட
த்தல்; ஒப்புமாம்.

உஎ. வடிவன் நீ - அழகுடையவனாகிய நீ; உஅ: “மெல்லியவடிவனீ”. கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல், உஅ. நயத்து அவரோடும்.

உக. பந்து-வந்து; திணச்சொல்; இது, ‘வைத்து’ என்பதுபோலப்பொருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

உ௦. பருந்து - பங்கிட்டு.

உக. சதமுறை - பலமுறை. அதர்பட - வழிபட.

உஉ. தீரக்குறை - கணையிங்குறையை. கல்லை - துன்பம்; ஒலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

உஅ. கங்கைக்களையுர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண்.

உக. திருவருளுக்கு உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

சக. பிட்டுமாணிச்சி கக.

சஉ. புடைப்பு - அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்.

சச. இவன்முகத்தால் - இவன்வழியால். விடுவித்தற்கு - சிறையினின்றும் நீக்குதற்கு. தன்வழிநீர்த்ரு இவனை விடுவிடு.

சக. மதுரைத்தெருவிற் பரியேறும். கொத்தகன் - படைத்தலைவன்.

சஅ. “நூம்சிவாயவாழ்க” என்பது, திருவாசகத்திற் சிவபுராண அகவலின் முதற்குறிப்பு.

சக. னாயகுத்திரர் - சற்குத்திரர்.

உ௦. அன்ன, நெஞ்சறிகட்டு. மா-அழகு. என்ன-என்று திருவாதவூர்துதிக்க.

உக. சித்திரக்கோவை - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

உஉ. மன்னன்-பாண்டியன்; எழுவாய். அம்மை - செம்மணச்செல்வி.

உக. மேய்த்து - வேய்த்து. ஏறம் குணம்.

உச. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

உ௪. பறைதல் - கொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

உக. ஆவதானங்கள்-திருவிளையாடல்கள்.

நக - மீ திருவிளையாடல்.

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்துறுகுகள் நிறைந்ததூர்; (சூடா.இடப்பெயர். நக.).

உ. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப்பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செய்ய - தாரைவார்க்க.

உ. மனம்குன்ற. கன்னி - எட்டுப் பிராயமுடையவன்; “அகவை யிருநான்குடையான் கன்னி” மாயூரப்புராணம்.). இடுகுறி-இடப்படும் நெற்றிக் குறி.

ச. வேதகுத்திரம் - வேதசம்பந்தமான குத்திரங்கள்.

க. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பாவாறு உதகம் அளித்தது; உதகம் - தாரை. இனியபல - ஸ்திரீதனம். பந்தம் - உறவு, முறை.

கீ. தலை - வில், உடம்பு. மரல் அன - மரலநாரையொத்த.

கக. படை, வல்.

கஉ. அமுதபடி - அரிசி. மேல் அமுதசெய்யுமாறு ஒதுமென்ன.

கஎ. பட்டுஅணை-பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னையில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

கக. திருவிளையாடல் - லக்ஷ்மி. வளர்த்திருப்பதது - துங்கச்செய்துவைத்தது.

நஉ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. அடிகை - பாதநூல்.

உ. மிக்கசிர்த்தி, பாண்டியனுடையது. உளவன்கேட்டு. இகலி-உாறு பட்டு; உக: “இகல்விட்டு” என்பதனால், சோழன் இப்பொழுது மாறுபட்டிருந்தமை வலியுறும்.

க. உளமு பட - மனமெலிய.

சீ. விளிவு - அவழாணம்.

அ. விருது - எண்ணெய்க்கலவை லானென்பது. புயங்ககட்டம் - ஒரு யகைகட்டம். வாமத்தான் - இடத்தான்.

க. சென்னிசெற்றத்தால் - சோழன் மீதுள்ள கோபத்தால்.

க௦. நின்றல்-நின்றல்; மெலித்தல். கெட்டேன். ஐயோ.

க௧. ஈசானகோணம் - வடகீழ்முலை. அதிரவீசி ஆறுணன் என்க; “அதிரவீசியாமுவாய்” (திருஞா. தே).

க௨. பண்ண - வாத்தியம்; உடுக்கை, “மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்” என்பார்பின்னும்; உ௩.

க௩. பண்டு அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்டரும் - இசையைத்தருகின்றவென்றமாம்.

க௪. வடிவறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உ௦. முன், “தெனீமதுனாமாநகர் சேர்திருச்சிறற்றம்பலம்போற்றி” என்றார்; (க௧) க௨. புரிவலித்து - கயிறு கட்டி.

உ௧. மாணிக்கத்தான் - மாணிக்கக்காம்பு.

உ௨. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

௩௩ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆதவன் - குரியன். வடித்தரு - ஆலமரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். தொங்கி ஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகழி - அம்பு.

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

க. உடல்கடுங்கி.

எ. எதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்கு எய்து-இங்கேவா. தருந்தகனம் - துன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்நற்குத்தக்க தகனம்.

க௨. ‘அஞ்சினவீசன்’ என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

க௦. விள்ளான் - சொல்லானாகி.

க௧. படர் - யும்தாதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

க௨. வற்றான் - வன்மையையுடையதான். ஆர்த்த தம்பு-கட்டியகயிறு.

க௩. அயம்=ஐயம் - ஸந்தேகம்.

க௪. உயர்ந்ததுதன் - இருந்தவனாகிய பெரியதுதன். கூறுமீகூறுவான்.

க௫. சுகத்தை-கிளியை. கோல் - அம்பு. எய்ததை, உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

க௬. பெரியதந்தை எழுவாய். அசன் - அசீமகாராசர்; இரகுமகாராசருடைய புத்திரர்; தசரதருடைய தந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உ௦. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதருனிவர் வீணையிற் புனைந்திருந்த பூமாலை காற்றால் வீழப்பெற்ற இந்துமதி இறந்தனளென்பது, இராவணசும், அ-ம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இராவணச்சும், இந்துமதி பிறப்பு நீங்குபடலம், ச௨-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், “நன்னாண் மதியக்குடையோன் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற், பொன்னா ளையோத்தியி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ, வந்நாளும் பெண்பழி கொண்டது மாலை யென் னுருஞ்சொல்வா, நின்நாளும் பெண்பழி கொள்ளலிம் மாலை யெதி ர்ப்பட்டதே” (குலோத்துங்கசேழ ன்கோவை, க௭௫) என்னும் செய்யு ளாலுமுணர்க. தேனுவால்-பசுவினால்.

உ௧. மருப்பு இல் கோ-கொம்பில் லாதபக.

உ௨. முனைத்தனை - முனையிற்கட்டிய கட்டு.

உ௩. நாம் - அச்சம்.

உ௪. யாமினியில் - இரவில்.

உ௫. யாவையும் அழித்து ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமை யுடையவர்.

உ௬. சோமசந்தரக்கடவுள் பழிக்குஞ்சியதை, க: “தென்றமிழ்நீடு” என்னும் செய்யுளாலும் உணர்க.

௩௭ - மீ திருவிளையாடல்.

க. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; “அவமான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யநீச ணல்லோர்” என்பார்பின்னும் (௩௫)

க௦.

உ. கொட்டு - மின்னவெட்டி.

இ. புண்ணில் ஈ மொய்ப்பு ஆரோ
வென்னத் திரிந்தான்.

ஈ. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்
னுழ் ஆறு. கம்சிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறத்து ஈர்த்து - வெளியே இ
ழுத்து.

ஈ. 'பட்டருணம் சுட்டாலுந்திரா
'து' என்பது ஒருபழமொழி.

கௌ. தானவைபவம் - தலவிசே
டம்.

கக. இறையவன், எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றே
ம்.

கஉ. 'தானஞ்செய்யென்று சொல்
வதற்கு உன்னியிற் பொருளில்லை.
கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

கஊ. செறு - அடக்கு. நோக்கு -
செய்.

ககஊ. அணுக்கட்கு - உயிர்களுக்கு.

கரு - மீ திருவிளையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - உந்துசேர்
ந்து.

ஈ. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொ
ண்டு.

ச. அங்கம் - போர். கெழுடி -
வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூ
டம். மைந்தர் - மாணக்கர். சிரீமம் -
யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குருவிதற்குரு
குலக்குமர றுக்குவரு சிரமநிலை கா
ண்மி வென." (பாரதி வாரணவத.
இச). .

இ. நாயனரே - தலைவரே. கெரு
டிக்கடி, நம்முளோரைக்கிச் சாதிப்
பிக்கின்றனென இயைக்க.

க. அடியாதிக்குநல்லான் - சோம
கந்தரக் கிடவுள். கன்றல் - வாடுதல்.
பணிக்கு - வில்வித்தை முதலியவற்
றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வள
ம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொழிப்புபற்றுகேயா
வழித்தும் தோன்றும் இரக்கம். இ
டம் - சமயம்.

க. மிண்டு - இடக்கரானமொழி
கள்.

கௌ. முல்லை - கற்பு. சொக்கன்
தானே அறிகுவன் - சொக்கநாயகர்
இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார் ஆயாம்
விண்ணப்பிக்கவேண்டுவதில்லை.

கக. தின்மை - தீயசெயல். பா
டை - சபதம்.

ககஉ. மற்று ஓரெதிரிலா.

கஊ. பத்திரம் - ஒருவகைக்கத்தி.
ஒட்டி - சபதம்செய்து.

ககஊ. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அ.
தோரகாக்யன்ய புரஸ்யநாதம்" (ரது
வம்சம், சு-ம் ஸர்க்கம், ஐக) என
வும், "உரகமாநகரான் நென்னனி
வன்" (இரது, மூலை. கௌச) எனவும்
வருவனவற்றான், 'உரகாக்யன்யபு
ரம்' எனவும், 'உரகமாநகர்' என
வும் மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்கா
ண்க.

கீ. நெக்களோர் - தைரியமுடை
யோர். கஞ்சவாள் - வெண்கலத்தாற்
செய்தவாள்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவகை ஆபு
தம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆ
சிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாசக்
கொண்ட மாணுக்கர்கள். சித்தனை
வென்றமைமீன், 'வன்றிறனாதர்' எ
ன்றார்.

உக. எந்து - என்ன; திசைச்சொ
ல்; "அதெத்துவே யென்றருளா
யே" (நீருவா. அருட்பத்து, க-கௌ).

உஅ. பொத்திமி - மறைத்த. மெச்
திய - நிரம்பிய.

கக. 'உண்டென் நேத்துமீ' வெ
றிகொள் முணிக்கன்' என்றது, அன்
திகனென்றபடி.

ககஊ. மீ திருவிளையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்து.

ஈ. இக்காகம் திட்டழிவிடமென்ப
ர், 'நஞ்சுங் கண்பட விழித்து' என்
ன்றார்.

இ. பாகுப்பபுவாய் - நெருப்பைக்
கக்குகின்ற பிளந்தவாய். மாத்
நேர்ந்தது - மார்பால் நகர்ந்து வந்
தது; மரீ - வலியுமாம்.

எ. பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்
கப் பிஞ்ஞகர் என்றது, கருத்துடைய
யடையணி.

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்
தைக்கடிப்ப.

க. அழல் - விடம்.

கக. ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத
அமுதமே.

க௦-கக. விடத்துண்பத்தைப் போ
க்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அ
டைகளும், 'கருணாகரணே' 'அரு
ளாகரணே' என்றுகூறியிருத்தலும்
ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலைவெருக்கம்பூ. வ
ன்பர்க்கு அரியாய்.

கங. தழனி - ஆறு. கோள் - வி
டம்.

கச. அமுத இந்து வித்துவை -
அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்திலுள்ள
துளியை.

கங். இங்கே சமணரை, 'நாண
மிலாதோர்' என்றதுபோல் "மான
மில் சமணர்" என்பர் பின்னும்;
உரு. காண - காணும்படி. கழறி -
சபதங்கூறி.

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவுருபு.
தேனு - பசு.

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல்.
விகாரம். காலமேகம் - ஊழிநீலாத்
துமேகம்.

உ௦. 'கொல்லொணுப் படையெவர்
க்கும் வெல்லொணுது' என்பது ஒரு
பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் -
சேனமகந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும்
பொருளு மாழி சத்தியொடு சேரி
னெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (புறந்
தலகரி, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சுவிட்டுமோந்த.

உச. தார் - திண்கிரிமலை, தாடி-
அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

உரு. சந்தம் - இயல்பு.

உசு. காற்சிறைகொண்டு - காலி
டங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு;
"ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்" (திரு
க்குறியு, சுஉ௦.)

உஎ. தண்டலேமலை - சோலைமலை;
அழகர்மலை.

உஅ. நீங்கரும்விடை - ஸங்கிதியி
லெழுந்தருளிய இடபுழர்த்தி.

நா - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்நற்
றவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
னார். வெப்பம் - சுரம்.

உ. பண்ணிரண்டுபெயர்களாவன:
பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெ
ய்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிர
புரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொ
ச்சையம், கழுமலமென்பன; காழி
யெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்
கும்.

ங. ஓதாமலுணர்ந்தயர்ந்த; இள.
வரிசைகள் - பெழுந்தாளம், முத்துச்
சிவிகை, முத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கச.

ரு. 'சாதிமுறை யறியாத சமணர்'
என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் பு
லப்படுத்தியபடி; "குழவுடைய மண்"
என்பர் பின்னும்; சுசு. உணருங்கால்-
ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்
தல். (ஙஅ) ங: "நத்தநடு வெழுந்து
ணர்வார்."

எ. மானி - மங்கையுக்கரசியார்.
பறிதலையர் - சமணர். பழுதாமென்று
ஒலைவித்தாரென முன்னேகூட்டுக.

அ. சென்ற - வந்த.

க. நாள் - நகலத்திரம்; சிதியினும்
அறுமடங்குவலியுடைத்தாதல்பற்றி,
நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர்; (ஙசு) உரு.

கரு. கொடுங்குன்றம் - உக்கிரகிரி;
பிரான்மலை. 'வானிற்பொலி' என்
பது அப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நகரத்து ஏய்.

கஎ. பண்திகழ் கூகை, இகழ்ச்சி.
பாழி - குகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ, திருமு
கம் - ஓலை.

கக. வைதிக யானை - திருஞானச
ம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உங. சுட்டியும் நீரும்.

உக - உக: "சதுரா னனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ் சந்த்ரா தபரும் மிந்த்ரா திபரும், மதுரா புரிவா தறிவா மென மேல் வரவற், தனன்வை திகலர் ண்மே" (தக்க. ௧௮௨.)

உடு. (திருநகம்.) ச.

உஎ. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல்.

உஅ. காதம் - துன்புறுத்தும்.

கஉ. அவதரிப்ப - தங்க. அறிவா ண் - அறியும்பொருட்டு, முட்டி - கேட்டுமுட்டு.

கக. கட்டி - கல்லைக் கட்டிக்கொ ண்டி. ஞான்றனர் - தொங்கினார்.

கச. அதிர்வு - நடுக்கம். 'இறந்த து' என்றார், துடிரிவுபற்றி.

கங. கைவிதிர்க்கொண்டு - கையை உதறிக்கொண்டு. உணர்த்த - எழுப்ப.

சஉ. பாய் உடை - பாயாகிய உடை; "பாயுடையார் விடுத்ததழல்" (திரு விளை. திருவால. க)

சஎ. அறமலி - தருமமலிந்த; அற - மிகவுமென்றமாம்.

கஉ. கறம் - கருமை.

கஉ. கழமலம் - சிகாழி. 'பிரம ணார்' என்றது, திருச்சக்கரமாற்றெ ன்ணும் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கங. வெங்குரு - சிகாழி.

கஎ. கீற்றிக்கோயில் - விழுதிப்பை.

கஅ. கின்வழிகளைக் கொண்டே மாற்ற.

க௦. 'பொருத்தினோர்' என்பதை, எமக்கும் பொருத்தினோரெனப் பின் னுங் கூட்டுக. ஆம், அசைகலை.

கஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

கங. பிள்ளி - அசோகமரம். தண் டி - பிரம்பு; "தண்டாலே பாண்டி யன் தன்னைப் பணிகொண்ட, புண் பாடல்பறழீ" (திருவா. திருப்புவல்லி. ௧௯). இச்செய்யுளும், "ஆலி வெந்து மந்திரிழ் வெந்து யந்திரிழ் வெந்த மை ந்தனைப், பீலி வெந்து பாயும் வெந்து பிண்டி பேற மண்டலே (தக்க. ௧௭௭) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

கச. கொச்சை - சிகாழி.

எ௦. வெண் - முதுகு.

எ௧. பாழி - குகை. குதப்பு - கன் னம். குரத்தியர் - தவமுதமகனார்.

எ௨. வாசி - திருவாசிகை. கீற்பக தரு - வாகனவிசேடம்.

எ௩. நுஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மாறனுறுகாசினி - பாண்டுகாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம் பந்த முர்த்திநாயனார்.

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உய ர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது; "நாமனாயாறத்தென் னோவந்து" (திருச்சீயி. ௪௪௪); "நெருந னடந்த வரோ நாமென்ன" (கம்ப. குரப்ப. ௪௧௧). தென்னெனின் மன்ன னென ஒருசொல் வருவித்த.

கங. இறை உண்டு - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க; வியங் கோளெதிர்மறை.

ச. 'வேதவேள்வி' என்பது அத்தி ருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு; இது காலடிமேல்லைவுப்பு. 'ஓம்' என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வட சொல்; "ஒன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி" (பாரதம். ஸ்ரூட்டி. ௪௦).

க வினைக்கணில்லவர் - வினைகளி டத்து இல்லாதவர்.

எ. ஐயம் இல் - சந்தேகமில்லை.

அ. குன்னி - கண்ணிநாடு, கன்னி யாகுமரி, அழியாமை.

க. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அறைந்து.

கக. வாரடா - வாடா; "வாரடா யுனக் கியாதநானர்தம் மகளிக்கு மோ" (பாடிதம், வேத்திர. ௧௨).

கஉ. காக்கையேறப் பணம்பழம்வி டுத்ததென்பது ஒருபழமொழி; இது காகதாலியமென்னு கியாயம்.

க௨. எஞ்ச அழல் - குறையச்செய் வின்ற கெடுப்பை.

க௩. தம்மைமதித்து ஞானமிலா தோர் அடைதீத.

கஅ. என்னும் - யாதாருமோ. எந்
றரு - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய.

கஆ. ஒழுங்கி-ஒழுங்குபடுத்தி. வகு
ந்த - வகிர்ந்த. 'போகமார்த்தபூண்மு
லை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப்
பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ௦. 'தளிரினவளர்' என்பது, திரு
நள்ளாற்றுக்குரிய வேரொருதிருப்பதி
கத்தின் முதற்குறிப்பு 'ஆதிமெய்'
என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உ௧. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த
கருப்பந்தோகை.

உ௨. அநிசயித்துச் செழுமலர்மா
ரிபெய்தார்.

உ௩. நீர் தெளித்து. அங்கித்தம்
பிணை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. வா
து மும்முறை உண்டு.

உ௪. 'வினாவினோடும் பெரும்புன
ல்வையை' என்பது, வேகவங்கியென்
னும் பெயர்ப்பொருளைப்பலப்படுத்தி
யது; இசை: "தாங்கருந்திறலொடும்
வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும்.
பத்திரம் - ஏடு.

உ௫. பறைதல் - தொல்லுதல். பா
டை=பாறை - சபதம்.

உ௬. கடிமை இல் - விளக்கத்தன்
மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'ஆசை'
என்றது, அவரை அஞ்சுவித்தற்பொ
ருட்டி; இவர்கருத்து இன்னதென்ப
தை, சக-ம் செய்யுளாலுணர்க.

உ௭. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு.
களம் - கழுத்து. செத்தி - சீவி.

உ௮. காத்நிரம் - உடம்பு. உருத்தி
ராகாதனம் - உருத்திராக்கம்.

௩௦. தெவ்வு - பகை.

௩௧. கண்டி - உருத்திராக்கமலை.

௩௩. கழுவேறவோர் அதனைவாங்
கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்ம
ரபு.

௩௪. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச்
சென்றதுது; உம்மை - அசைநிலை.
இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஞா
ன்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு
புடைத்தல். காளம் - ஒருவகைவாத்
தியம், கீழு.

௩௫. முகை - அளவுகடந்தசெய்
கை. கை - செயல். துய்யவை - கூர்
மையையுடையவை.

*௩௬. எட்டில் தீட்டி.

௩௭. "வாழ்க வந்தனர்" என்பது
திருப்பாசரத்தின் முதற்குறிப்பு.

௩௮. எதிர்த்து எறியது.

௪௦. பதம் - இன்பம்.

௪௩. இருந்திராயினீர்.

௪௫. ஊறவிழ - கோபித்த.

*௪௬. எதிர்புகல்வதேது. முட்டுடை
ப்பட்டினிவயிறு- கண்டுமுட்டு, கேட்
டுமுட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும்
வயிறு; முகம் - கழுவின்குகம்.

௪௭. பாறு - பருந்து. சிவை - நரி.
கவடி - பலகறை.

௪௮. சாணகம் - சாணம்; *கன்று
- பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்
பக்கம் ஒடியும்படி கிரிக்கும்கிரிப்பு;
"விலாவிற நக்கு" (மணி. ௩௪ - ம்
காடை, ௩௬).

௪௯. தளம்புநெஞ்சு - துளம்பு
கின்றமனம்.

௫௦. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரெ
ன்றும் ஒருபெயருண்டு.

௫௧. சாமரம் - சாமனா, கழுமரம்.
இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

௫௨. ஆசையாய்த் ததிப்ப.

௫௩. "வாரிதி யுருவா யாற்றின்
வரும்பெருஞ் சலிவமுற்றும்" என்
றார் முன்னும்; (ஏ.) ௮. ஓசனை
- யோசனை.

௫௪. தடினி - ஆறு.

௫௬. "தேனுற வன்னி" என்பது
திருவேடகப்பதிகத்தின் *முதற்குறி
ப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனார் - திரு
வேடகம்; ஆதிசேடன்பூசித்தலைமா
தலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது;
௬௬ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௫௭. புக்கு - புருந்து. நல்கீ - நான்
கொடுத்தற்கு. [வால்.

௫௮. பனுவல் முறுவல் தருவுதல்
௬௦. மெய் - உண்மைவழி.

௬௧. தனியானை - திருஞானசம்பு
பந்தமூர்த்திராயனார்; எழுவாய்.

கச. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.

கடு. இகலா - (சைனரோடு) மாறு கொண்டு.

கசு. சாத்தன் - ஐயனார்.

கௌ. பாடித்த - பேசிய.

கக. மண்டலமும், உம்மை - சோழமண்டலத்தையன்றியென இறந்தது தழுவியது; (௩௭) ச - ம் பாடல் பார்க்க.

௩௯ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கொந்தக்குலம் - கொந்தகக்குலம்; இக்குலத்திற்பிறந்தோர் சேனாபதிகளாதற்குரியவர்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [௩ - ம் செய்யுள்பார்க்கு]. கிராதர் - வேடர். கவுரியன் - பாண்டியன்.

௩. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

ச. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சரக்கறை - பொன்னறை. படை ஆள் - சேனைகளை ஆள்வாய். திருக்கைச்சிறப்பு - ஏறுதிமோதிரம். விளரவுகண்டு - (சௌந்தரசாமந்தன்) விரைந்து செல்லுதலைக்கண்டு.

டு. விகர் விகரித்தான் - விரைந்தான்; "மெய்தா னரும்பி விகர்விதிர்த்து" (திருவா. திருச்சத்தகம், ௪).

எ. உம்பிரச்சம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம்.

அ. அடியவர்தங்கன் - அடியவரிடத்து.

க. பரிகரம் - சேனை.

க௦. வந்தனை அடியென் - பணிதலையுடைய அடியெனது.

க௨. கயிதி நயமம்.

க௩. தண்டம் - தண்டனை. ஆரோ ஆற்றுவார் - ஆர் பெரிதப்பார்.

கச. சாதலவாது நெறியலை; பின், ௩௦. "இன்றுயிரளித்தகோவே" என்பது இந்நினைவையுறுத்தும். அசைவு - மெலிவு. நமக்குச் சன்மனமாகச் சேலையையும் அசன்தருவன்.

கடு. அச்சத்தைத் தள்ளியவன் முனைவி.

கக. வீரின் காம் அற்று.

கஅ. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கக. பாராவனை - வளைதடி.

உ௦. பூங்கொடி - அழகிய துவசம். தோரைகள் - மயிலிறகாற்செய்தவசிகறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

உக. குழந்த - ஆராய்ந்த.

௩க. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினார்.

௩௨. கம்பித்து - நடுங்கி.

௩டு. தாரா - கதி.

௩அ. துந்திரம் - சேனை. தாழாது - தாமதியாமல்.

௩க. சிலத்து - முழங்கி.

௪௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. எளிப - அடியார்க்கெளிய. முச்சந்தி - கால, உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. நல்குரவினால் வேள்விகளும் ஒழக்கமும் ஒழிந்து.

ச. மா தனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆராமம் - சோலை.

டு. உலகு ஏதம் - உலகத்தினுதன்பம்.

க௦. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

க௩. நீக்கவந்த - நீக்கவல்லதாகிய. கடி - முடிப்பு.

கச. "கோடிபொன்னெடுப்பினங்குறைவி லாததோ, ராடக நீவி" என்பர்பின்னும்; உ௦. புக்கல் - வீதி.

கஅ. நீவி - கித்த.

௪௭. தணிவதில்லை - குறையாது.

கக. செல்லல் - துன்பம். . .

உ௦. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

௪௧ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வண்மை முனிதகழ் - கொடைமுதலியவைகள் விளங்கப் பெற்ற. கந்த - பெருக.

ச. இறந்தானென்று கிளந்து.

டு. துவர்ப்பிடித்து - செம்மைகிற முள்ள ஆடைணயப்பிடித்து; [௧௦ - ம் பாடல்பார்க்க.]

எ. போகட்டு - கிடத்தி. அத்தம் - கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை,
கடு தருமமன்று - நியாயசபை,
கங். தருமவாசனம் - நியாயசபை,
கச. அறுவை - ஆடை. முடிச்சா
த்து - தலைப்பாசை. கைவிசல், வருந்
தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்,
கஞ் பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

கஅ - கங். ஆங்குவந்துள்ள வணிகர்
களைநோக்கிச் சிவபெருமானவின்னாவல்:
'வணிகருகியர்' என்பது முதலியன,
வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள்.
பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது
வரும். பணியம் - ஈடு. 'என்' என்
றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்
தைப்புலப்படுத்தியபடி.

உ௦. அவதாரம் - சமயம்.

உக. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம் -
வெண்கலம்.

உஉ. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.

உங். அஞ்சி ஒளித்தனர்.

உச. ஏற்று அலைசெய்தோர் தம்மை -
எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.

உடு. தருமமோஷென - இவர்கள்
செயல் தருமமாவென்று சொல்ல.
உளங்கடோறும் விளங்கினே. வகை -
இடங்கள்.

உசு. கன்றினர் - பகைவர்.

உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்
கைந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை.
சான்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

சஉ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இய
க்கமாதர் - யக்கமகனர்.

ங். உரையோடு பொறுளோடு; ச.

டு. மெய், சிலைடை. மேல்-இனி.
ஒப்பு - பொருத்தம்.

சு. கோமையோசனைபோந்து - கொ
ம்புகள் யோசனையுளவுநீண்டு.

எ. தூங்கிகல் - ஓய்வில்லாமல்;
"தூங்கில்லாமல் வானிந்தகழன்று"
என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற -
தடையற. விழும், ஏவல்.

க. பகுதி - பகுப்பு; இயல்பு. இய
ற்போதம் - இயற்கையதிக.

க௦. இறை, எழுவாய். சாபானுக்கி
ரகத்தால், முறையே இளைப்பும் இனி
மையும் பெற்றனன்.

கஉ. வடிவும் அறிவும்.

கங். ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.

கச. சொல்லொடும்பொருளொடு
மீவிரித்து.

கசு. உருவொடும் உலாவினர்.

சா - மீ திருவிளையாடல்.

ச. வினை - போர்.

டு. பரிசுத்தா-தமையனுக்குவிவா
கமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம்
செய்துசொண்டவன். வஞ்சி - பகை
மேற்செல்வோர் அணியுமாலை.

சு. தம்பி - யாளை.

எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சே
னையைவகுப்பாயாத்; ஏவல்.

அ. நொச்சித்தொடை - நொச்சிமா
லை; இது, தன்மதிலைக் காத்தற்றூரிய
வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. காஞ்
சி - காஞ்சிப்பூமாலை; இது, பகைவர்
க்கு எதிரென்றிறின்போர்க்குரியது.

க௦. ஞாட்பு - போர். தும்பையிலை
ந்து.

கஉ. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்வீ
ரர்களும்.

கங். இனன் - சூரியன்.

கச. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டா
தாதி - வலியில்லாததாதி.

கசு. உசிரம் - விலாமிச்சவோர்.

கஎ. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொ
டுக்குமருந்து; மிருதசீஞ்சிவினி; "நெ
ல்லு முயிரன்றே தீரு முயிரன்றே"
(புறநா. கஅசு). விளிந்து - வெட்கி.
முன்னின் - முன்பொருந்தபோல.

கஅ. வையம் - தேர்.

உ௦. கவந்தம் - தலையில்லாத உட
ம்பு. போனர்போனார் - தப்பிப்போன
வர்கள் பிழைத்தார்கள். ஒளிந்து -
உலர்ந்து.

உக. முகமுகம் பார்த்து - ஒருவர்
முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உஅ. க:
"இன்புரவி முகமுகம்பார்த்து").

உஉ. மனிதவுருவங்கொண்டதற்
கேற்ப நடித்தருளினரென்பார், அரு

ந்திரு மேனீவோர்ப்ப வோடிமிண்டு' என்றார்.

உ௩. வெற்றிமாழாசம் - ஜயபேரி.

உ௪. 'வள்ளல்' என்றான், உயினாயும் அரசரிமையையும் கொடுத்தது பற்றி.

உ௫. தரம் - தருதி.

உ௬. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வேனென்று, மாலை-தும்பைமாலை. தண்ட - அலைத்து.

௩௦. உபம் - கிணறு.

சுசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. வேறுப்பு - பகைமை; ௩௨: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்குங் கிப்படிப் பிறங்கிற நென்ன" என்பர்; (உ௭) ௫௨: "ஆர்வெறுப்புபாருவப்பே". கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; ௩௨: "மறையுண்பகர்ந்தாய்" என்பர்.

௩. ஒளி - தெய்வத்தன்மை.

௪. அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

௫. பொறையன் - சேரன். கிள்ளி. சோழன். சீம்பம் மாறன் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன். துதிசெயாது - (இந்திரனைத்)துதியாமல். உடன் - இந்திரன்கூட.

௭. அது - அம்மகிழ்ச்சியை.

௩௦. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவான் வருதி" என்பார்பின்னும்; ௩௨, ௩௨.

௧௧. அதுகண்டு - குறையிரவாமையைக்கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் கண்டுமதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு விசையாருமென்றமதிக்க.

௧௨. வற்றாய் - வல்லதாய்.

௧௩. ஐயிரமுதத்தையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனைய ஆரம்.

௧௪. சீழ்த்திசை - புரதானம்.

௧௫. நோர்கண்டு - புரத்தியசுமார், கச்சண்டு.

௧௬. மாதுற-இரத்தம் குற்றமற்ற, உற்ற - துன்பமுற்ற.

௨௨. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

௨௩. பாரம் - கரை. அரசு; அரசமரம். பன்னம் - இலை. அப்பு உறின் - நீர்ப் பொருந்தினால்.

௨௪. முழைஞ்சு - குகை.

௨௫. தண்டமிழ்முருகன் - செத்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்பேர் முருகனைப்பது.

௨௭. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'கிழவனைன்றனை' என்பதைத் திருமுருகரிற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலைமலை கிழவோனே" என்பதனுணங்க.

௨௮. "குன்றமெறிந்தாய்" என்னுங்கவி வருமாறு: வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் குணாகடலிற் றூர்தடிந்தாய், புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும், இனையா யழகியா யேனார் தானேறே, உனையாயென் னுள்ளத்துறை".

௨௯. பரமென - அடியேனைக் காத்தருளுவது உம்முடைய பரமென்று கூறி.

௩௦. சீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம்-சேரனாடு. சென்னிமண்டலம் - சோழனாடு.

௩௧. முண்டம்வெம்ப-தலையெரிய, பகர்ந்திலனாகி இருந்தனன்.

௩௨. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றதி, முதற்செய்யுளின் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

௩௩. வரை - பக்கமலை.

௩௪. கயங்கன் - யானைகள். கான்மேதி - காட்டெருமை.

௩௫. சத்தி - வேல். முகத்திடைமலைத்தான்.

௩௬. தானவரை - மலையடி; பாதுசைலமென்பர் வடநாலார்.

௩௭. பரிவால் - அன்போடு. செல்உயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவரை - மேகமேந்தரை.

௩௮. சடக்கென - வினாவாக. துடிப்பற - அஞ்சுவற.

சு௦. வானரசர்தம்மை - மேக அரசர்களை.

சௌ. வீரமாறன் - வீரத்தையுடைய பாண்டியன்.

ச௩. தனுமணி - வில்லிற்கட்டிய மணி. (கம்பி. மூலபல. ௨௨அ)

ச௪. நல்லை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரினை அழிப்பவனென்பது பொருள்.

ச௫. வாசி - விசேடம்.

ச௬. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ச௭. வளை - ஒருவகை ஆயுதம்.

ச௮. கொன் - அச்சம். கோடச அமர் - குதிரைமேலேறிச்செய்யும் சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

ச௯. பரிதிருக்கும் - அன்பு வைத்திருக்கப்பெற்றது. "அங்குத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட, பொன்முடிச்சொக்க நாதன்" என்பர் பின்னும்; திரு. தனித்துவென்றதை, ச௯ : "இருவரும் பொருவோம்", ச௮ : "சங்கமிரண்டுபோர் மூண்ட வென்ன" என்பவை வலியுறுத்துகின்றன.

௧௦. மற்றவர் - மேன்மையில்லாதவர்.

௧௧. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட சாபம்.

௧௨. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசேர்ந்த வாள்வெழி' என்றான்.

௧௩. புணை - ஈடு.

௧௪. ஒருவன் நாமுன்னென்றோதிப் புணைநின்றனென்கூ 'வரும்பெயர்' என்றது, துவணாநாட்டானா.

௧௫. 'கருணவான்' என்பது மரபாதலின், 'அருண்மழை' என்றார்.

௧௬. பூண்டு புடைத்து விலங்கிடவென்க.

௧௭. மீ திருவிளையாடல்.

௧. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; "உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பெரிய. தடுத்தாட். ௧௬௧). இறைவன் - திருப்புவனமுடையார்.

௨. புரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நாரும் புத்தி அழுங்குற.

௩. துனி-பொன்னுனையானுடைய துன்பம்? ௧௦.

௪. துய்த்து - உண்டு.

௫. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றமணி. இமைப்பு - இமைமூடல். இதுன்மூக்கணியாகியமுத்து, கண்ணொளியால் மேற்பாற்கருமைமையையும் வடியொளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப்புறத்தத்தக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவள் அஞ்சலித்தபொழுது அதுமுத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; "இவண்மூக் கணிமுத் திதழொளியாற் பெற்ற, துவண்பதும் ராகத்தொளி".

௬. காமனைக்கண்ணிலானென்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணில்லையென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. நீரும் எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதுகூறினார்.

௭. கொல் தரும் இருப்பு முட்டி - கொல்லர்களால் செய்தி தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

௮. ஆச-சுவசம். சீரா - தலைச்சீரா. மருந்தி - பச்சிலை.

௯. நாயனா-சோமாஸ்கந்தனா; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; ௧௪.

௧௦. நாயனோ - தலைவரே.

௧௧. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

௧௨. கபோலம் - கன்னம்.

௧௩. அங்குலிச்சுவ-விரந்தழும்பு.

௧௪. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; ௧௫-ம் செய்யுளைப்பார்க்க. அழகியபெருமானென்பது திருப்புவனமுடைய நாயகரது திருநாமம்.

௧௫. பிரமணம் - ஆஸ்திகீழ்த்தி.

௧௬. மீ திருவிளையாடல்.

௧. மிஞ்சி - மிகுத்து. ஆயிரம்பரிக்கு - ஆயிரம் ஐதிகாரீர்க்கு. பரி

யான் - குதினாவீரன். சந்தம் - சந்தஸ்.

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். முத்திசை - தெற்கல்லாதன. இயல் - இலக்கணம்.

ச. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில்.

இ. அமையும் - போதும்.

க. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. ஓர் - ஓர் பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியங்கென்.

க. சென்னி-சோழன். சங்கரன் - சகத்தைச்செய்பவர்.

கக. புரவியாள் அவன் - புரவியான் அச்சோழன். அடிமை - அடியேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. பும்புடைத்திரை - வெளியே தைரியமுடையவனாகப் புலப்படுத்தி.

கச. ஆலித்து - முடிக்க. உளையைச் சேலைத்தலைமிகைமுடித்துக் கொண்டு. ஆகாயவானியை ஆடையின் தலைப்பில் முடித்தகொண்டு; இங்ஙனம்செய்தல் மரபு.

கக. நீரிடா - திருநீறிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. கிள்ளி - சோழன். 'எதிர்த்தேன், என்னை ஆளையாய்' என்றது, பாண்டியன்யார்த்தை.

கக. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கவர்த்தாமம் - பலகறையலை. திருமரபுத்தோடு - யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு. மயிர்கழுத்து - மயிர்க்கழுத்தாலாகியகோவை. நேங்கைகவித்தண்டை உத்தரீயம் - வேங்கைத்தோலாகிய, கோடுகளையுத் தவையுமுடைய மேற்போர்வை; தண்டை - வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடைய மாலையால் மாற்றிப்பிற

ங்கவென்க; "மார்பிற் சிறுதந்த மணித்திரண்மாலையால்" (பேரிய. கண்ணப்ப. சுரு). வாங்கி - கைக்கொண்டு.

உ௦. வேட்டுவப்பரியான் - வேடராகிய குதினாச்சேவகர். அபயா - சோழர்.

உக. இடம்பையன்றினமறைத்துனபத்தையுடைய பாண்டியனைப்புறத்தே தோன்றாமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானேபாண்டியனென்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன்குதினா.

உஉ. அசை - விருப்பம், திக்கு. வாசி - குதினா.

உங. மேல்விட - மேலே குதினாயைச் செலுத்த.

உச. தந்தித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திரமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். சிங்கநாதம் - சிங்கமுழக்கம்போன்றமுடிக்கம்.

உடு. இதழி - கொன்றை. கனவட்டம்-பாண்டியன்குணை. விளிவுற. அவமானம் அநிசரிக்க. மேல்பால் - மேற்றிகையில். நாகம் - நாகருலகம்.

உசு. வகுத்தமிழ்நிதி - திரத்தேறினன்; திரம்-கனா. குசை-கடிவாளம்.

உஅ. குதினா இராவுத்தன் - குதினாத்தலைவன்.

உக. விளிந்து - அழைத்து. ஆலயித்த எய்தி, 'உயிரளித்தநாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

உ௦. பூடணம் - அபரணம்.

உக. பிரமானத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனதுவெற்றிக்கும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

உ௮. மீ திருவிளையாடல்.

உ. சமாதி - சங்கற்பம்.

உ௮. படிமம் - ஒப்புபடிமம்.

ச. சுரப்பரன் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

க. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

எ. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் பீரம்பு.

க. 'நேர்குன்றாத' என்பது, சிவ பெருமானுக்கு அடை.

க௦. தன்னுடைச்செலவு - நெளிந்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. கெருடி - ஆபுதப்பயிற்சிசெய்யும்சாலை.

கச. மதிற்றிருக்கால் - மதிவின்றாடக்கத்தால்.

சுஅ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. உழை - மான்; வீசிமான்.

சு. முறைசெய்வோர்கள் - வேலையாளர்.

எ. விம்மிமுறைவிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

க. திலம் - எள்.

க௦. அசீமருடணங்கனாகிய மந்திரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணினீர்வைத்து - தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் பாட்டிற்காண்க.

கக. பிரமசாயை - பிரமஹத்தி.

கஉ. குஞ்சி - தீஷமரீர்.

கங. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். ஏகாத்திற்கு - நீங்காதபிரமஹத்தியை.

கடு. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந்தனமரம். தெவ் - பகை. வலம் - வெற்றி. 'அந்தமெய்' என்றது, சிவ பெருமானுடைய திருவாக்கை.

கஎ. பொன்னி - காவிரி. திருவிடைமருது - திரவிடைமருதூர்.

சுஅ. 'ஓயோதின்மயமஹாலிங்கமூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாமமாதலின், 'சோதி' என்றார்.

கக. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேளூர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அது பாண்டியன்கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புரிசை - கொடுமுடிமதல். அகரம் - அக்கிரகாரம்.

உங. பதக்கணம் - பிரதக்ஷிணம். நாய்க்கட்டம் - நாய்மல்கை. அவனிபாதி

கொடுப்பலென்று நெஞ்சினில் நினைந்தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உடு. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

உசு. தலையோடு - மண்ணுடையோடு. கிடக்க, வியங்கோள். மிலைந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூழக்கொண்டான்.

உஎ. விடுர்விடும், முன்னிலைப்பன்றை. வெள்ளரை - திருநீற்றால் வெண்ணிறமுடையாரை. பணிந்தான் - அக்கள்ளினப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உக. ஆவி - தடாகம்.

ஙஉ. சிவலோகம் உலகுக்கெல்லாம் உயர்ந்துள்ளதென்பதை, நுஎ - ம் பாடலாலுணர்க.

ஙச. நின்றமர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

ஙடு. கோடிநாயிறு - கோடிசூரியர்கள்.

நுஎ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

நுஅ. மகிழ்ச்சியடைந்தோர்மங்கலப்பொருள்களாகிய பூவும்பொரியும் சிந்துதல் மரபு.

நுக. உள்கண்ணிறந்தன - உள்ளமும் கண்களும் நிறந்தன.

ச௦. இராவில்வந்து. உதவியமறையோன்றன்னை - கணத்திறின்மம் எடுத்தமறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊன்முதலியவற்றை இழந்ததை, கஉ-ம் செய்யுளாலுணர்க.

சுக - மீ திருவிளையாடல்.

உ. பேசி - போர்செய்யயருதலை முன்னேதெரிவித்து; குளுகைத்தென்றுமாம். கருநாடர் - கருநாடதேசத்துலீசர். வின - போர்.

ங. ஆன்சினா - பசுக்கூட்டங்கள். அசர்மரித்தும் - வழிமறித்தும்.

ச. அத்திஅன்றையதசேவகன் - அட்டாலச்சேவகன்.

எ. "அற்றவர்க் குற்ற சிவனுறைகின்ற வால்வாயிவது மீதுவே" என

பது தேவாரம். நீயலாற் புகலுண் டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

க. பூதி - விபூதி.

க௦. நேரியன் - சோழன்.

க௧. தந்தையன் - தந்தை.

க௩. விடைதரப்பெற்றோம், சிலே டை.

க௪. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

க௫. கிள்ளி - சோழன். விளிய - அவமானமுற.

க௬. வாளி - அம்பு.

க௭. துரகம் - குதினா. இபம் - யானை.

க௮. நோக்குவித்தை உடையோர் தம்வித்தைகாட்டுகையில் நெற்றியி லே கம்பொன்றை நிறுத்திக்காட்டு தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைவாத்தி யம்.

க௯. பூதசாலம் - பூதங்கூட்டம்.

௨௦. வாங்கி - பின்வாங்கி.

௨௧. வில்லி - அட்டாலைச்சேவகர்.

௨௩. என்று வந்தித்தான் - எந்த நாளாவதித்தானோ.

௫௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. தூய்தகு-தூய்மைபொருந்திய. ஒருமனமுடையானென்பார், 'காதல் கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி' என் றார்; "காதலிநுவர் கருத்தொருமித் தாதரவு, பட்ட-தேயின்பம்" என்றார் ஔவையாரும்.

௨. பூதசாதனம் - விபூதியும் உரு த்திராக்கமும். கோதை - மாலை.

௩. உணவு: உண்பன, தின்பன, கட்டுவன, பருகுவன என என்னு வகைப்படுகின்றன.

௫. செம்மதி - செய்கை.

௬. வருபோகத்து - பின்உண்டா கும் வினைவில்.

௭. வீதி - வேறொன்றற்கல்லாஅழகு. பேர - இலாபம்.

௮. கனக்கம் = களங்கம் - குற்றம்; கலக்கீழ்மாம். ஒங்கல் - மேருமலை.

௯. வாதை - துன்பம்.

௧௦. இறுத்தற்றகு - கொடுத்தற்றகு. இன்றாட்டிடு.

க௧. இடம்பை - துன்பம். உயர்ந்த வாக்கு - அசரீரி.

க௨. குளாமணி - முடிமணி; 'சூத்திர தலைவன்' என்பர் பின்னும், கள; 'சூத்திர குளாமணி' என்பதைப் பெ டுராகவேகொண்டனர், பயகரமாலையு னாயுசிரியர். வற்றாய் - வல்லமையு டையதாய். கந்தம் - மணம்..

க௩. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட் டை. தன்மெல் - அரிசி. விற்றப் பொருளையுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல் யானமும் - தூறுவருடமும்; "வேத தூற்பிராயம் தூறு" (திருமலை, ௩.) என்பதஞ்ஞமுணர்க.

க௪. மெய்விதர்ப்பு - உடம்புகடுக் கம். செங்கைநல்வியன் - செவ்விய திருக்கரத்தில் மாணமுணிந்தவர்.

க௫. புகா - புகுந்து. உள் அரங்கில். அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின் உள்ளேயுள்ள மற்றோர் அறையை; "எழனி வாங்கிய வீரரைப் பள்ளி". (முல்லைப்பாட்டு, ௧௪)

௬. மனைவிழையோடும் - சிவலோகத் தில் ஏறினென்க.

௫௬ - மீ திருவிளையாடல்.

௨. கருநாடமன்னன்-கருநாடதே தந்தரசன்; "வடுக்கரு நாடர் நா வன், மாணப்படை மன்னன்," என்பது சூர்தீரநாயுடர், புராணம், ௧௩. கையர் - சீழ்மக்கள்.

௪. மிறை - நடுக்கம்; "அந்தம்மி லவா மிறைசெய்யவம்" என்பது ஷை. புராணம், ௧௩. பறிதலை - உரோமம் களைப் பறித்தக்கொள்ளும் தலை. ஷை. புராணம், ௧௮ - ம திருவிருத்தித் தைப்பார்க்க.

௫. "கட்டும் புரிவா ரணிநற்றி" மெய்ப்பூசு கின்று, முட்டும் பரிசு யிறந்தேயக் குங்கை முட்டாத" என்பது ஷை. புராணம், ௨௦.

௬. வட்டப் பாதை - சந்தனக்கல்; "வட்டப் பாதைப் பாதையிலாவதொ முழங்கை தேயத்தார்" என்பது ஷை. புராணம், ௨௫.

எ. சலம் - துன்பம். என்றுகொண்டு கிளர்ந்ததென முன்னேகட்டுக. ஷு. புராணம், உஉ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

க. ஒடைக்குன்று - யானை, வில் - ஒளி.

க௦. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்தியனானா.

கக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; "வெங்கட்களிற்றின் மிசைநின்று மிழிச்சி" என்பது ஷு. புராணம், ௩௭.

கஉ. தந்திரவிகியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி - கிரீடம் சடைமுடியாக; ஷு. புராணம், ௪௧ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

க௩. யாவருமியைந்து. மூன்று - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், நடுநீறு.

க௪. "மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்" என்பது, திருத்தொண்டத்தொகை, ௩.

௫௨ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

௩. களங்கனிக்கொத்து - களாப்பழங்கொத்து. வெண்பாசி - ஓராவகை மணி. பூதி - விபூதி. யாவும் - எல்லாம்; 'ஆவும்' எனப் பிரிப்பினம்பொருத்தம்; ஆ - பசு. வரைநெய் பழம் - வேய்நெய்யால்; வரை - மூக்கல். தெற்றி - பின்னி.

௫. மன்றாடி என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் எருமன்றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருள் பறித்து பசுமந்தையை எருமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வாய்ப்பைச் சொல். நாவனைத்து - சீக்களை ஒலியைச்செய்து; நீன்றவன் ஆவனைத்தென்ப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்.

க. வண்புலவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது நாளுது உணர்த்தேர.

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவன் லன்; "அறக்கிழவன் மனிதன் விரவில்லாக் கொச்சை" என்பது ஓளந்தலகரி, ௧௩. விடமன் - விடமன்.

க௦. ஒன்றையும் மீட்டினாயார்.

க௦. இல் - இல்லை.

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவில் உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார்; சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். முட்டாமல் - குறையாமல், முட்டெல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவமுதலிய மூலங்கள், கயிறு. மண் ஸூடி - சபையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்தில் ஆடுபவன். கால்மாறி - கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், "பாடி நீக்கிழுவகைப்பசுக்களை, பூசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்திடு, மீசன் மின்னே நேரிடைச்சி காதல, னைச் பால்வணத் தண்டர் நாடனே" (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, ௭௧) என்பதும், ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பஞ்சு - பங்கிட்டு.

க௩. இயற் சிவன் - சுந்தரேசுர், இலக்கணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

௫௩ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர், நிலை - ஓரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற. புனிற்றிவமறியை - ஈன்ற அணிமையையுடைய கன்றை.

உ. புல் தீந்த - புற்கள் கரிந்த. ஒளிநிற்பான் - ஒளித்தநிற்பவன். பட - இறக்க.

௩. பிரியாத - பகைமையினின்றும் நீங்காத.

௫. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றுக்குப்பாலளக்கச்செய்தல். சிவபெருமானுடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் வியந்ததாக இங்கே கூறியிருத்தல் போல, (௪௦) கரு - ம் செய்யுளிலும், (௬௨) கள - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சிலைமலைவில்லான் - மலைகின்ற வில்லாக் மேருவை யுடையவன்; சிலை - மலை, சசிபதி - இரவன்.

உரு. துறை - இசைத்துறை. னையாண்டி - ஒலுவகை இசைப்பாட்டு.

உசு. உரன் - வைரம்; “உரவிது”;

உக. ஊன்றுகட்டு - ஒருவகைக்கட்டு.

உடு. மொயம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலையுணர்ந்தகூந்தல். பாணர்மாலையங் - விறலியர்; விறலியனா மாலையொன்றுவழங்கல் மரபு; (டுஎ) ஈடு. மலை எய்தி - மயக்கமுற்று. காட்சியாற்குல்கொள்ளுதலை, “சொக்கனைக் கண்ட வீதி மங்கையர்....., பொங்கிய பெருஞ் குல் கொள்வார்” என்பதனாலுமுணர்க; (உஅ) ஈஎ.

உஎ. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள் - வேதங்கள்.

உஅ. இடை - இடையும்பிற இறுதனம் கொடுவந்தனர்; இடைதல் - மெலிதல்.

உக. உரவிது - வன்மையையுடையது. எரி விழும் - தணல்விழும்.

நக. செற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

நஉ. சாதாரி - ஒருவகைப்பண்; இது, வடமொழியில் தேவகாந்தாரி யென்று கூறப்படும்.

நக. இசைக்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், “உள்ளாளம் வந்துவுடன்தை மொலியுருட்டுத், தள்ளாத தூக்கெடுத்த ஞான்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல், மொழிபதிற் றொன்றென் றனா.” என்னும் இகை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

நசு. மஞ்சம் - கட்டில்.

நடு. கொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணை அடிமை - இசை அற்றவனாகிய அடிமை.

நசு. இறை - விடை. தலைவனா - நாயன் - தலைவன்.

நஎ. பரிபலப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணக்கர்கள்.

நஅ. மடிதருவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுதி நெஞ்சம் துடிக்குநாதலால், அ

தனைப் பறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; “தீத்தரு முளம்பறை யறைய” என்பர் பின்னும்; (டுஎ) உடு; “இருவர்மா மனமும் பறையறைந்தயர்வுட னெங்க” (பா. இராச. உச).

நக. முட்டி - வாத்தியங்கள்: சந. விட்ட - தங்கிய.

சசு. நீடுதும்பி எழுத்தத்து - நீண்ட யானையின் பிடரியில்.

சஅ. பங்கால் அதிகயித்து. சென்னி - பாணபத்திரன்.

சக. கனத்திறை - விறகிள்குமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச் சொல்லியருள். பணிப்புஅற - நடுக்கமீங்க. வாங்கி-விற்குக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

ருரு - மீ திருவிளையாடல்.

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தினம் - வறுமை. அருட்சிந்தனைசெய்வன்-திருவருளைச்சித்திப்பன்.

ந. நவான் - புலவர்களுக்கு நாதற்கு; உசு, நக.

ச. பண்டாரம் - பொன்னறை.

டு. முரிவாய் - கன்னவாயில்.

சு. வழக்கூ - நீதி.

எ. எல்லாவயிர்களும் சொல்லுகின்ற சொக்களை அறிந்திகொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவாரென்பது திருநாமமாயிற்று.

அ. “மதிமலிபுரிஞ்சு” என்னும் திருமுகப்பாசுரவகவல் வருமாறு: “மதிமலி புரிஞ்சு மாடக் கூடற், பதியிசை நிலவும் பாணிற் வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழி லால வரியின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், ஸுரிமையி னுரிமையி னுதலி யொளிதிகழ், குருமா மதிபுனா ளுலவிய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுணைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யா

ழ்வல பாண பத்திரன், நன்போ லெ
ன்பா லன்பன் நன்பாற், காண்பது
கருதிப் போந்தணன், மாண்பொருள்
கொடுத்த வாலிடுப் பதுவே.”

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் -
மேகம்.

கஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமை
என, “பரிவினல் சூரவ லைப்பப் பசி
யொரு புறத்த லைப்ப” கஉ. என்பதனா
லுமுணர்க. “இசையுறவம்” என்றது,
அவருக்குள்ள ஸந்தேதப்பயிற்சியின்
மிருதி கூறியவாறு.

கங. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தண்ணீ
ர்ப்பந்தரிடத்தே.”

கடு. அரசன் உம்மைக்காண்பா
னாசையாயிருந்தான். உளா - புகழ்.

கக. விராதுவந்தமையால், மணி
கள் சிந்தின. சேரர்கடத்துசென்ற
மை, கூ. - ம் பாடலாலும் வலியுறுதி
ன்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர்
ப்பந்தர்; கஉ.

கக. பத்திரம் - திருமுகம். உன்ற
னக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உ
ன்றனைக்கு என்றும் நல்லசொக்கனை
ன்பதுமாம்.

உ௦. இருமை - பெருமை. ஈடுகோ
ண்டு - மனம்கனிந்து. சூழுனன்-தலை
மேல்வைத்துக்கொண்டான்.

உ௧. திருமுடிப்பாகரத்தில், “தன்
போ லென்பா லன்பன்” என்றத
னால், தன்வயின்வைத்தள்ள பரிவு கா
ணப்பட்டது.

உ௨. ஒடை - யானையின் நெற்றிப்
பட்டம்.

உ௩. லெய்முழுதம் என்னெய்
பெய்தி. மாலைகுட்டித் துகசாத்தி.

உ௪. பெரும்பொருளுறை - பெரிய,
பொன்னகை.

உ௫. கோதை - சேர். ஆணை-கட்
டின்.

உ௬. அதுகாண்டு - திருவிளையாடற்
புரத்தத் தெரிந்த. முன்வாடி. பின்
தெரிந்த. விதானம் - கொடை.

உ௭. என்ன - என்னையோக்கி.

உ௮. பொறையர்கோமான் - மலை
நாட்டார் அரசர். நாண்முகனாகியாக
எழும்பு ஈறதாகவென்க; “அயன்முத
லாகத் தன்னித், தப்பறவெழும்பு
றாகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே”
என்பார்பின்னும்; (இக) ச. ‘பிரஹ்
மாதி, பியிலிகாபரியந்தம்’ என்பது
வடமொழிவழக்கு.

உ௯. இது - இதுதலைப்பாணன் எ
ன்பது. சொல்வது என்னை - சொல்
வதயாத. எம்பெருமக்கள் - எமது
பெரியோராகிய தேவரீர். அருந்தவன்
ஆணையாலே - சேரமசந்தரக்கடவுள்
‘வரவிடுப்பதுவே’ என்றவுளிச்செய்த
கட்டினியால். நல்லாட்கூட்டி - நல்ல
வீரர்களைச் சேர்த்த; “ஆட்கொன்று
செப்பினன்”; (சீவக. கீனக. ௨௭௭).

க௦. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர்.
கோலத்ததன்பரிசனத்தால் - சேரரு
டைய ஸ்பரிசுத்தால். பரிசித்ததை,
உக-ம் செய்யமனாலுணர்க. பரிசனங்க
ளோடும் - பரிவாறங்களுடும்.

க௧. வரிசை - சன்மானம். தென்
னன்கள்கி அதிகயிப்ப. தோரை -
பீலியாற்செய்த வசிந்தி.

க௨. தாமதிக்காது அண்ணாத்தின
மே அளித்த விரைவுதோன்ற, ‘காணு
முன்’ என்றார்.

க௩. வடவியோர்-தரித்திரர். என்
தும் பொழுந்து நாளும் வாழ்த்து பாடி
யாருத்துப்ப இருந்தனன்.

இக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. னாடி - வெறுத்தது.

க௪. பொய்ம்மை - மனம்பேறு வா
க்குவேறு. முச்ச்சி - காலை, உச்சி,
மாலை.

ச. யாமினி - இரவு. தப்பு - தூய்
மை; கெஞ்சன் - பாணர்.

இ. நாற்காலிலிங்கு. இல் - இடம்.
ஞான்றவென்ன - தொங்கினவென்ன.

க. யான் இன்று அழியினும்விரதம்
ஒழியேன். வல்லான்செயல் - சிவன்
செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அ
முது. மருத்தி - ஓற்று. மழை - கன்ம

யானதன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புணாத்தல் - ஒருதானத்தே பாட ஒருதானத்தே நழுவுதல். மே லெருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல். காக்கீ வோசை - காங்கத்திறைப்போற்பாடுதல். காகுளி - பேங்கத்திறைப்போற்பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபண்ணைப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலகிச் சென்று இரட்டல். கட்டை - கிறமும் தானமும் குறையும் கீழிசை. இவற்றை, "பெருக்குரல் கட்டை சொன்ன ராய்ந்து." என்னும் இசைமரபு வெண்பாவாலும், "காசி காகுளி வெடிகுரல் வெண்ணை, பேசாக் கீழிசை யொருபுற மொட்டி, னெட்டியிர்ப் பெறித் தெறித்துநின் றிரட்டி, லோசையிழைத்தல் கழிகோக் கென்னப், பேசுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி". (௨௫) என்னும் கல்லாட்செய்யுளாலும் விளங்க உணர்க.

௨௭. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதவிடாமமை.

௨௮. அரிமுரற்சி - வண்டிமுனாதம். மூலிசை - மூலகைஞ்சை; "தய்ய மொழி மென்முயிலுஞ் சோலைவரி வண்டிமுனமும், வைய முழங்கும் லீலம் புரியும் - கைவைத்துத், தம்புருவு கா ரதரும் பாடியமூ வோசையென, நம்புகீர் நால்வேதத் துள்." என்பது இசைமரபு.

௨௯. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு. இச்செய்யுட்பொருளை, "மாத்திரைக ளொன்பாறு மன்றான மோ ரெட்டு, மேத்திங் கிரியையென் றி னாந்துங் - கோத்தப், பதினமூன் றெழுத்திற் றொழுகுதும் பண்ணின், மதியோர்க்கு னின்றிற மாம்." என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் ஆராய்க.

௩௦. சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பது மன்றொரு பொருள்; இதனை, ௩௧ - ம் செய்யுளாளுணர்க.

௩௧. பணைத்தவுணஞ்சம் பரித்தது புறமையேழுக. 'எங்கும் சீரம்பி

யோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சக முருகாது' என்பது, "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ." (பெரிய, திருவாசு ர்ச்சிறப்பு, சௌ) என்பதைத்தழுவியது. சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம் - தணியாக்கோபம்; சலனம்; லகரத்திற்கு லகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

௩௨. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

௩௩. மாலையை - விறலியை; பூமா லையை யென்பது மன்றொருபொருள்; "வாடிய மாலை வாடா மாலைதான் வீழக் கண்டே" என்பர் பின்னும்; ௩௪.

௩௫. சேடு - பெருமை.

௩௬. பண்ணல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தை, ௨௭, ௨௪ - ம் செய்யுட்களாளுணர்க.

௩௭. நற்றமிழிறைவன் - சிவபெருமான்.

௩௮. அளவில்காலம் வீற்றிருந்து.

௩௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௪. முரண் அம் - பழையவெல்லு கின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி; இல்லறநெறியுமாம். வன்னியர் - ஒரு வகைச்சாதியார். காட்டு நாடு - பாண்டியநாட்டின். கண்ணதாசிய சிறிய தொருநாடு. அத, 'களவேள்வி நா டென்றம் பெயர்பெறம்; "முன்னோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்த பெருங்குள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டுள்." என்பதனாளுணர்க. (சச.) ௫௪.

௨. அன்று, ஏ, அசை நிலைகள்.

௩. உறை - வீடு.

௪. தூப்ப - ஒட்ட. மேனிவந்த நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெப்பிரண்டாதவைகள்.

௫. ஞானி - காய்.

௬. தூறு - புதர்கள். தப்பு - ஒரு வகைப்பறை.

௭. உழுத்தொழில் உமக்கே பரிவுடைத்து. குறையகனாடி - குட்டிகளாகி. முன்பிழை - தப்பெனத் தை யைக்கொட்டிப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

கீ. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

க௦. யாய் - தாய்ப்பென்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருந்துதலை. உரையாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. துண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வலவு, பன்றி.

கங. அன்றே - அந்நாளே. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்திழுமுனி வரானோக்கி முனிவர்கள் விருவியது.

ருக - மீ. திருவிளையாடல்.

உ. நலந்தி - விரும்பி.

ச. இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச்செய்யும் - தம்பு - பவழம். தனுத்திரமும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்னிரண்டடியின்கருத்து, (ருக) உஅ - ம் செய்யுளிலும் வந்தீர்ந்தது.

இ. யாம் எவ்வயினாயும் வளர்ப்போம்.

சு. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக் குட்டிகளிடத்தில்; இது, சாதிமயாருமை.

எ. நம்மாணையால், இவைதாம் சேனையகர்களாகும்.

க. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டமோக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாத்தள் சார்த்த.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்றபாதுகாக்க. பட்டம் - சேனாபதிப்பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களா

லுமுணர்க. போலும் உம்மை, அசைநிலை.

கசு. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனைவாயிலிலிருந்து தத்தம் தொழில்களையிறுத்தலியல்பு; (சுக) சு௦ - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனாபதிகளுக்குத் தலைவராகி; இந்நூற்பதிகம், கூடும் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

கக. அனை - அப்பன்றிக்குட்டிகள்.

சு௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. பதங்கம் - விட்டில்.

உ. உணர்ந்தபடி யாவது.

ங. வென்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்றவாறு ம்" (சீவக. பதி. கூ). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகைகளை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாற்கருதப்பட்டது.

க. சேண் நியிரும்.

இ. இரணியத் தண்டமொ - பொற்றாமாத்திர்த்தம்.

எ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா - முகூர்த்தமென்பது. இரவில், உரு - நாழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஒது. உவணராசன் - கருடன்.

அ. சடகம் - கழிக்குறுவி. இளம்பார்ப்பு - இளையகுஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரித்தவையாவும் துன்பற்றவைகளெல்லாம். பரிந்து - நீ அன்புற்றென்றுமாம். திரிவதற்கும் போதி.

கக. நிகரிலாமந்திரம் - உலகையில் லாமைக்குக்காரணமாகிய மந்திரம்; "நிகரலிலையே" (சீலப். பீடிகம், உகௌ).

கங. கோக்கயம் - தலைமையாகிய கரிக்குருவிகள். நோக்கீக்கீ - கண

ஊட்டத்தை ஒழித்து. மேக்குறீஇ.
மேலேசென்று.

கச. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ள
வார்களே பாருங்கள்; அடுக்குமாம். இ
றைஞ்சின பின்னரேவன்மையுண்டா
யிற்றென்று வருவிக்க;

கடு. (கூட) இ.

கக. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக்
கடவுள் உபதேசித்தருளியுழிப்பு, ஒவ்
வொரு தினத்திலும் விடியற் காலத்
தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சம
மந்திரத்தை ஈழித்துக்கொண்டு வரு
கின்றன வென்பது ஐதிற்பயம்; கரிஞ்
சிப்புராகும், பன்னிருநாமப்படலம்,
சுருச: "ஆற்றல்வெண் நெரெலா மா
னை யன்பினும், போற்றியிம் மனுப்பு
கல் கென்னல் போன்றமூன், சாற்றிய
மந்திரர் தன்னைக் கார்த்துரீஇ, வீற்று
வீற்றுவாரந் துணாத்தன் மேயின." (விடியல்வருணனை) என்னும் செய்யு
ளாலுணர்க.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

கக. ஆள் - காலங்கள். உக்கிரசுல
த்தத்தோன்றியென ஒருசொல் வரு
விக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத
காமங்களை.

க. அரசருக்குரிய ஆறங்கங்களுட்
சிந்தாமையின், படையும் குடியுங்க
றப்பட்டன; சு: "பெருமேய படையு
முன்றன் டீசெடைக்குடியும்"

இ. காலத்துப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே; ஷாரம், பிரிசிலை.

எ. தறித்து - வெட்டி. உனதுறு
குறியென்றது மீனமுத்தினாயை.
போதி - வா பகடு - யானை. நன்று -
மிருகமாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, கக-
ம் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

க. நந்தம் புரமதாம் - நம்முடைய
வடிவமுதைய. இகத்தவழல் மறுத்த.

கஜீ. கனவை ஒருவருக்கும் உரை
யானது அணைய.

கக. மடந்தல் - சிங்கம். யாளிகள் -
யானையாளிகள், கரிஞ்சனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம்;
"செண்டுகொண்டு கரிகடலினொருகா
லிலிமயச் சிமயமால்வனாகிரித்தருளி
மீன"; கலிங்க, இராசபா.)

கக. சங்கமவருவம் தாபரவருவ
மூன எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்
ளன.

கச. 'யான்' என்றது, தன்னுருவ
த்தை. இது - இம்மலை.

கடு. சிகரி - மலை. கயற்குறி - மீன
முத்தினா.

கஎ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. நாவற்செம்பொன் - சாம்பூநத
மென்னும் தங்கம்.

கக. மச்சம் - வெட்டியெடுத்தக்
கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொ
ன். ஈழம் & பொன்; மேருவைவினா
கச்செய்து அகிலுள்ளபொன்னையெல்
லாங்கொண்டென்பத மற்றொருபொ
ருள்.

உரு. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்
சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா -
பொன்னாக.

உஉ. ஆண்டு - அப்பொழுது.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்தசு - ஈவிரிப்பும்பட்டி
னத்தின்; "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டி
னம் பெறினும்"; (பட்டினப்பாலை,
உசஅ).

உ. அறிதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரி
த்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம் -
அபரத்திரியை. ஓலையிலெழுதி அத
னைக்கட்டிவிட்டார்.

க. கைக்கொன்னென்று ஓலையெழு
திக்கட்டியிட்டாரென முன்னதனோ
டுகட்டுக.

ச. மைத்தனரி - அம்மான்மகள்;
எ: "மைத்தனரிநடக்க மாட்டேனி
னைத்தனைன்ன".

இ. தனக்கட்டு - பண்ப்பொதி.

க. இத்தினா - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெ
யில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமையேவையெய்
பவர்; இ: 'அடிமைமுன்ன'. ஸச

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டித்திருப்பதிகளுள் ஒன்று; பிரஷயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞாயால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; 'பாஹ்யாம்புபுரம்' என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர். *

கௌ. மரபு - முறைமை.

கௌ. கறுவி - கோபித்து. கிசிக்கட்கழத்தலும்.

கக. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலையுடைய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மழிரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்கு - கரடி. இச்செய்யுளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கங. காளம் - கருமை. அளரி - அண்சிங்கம்; என்றது வணிகனை. இச்செய்யுளில் விடத்தன் கொடுமையையும் கணவியழித்த மகளிர் தன்பத்தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் ஆற்றலையுடையவரென்பது புலப்படச்சிவபெருமானைத் தழுவத்தக்கமழகுமிகப் பாராட்டற்பாலது.

கசு. நின்றவர், விளி.

கரு. மன்றல் - கலியாணம்

கசு. எந்தை - தேவசீர். அங்கம் - என்பு.

* கௌ. வென்றிகொள் - மீற்றத்தேவர்களை வென்ற. அஞ்ச எழுப்பினார்.

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை எத்தினார்கள்.

* உல. சிவன் வன்னி கடவம் - சிலலிங்கப் பெருமானும் வன்னிமரமும் கிணறும். நடுவாகவரும்.

உஉ. வைதிக வாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

உசு. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாலை விளையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழ எழ - மிக மிக. பரிபலம் - தன்பம்; அவமானமுமாம்.

உக. சான்று - ஸாஸ்தி.

கௌ. சுற்பார்த்த மெல்லியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைகள் சொல்லாவாயின்.

* கங. 'பத்தினிமருது' என்பது கற்புடைமையென்னும் பொருளில்வந்தது; "பத்தினி மரதினோடும்" என்பர்பின்னும்; கௌ. சண்பை - சீகாழி.

கௌ. பரிவு - அன்பு.

கஅ. முல்லை - கற்பு.

கசு. மருத்து அழில் - காற்றை உண்ணுகின்ற. சடையெனும் யாப்பு.

"சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருதல் - ஒரு திருப்பதி; அதில் விடந்திர்த்ததை, திராணசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணத்துள்ள சஅக - ம் திருவிருத்த முதலியவற்றாலுணர்க.

கா. ம் திருவிளையாடல்.

கௌ. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

கசு. சூழ்த்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

எ. உறை - நீர்த்தளி.

அ. சூழ்த்து - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்க்கு. வினைதருபதி. வரத்தை - விசேடத்தை.

கௌ. கம்பு - விரும்புகின்ற. மாசு அறல் - குற்றம் நீங்குதலை.

கங. கனகப்போதாரி ஓடையில் - பொற்றாமனாயில்.

கசு. அன்புதன்னைப்பார்.

கரு. உளவை, ஆரல், பனியென்பன மின்விசேடங்கள்.

கசு. வாதினை - புழக்கம். அலகு - முக்கு.

கஅ. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றோ - ஒருகையான நலந்தானு.

கசு. ம் திருவிளையாடல்.

க. காலம், எழுவாய்.

கௌ. வேள்வி, ஐந்தாவனை பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பித்திரயாகம், பூதயாகமென்பன. ஆறங்கங்களாவன: திருத்தம், வியாக்ஷணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென். பன.

எ. சந்தை - வேதம்.

கக. ஏட்டை - இளைப்பு.

கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

ஈற்றுலெண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல். பல் அக்குமேல் இட்டோம். அநேகமாகிய உருத்திராங்களை உடம்பின்மேல் அணிந்தோம். பல் அக்கு அணி. பலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல் அக்கும் மன்னுகுறையுண்டு - பலருடைய கண்களும் சேரப்பெற்று குறையுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால் எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்றபடி.

நூச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதமத்தார் தாமரைப்பூமாலை; அந்தணர்களுக்குரியமாலை தாமரைப்பூமாலையென்பது நூல்வழக்கு. சீவ்லி ஆண்டான் - சீவ்லியுரையுடையான்; இவ்வுர் பரகராமசதுர்வேதிமங்கலமென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணியர்கோன் - கௌண்டின்னிய கோத்

திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்தவர். பெரும்பிறப்புலியூர்நம்பி, என்பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமென்பது மதுரையம் பதிக்குக்கிழக்கே யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புண்கொடுத்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென்றும், கப்பிஞ்சிநாடென்பது, மேற்கூறியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சிறியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர். உரைத்தோன் - உரைத்தான்; வினைமுற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று. சொல் அபுகழ் தில்லைநம்பி. பெரும்பிறப்புலியூர்நம்பி. ஆர்புணைவான் - ஆத்திப்பூமாலையையணிந்தருளுகின்ற கோமுகந்தரக்கடவுளுடைய. விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லைநம்பி, விளையாடல் அநுபத்துநான்கையும் கப்பிஞ்சி நாட்டில் உரைத்தானென்க.

வ
திருவினாயாடற்புராணச்
செய்யுளகராதி

அ.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
அக்கவிதைகேட்	186	அணியார்தமி	33	அரசிளங்குமர	64
அக்கிழியிற்	147	அணைந்திது	93	அரம்பையங்	103
அங்கங்குலு	41	அத்தனப்ப	111	அரவாபரணு	119
அங்கடார்த்த	39	அத்தனாவினையா	227	அரனரியய	85
அங்கணிவ்வா	74	அத்திறங்கேட்ட	145	அரியசடை	2
அங்கணைவ	38	அத்திறங்கேட்டி	193	அரியசுந்தன	184
அங்கதுண்டு	215	அத்திறங்கேளா	82	அரியநாயக	91
அங்கதுகாணு	155	அத்திறஞ்சொல்	89	அரியபெரு	141
அங்கதுகேட்டு	203	அதர்படத்	64	அரியபேரவணி	158
அங்கதுகொ	160	அதிமாமுழ	124	அரியமாதவ	197
அங்கருள்புரி	21	அந்தனரமை	174	அரியயர்	60
அங்கவர்கொடு	82	அந்தனாளர்	166	அரியவெந்	110
அங்கவர்தங்குளத்	222	அந்தநல்லுனா	225	அரியவொண்	48
அங்கவனி	128	அந்தமன்னவன்	161	அரிவையை	24
அஞ்சலஞ்ச	147	அந்தையர்	99	அருட்புனை	26
அஞ்சியஞ்ஞ	116	அந்தித்திரு	95	அருடங்கிய	192
அஞ்சேனஞ்சே	190	அந்நகரணை	73	அருண்ஞான	122
அடர்த்ததானை	214	அந்நாண்முத	173	அருந்தவம்	66
அடிக்குரிய	9	அப்படியிரு	209	அருந்தவர்	72
அடித்தபுனி	99	அப்பெருந்துன்	174	அருந்தவனதி	212
அடிமையிலா	134	அப்பெருமீபாவி	113	அரும்பெருஞ்	89
அடியவர்க்கெ	104	அப்பெருமை	182	அரும்பெருநகரி	75
அடியவர்கள்	115	அப்பொழுத்தி	35	அரும்பெரும்புத்	212
அடியவர்கள்	115	அப்பொழுதிகல்	24	அரும்பெருவிர	200
அடியிணைகாலை	84	அப்பொழுதிறை	152	அருமையா	202
அடுகுறவர்	19	அப்பொழுதெவ	35	அருவழிமம்	36
அடைந்ததுசிறிய	210	அப்பொழுதெவ	228	அருள்கரந்தெழி	208
அடைந்தவர்	17	அம்பதமத்தார்	90	அருள்பொழியு	209
அடைவினித்தக	207	அய்யமில்	146	அருளாரூந்	53
அண்டம்விள்ளு	81	அய்யனேசெய்	212	அருளிவண்ண	35
அண்டமடங்குலு	225	அய்யவறுசிறப்பி	200	அருளிநுனி	67
அண்ணலைய	47	அயன்நலையறு	65	அருளுடைச்சுந்	157
அணிபொலிதே	155	அரசகேள்	39	அருளுடைச்செ	58
அணிபெருநிம	110	அரசனஞ்சி	145	அருளுடையரசே	40
அணிபொழில்	63	அரசனலயத்	197	அருளுந்தொ	2
அணிமாமகிமா	133	அரசனஞ்சிவ	141	அணியலாலை	159
		அரசனஞ்சிக்க			

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
அவ்வயின்வந்த	103	அன்றியும்விசே	174	ஆங்கவர்தம்	94
அவ்வயின்வருங்கி	144	அன்றியுமொ	105	ஆங்கவரீநீங்	213
அவ்வியினில்	98	அன்றினாப்புரங்	24	ஆங்கவர்பணி	46
அவ்வயினெங்கு	85	அன்றுமுன்னு	107	ஆங்கவர்போந்து	79
அவ்வவயோனி	209	அன்றுமகம்	56	ஆங்கவர்போயு	73
அவ்வனாகேட்டு	179	அன்னந்திகழ	10	ஆங்கவர்மு	56
அவ்வனாகேட்ட	16	அன்னவர் புலம்	84	ஆங்கவர்விதித்	174
அவ்வனாகேளாமுன்	138	அன்னையரொல்கி	74	ஆங்கவர்காண	87
அவ்வனாகேளாமுன்	183	அன்னையொப்ப	45	ஆங்கவற்றன்	211
அவ்வனாகேளாமுன்	117	அன்னையொப்ப	225	ஆங்கவன்போயபி	148
அவ்வனாகேளாமுன்	61	அன்னையொப்ப	132	ஆங்கவன்போயபி	60
அவ்வனாகேளாமுன்	5	அன்னையொப்ப	127	ஆங்கவன்போயபி	58
அவ்வனாகேளாமுன்	32	அன்னையொப்ப	113	ஆங்கவன்போயபி	8
அவ்வனாகேளாமுன்	58	அன்னையொப்ப	55	ஆங்கவன்போயபி	207
அவ்வனாகேளாமுன்	107	அன்னையொப்ப	64	ஆங்கவன்போயபி	167
அவ்வனாகேளாமுன்	68	அன்னையொப்ப	152	ஆங்கவன்போயபி	173
அவ்வனாகேளாமுன்	167	அன்னையொப்ப	174	ஆங்கவன்போயபி	150
அவ்வனாகேளாமுன்	186	அன்னையொப்ப	213	ஆங்கவன்போயபி	41
அவ்வனாகேளாமுன்	5	அன்னையொப்ப	129	ஆங்கவன்போயபி	70
அவ்வனாகேளாமுன்	167	அன்னையொப்ப	134	ஆங்கவன்போயபி	153
அவ்வனாகேளாமுன்	144	அன்னையொப்ப	54	ஆங்கவன்போயபி	102
அவ்வனாகேளாமுன்	179	அன்னையொப்ப	159	ஆங்கவன்போயபி	8
அவ்வனாகேளாமுன்	139	அன்னையொப்ப	121	ஆங்கவன்போயபி	138
அவ்வனாகேளாமுன்	34	அன்னையொப்ப	220	ஆங்கவன்போயபி	129
அவ்வனாகேளாமுன்	113	அன்னையொப்ப	15	ஆங்கவன்போயபி	71
அவ்வனாகேளாமுன்	59	அன்னையொப்ப	31	ஆங்கவன்போயபி	49
அவ்வனாகேளாமுன்	118	அன்னையொப்ப	162	ஆங்கவன்போயபி	140
அவ்வனாகேளாமுன்	120	அன்னையொப்ப	90	ஆங்கவன்போயபி	84
அவ்வனாகேளாமுன்	124	அன்னையொப்ப	158	ஆங்கவன்போயபி	217
அவ்வனாகேளாமுன்	49	அன்னையொப்ப	127	ஆங்கவன்போயபி	112
அவ்வனாகேளாமுன்	196	அன்னையொப்ப	220	ஆங்கவன்போயபி	17
அவ்வனாகேளாமுன்	33	அன்னையொப்ப	42	ஆங்கவன்போயபி	128
அவ்வனாகேளாமுன்	122	அன்னையொப்ப	38	ஆங்கவன்போயபி	227
அவ்வனாகேளாமுன்	150	அன்னையொப்ப	29	ஆங்கவன்போயபி	3
அவ்வனாகேளாமுன்	204	அன்னையொப்ப	215	ஆங்கவன்போயபி	193
அவ்வனாகேளாமுன்	199	அன்னையொப்ப	165	ஆங்கவன்போயபி	149
அவ்வனாகேளாமுன்	17	அன்னையொப்ப	187	ஆங்கவன்போயபி	34
அவ்வனாகேளாமுன்	104	அன்னையொப்ப	186	ஆங்கவன்போயபி	95
அவ்வனாகேளாமுன்	172	அன்னையொப்ப	99	ஆங்கவன்போயபி	216
அவ்வனாகேளாமுன்	209	அன்னையொப்ப		ஆங்கவன்போயபி	124
அவ்வனாகேளாமுன்		அன்னையொப்ப		ஆங்கவன்போயபி	47

பக்க எண்.	பக்க	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
ஆதாத்தொடு	182	இங்குஞ்செ	109	இந்நெறியாகு	155
ஆதரவடியார்	81	இங்குளிர்	78	இந்நெறியிரு	168
ஆதரித்தடிய	76	இச்சையினடி	67	இந்நெறியொழுக்கம்	158
ஆதலாலறிஞ	89	இசைப்படுமுகி	83	இந்நெறியொழுகு	181
ஆதலாலிவன்	113	இடம்வலம்	86	இந்நெறிவினை	92
ஆதலானல்கு	209	இடரொழிந்தி	155	இப்படிசுடிப்	29
ஆதிநாதனா	146	இடவியகதி	87	இப்படிச்சபி	20
ஆதிநாதனறி	175	இணையிலவண்ண	57	இப்படிச்செய்	203
ஆதிநாதனறி	37	இணையிலவந்திக	219	இப்படிச்சொல்ல	220
ஆதிநாயக	75	இணையிலான்	22	இப்படிச்சொல்லி	57
ஆதிநான்மரு	15	இத்தகவமைச்ச	168	இப்படிவருந்	105
ஆதிநான்முகன்	26	இத்தகவறியா	190	இப்பரிமாவொ	89
ஆதிமாமர	34	இத்தகவாற்சி	162	இப்பெருங்கொற்	143
ஆதியாதித்தன்	68	இத்தகவிந்	77	இப்பெருவிரதம்	200
ஆயிரம்பசுமீ	42	இத்தகவினி	101	இப்பொழுதள	128
ஆயினும்வே	18	இத்தகவுதனி	195	இப்பொழுதுவம்	18
ஆயுதகிலைக	114	இத்தகவென்	131	இம்மணவாளன்மே	109
ஆர்த்துபெரும்	112	இத்தகுதியினி	79	இம்மணவாளன்மே	110
ஆர்த்தம்ங்	59	இத்தகைமையிய	41	இயமனூத	109
ஆர்த்துசெல்க	137	இத்தகைமையிற்	54	இயல்படவெங்	136
ஆரணமும்பகலு	72	இத்தலத்து	38	இயற்சிவன	44
ஆரணமோ	39	இத்தலமதி	40	இயைந்தனன்பொ	199
ஆரவுந்தொ	29	இத்திருக்கோ	107	இரதியுமொவ்	202
ஆரியமொழியு	80	இத்திருமுத்த	75	இரந்திதுபல்காற்	199
ஆரிருள்விடப்	89	இத்திறப்பாடல்	193	இரவிடைமறைத்	203
ஆலகாலங்	65	இதமுநருண்	173	இருகாங்குவித்தி	177
ஆலகீழற	109	இத்தத்தெய்வப்	189	இருங்குணதிகை	23
ஆலயத்துளணைத்துவ	39	இத்தநல்லுரை	22	இருந்தணிமாழு	152
ஆலயத்துளணைத்துற	201	இத்தவாசகவொ	217	இருந்தவன்றனை	198
ஆலயத்தெ	13	இந்தவாறுறு	124	இருந்திறல்	60
ஆலயிற்சிற	20	இந்தவெந்திறஞ்	210	இருணைசேர்தி	198
ஆழந்தசெழு	18	இந்திரன்கேளா	16	இருமைதரு	91
ஆழிமண்கட	36	இந்திரன்வெம்பழி	6	இருவருமுகி	156
ஆழியுருவனையபெ	221	இந்திரனையன்மால்	116	இருவருகனறுங்கி	201
ஆறிடையில	112	இந்திரனையன்மாலாதி	58	இருவாள்வி	116
ஆன்றவரிய	22	இந்திரனான்னா	7	இவ்வண்ணந்	71
ஆனசெய்தி	46	இத்திராயிறு	175	இவ்விடத்	67
இ.		இத்தமன்னர்	180	இளமைமெய்	57
இக்கணக்கி	151	இந்நெறியிசுடிப்	208	இறகிக்குவிந்து	88
இக்கனவு	52	இந்நெறிகிசுழு	103	இறையவன்மு	18
இக்குணந்தனி	48	இந்நெறிபரவ	84	இறையவனரு	61
இகலமண்பரி	139	இந்நெறிமன்னர்	90	இறையவனழ	144
இங்குதகாண	126	இந்நெறியாகாயத்	184	இறையவனெ	99

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
இறைவனைக் 24	ஈசனோர்மணி 78	உன்னருமுன்னோர் 42	
இன்புநாவல 46	ஈதொழிந்தீமக 168	உன்னருமேழ் 6	
இன்பமுறுபா 101	ஈனமாநெறிக 146	உன்னவரியா 98	
இன்புறவழை 147	ஈனமில்வளம் 158	உன்னான்மறை 178	
இன்புறவீனி 113	ஈனமிலாவி 13	உன்னிமாலை 139	
இன்றிதற்கே 16	உ.	உன்னுடையமாம 216	
இன்றியாமநிர் 214	உடலினைத்தபறவை 224	உனக்கினியனித்த 196	
இன்றுதானி 38	உண்டலுஞ்செய்தி 78	ஊ.	
இன்றுபுகைசுருடமு 190	உத்தமக்கனகப்போ 223	ஊட்டுநாளி 11	
இன்றுமாழு 20	உத்தமத்தனைவன் 221	ஊர்தொறும் 14	
இன்றுவினாவி 98	உத்தமவிரலிற் 87	ஊழடைமு 44	
இன்னதன்மையி 197	உத்தமனெத்தல 146	ஊழிமேரு 66	
இன்னதென்ற 124	உத்தரகோசமங் 100	ஊனெழுஞன் 68	
இன்னபூவா 45	உந்தையருள் 52	எ.	
இன்னருள்சேர்தயா 59	உயர்கனவட்டம் 88	எங்கண்மாரி 158	
இன்னருள்சேர 125	உயர்தருசித்தர் 166	எங்குமேரிரைதே 223	
இன்னல்உர்த்தை 196	உயர்வுறவுலக 161	எண்டருதே 63	
இன்னல்உர்ப்பி 28	உயிர்சிலையா 110	எண்டோஞ்சொ 135	
இன்னல்செய்கு 80	உரகநாயக 28	எண்ணரியதொ 47	
இன்னலென்ற 92	உரவ்துநெழுத 192	எண்ணில்பெரும் 71	
இன்னநீர்த்து 149	உரனழிந்து 67	என்பயிலு 33	
இன்னனசொல் 112	உரனெடுங் 34	என்றதசேண் 104	
இன்னனபகர் 58	உருகாதீ 3	எந்தையுயிர்ப்பட்டி 218	
இன்னனபலவுஞ் 176	உருகிமுன்கண்ட 222	எந்தைவல்லன 156	
இன்னனபேரி 163	உருத்திகுமனைவி 181	எப்பெரும்பொ 196	
இன்னனவகை 143	உரைகெழு 128	எரித்தசெங்கு 174	
இன்னனவீனிய 220	உலகையின் 49	எல்லாகடவாவொ 189	
இன்னியல்வா 105	உழுமைவெழ் 14	எழிலுமை 54	
இனக்கனவ 58	உழையிடை 102	எழிறுமன் 106	
இனிதொர்கவி 161	உளசெகிழ்ந் 125	எழின்மடமா 128	
இனிமைகூர்செ 144	உளப்படுமமை 134	எற்றிகழ்பலவி 83	
இனிமைகூர்தரு 48	உளமகிழ்த்தா 172	எற்றிகழுமுட 114	
இனிமைசேர் 13	உளமாயையு 83	துன்பெருந்தவத்தா 218	
இனிமையுறவி 154	உற்றதுகேனா 77	என்றழிதொ 35	
இனிமதரன் 37	உற்றவவத 55	என்றதுசொல்லச் 60	
இனியனபெ 96	உற்றவையமந் 92	என்றதுசொல்லவா 70	
இனியுயிர்தெருத் 222	உற்றொருங் 31	என்றதுசொல்லி 55	
ந.	உறவுக்கிரமா 33	என்றருஞ்செய் 18	
ஈங்குதொல்லவ 78	உறுபிரமகத்தி 178	என்றதுமேதரீ 166	
ஈங்குபுக 109	உறைத்தமன்ன 137	என்றவர்கூற 115	
ஈங்குமுன்வள 209	உன்னரும்பெ 114	என்றவர்கொல்ல 194	
ஈசனார்மதி 12	உன்னரும்விசேடம் 55	என்றவர்கொல் 220	
ஈசனவகற்றிச் 44	உன்னருமினை 164	இன்றவளடியாரோ 218	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
என்றார்வரை	71	ஐயனே	199
என்றியாய்	82	ஐ.	
என்றிறைகடாரு	193	ஒக்குமொக்கு	314
என்றுகருதியிர்	212	ஒக்குள்ளு	193
என்றுகொண்	175	ஒண்சராசர	171
என்றுபோற்	125	ஒன்பொரு	113
என்றுமன்றாடி	186	ஒப்பிலானுரை	147
என்றுமியன்	41	ஒருமைநெஞ்சக	224
என்றுமுறை	29	ஒருவராலணுக	215
என்றுமென்	17	ஒருவராமிக	49
என்றுரைசெய்	77	ஒருவினையா	9
என்னதுநீங்க	129	ஒழுக்கந்தரு	81
என்னவின்னு	144	ஒள்ளியகின்னி	180
என்னறிவின்	51	ஒள்ளியவட	204
என்னுடன்பி	151	ஒளித்தசென்னி	171
என்னுடைவரு	169	ஒளிவளர்வீர	162
என்னுமத்திரு	142	ஒன்றிபசாப	21
என்னுமுன்னண	203	ஒன்றியபெரு	171
என்னையாளு	123	ஒன்றியவடி	23
எனவாழ்த்தி	138	ஒன்றுநீர்மிசை	160
ஐ.		ஐ.	
ஏங்கிமுன்கிடை	184	ஒங்கியமன்னன்	146
ஏட்டைகீக்கு	225	ஒங்கியமுன்னே	189
ஏத்திமா	90	ஒங்கிருநீ	60
ஏதகீங்கு	32	ஒங்குகோல	96
ஏதமக	22	ஒங்குதன	216
ஏதமொழி	108	ஒங்குபேரரு	46
ஏத்துதண்	10	ஒசனையகல்	172
ஏத்துமறை	123	ஒடுவன்மீள்	143
ஏயபத்தி	5	ஒடையாணை	198
ஏயவழுவின்றி	41	ஒதரியவுத்	18
ஏயுநுவச்ச	123	ஒதரும்பரிவு	143
ஏர்தரும்	105	ஒதரும்பிரீமா	171
ஏர்படப்	55	ஒதருமனத்தால்	195
ஏற்றமார்	221	ஒதருமனே	31
ஏறலுமற்	87	ஒதருமுலகு	177
ஏன்றவங்க	114	ஒதியருகுதி	153
ஏனமெய்தி	16	ஒதுபாலர்	5
ஐ.		ஒதுபுகழ்வான்	76
ஐயமில்லணி	22	க.	
ஐயமில்பதி	130	ககனமீது	46
ஐயமில்லெ	132	கங்குலிலிறை	201
ஐயமில்லை	128	கருககம்வீங்கு	88
		கட்டுகழன்மா	131
		கட்டுசெஞ்சொ	131
		கடந்தருவானா	182
		கடப்பன்குதி	83
		கடம்பமாவ	18
		கடம்பரேயுய	150
		கடல்வலிய	53
		கடிசுமழ்சடை	191
		கடியபாம்புமி	119
		கடுகிமோதி	67
		கண்டதுநெடு	44
		கண்டமாலை	69
		கண்டவந்தகர்	188
		கண்டவர்பய	117
		கண்டவரவரு	127
		கண்டவரவினா	162
		கண்டவரஹம்	91
		கண்டனம்பெரி	16
		கண்டனமெங்கு	206
		கண்டனன்கா	29
		கண்பொரிடங்குள்	24
		கண்ணிலாவெ	165
		கண்ணுதலழக	189
		கண்ணுவன்முதலா	224
		கணங்கொள்	81
		கணைபடுங்கநில்	187
		கதிதரும	4
		கத்தரம்வேர்ப்ப	192
		கயவனாந்தம்பி	157
		கரிபரிதிண்	69
		கருகல்வெ	64
		கருணைகூர்ந்து	211
		கருணைசேர்கட	204
		கருணைசேர்சொக்	214
		கருணைமேனி	152
		கருணையன்க	155
		கருணையன்றா	150
		கருணையிற்பரிசு	212
		கருத்தினை	7
		கருத்துடை	141
		கருதிழன்	62
		கருதிழனெரு	85
		கருதினியு	37

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
கருதியென் 117	காவமர்கற்ப 18	கையறவெட்டா 116
கருதினவன் 88	காவலன்னியர் 17	கையறுகுடை 102
கருதினிச்சிறு 132	காவலன்றனக் 42	கோ.
கருதுகாதல 13	காவலனெய்யு 120	கொங்கவழி 24
கருதுமப்பதி 72	காழிநாயகர் 135	கொடியதன் 97
கல்வியிற் 51	கானநெறிபாடி 195	கொடியநெஞ் 136
கலகவெஞ் 132	கானெருங்கு 10	கொடியவெஞ் 130
கழறுமாம 133	கீ.	கொடுத்தலை 121
கழுமலப்பால 123	கீற்றுமல 63	கொண்முமா 36
கழுமலமுனி 128	கு.	கொத்தலர்முடி 163
கழையதன் 57	குணங்கொண் 81	கொந்தகப்பெ 145
களளகீங்கிட 85	குணந்தருகண 91	கொந்தவழி 19
களளனைக்கட் 176	குணமோட்டை 188	கொல்கரகீங்கி 140
களக்கமில்லா 182	குருமொழி 92	கொல்லுமை 165
கற்பமார்புன்னே 185	குலந்தருகீதி 135	கொள்ளயோர் 59
கற்பவெங்க 36	குழுவனே 75	கொற்றவன்றிரு 87
கற்றவன்கண்டி 166	குடிவொடுதிரண் 83	கொன்றைச்சடிவ 211
கற்றைவெண் 71	குளிரந்தருள்புரி 177	கொன்னுறுத்ததி 223
கன்றிய 67	குறுகுமுனம் 19	கோ.
கண்ணன்மொழி 131	குறைவறமாம 150	கோக்கயநோக்கை 213
கனகவொண்குழை 185	குறைவறவடசொல் 4	கோகனகவா 29
கனத்திறைசொல்ல 195	குறைவின்மண் 86	கோடிபொன் 148
கனகூமிழ்செ 210	குன்றமனந்தா 101	கோடியலே 107
கனவகாவில்லி 30	குன்றவிலீசனா 104	கோதிலாத 69
கனவிடைக்கண்ட 147	குன்றியமனத் 152	கோதிலாமன 115
கனவுகிலை 77	குன்றியோர்து 128	கோலியபொன் 81
கா.	கூ.	கூ.
காசில்வான 25	கூசமுன்விட்ட 170	சகம்பரிவறு 72
காசினுன்மறை 73	கூரியவளத்து 42	சகமகிழ்வெ 159
காடுகாவல் 16	கூபுத்தொடை 85	சடைமுடிமுடியா 185
காண்டகுரால் 201	கூறும்பேர 15	சடைமுடியுமு 119
காணினினியிதற் 211	கூறியபின்னர் 193	சண்பைநாய 126
காத்நுளா 71	கூ.	சுதமுறைத்தி 30
காதல்சொடி 128	கேட்டுமுன்புழை 166	சுதமுறையடித் 97
காதல்நியா 55	கேட்டமாரன்றி 190	சந்த்யாமடத்தே 222
காதுவந்தவடன் 203	கேட்டருளாய் 19	சந்திரகுலத் 68
காமனைஞ்செய்த 45	கேட்டருளங் 53	சமையமாமு 15
காய்த்தசெய் 166	கேட்டவெஞ்சே 179	சயந்தரும் 91
காய்த்தவினா 98	கேட்டிடுமின் 186	சாணகம்புசி 137
கார்த்திகைக்கொண் 228	கை.	சாத்தயகற்றமிழ் 187
காரியவுலகு 12	கைத்தொழிற் 30	சாதிமுறைய 122
காரிருட்டிடி 14	கைதவகௌகை 204	சாதிவாதணியின 223
காலமல்லா 34	கையத்தங்கை 130	சார்த்தகையுக் 122

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
சார்ந்தவெம்	28	சோதிசேர்கட	47
சார்ந்தவென	99	சோதிசேர்பா	85
சாலீன்கழனி	72	சோதிசேர்மரு	176
சாற்றமுமீடும்	170	சோதியுரு	55
சாற்றமீசனைய	184	சோதவேதி	181
சான்றவந்தே	40	சூ.	
சீ.		ஞாயில்வாய்	60
சிட்டர்வாழ்	152	ஞாலமோங்குக	I
சிட்டனருட்	96	ஞானசம்பந்தர்	138
சித்திரதாதம்	138	ஞானமுற்றிய	121
சித்திரமனை	117	த.	
சிதைவிலா	22	தக்கதோம	96
சிந்தைசெய்து	202	தக்கதோவென	50
சிந்தைவாழ்	17	தக்கதேரணு	35
சிரபுரப்பால்	133	தக்கபேரால்	37
சிரித். முகமு	74	தக்கவேங்கை	162
சிவனோடு	7	தகதனா	31
சிறியனென்	138	தகவிலை	219
சிறுபாலக	138	தகவொடு	98
சிறுவநின்ன	134	தங்கியமுள்	63
சீ		தங்குயர்வேள்வி	216
சீதமீண்டல	161	தடங்களை	178
சீர்மணிதாள	142	தடமணிக்	125
சீர்விளங்கு	101	தடமலி	54
சீலபன்ன	157	தணிவின்மாத்	205
சீலமார்வரு	84	தந்திரனான்	102
சூ.		தந்திரமிக்க	65
சுடர்கொண்மா	62	தந்திரமலிய	39
சுந்தமாவுதி	97	தந்திரதாய்	97
சுந்தரமாத	8	தந்தையில்லது	23
சுந்தரவாணி	191	தந்தைவாரினுலகத்	42
சுந்தரன்நனை	131	தப்பிணன்மற்	37
சுந்தரனகை	170	தரமுற்றெகிர்	180
சுந்தரனவ	101	தருங்கோர்	133
சுருலரு	124	தருகன	105
சுரிமுலு	60	தருங்கனகக்	75
சுருதநான்	1	தரும்பிற்பா	103
சுருதியோசை	11	தருமநெறிசேர்	154
சுற்றநற்றவர்	133	தருமப்பாத	86
சூ.		தருமம்வாய்	13
சூமோலை	162	தருமமோவெ	151
சூத்திரத்தலைவன்	183	தருமலிபரங்	160
		தனாயிப்பழுதில்	202

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.																																																																																																																											
தொழுதுமுன்னெ 164	நத்தமிழ்தூற் 47	கின்றமரமுயனே 177	தொன்மைநன்கிலா 224	நத்தவன்கண்டு 166	கின்றமன்னவனை 197	தொன்மைநீதி 219	நத்தவன்போகிப் 199	கின்றவந்தம்மை 73	தொன்னிலமா 13	நத்திருமேனி 90	கின்றெனைவெ 115	தொன்னெறி 100	நதைமுடி 127	கின்னுடைத்தானே 214	தோ. 100	நதையிலங்க 120	கின்னெழிற் பு 144	தோறணநாட் 25	நனகவுகேட்ட 50	கின்னெடு 51	தோரணவாயி 11	நன்குறமித் 172	கினக்கியாமுண் 76	தோன்றுநாட் 49	நன்குறமொழி 57	கினைப்பினிங்கி 182	ந. 16	நன்பரிவெய்தி 212	கினையவெம் 12	நஞ்சனையஞ் 16	நன்புடையற 147	கினைவினைமு 135	நட்பொடுமே 141	நன்புளீர் 74	நீ. 112	நடநவிறும்புரு 177	நன்மறையோ 173	நீக்கலரும்புக 82	நடமொடு 59	நன்றிகொண் 109	நீக்கிடுஞ்கடி 27	நண்ணருமு 66	நன்றெழில்வீ 114	நீங்கரும்வெ 199	நண்ணியவை 41	நன்றுதன்மா 115	நீடுகெல்வதி 15	நத்தமாநடு 106	நன்னெறிக்க 110	நீண்டநன் 177	நத்தலாதகால 224	நன்னெறிக்சே 122	நீணயவழியார் 133	நத்தார்கரர் 78	நன்னெறியே 137	நீதிசேர்செழி 69	நத்திதன் 55	நா. 116	நீதம்ன்னவ 68	நத்திமாமுனி 25	நாகமாபுரத்து 120	நீதிமுடவணிக 217	நம்புனையும் 141	நாண்மிலாத்தா 135	நீரிடைதுரைய 15	நம்புறவாழ்வோ 178	நாணிலீர்மன் 95	நீளவளர் 11	நம்பெரும 65	நாதப்பறைய 102	நீறணித்தருள் 142	நம்மடியவர் 113	நாதனேகடி 81	நீ. 30	நயந்தருதாண் 26	நாதனையருளி 30	கெஞ்சம்வே 51	நயந்தவையா 30	நாலிவங்குழி 9	நெற்றியிற்பாய் 180	நயந்துகனவி 197	நாலம்புது 105	நெற்றியிற்றில 191	நயமுட்பொ 41	நாளிலமுப்பய 165	நெறிகெடவாரம் 203	நயமெய்திய 140	நா. 165	நெறிதருமறை 146	நரபதியதுகே 163	நித்தனருளான 179	நெறிப்படக்கண் 177	நல்லகாரியம் 97	நிருபகௌஞ்ச 82	நெறிப்படக்கி 97	நல்லவழுவறமா 186	நிலவுசாமனா 2	நெறிப்படுமீதுணா 211	நல்லவர்பரவுஞ் 148	நிரங்குத்தி 136	நெறியினைசுந 142	நல்லவவதரத் 95	நிறங்கன்வே 145	நேறியுளீரோ 19	நலங்கொள்பே 180	நிறத்தச்சுக்க 25	நெறியசத்தா 16	நலந்தரு 8	நிறைபனிதீ 72	நென்முதற்முனி 164	நலமலிகான 140	நிறைபொ 217	நென்னனின் 174	நலமலிநிதிதா 211	நிறைவருவறிவா 101	நீ. 136	நலமலியறிவான் 223	நின்றநீயுளாவ 214	நேசமார்க்கா 176	நலமுறமொ 9	நின்றதஞ்சொல்ல 96	நேர்வலிவன் 159	நலவயின் 43	நின்றதவ 96		

	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
நோ.		89	பாதகங்க 14
கோக்கிஞற்பாவ	74	62	பாதாவிர்த்தஞ் 193
ப.		192	பாதிமாதடை 26
பகீர்த்தனர்க்கு	70	73	பாந்தளஞ்சடி 45
பகையறக்கூப	157	22	பாமரையந்த 147
பகையிலாவே	93	31	பாய்புலியுமிர 187
பங்கயஞ்	63	144	பாய்விடையிறை 184
பங்கயந	20	103	பார்மிசை 52
பச்சிமதிசையை	188	43	பார்வையினு 48
படிபுகழ்	5	140	பாரின்மன்ன 160
படியிசையெ	120	182	பாரோர்ப்பரவு 119
படியகமி	106	228	பாலகனல் 6
படியிடத்தோ	208	25	பாலெமொழி 202
படுமெழுதி	99	201	பாலயர்வி 68
படுவழிநி	132	202	பானலங்கட் 122
படைத்தவெய்	120	91	பி.
பண்டாழுமொ	170	200	பிடர்மிசையெடுத் 185
பண்டிதர்சமை	127	115	பிழகடுளாடு 67
பண்டிதர்	130	5	பிழத்தலும 162
பண்டைகான்	10	189	பிழகடையா 53
பண்டைமத்தி	129	134	பிண்டிவேர 123
பணிபிதவரு	94	137	பிரளயகாலஞ் 171
பணிபவளமுரு	166	130	பிரிபுரக்கொன்று 224
பணியடியா	118	92	பிரங்கியவடி 94
பணிவிடையமை	197	196	பிரத்திபின்னா 210
பத்தர்க்கப்பத்த	172	58	பிராறியினீ 111
பத்தரெஞ்ஞன்	197	127	பிறிவினாவாறும் 54
பத்திமன்னவ	38	130	பிறிவினாவெறுப் 161
பத்தியான்மிக்கவே	183	149	பின்னமாகெ 132
பத்தியிற்பொ	49	108	பின்னமில்லுண 179
பத்திரன்புலமுன்	194	142	பின்னவா 115
பத்திரன்ரு	206		பி.
பதனாந்தவசை	130	12	பிடுசேர்மொ 35
பதத்துழைக்காட்ட	86	59	பிடுகெடையுணர் 42
பதியின்வைவ	74	31	பிடுகெடையியவன் 190
பத்திவையாளி	79	151	பி.
பரத்தவன்கண்டு	205	137	புக்கலாயிரம் 168
பாருணிவீரு	27	90	புகல்வெதெ 137
பரித்ததூகா	164	161	புகலருஞ்செவடி 77
பரித்ததூபுதலை	205	195	புகலெவை 119
பரித்தடைமரு	176	37	புகழ்தருபத்திர 204
பரித்துதிரு	7	99	புகழ்த்தது 96
பரிபுத்த	9	190	புகழ்சீடியபு 139

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
புகழற்கரிய	11	பொருந்தியதவத்தா	225	மண்மொமர்	92
புண்ணியஞ்செய்	85	பொருந்தியவெழு	14	மண்ணகத்தெவ	86
புண்ணியவடிவ	81	பொருந்துதல	99	மண்ணவரதி	210
புத்தகம்	4	பொருந்துதில்லை	76	மண்ணினீண்மறு	70
புத்திநன்குள்ளீ	178	பொருந்துபூ	143	மண்மிசைப்புர	51
புத்தியுளொ	97	பொருந்துபே	23	மண்மிசைவழ	151
புரவியாயிர	168	பொருப்பைப்	2	மண்முழுது	59
புரவிவந்தனவோ	79	பொருவருங்கவி	43	மணங்கமழி	225
புரிதீபந்தரத்	87	பொருவருங்கோயி	100	மணமலி	167
புன்மைதீர்	160	பொருவருந்தி	25	மணிதிகழு	133
புனைபெருக்கு	205	பொருவருமறி	163	மதஞ்சொரி	27
புனையுமாயி	58	பொருவருமால்	173	மதன்கலை	112
பு.		பொருவில்லில்லா	179	மதிநெறி	26
பூதிசாதனங்கண்	181	பொருவிலாதபொ	208	மதியிலாத	126
பூமகட்குமணி	140	பொருவிலாதபொ	28	மதியின	106
பூவிதெற்	81	பொருவிலெரி	80	மதுனாந்த	65
பூதியகநீந்த	13	பொருவினமொழு	188	மந்திரவாத்தி	121
பே.		பொலிவின்வ	27	மந்திரிகட்கு	105
பெருகூழன்	134	பொழிமழைமறுத்	214	மந்திரிகளவன்	108
பெருந்துறை	79	பொழுவார்ம	139	மம்மர்செர்	185
பெருழ்படைக்கி	215	பொழிபமர்த	37	மரணம்வந்த	109
பெரும்பொருளி	187	பொற்புறம்	43	மரவுரியுடை	222
பெருமகின்	65	பொறையகத்	94	மரத்தயில்	221
பெருமைசேர்	180	பொன்பரிதில	174	மருமலர	4
பெருமைத	41	பொன்முடிம	52	மருவவீந்த	15
பெருமையே	26	பொன்னகர்மன்	20	மருவியகினை	222
பே.		பொன்னிநாட்டு	175	மருவியவிதலி	193
பேசருந்த	42	பொன்னினீடிய	70	மருவநாய்	87
பேசரும்புய	35	பொன்னுயர்ந்த	130	மருவுபுசுழ்	60
பேசுவதென்கொ	194	பொ.		மருவுபொறப்	74
பேணுற்றகாவற்	198	பொதகாய்	62	மருவுமுன்	154
பேறுசொல்ப	105	பொதுமெல்	125	மல்லல்சே	123
பேறுற	21	பொய்யெங்கும்பு	187	மல்லலஞ...மாமலை	196
பை.		பேற்றியென்	76	மல்லலஞ...வரிசை	69
பைந்தமிழ்	158	ம.		மல்லலஞ...வான்	152
பொ.		மங்கலநாணி	149	மல்லலோங்கு	79
பொக்கணச்சித்	37	மங்கைக்களறி	113	மல்லிகைகோங்கு	88
பொங்குமங்	136	மங்கையங்	28	மலரயகுணி	187
பொங்குருச்	3	மங்கைமகுழ	153	மலருமித்தி	11
பொதியில்வ	94	மட்டவியுழ்	186	மழுவார்படை	19
பொய்மமையின்றி	70	மண்டநன்	129	மழுவைப்பிர	95
பொய்யிலாத்	145	மண்டளிற்	20	மழைமத்தெதூந்தி	53
பொருந்தவோ	20	மண்டிசெல்ல	32	மழைமதப்புழை	210

	பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.
மற்பொலி	206	மறுவின்யறிய	220	மன்னுதரகம்	78
மற்றதன்சாரை	214	மறைஞ்சுளி	126	மன்னகம்மறை	168
மற்றதுண்டமை	184	மறைப்பொ	54	மன்னுநீதி	109
மற்றதுகண்டி	149	மன்றல்கமழ்	227	மன்னுநீள்	38
மற்றதுகண்டிசொல	61	மன்றல்கத்தொடை	39	மன்னுநோக்கு	130
மற்றதுகண்டிசின்ற	92	மன்றறிகழ்தென்	94	மன்னுபுகழ்	154
மற்றதுகண்டிமுற்றி	207	மன்றறிகழ்பிட்டு	98	மன்னுபுன்குண	220
மற்றதுகண்டிவந்த	204	மன்றிறிடைமுன்	149	மன்னுமன்னு	48
மற்றதுசொல்லக்	44	மன்றிறிடைபுருந்	151	மன்னுமாதவம்	23
மற்றதுசொல்லகல்ல	82	மன்றிறிடையின்	204	மன்னுமிச்சங்	44
மற்றமடவார்	22	மன்றறுநய	32	மன்னுமிந்ககரி	69
மற்றவன்மதி	30	மன்றறீட	65	மன்னுமுத்தம	23
மற்றவர்கொடு	129	மன்றறளேவ	151	மன்னுமுயர	219
மற்றவர்கென்று	194	மன்றறுமவை	15	மன்னுமுற்றொ	69
மற்றவர்தம்மை	206	மன்னகேள்	144	மன்னுயிர்கா	213
மற்றவர்பாட	191	மன்னதீமனம்	88	மனத்தின்ப	53
மற்றவர்புகழ்	158	மன்னதுகண்டு	198	மனத்தினை	104
மற்றவர்போய	217	மன்னமைச்ச	122	மனத்துறு	86
மற்றவரியம்ப	70	மன்னர்க்கரசன்	32	மனநலமுடை	168
மற்றவரிருப்ப	120	மன்னவகேன்	126	மனஞ்முடியடி	150
மற்றவன்கண்	154	மன்னவர்மன்னவ	167	மனையிடை	165
மற்றவன்செயலி	169	மன்னவர்மன்னன்	106	மா.	
மற்றவன்நனை	219	மன்னவர்முடி	34	மாசறுபூம்	124
மற்றவனினைய	167	மன்னவரிதய	78	மாசில்கைக	125
மற்றவனுந்	111	மன்னவரிவரோ	69	மாசிலாமது	107
மற்றுகேரொவ்வாநீதி	218	மன்னவன்டுகட்டு	176	மாசின்மதுரை	21
மற்றுகேரொவ்வாவ	175	மன்னவன்விண்	108	மாடுக்கண்	93
மற்றம்புதுமை	188	மன்னவனநிசயி	139	மாண்டருகடல்	31
மற்றமுன்ன	117	மன்னிடவடி	98	மாண்டுகனவென	219
மற்றமுனெறு	80	மன்னியகுரு	153	மாந்கழில	31
மற்றமுன்பெரு	97	மன்னியசங்கம	215	மாநிலங்காப்போர்	216
மற்றொருதெய்வ	222	மன்னியசிறு	37	மாநிலந்தளர்	214
மற்றைமன்ன	160	மன்னியசெய்தி	183	மாநிலயனறியா	46
மறங்கடி	77	மன்னியசொல்	50	மாநிலக்குமர	21
மறநீதிமு	224	மன்னியதென்	25	மாநிலமுடி	52
மறத்ததுகண்டு	202	மன்னியதித்தில	84	மாநிலயங்குழல்	192
மறவழிசெய்தம்	212	மன்னியபுகழ்	118	மாநிலயைக்	206
மறவழிசெய்தப்பி	64	மன்னியபெரிய	106	மாவலவீரன்	83
மறவழிதென்ன	178	மன்னியமனிதர்	215	மாற்றலர்வெ	155
மறவழிபொற்	6	மன்னியலமைச்ச	188	மாற்றலகொளி	151
மறவழிமுடர்	192	மன்னியவிபுதி	129	மாற்றிலின்னென்	75
மறவழிமுனி	50	மன்னியவிலக்க	77	மாற்றிலாமறை	186
மறவிலக்கூர	206	மன்னுகந்தீர	80	மானமில்ச	60

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
மானிலாதோ மீ.	133	முற்றிகழ்த்தச்சரா	215
மிக்கபாலககே	138	முற்றியசீற்றம்	135
மிக்கமந்திரி	87	முற்றியபய	40
மிகவின்பு	43	முறைமைமிக	64
மிகவுறுத	62	முறைமைமன்னி	219
மிஞ்சநெஞ்சஞ்சி	191	முறைமையின	152
மிஞ்சிடவடை	141	முன்புயிர்	8
மிஞ்சிடமரு	176	முன்புரத்தரனை	194
மிடந்திறு	92	முன்புறநின்று	198
மின்றறுகயவ	115	முன்வருநான்	4
மிறைகள்செய்ய	184	முன்வளைதனு	102
மின்பரிவு	85	முன்றிகழி	201
மின்வளைத	57	முன்னங்கருங்	2
மின்றிகழ்த்தென்	201	முன்னமது	140
மின்னணியா	7	முன்னநிந்	33
மின்னியநெ	62	முன்னமோர்காலஞ்	39
மின்னியவு	90	முன்னமோர்காலந்	104
மின்னுபுகழ்த்தரு	226	முன்னமோர்காலம்	207
மின்னுபுகழ்ப்ப	195	முன்னமோர்தென்	61
மின்னும்புகழ்க்	189	முன்னமோர்நா	50
மின்னும்புகழர்	80	முன்னமோர்பிரம	171
மின்னும்வெம்	173	முன்னவனி	56
மின்னுயிர்கோ	171	முன்னிகழ்புங்க	200
மு.	.	முன்னுறச்செ	90
முக்கணனு	56	முன்னுறகின்ற	157
முட்டவெண்	65	முன்னையனை	102
முட்டிப்பார்ப்பா	111	முன்னையுழ்	136
முடிசிகை	67	முன்னையெண்	13
முண்டம்வெம்ப	161	முன்னைவாதனை	223
முத்தவெண்ண	205	முன்னொருகா	19
முத்திரமாமறை	124	முனிவர்கந்	27
முதுகலிப்பு	40	முனிவர்களுக்கே	158
முதுபேர்கக	95	முனிவரன்சரிப்	207
முந்தியகாலத்தொ	221	மு.	.
முந்தியசெழுந்	86	முடுபாபுடை	127
முத்துறவ	20	முதுவாவான்	181
முந்தையோர்கா	167	நெ.	.
முருக்கும்வெம்	88	மெத்தியதழலி	166
முருகன்சங்	9	மெத்துந்தகவு	86
முருகெழுவமைத்த	181	மெய்திகழ்ப்பார்	123
முல்லோசேரணங்	221	மெய்ச்நெறி	79
முற்றவெற்றை	200	மெய்ப்படந்	15
		மெய்ப்படவய	157
		மெய்ப்பொசாபம்	207
		மெய்ப்பபுகி	172
		மெய்யமயற்ற	200
		மெய்யார்கா	33
		மெய்யிற்புகி	36
		மெய்யுறக்கேட்	135
		மெல்லென	127
		மென்புலவரது	186
		மே.	.
		மேகநாதன்	94
		மேதகுசம	8
		மேலுயர்குரு	93
		மேலெழின்முக	88
		மேவருந்தலத்	155
		மேவருநான்ம	146
		மேவியதிறங்க	135
		மேவியுத்	117
		மை.	.
		மைக்குலமெற்று	200
		மைத்திகழள	149
		மைத்துனிநடக்க	217
		மைப்புகெண்	153
		மையமர்வி	22
		மையறுகற்	125
		மையிலாள்குடை	202
		மோ.	.
		மொஞ்சகக்	65
		மொழிதரு	10
		மொழியழியா	44
		யா.	.
		யாயிழிந்தபோ	208
		யாவையுங்கு	40
		யாவையும்தே	134
		யுணமுன்	20
		யானையாழ்	66
		யேழ்.	.
		யோகப்பட்டம்	36
		வ.	.
		வங்கர்கலிங்கர்	143
		வஞ்சகர்தள்ள	150
		வஞ்சனைசெய்	133
		வட்டப்பாணையி	184
		வட்டமுறிமுகய	208

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
வடகனாயே	138	வருந்தம்	95	வாரடாகிறுவ	132
வடிவமிஞ்சு	116	வருபவர்க்கறி	185	வாரிதி	146
வடிவமிஞ்சு	110	வரும்பரி	89	வாலினச்சு	172
வடிவமிஞ்சு	167	வரையறுசிலிகை	194	வாலிமருப்	12
வணங்கியேதொ	183	வல்லவன்	223	வாலியின்பெரு	80
வணங்குமி	41	வலம்படு	116	வாவுறு	121
வணிகருரியோ	150	வழிபடுவோர்	212	வாழ்ந்தருள்	100
வந்தாவலர்	199	வழிவசத்தி	188	வாழ்த்தபொ	91
வந்தவர்கு	40	வழுத்தமைச்	110	வாளகிரி	83
வந்தவன்றொ	117	வழுத்திய	43	வாளவதனை	119
வந்தவெலையி	164	வழுத்திகண்ட	83	வாளராவணி	218
வந்தனைசெய்	48	வழுதிபால்வினா	194	வாலொழுது	1
வந்தனையடி	141	வள்ளன்மென்	104	வி.	
வந்திருந்தாரம்	164	வளந்தருபிட்	96	வித்தம்	85
வந்துகாதலி	125	வளந்தருமட	45	விசையவெம்ப	143
வந்துகூறும்	57	வளம்படுகூத்து	105	விட்டவந்தது	125
வந்துதன்னுழையு	215	வளமுறுகிர	50	விடங்குரு	4
வந்துதொன்ற	220	வளமைசீழிய-காலம்	183	விடைக்குறி	179
வந்துதொற்	32	வளமைசீழிய--தென்	145	விண்ணகத்தலை	157
வந்துமாமறை	27	வளமைமறை	102	விண்ணையர்	28
வந்துறங்க	90	வளமையோங்	169	விண்ணலகைவ	177
வந்துனைவண்	21	வளர்கரை	97	வின்படர்	214
வந்தெயி	61	வளர்த்தகன்	148	வின்பிரும்ப	36
வம்பலிழலங்கல்	199	வளவன்	190	வித்தகமன்ன	194
வம்பலிழித்தி	170	வளவிய்தொ	111	வித்தகவே	56
வயங்கொள்	12	வளைமதிகாட்ட	72	விதமுறு	196
வயமுறுமன்	30	வறுவியபடையா	179	விதமுற	61
வயலெலாங்	72	வன்சுமணிருள்	185	விதவரவ	3
வருணமீன்னு	178	வன்புறுகவந்	156	விதவாறுகிற	163
வருணங்கு	7	வன்பெருஞ்ஞானி	162	விதாதவான்மிக	226
வருந்தந்தொல்லி	5	வா.		விரிவுடைப்ப	168
வருந்தாமர	61	வாங்குருந்	40	விருத்தகாமை	37
வருமுடைச்சொல்	223	வாங்குமுன்	39	விருத்திரா...வெம்ப	117
வர்ப்புகூர்	73	வாசவன்கண்	163	விருத்திரா...வென்றி	163
வரன்முறை	203	வா-வன்வே	62	விரும்பிய	56
வரனுள்	226	வாசிகை	103	விரும்பியுயரமு	211
வரனுழை	225	வாடியமலை	206	வினாகொன்	93
வரிசையே	126	வாடுவோர்	35	வினாவின்மன்ன	217
வரிசையுமணி	180	வாதபித்தம்	14	வினாவின்வெ	169
வருத்தமற	216	வாதநடைவதல்	203	வினாவொடுகொடு	110
வருத்திரான்	44	வாதமறநலி	82	வினாவொடுங்கு	117
வருத்தியுட	75	வாய்கொற்	159	வினாவொடுஞ்சென்	45
வருத்தபே.	62	வாய்த்தபுவி	47	வினாவொடுபோயின	107

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
வினாவொடும்விடை 77	வெந்தழல்கண் 98	வென்றிகொணஞ்சு 218	
வினாவொடும்வன் 164	வெந்திறல்பே 169	வென்றிகொள் 158	
வினாவொடும்மென் 169	வெந்திறல்வீ 156	வென்றிதரு 25	
வினாவோடிக 139	வெந்திறநி 93	வென்றிப்புர 211	
வில்லொடு 142	வெந்திறன்ஞா 24	வென்றிபட 52	
விலங்குகள் 209	வெம்பரிவரவு 82	வென்றியாலாரம் 159	
வியூந்தவர் 71	வெம்பெருந்து 175	வே.	
வியூமியகுதிரை 84	வெம்முனைய 24	வேகாவேடு 133	
வியூமியபே 52	வெய்யசாயை 175	வேடனைச் 111	
விழைதருநாளி 207	வெய்யபாணர் 201	வேண்டியதடி 191	
விளங்கயா 170	வெருவரமு 100	வேண்டியதரு 175	
விளம்புமுன் 172	வெல்பரி 84	வேண்ப்பட 80	
வினையற 121	வெல்லருங் 120	வேந்தர்பொன் 93	
வினையுறு 108	வெல்லவுட் 54	வேந்தனார்செவிப் 205	
வி:	வெள்ளிமால் 28	வேந்தன 205	
விரன்விட்ட 66	வெறிகமழ்கு 142	வேலையுலகில் 95	
விறுசீர்நம்மழை 182	வெறிகமழ்ச்சில 53	வை.	
வே.	வெறிகமழ்தாரா 174	வைத்தருணமச் 100	
வெண்டிருநீறு 71	வெறிகமழ்நீறு 192	வையகத்தோர் 149	
வெண்பிறை 118	வென்றிகொண்மை 117		

சூ சீ ப த் தி ர் ம்.

[illegible]

